

165 වන කාණ්ඩය - 20 වන කලාපය
தொகுதி 165 - இல.20
Volume 165 - No. 20

2006 නොවැම්බර් 07 වන අඟහරුවාදා
2006 நவம்பர் 07, செவ்வாய்க்கிழமை
Tuesday, 07th November, 2006

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

නිල වාර්තාව

அதிகார அறிக்கை

OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය :

මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය

නිවේදන :

සභා ගැබ් තුළට ජංගම දුරකථන ගෙන ඒම

කථානායකතුමාගේ සහතිකය

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

පොද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීමේ චෝදනා පරීක්ෂා කිරීම සඳහා වන කොමිසම

ජයන්ත වික්‍රමසිංහ පුජකතුමා ශාන්ත ලුසියා නවෝදයා රජයේ පාසලේ විදුහල්පති ලෙස පත් කිරීම

වරප්‍රසාද :

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු සිටිනාදන් කිසෝර් මහතාගේ නිවසට පිල්ල කළ අත් බෝම්බ ප්‍රහාරය

උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් වෙන් කිරීම :

ගරු අනුමානතුමාගේ ප්‍රකාශය

මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශය

මොටර් වාහන පනත :

නියෝග

பிரதான உள்ளடக்கம்

சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி :

பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்

அறிவிப்புகள் :

சபாமண்டபத்தினுள் செல்லிடத் தொலைபேசிகளை எடுத்துலரல்

சபாநாயகரது சான்றுரை

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

தனி அறிவித்தல் மூல வினா :

மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்களை விசாரணை செய்வதற்கான ஆணைக்குழு

வண. ஜயந்த விக்கிரமசிங்க அலர்களை சாந்த லூசியா நவோத்யா அரச பாடசாலையின் அதிபராக நியமித்தல்

சிறப்புரிமை :

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு சிவநாதன் கிஷோரினது வீட்டின் மீதான கைக்குண்டுத் தாக்குதல்

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைப் பிரித்தல் :

மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சரினது கூற்று

பெதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்

மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டம் :

ஒழுங்குவிதிகள்

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE PRESIDENT :

Public Security Proclamation

ANNOUNCEMENTS :

Carrying Mobile Telephones into the Chamber

Speaker's Certificate

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

QUESTION BY PRIVATE NOTICE :

Commission of Inquiry into alleged Human Rights Violations

Appointment of Rev. Jayantha Wickremasinghe as Principal of St. Lucia Navodya Government School

PRIVILEGE :

Hand-Grenade Attack on the Residence of Hon. Sivanathan Kissor, Member of Parliament

DE-MERGER OF NORTHERN AND EASTERN PROVINCES :

Statement by the Hon. Prime Minister

PUBLIC SECURITY PROCLAMATION

MOTOR TRAFFIC ACT :

Regulations

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2006, නොවැම්බර් 07 වන අඟහරුවාදා

2006 நவம்பர் 07, செவ்வாய்க்கிழமை

Tuesday, 07th November, 2006

ප්‍ර.හ. 9.30 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස්විය. කථානායකතුමා [ගරු ඩී. ජේ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා] මුද්‍රාසනාරූඪ විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு டபிள்யூ. ஜே. எம். லொக்குபண்டார] தலைமை வகித்தார்கள். The Parliament met at 9.30 a.m. MR. SPEAKER [THE HON. W. J. M. LOKUBANDARA] in the Chair.

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය

சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி
MESSAGE FROM THE PRESIDENT

මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය
பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்
PUBLIC SECURITY PROCLAMATION

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

පහත දැක්වෙන සන්දේශය අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගෙන් මා වෙත ලැබී තිබෙනවා.

“ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති

இலங்கை சனாதிபதி
President of Sri Lanka

අංකය: ජීජේඑල්/රීආර්/142 - 03

2006 නොවැම්බර් මස 02 වන දින,
කොළඹ දී ය.

ගරු කථානායකතුමනි,

(40 වන අධිකාරය වූ) මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනතේ 2 වන වගන්තිය යටතේ 2006 නොවැම්බර් මස 02 දානමින් කරනු ලබන ප්‍රකාශනය මගින් ඉහත කී ආඥාපනතේ II වන කොටසේ විධිවිධාන, ශ්‍රී ලංකාව මුළුල්ලේම වර්ෂ 2006 නොවැම්බර් මස 02 වන දින සිට ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව ම විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඉහත කී ප්‍රකාශනය කිරීමට හේතුව මහජන සාමය ආරක්ෂා කිරීම හා මහජනතාවගේ ජීවිතයට අහඹු හා සැලකිය යුතු හානි සිදුවීම හා සේවා පවත්වා ගෙන යාම සඳහා බව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 155 වන ව්‍යවස්ථාවේ (4) වන අනු ව්‍යවස්ථාව අනුව ක්‍රියා කරමින් පාර්ලිමේන්තුව වෙත දැනුම් දෙනු ලැබේ.

අත්. කළේ:
මහින්ද රාජපක්ෂ,
ජනාධිපති.

පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු කථානායකතුමා”

[මේ අවස්ථාවේදී දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු සහා ගර්භය මැදට පැමිණ වාඩි වූහ]

[இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சபாமண்டபத்தின் மத்தியில் வந்து அமர்ந்தார்கள்.]

[At this stage the Members of the TNA walked into the Well of the House and sat down]

නිවේදන
அறிவிப்புகள்
ANNOUNCEMENTS

සභා ගැබ තුළට ජංගම දුරකථන

ගෙන ඒම

சபாமண்டபத்தினுள் செல்லிடத் தொலைபேசிகளை

எடுத்துவரல்

CARRYING MOBILE TELEPHONES INTO THE CHAMBER

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මේ අපේ සභා ගැබ තුළට ජංගම දුරකථන - handphones - ගෙන ඒම පිළිබඳව ආරක්ෂක අංශය විශේෂයෙන් දැනුම් දී තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවට ඉතාම ගෞරවයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා කරුණාකර ඒවා ගෙන ඒමෙන් වළකින්නය කියා මා ඉතාම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පිළිබඳව පක්ෂ නායකයන්ගේ පැහැදිලි තීරණයකුත් තිබෙනවා. මේ ගැන මා දැඩි අවධානය යොමු කරනවා.

II

කථානායකතුමාගේ සහතිකය

சபாநாயகரது சான்றுரை
SPEAKER'S CERTIFICATE

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 79 වැනි ව්‍යවස්ථාව අනුව,

2006 ඔක්තෝබර් මස 26 වැනි දින -

ශ්‍රී ලංකා ඉඩම් ගොඩ කිරීමේ සහ සංවර්ධනය කිරීමේ සංස්ථා (සංශෝධන) නමැති පනත් කෙටුම්පතෙහි ද,

2006 නොවැම්බර් මස 06 වැනි දින -

විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ (සංශෝධන) (පනත් කෙටුම්පත් අංක 190)

විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ (සංශෝධන) (පනත් කෙටුම්පත් අංක 192)

උප්පැන්න සහ මරණ ලියාපදිංචි කිරීමේ (සංශෝධන)

උඩරට විවාහ හා දික්කසාද (සංශෝධන)

මුස්ලිම් විවාහ හා දික්කසාද (සංශෝධන)

තේ පර්යේෂණ මණ්ඩල (සංශෝධන)

කුඩා තේ වතු සංවර්ධන (සංශෝධන)

ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩල (සංශෝධන)

අනුරාධපුර ජය ශ්‍රී මහා බෝධි සංවර්ධන අරමුදල (සංස්ථාගත කිරීමේ) නමැති පනත් කෙටුම්පත්වල ද,

මවිසින් සහතිකය සටහන් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

பிபி லேனாடீய சிபிஎன்வீம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் PAPERS PRESENTED

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா (வெலு, வா஢ீச, பாரீஹோ஑ிகா கஃபுதுதா னா ஢ுலேபி சஃபர்஢ிதா ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ மஹாபர்஢ ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ ஢ா஢ீபு ப஢ீபயே ப்ர஢ாத ஢ஃபி஢ாசாதுமா)

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே - வர்த்஢க, வாணிப, நுகர்வோர் அலுவல்கள், ஢ிற்஢ணை அபி஢ிநுத்தி அமைச்சரூம் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரூம் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசா஢ும்)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle - Minister of Trade, Commerce, Consumer Affairs and Marketing Development and Minister of Highways and Chief Government Whip)

தரு கபாநாசகாதுமதி, தரு ஢ுபுராதாதுமா, ஢ுபாந்஢ர பரிபாலன ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ ராச ஢ாந்஢கா தியேச்ச ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் ப஢ா ஢ு஢ந் வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

- (i) 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா ராச ஢க஢் னா ஢ாசேச்ச ஢ு஢ுவே வார்஢ிக வார்஢ா ; ஢ஃ
- (ii) 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா ஢ு஢ு஢ிபந் ஢ஃ விநிமச கஃமீ஢ந் ஢ஃவே வார்஢ிக வார்஢ா.

மஃ வார்஢ா மூடல் னா ஢ுஃ஢ிபா஢ுதா கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

2005 வர்஢ச ஢ு஢ா மஃ ஢ா஢ீ஢ா஢ரயே சாநிக ஢ுசவச ஢ுபாந்஢ுமேந்஢ுவே காரச ஢ா஢ி வார்஢ா - [தரு ஢ுபுராதாதுமா, ஢ுபாந்஢ர பரிபாலன ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ ராச ஢ாந்஢கா தியேச்ச ஢ுமாதாதுமா வெநுவஃ தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா]

஢ஃமீ஢ச மத தி஢ி ஢ுது஢ி தியேஃத கரத ஢ு஢ீ.

சபாபீடத்திஃ இநுக்கக் கட்ட஢ா஢ிடபப்ட்டு.

Ordered to lie upon the Table.

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

தரு கபாநாசகாதுமதி, கஃ஢ிகரஃ, வார்஢ா஢ ஢ஃ ம஢வூலி ஢ஃவர்஢ிதா ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ பரி஢ர ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா ராச ஢ுஃபாஃ வார்஢ிக வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா பரி஢ர கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு ரோ஢ா஢ ஢ி஢ாநாசகாது மஹா (மஹாபர்஢ தியேச்ச ஢ுமாதாதுமா ஢ஃ தா஢ீத ஢ஃவர்஢ிதா னா சல ஢ஃபா஢ுதா தியேச்ச ஢ுமாதாதுமா)

(மாண்புமிகு ரோ஢ா஢ திசாநாசகாது - நெடுஞ்சாலைகள் பரிதா அமைச்சரூம் நகர அபி஢ிநுத்தி, நீர் வபுந்கல் பரிதா அமைச்சரூம்)

(The Hon. Rohana Dissanayake - Deputy Minister of Highways and Deputy Minister of Urban Development and Water Supply)

தரு கபாநாசகாதுமதி, 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா சாநிக சல஢ிபா஢ுதா னா சலபவ஢ா மஃ஢ி஢ு வார்஢ிக வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா தா஢ிக ஢ஃவர்஢ிதா னா சல஢ிபா஢ுதா கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு ப஢ீ. ஢ி. தாவிந்஢ மஹா (஢ா஢ி கர்஢ாந்஢ னா ஢ஃஃ ஢ு஢ிதா ப்ர஢ர்஢ிதா ஢ுமாதாதுமா)

(மாண்புமிகு ஃஸ். பி. நா஢ி஢்஢ - கிரா஢ியக் கைத்தொழில், சுயதொழில் ஢ாக்கு஢ிபு அமைச்சர்)

(The Hon. S. B. Nawinne - Minister of Rural Industries and Self-Employment Promotion)

தரு கபாநாசகாதுமதி, 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா கார஢ிக ஢ஃவர்஢ிதா மஃ஢ி஢ு ஢ு஢ா஢ிக மஃ஢ி஢ு வார்஢ா ஢ஃ ஢ி஢ு மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா ஢ா஢ி கர்஢ாந்஢ னா ஢ஃஃ ஢ு஢ிதா ப்ர஢ர்஢ிதா கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

தரு கபாநாசகாதுமதி, தரு வ஢்஢ிச னா கார஢ிக ப்ர஢ு஢ு ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் 2004 வர்஢ச ஢ு஢ா ஢ி ஢ு஢ா சாநிக கார஢ிக ஢ு஢ாப஢ ஢ாசநதயே வார்஢ிக வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா வ஢்஢ிச னா கார஢ிக ப்ர஢ு஢ு கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

தரு கபாநாசகாதுமதி, தரு ஢ிபர் னா சலச ஢ஃபந் ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் 2005 வர்஢ச ஢ு஢ா ஢ி஢ா஢ிக ஢ி஢ு஢ீர் ப஢ுமே வார்஢ிக வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா ஢ி஢ு ப஢ு஢ிக ஢ஃவர்஢ிதா னா ஢ிபர் திவா஢ கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

தரு கபாநாசகாதுமதி, தரு ஢ஃ஢ிகாநிக னா சாநிக ஢ு஢ு஢ு சிபி஢ு ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் ஢ி ஢ு஢ா ப்ரதாநாந்ரிக ஢ஃ஢ாசவா஢ீ சநாசயே சாநிக ப்ரவா஢ிச ப்ரதிகாநிச - 2005 மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா ஢ா஢ிக கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

தரு சேயராபீ ப்ரதாந்஢ுபுலுலே மஹா

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்ணாந்஢ுபுலுலே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

தரு கபாநாசகாதுமதி, தரு கஃ஢ிகரஃ ஢ஃவர்஢ிதா ஢ுமாதாதுமா வெநுவேந் 2003 வர்஢ச ஢ு஢ா ப஢ுவாந் ஢ஃ஢ி஢ுதா சிபி஢ு கஃ஢ிக ஢ாசநதயே வார்஢ிக வார்஢ா மஃ ஢ு஢ிபந் கர஢ீ.

மஃ வார்஢ா கஃ஢ிகரஃ, வார்஢ா஢ னா ம஢வூலி ஢ஃவர்஢ிதா கஃபுதுதா சிபி஢ு ஢ுபு஢ு஢க காரக ஢ஃவஃ ஢ுமூ கல ஢ுது ஢ு஢ி மஃ ஢ுச்சுதா கர஢ீ.

ப்ர஢்஢ ஃம஢த ஢ு஢ீ, ஢ஃ ஢ஃமஃ ஃ஢.

஢ி஢ா ஢ி஢ுக்கபப்டு ஢ுற்றுக்கஃளபப்ட்டு.

Question put, and agreed to.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ නිවාස හා ඉදිකිරීම් නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් 2004 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා දක්ෂිණ සංවර්ධන අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්. සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පිළිගන්නා ලද වාර්තා சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் REPORTS PRESENTED

I

ධර්මායතනය ආරක්ෂක සභාව (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

தர்மாயதனய பாதுகாப்புச் சங்கம் (கூட்டிணைத்தல்)

சட்டமூலம்

DHARMAYATHANA CONSERVATION SOCIETY
(INCORPORATION) BILL

ගරු ගිතාංජන ගුණවර්ධන මහතා (නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා සහ කාරක සභා සභාපතිතුමා)

(மாண்புமிகு கீதாஞ்ஜன குணவர் தன - பிரதிச் சபாநாயகரும் குழுக்களின் தவிசாளரும்)

(The Hon. Gitanjana Gunawardena - Deputy Speaker and Chairman of Committees)

ගරු කථානායකතුමනි, ධර්මායතනය ආරක්ෂක සභාව (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ “ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාවේ වාර්තාව හා එහි කාර්ය සටහන් මම ඉදිරිපත් කරමි.

වාර්තාව

“ධර්මායතනය ආරක්ෂක සභාව (සංස්ථාගත කිරීමේ) නමැති පනත් කෙටුම්පත නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක විසින් කරන ලද සංශෝධන සහිතව කාරක සභාව සලකා බැලූ අතර, මෙයට අමුණා ඇති පුනර් මුද්‍රණයේ දැක්වෙන යථෝක්ත සංශෝධන සහිතව පනත් කෙටුම්පතට එකඟ වී ඇත.”

පනත් කෙටුම්පත “ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාව විසින් වාර්තා කරන ලද පරිදි 2006 නොවැම්බර් 16 වන මුහුණපත්තිය සලකා බලනු ලැබේ.

சட்டமூலம் நிலைக்குழு “ஏ” இனால் அறிக்கை செய்யப்பட்டவாறு 2006 நவம்பர் 16 வியாழக்கிழமை பரிசீலிக்கப்பட்டவிருக்கிறது.

Bill, as reported by Standing Committee “A”, to be considered upon Thursday, 16th November, 2006.

II

කේ. ජයතිලක පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

கே. ஜயதிலக்க மன்றம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
K. JAYATILLEKE FOUNDATION (INCORPORATION) BILL

පූජ්‍ය උඩුවේ ධම්මාලෝක හිමි

(வண. உடுவே தம்மாலோக்க தேரர்)

(Ven. Uduwe Dhammaloka Thero)

ගරු කථානායකතුමනි, කේ. ජයතිලක පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ “ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාවේ වාර්තාව හා එහි කාර්ය සටහන් මම ඉදිරිපත් කරමි.

වාර්තාව

“කේ. ජයතිලක පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ)” නමැති පනත් කෙටුම්පත නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක විසින් කරන ලද සංශෝධන සහිතව කාරක සභාව සලකා බැලූ අතර, මෙයට අමුණා ඇති පුනර් මුද්‍රණයේ දැක්වෙන යථෝක්ත සංශෝධන සහිතව පනත් කෙටුම්පතට එකඟ වී ඇත.”

පනත් කෙටුම්පත “ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාව විසින් වාර්තා කරන ලද පරිදි 2006 නොවැම්බර් 16 වන මුහුණපත්තිය සලකා බලනු ලැබේ.

சட்டமூலம் நிலைக்குழு “ஏ” இனால் அறிக்கை செய்யப்பட்டவாறு 2006 நவம்பர் 16 வியாழக்கிழமை பரிசீலிக்கப்பட்டவிருக்கிறது.

Bill, as reported by Standing Committee “A”, to be considered upon Thursday, 16th November, 2006.

පෙත්සම් மனுக்கள் PETITIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු ආචාර්ය සරත් අමුණුගම මහතා-පැමිණ නැත.

ගරු පී. චන්ද්‍රසේකරන් මහතා-පැමිණ නැත.

ගරු මිල්‍රෝයි ප්‍රනාන්දු මහතා (වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමා සහ ග්‍රාමීය ආර්ථික ප්‍රවර්ධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மில்ரோய் பெர்னாந்து - பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சரும் கிராமியப் பொருளாதார ஊக்குவிப்புப் பிரதி அமைச்சரும்)

(The Hon. Milroy Fernando - Minister of Plantation Industries and Deputy Minister of Rural Economic Development)

ගරු කථානායකතුමනි, වෙන්තප්පුව, අලුත් මිහිපිටිය පාර, සදා සරණ නිවසෙහි පදිංචි ආර්. ජෙරාඩ් සැමසන් ප්‍රනාන්දු මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගනිමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු දුමින්ද දිසානායක මහතා-පැමිණ නැත.

ගරු ලයනල් ප්‍රේමසිරි මහතා (සමාජ සේවා හා සමාජ සුභසාධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு லயனல் பிரேமசிறி - சமூக சேவைகள், சமூக நலனோம்புசை பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Lionel Premasiri – Deputy Minister of Social Services and Social Welfare)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් පෙත්සම් දෙක මම පිළිගනිමි.

01. කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 505, ප්‍රධාන මිනුම් කාර්යාලයෙහි එම්. එච්. කේ. උදයරත්න මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම, සහ
02. ගාල්ල, ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියෙහි කුසුම් කුමාර ලම්බියස් මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

ගරු චන්ද්‍රසේන විජේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு சந்திரசேன விஜேசிங்ஹ)

(The Hon. Chandrasena Wijesinghe)

ගරු කථානායකතුමනි, ගාල්ල, ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියෙහි පී. එච්. ඉණසිරි මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගනිමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු රවීන්ද්‍ර සමරවීර මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු සී. ඒ. සූරියආරච්චි මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු නන්දන ගුණතිලක මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු අන්ජන් උමා මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) அன்ஜான் உம்மா)

(The Hon. Mrs. Anjan Umma)

ගරු කථානායකතුමනි, කුරුවිට, නඩුකාර දෙණිය පදිංචි එච්. එල්. කරුණාතිලක මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

ගරු ලැරින් පෙරේරා මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) லேரின் பெரேரா)

(The Hon. Mrs. Larine Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, බොරගස්, කපුරුවත්ත පදිංචි මල්ලිකා රත්නායක මහත්මියගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

ගරු එම්. එම්. පේමසිරි මානගේ මහතා

(மாண்புமிகு எம். எம். பேமசிரி மானகே)

(The Hon. M. M. Pemasiri Manage)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් පෙත්සම් දෙක මම පිළිගන්වමි.

- (1) කෝට්ටෙගොඩ, දෙයියන්ගේ වත්ත, අලුත් පාර පදිංචි මරක්කල මානගේ ප්‍රේමදාස මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම, සහ
- (2) මාතර, ගබඩා විදිය, හක්මන පාර, අංක 33/1 දරන ස්ථානයේ පදිංචි අනුර විතාරණ මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

ගරු සමන්සිරි හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு சமன்சிரி ஹேரத்)

(The Hon. Samansiri Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, මංගලඵලිය, නවදත්තලම පදිංචි ඩබ්ලිව්. ඩී. ඩී. ජගත් නිශාන්ත මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

පූජ්‍ය එල්ලාටල මේධානන්ද හිමි

(வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்)

(Ven.Ellawala Medhananda Thero)

ගරු කථානායකතුමනි, මුල්ලේරියාව නව නගරය, කුඩා බුත්ගමුව, ධර්මපාල මහා විද්‍යාලයෙහි පූජ්‍ය කිත්තලම ධම්මාලංකාර ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

පූජ්‍ය ඕමල්පේ සෝභිත හිමිපාණන් වහන්සේ-පැමිණ නැත.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම් මහජන පෙත්සම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளை யிடப்பட்டது.

Petitions ordered to be referred to the on Committeeon Public Petitions.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව බද්දට ගත් GZ 5048 දරන වෑන් රථය

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் வாடகைக்கெடுத்த GZ

5048 இலக்க வான் வண்டி

VAN BEARING NO GZ 5048 LEASED BY SRI LANKA BROADCASTING CORPORATION

0430/06

4. ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ජනමාධ්‍ය හා තොරතුරු අමාත්‍යතුමාගෙන් අසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) (i) කුරුණෑගල, මල්විටිය, බෝගමුව පාර, අංක 50, ලිපිනයැති සරත් වන්දි සිරිවර්ධන මහතාට අයත් මඩු වැව්ල්ස් ආයතනය සතු G Z 5048 දරන මැස්ඩා වෑන් රථය ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ අවශ්‍යතාවයක් මත 2006.03.05 වැනි දින සිට 2006. 04. 02 වැනි දින දක්වා බද්දට ගෙන ඇති බවත්;

(ii) ඒ සඳහා කුලිය වශයෙන් ලංකා බැංකුවේ ටොරින්ටන් ශාඛාවේ අංක 657485 දරන චෙක්පතක් මගින් රුපියල් 35,000.00 ක මුදලක් මඩු වැව්ල්ස් ආයතනය වෙත තිබුණු කර ඇති බවත්;

(iii) මෙම වෑන් රථය ඉහත සම්පූර්ණ කාල සීමාව තුළ උඩුබද්දාව ප්‍රාදේශීය සභාවට අංක 10 යටතේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයෙන් තරඟ කළ නන්දන බාලසූරිය නමැති අයගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට යොදාගත් බවත්;

(iv) දැන් එම වෑන් රථය ඉතාම අබලන් තත්ත්වයට පත්කර ඇති බවත්;

එතුමා දන්නෙහිද?

(ආ) මෙම වෑන් රථය ඉහත කාල සීමාව තුළ මැතිවරණ ප්‍රචාරක කටයුතුවල යෙදවීමේදී ඇතිවූ ආරවුලක් මත ගල් මුල් ප්‍රහාරයට ලක්ව උඩුබද්දාව ප්‍රාදේශීය සභාවේ වත්මන් සභාපති නන්දන බාලසූරිය මහතා නමින් දුම්මලසූරිය පොලිසියේ පැමිණිල්ලක්ද සටහන් කර ඇති බව එතුමා පිළිගන්නෙහිද?

(ඇ) ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ රාජකාරියට යැයි පවසා මෙම වෑන් රථය මැතිවරණ ප්‍රචාරක කටයුතුවලට යොදා ගැනීම තිසා මෙම වෑන් රථයට සිදුවී ඇති අලාභය වෙනුවෙන් වන්දි මුදලක් මඩු වැව්ල්ස් ආයතනය වෙත ලබා දීමට එතුමා කටයුතු කරන්නෙහිද?

(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

மக்கள் தொடர்பாடல், தகவல் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) (i) குருநாகல், மல்லவபிட்டி, போகமுல வீதி, 50 ஆம் இலக்க விலாசத்தைக் கொண்ட திரு. சரத் சந்திர சிறிவர் தனவுக்குச் சொந்தமான மது டிரவல்ஸ் நிறுவனத்துக்குரிய GZ 5048 ஆம் இலக்க மஸ்டா வான் வண்டி இலங்கை வானொலிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தேவையொன்றின் பேரில் 2006.03.05 ஆம் திகதியிலிருந்து 2006.04.02 ஆம் திகதி வரை வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்,

(ii) இதற்கான வாடகையாக இலங்கை வங்கி, டொரின்ரன் கிளையின் 657485 ஆம் இலக்க காசோலையின் மூலம் ரூபா 35,000 /= மது டிரவல்ஸ் நிறுவனத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்,

(iii) இவ்வான் வண்டி மேற்படி காலகட்டத்தினுள் உடுபத்தாவ பிரதேச சபைக்கு 10 ஆம் இலக்கத்தின் கீழ் ஐக்கிய மக்கள் விடுதலை முன்னணி சார்பில் போட்டியிட்ட நத்தன பாலசூரிய என்பவரின் தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்பதையும்,

(iv) தற்போது மேற்படி வான் வண்டி மிகவும் பழுதடைந்த நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) மேற்படி வான் வண்டி மேலே குறிப்பிடப்பட்ட காலகட்டத்தினுள், தேர்தல் பிரசாரப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட போது ஏற்பட்ட பிணக்கொன்றின் பேரில் கல்லால் தாக்கப்பட்டு, உடுபத்தாவ பிரதேச சபையின் தற்போதைய தலைவர் திரு. நத்தன பாலசூரியவின் பெயரில் தும்மலசூரிய பொலிஸில் முறைப்பாடொன்று பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளதென்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?

(இ) இலங்கை வானொலிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் கடமை களுக்கெனக் கூறி மேற்படி வான் வண்டி தேர்தல் பிரசாரப் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டமையால் மேற்படி வான் வண்டிக்கு நேரிட்டுள்ள நடடம் தொடர்பில் மது டிரவல்ஸ் நிறுவனத்துக்கு நடடஈட்டுத் தொகையொன்றை வழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கையெடுப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Mass Media and Information :

(a) Is he aware that —

(i) the MAZDA van bearing No. GZ 5048 which belongs to Madhu Travels Company belonging to Mr. Sarath Chandra Siriwardhana of No. 50, Bogamuwa Road, Mallawapitiya, Kurunegala, has been leased out to the Sri Lanka Broadcasting Corporation on a requirement from 05.03.2006 to 02.04.2006;

(ii) an amount of Rs. 35,000/= has been issued to Madhu Travels Company as the rent for the aforesaid vehicle by a cheque bearing No. 657485 issued by the Torrington Branch of the Bank of Ceylon;

(iii) the van was used for the election campaign of a person by the name of Nandana Balasooriya who contested the Udabeddawa Pradeshiya Sabha from the United People's Freedom Alliance under Number 10, during the entire period mentioned above; and

(iv) the aforesaid van is in a very bad condition now?

(b) Does he admit that this van was subjected to attacks of brick bats in a dispute occurred when it was being used for the election campaign during the period mentioned above and a complaint under the name of Mr. Nandana Balasooriya, the present chairman of the Udubaddawa Pradeshiya Sabha has been lodged at the Dummalasuriya police station?

(c) Will he take action to pay a compensation to Madhu Travels Company for the damages caused to this van as a result of using it for the election campaign under the pretext of using it for official purposes of the Sri Lanka Broadcasting Corporation?

(d) If not, why?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා (ජනමාධ්‍ය හා තොරතුරු අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா - மக்கள் தொடர்பு பாடல், தகவல் அமைச்சர்)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa - Minister of Mass Media and Information)

(අ) (i) බද්දට ගෙන ඇත.

(ii) චෙක්පතක් නිකුත් කර ඇත.

(iii) එසේ යොදවා නොමැත.

(iv) නොදනී.

(ආ) කිසිදු දේශපාලන කටයුත්තක් සඳහා අදාළ වාහනය භාවිත කර නොමැත. විදුලි මො ගුවන් විදුලියේ ප්‍රවර්ධනය සඳහා මෙම වාහනය බද්දට ගත් අතර, පළාත් පාලන ඡන්ද කටයුතු ගැන වාර්තා ලබා ගැනීමට ද යොදවා ඇත. පොලීසියට පැමිණිල්ලක් කළ බවට කිසිදු දැනුම් දීමක් ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට ලැබී නොමැත.

(ඇ) මධු ප්‍රවේස් ආයතනය විසින් වාහනයට අලාභයක් සිදු වූ බවට මේ වනතුරු ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට දන්වා නොමැත. එම නිසා වන්දි මුදලක් ගෙවීමට සිදු නොවේ.

(ඈ) ඉහත කරුණ අනුව අදාළ නොවේ.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

අතුරු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි. ඇමැතිතුමනි, මා හිතන්නේ මේ පිළිබඳ පොලීසියේ පැමිණිල්ලක් දමා තිබෙනවා. දේශපාලන කටයුතුයි කරලා තියෙන්නේ.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

නැහැ, මේක අපට දන්වා නැහැ.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

පොලීසියේ වාර්තාවෙන් ඉදිරිපත් කරනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

කරුණාකරලා අපට ඒක දන්වන්න කියන්න.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

පොලීසියේ දැනට පැමිණිලි කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම අලාභයක් වෙලා තිබෙනවා කියා පොලීසියට -

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

පොලීසියට පැමිණිල්ලක් කරලා තිබෙනවා නම් කරුණාකරලා ඒ අදාළ පුද්ගලයා අපට දන්වන්න. මම මේක සොයා බලා වාර්තා කරන්නම්.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

මොකද, ඒ ආයතනයෙන් වන්දියක් ඉල්ලා ලියුමකුත් එවලා තිබෙනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

මට දන්වන්න කියන්න. මම ඒක සොයා බලා දන්වන්නම්.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ඔබතුමාට ලියුම ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

හොඳයි.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)

(The Hon. Bimal Ratnayake)

දෙ වෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි, ගරු කථානායකතුමනි. මෙම පුද්ගලයා මෙම ප්‍රශ්නයම මටත් ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී මම, ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ එවකට හිටපු සභාපති සුනිල් සරත් පෙරේරා මැතිතුමාටත් කථා කරලා මේ ගැටලුව පිළිබඳව දැනුම් දුන්නා. මේ ගැටලුව තවම විසඳිලා නැහැ, ගරු ඇමැතිතුමනි. මේක නිශ්චිතව සිද්ධ වෙලා තිබෙන දෙයක්. ඒක සභාපතිතුමාත් දන්නවා. එකම දේ ඒ ගෙවීමට අදාළ කරන ප්‍රතිපාදනවලට අනුමැතිය ගන්න බැරි ප්‍රශ්නයක් තමයි එතුමාගේ පැත්තෙන් ඉදිරිපත් වූණේ.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

මම ලැබිලා තිබෙන පිළිතුර මෙයයි. නමුත් මේකේ තත්ත්වය වෙනස් නම් මම ඒක සොයා බලා ආපහු පාර්ලිමේන්තුවට දන්වන්නම්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 5 - (1), ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් පාලන හා පළාත් සභා අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාසයක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 6 - (1), ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, සියලුම පළාත් පාලන ආයතන පිළිබඳවයි මෙම ප්‍රශ්නය අසා තිබෙන්නේ, එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් පාලන හා පළාත් සභා අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාස තුනක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 7 - (2), ගරු ජීනදාස කිතුලගොඩ මහතා.

ගරු ජීනදාස කිතුලගොඩ මහතා

(மாண்புமிகு ஜினதாஸ கிதுலகொட)

(The Hon. Jinadasa Kitulagoda)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාසයක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 8 - (1), ගරු ජීනදාස කිතුලගොඩ මහතා.

ගරු ජීනදාස කිතුලගොඩ මහතා

(மாண்புமிகு ஜினதாஸ கிதுலகொட)

(The Hon. Jinadasa Kitulagoda)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාසයක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

සීමාසහිත සල්සල සමාගම

வரையறுக்கப்பட்ட சலுசல நிறுவனம்

SALUSALA LIMITED

0466/06

10. ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ජේෂ් කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) (i) සීමාසහිත සල්සල සමාගම ස්ථාපිත කරන ලද දිනය කවදාද;

(ii) එහි සේවය කරන කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයින් ගණන කොපමණ ද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට ප්‍රකාශ කරන්නෙහිද?

(ආ) ඉකුත් වසර 05 තුළ සීමාසහිත සල්සල සමාගම ඉපයූ පිරිවැටුම වාර්ෂික පදනමින් එතුමා මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නෙහිද?

(ඇ) (i) 2004 ජුනි මස 01 වැනි දින වන විට සල්සල සතු වෙළෙඳ මධ්‍යස්ථාන සහ නිෂ්පාදන ස්ථාන සංඛ්‍යාව කොපමණද;

(ii) සල්සල ඒකක මේ වන විට වසා දැමීමට හේතුව කුමක්ද;

(iii) අමතර අනවශ්‍ය කාර්ය මණ්ඩලය පිළිබඳව ගනු ලැබ ඇති ක්‍රියාමාර්ගය කුමක්ද;

(iv) එම කාර්ය මණ්ඩලයට කිසියම් වන්දියකට හිමිකම් ඇත්ද;

(v) මේ වන විට ආයතනයේ සමස්ත ණය ප්‍රමාණය කොපමණද;

(vi) මෙම ආයතනයේ ශුද්ධ වත්කම්වල වටිනාකම කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

புடவைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சரும், மகாவலி அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) (i) சலுசல லிமிடெட் நிறுவப்பட்ட திகதியும்,

(ii) அங்கு பணியாற்றும் பணியாளர் எண்ணிக்கையையும்

அவர் இச் சபைக்கு தெரிவிப்பாரா?

(ஆ) கடந்த 05 வருடங்களுக்கான சலுசல லிமிடெட்டின் வருட ரீதியான புரள்வை அவர் இச் சபைக்கு தெரிவிப்பாரா?

(இ) (i) 2004 யூன் முதலாம் திகதியன்று சலுசல லிமிடெட் கொண்டிருந்த விற்பனை நிலையங்கள் மற்றும் உற்பத்தி மையங்களின் எண்ணிக்கையையும்,

(ii) சலுசல மையங்கள் தற்போது மூடப்படுவதன் காரணத்தையும்,

(iii) மேலதிகமாக, வாளாவிற்கும் பணியாளர்கள் தொடர்பாக எடுத்த நடவடிக்கையையும்,

(iv) பணியாளர் தொகுதியினர் நஷ்ட ஈட்டுக்கு உரித்துடையவர்களா என்பதையும்,

(v) இற்றைவரை வரையிலான நிறுவனத்தின் மொத்த கடன் எவ்வளவு என்பதையும்,

(vi) இந் நிறுவனத்தின் நிகர சொத்துப் பெறுமதியையும்

அவர் இச் சபையில் அறிவிப்பாரா?

(ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Textile Industry Development and Deputy Minister of Mahaweli Development :

(a) Will he state this House —

(i) the date on which the Salusala Limited was established;

(ii) the number of Staff-members working there?

(b) Will he inform this House per year basis the turnover of the Salusala Limited for the last 05 years?

(c) Will he inform this House —

(i) the number of outlets and manufacturing points of Salusala as at 1st June 2004;

(ii) the reason for closing Salusala units now;

(iii) the action taken regarding the additional idling staff; and

(iv) whether the staff are entitled to any compensation;

(v) the total debt of the Institution as at date; and

(vi) the net asset value of this Institution?

(d) If not, why?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, ජේෂ් කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නා.

(අ) (i) සීමාසහිත සල්සල සමාගම ස්ථාපිත කරන ලද දිනය : 1991 නොවැම්බර් 30.

(ii) එහි සේව්‍ය කරන කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයින් ගණන : 332.

(ආ) ඉකුත් වසර 05 තුළ සීමාසහිත සල්සල සමාගම ඉපයූ පිරිවැටුම වාර්ෂික පදනමින්

වර්ෂය	මුදල (රු.)
2001	171,018,000
2002	104,871,000
2003	147,010,000
2004	132,364,000
2005	83,131,000

(ඇ) (i) 2004 ජුනි මස 01 වැනි දින වන විට සල්සල සතු වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන සංඛ්‍යාව : 24 නිෂ්පාදන ස්ථාන සංඛ්‍යාව : 02

(ii) සල්සල ඒකක මේ වන විට වසා දැමීමට හේතුව.- සල්සල ශාඛා අතරින් කොල්ලුපිටිය ශාඛාව 2005.08.27 දින වසා දමා ඇති අතර, එයට හේතු වී ඇත්තේ එම ගොඩනැගිල්ල 2003 වසරේදී මිලියන 7.5ක පමණ වියදමක් දැරීමත් නවීකරණය කිරීම හේතුවෙන් විශාල නඩත්තු වියදමක් දැරීමට සිදු වීමයි. විදුලි බිල පමණක් රුපියල් ලක්ෂ 2ක් පමණ වී ඇති අතර, අඩු වෙළෙඳාමක් හේතුවෙන් එම නඩත්තු වියදම් දැරීමට නොහැකි වීම හේතුවෙන් එම ගොඩනැගිල්ල බදු ක්‍රමය යටතේ ලබා දී ඇත.

වැනුම් විදිය ශාඛාව 2005.10.12 දින වසා දමා ඇති අතර, එසේ කොට ඇත්තේ ගොඩනැගිල්ල අයිතිකරුවන් විසින් ඉල්ලා සිටීම හේතුවෙනි.

මඩකලපුව ශාඛාව පවත්වාගෙන යන ලද්දේ කාතන්කුඩි ප්‍රදේශයේ වන අතර, එවකට පැවති ආරක්ෂක තත්ත්වය හේතු කොට ගෙන වෙළඳාම අවම වීම හේතුවෙන් 2004 වසරේදී එය වසා ඇත.

කොල්ලුපිටිය ලිබර්ටි ප්ලාසා හා බ්‍රහ්මල ශාඛාවන් ගොඩනැගිලි අයිතිකරුවන් විසින් නැවත ඉල්ලා සිටීම හේතුවෙන් 2005 වසරේදී නැවත භාර දී ඇත.

(iii) අමතර අනවශ්‍ය කාර්ය මණ්ඩලය පිළිබඳව ගනු ලැබ ඇති ක්‍රියා මාර්ගය:

ස්වේච්ඡා වන්දි පදනම යටතේ වන්දි ගෙවා සේවය අවසන් කිරීමට මහා භාණ්ඩාගාරය වෙත යෝජනා ඉදිරිපත් කර ඇත.

(iv) එම කාර්ය මණ්ඩලයට කිසියම් වන්දියකට හිමිකම් ඇත්ද; ඔව්.

(v) මේ වන විට ආයතනයේ සමස්ත ණය ප්‍රමාණය රු. මිලියන 721

(vi) මෙම ආයතනයේ ශුද්ධ වත්කම්වල වටිනාකම:

වර්ෂය	වටිනාකම (රු.)
2001/02	343,252,000
2002/03	346,155,000
2003/04	407,018,000
2004/05	376,128,000

(ඇ) නොයෙදේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ පළමු වන අතුරු ප්‍රශ්නය මේකයි.

ගරු අමාත්‍යතුමා, ජාවත්ත සල්සල ආයතනයට මොනවාද වෙලා තිබෙන්නේ? [බාධා කිරීමක්] ජාවත්ත පාරේ තිබෙන සල්සල ආයතනයට මොනවාද වෙලා තිබෙන්නේ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් සල්සල අයිති මට නොවෙයි. සල්සල අයිති වන්නේ ජේෂ්කර්ම අමාත්‍යතුමාටයි. එතුමා අද ඇවිත් නැහැ. නමුත් ඒ ආයතනය පවත්වාගෙන යනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

වහලා දාලා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
වහලා?

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
සකොස වගේ වහලා දාලා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
සකොස වැහැව්වේ තමුන්නාන්සේ නේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
ඒක ලක් සකොසක් කළේ. සකොස වැහැව්වේ මගේ කාලයේ නොවෙයි.
ඔබතුමාගේ කාලයේයි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
තමුන්නාන්සේ වැඩේ දුන්නේ. කමක් නැහැ. දැන් තමුන්නාන්සේලා මේ
පැන්නේ නේ. කමක් නැහැ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
ඔව් ඉතින් අපට වැඩ දිලා තමයි රජයේ ආයතන දණ ගහලා අපෙන් සමාව
ඉල්ලන්නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
දැන් අපි දෙගොල්ලෝ එකතු වෙලා සඵසල අරිමු.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
එකකොට හයිලෙවල් පාරේ සඵසල ආයතනය තිබෙන බිල්ඩ්මට මොනවාද
කර තිබෙන්නේ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
ඒක පිළිබඳව හරියටම තොරතුරු මා දන්නේ නැහැ. ඒක බැකුවට භාර
දුන්නාය කියලයි ආර්ථි වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ පිළිබඳව ඇමතිතුමාගෙන් තමයි
දැන ගන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 13 - (1) ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)
(The Hon. T. Maheshwaran)
ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ඩී. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ஏ. டி. சசில் பிரேமஜயந்த - கல்வி அமைச்சர்)
(The Hon. A. D. Susil Premajayantha - Minister of Education)
ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක
කාලයක් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 14 - (1) ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා
සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු
දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 15 - ගරු සුනිල් හඳුන්නෙන්නි මහතා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)
(The Hon. T. Maheshwaran)
ප්‍රශ්න අංක 14ට මොකද වුණේ?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
14ට කල් ඉල්ලුවා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)
(The Hon. T. Maheshwaran)
කවුද?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
ප්‍රශ්න අංක 15.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)
(The Hon. T. Maheshwaran)
නැහැ, 14.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙන්නි මහතා
(மாண்புமிகு சனில் ஹந்தன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)
ප්‍රශ්න අංක 15, මා අහනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

14න් කිව්වා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. T. Maheshwaran)

කවුද?

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා.

ගරු ඒ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. අ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත)

(The Hon. A. D. Susil Premajayanth)

මම කිව්වේ, 13.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

14, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. T. Maheshwaran)

14, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නොවේ. ඔබතුමාගේ වයර් එක මාරුවෙලා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමා, රිකි ප්‍රශ්නයක්. ගරු මහේස්වරන් මන්ත්‍රීතුමා කියනවා, ඔබතුමාගේ වයර් මාරු වෙලාලා කියා.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

මම වයර් නැහැ නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඒක තේන්නම්. ඒක එතුමා තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

වයර් නැති කෙනෙක්ගේ මාරු වෙන්න දෙයක් නැහැ නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඔව්. ඒක අපහාස කිරීමක්.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

එකේ අපහාසයකුත් නැහැ. නැති දෙයක් තමයි කියා තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

එහෙම කිසි දෙයක් නැහැ. ඒවා ඔක්කොම එතුමාට භාර දී තිබෙනවා. මිලිගට, ප්‍රශ්න අංක 14, ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. T. Maheshwaran)

ගරු කථානායකතුමා, එම ප්‍රශ්නය මා අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමා, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට මම සති දෙකක් කල් ඉල්ලුවා. එතුමාට තමයි වයර් මාරු වෙලා තිබෙන්නේ.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

අන්න හරි. ඒක ඒ විධියට සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. ඔබතුමාට බොහොම ස්තූතියි.

මිලිගට ප්‍රශ්න අංක 15, ගරු සුනිල් හඳුන්දෙන්නි මහතා.

ගරු සුනිල් හඳුන්දෙන්නි මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. අ. ඩී. සුනිල් හඳුන්දෙන්නි)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

ගරු කථානායකතුමා, එම ප්‍රශ්නය මා අහනවා.

ගරු ඒ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. අ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත)

(The Hon. A. D. Susil Premajayanth)

ගරු කථානායකතුමා, 13 වන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මම දැන් ගරු මහේස්වරන් මන්ත්‍රීතුමාට පිළිතුරක් දෙන්න පුළුවන්.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

13 වන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න ඔබතුමාට පුළුවන්ද ? කමක් නැහැ. අපි මේ ගරු සභාවේ අවසරය ඇතිව එයට ඉඩ දෙනවා.

පාසල් වේලාව වෙනස් කිරීම නිසා වතු පාසල්

ශිෂ්‍යයන් මුහුණ පාන දුෂ්කරතා

பாடசாலை ஆரம்ப நேர மாற்றத்தினால் தோட்டப்புற

மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிரமங்கள்

DIFFICULTIES TO ESTATE STUDENTS DUE TO CHANGE OF SCHOOL TIME

0522/06

13. ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(මාණ්ඩුමිල රු. මහේස්වරන්)

(The Hon. T. Maheshwaran)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) (i) පාසල් ආරම්භ කරන වේලාව වෙනස් කිරීම හේතුවෙන් වතු කම්කරුවන්ගේ දරුවන් පාසලට නියමිත වේලාවට පැමිණීමේදී බොහෝ දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දෙන බවත්;
- (ii) නුවරඑළියේ පාසල් දුෂ්කර ප්‍රදේශ පාසල් වශයෙන් රජය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබ ඇති බවත්;
- (iii) ශිෂ්‍යයින්ට සිය වතු නිවාසවල සිට කිලෝමීටර 4, 5 ක් පමණ ඇවිද ගොස් ප්‍රධාන මාර්ගයට අවතීර්ණ වී එතැන් සිට නගරබද පාසල් දක්වා යනු පිණිස බස් රථයක ගමන් කිරීමට සිදුවන බවත්;
- (iv) එම නිසා මෙම ශිෂ්‍යයින් නියමිත වේලාවට නගරබද පාසල්වලට පැමිණිය හැකි තත්ත්වයක පසු නොවන බවත්;

එතුමා දන්නෙහිද?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

නමුත් ඉස්කෝල පටන් ගන්න වෙලාව වෙනස් කරන්න පුළුවන් නේ.

ගරු ඒ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ. டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A. D. Susil Premajayantha)

ඒක තමයි. එවැනි ප්‍රදේශවල පාසල් පටන් ගන්නා වෙලාව පැය බාගයකින් පසු පසට ගෙන ඒමට විදුහල්පතිවරුන්ට අවසර දී තිබෙනවා. හැබැයි බස් සේවය පිළිබඳ කාරණය මට අදාළ වන්නේ නැහැ. ඒක ගමනාගමන අමාත්‍යාංශයෙන් කෙරෙන්න ඕනෑ වැඩක් ඒ ප්‍රදේශවල දරුවන්ට පාසල් යන්න පුළුවන් වන ආකාරයට බස් සේවාව සලසා දෙන්න කියන කාරණය මම ගමනාගමන ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්නමි.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)

(The Hon. T. Maheshwaran)

මා අසා තිබෙන ප්‍රශ්නයේ ඒ ගැනත් සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන තමයි මම අහලා තිබෙන්නේ.

ගරු ඒ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ. டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A. D. Susil Premajayantha)

ඔබතුමා මා වෙත යොමු කළ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලෙස පාසල් වෙලාව වෙනස් කරන්න වක්‍රලේඛයෙන්ම ඉඩ කඩ සලසා තිබෙනවා. ඒ බව තවදුරටත් අවධාරණය කර දැනුම් දී යවන්න මට පුළුවන්. බස් සේවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මම ගමනාගමන ඇමතිතුමාට යොමු කරන්නමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

සම්පූර්ණ විස්තර සහිත බොහොම හොඳ පිළිතුරක්.

ගරු ටී. මහේස්වරන් මහතා

(மாண்புமிகு டீ. மகேஸ்வரன்)

(The Hon. T. Maheshwaran)

මේක කථානායකතුමාටත් විටිනවා. මොකද, ඔබතුමාගේ ආසනයක් - [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

කිසිසේත්ම මට වදින්නේ නැහැ. ඒ ගැන බය වෙන්න එපා. මේ වක්‍රලේඛය කියවනු මැනවි. එහි තිබෙනවා, ගත යුතු පියවර ගැන. ඒ විදුහල්පතිවරු ඒ අනුව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මේ ප්‍රශ්නය යොමු කළ පුද්ගලයාට ඔබතුමා කියන්න වක්‍රලේඛය බලන්න කියා. විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග ගැනීමට වක්‍ර ලේඛයෙන් ඉඩ සලස්වා තිබෙනවා. ඒක විදුහල්පතිගේ වගකීමක්. බස්වල වෙලාව වෙනස් කරන්න බැරි වුණත්, පාසල පටන් ගන්නා වෙලාව වෙනස් කරන්න විදුහල්පතිට පුළුවන්.

මී ලහට, ප්‍රශ්න අංක 15, ගරු සුනිල් හඳුන්නෙන්නි මහතා.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙන්නි මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்தன்னெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

මා අහනවා.

නීති විද්‍යාල ප්‍රවේශය

சட்டக் கல்லூரி அனுமதி

LAW COLLEGE ADMISSIONS

0441/06

15. ගරු සුනිල් හඳුන්නෙන්නි මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்தன்னெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

(අ) (i) කඩඉම් ලකුණු 69 ට වඩා ලබා ගත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 2006 ජනවාරි මාසයේදී නීති විද්‍යාලයට බඳවා ගත් බවත්,

(ii) 2006 මාර්තු මාසයේදී කඩඉම් ලකුණු 69ට වඩා අඩු ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 11 දෙනෙකු බඳවා ගෙන ඇති බවත්,

එතුමා දන්නෙහිද?

(ආ) දෙහිවල, කඵබෝවිල, පිරිස් මාවතේ අංක 89/2 දරන ස්ථානයේ පදිංචි වාමන්ති දේවිකා විජයසේකර මෙනෙවිය ලකුණු 67ක් ලබා තිබියදීත්, ඇයට වඩා ලකුණු 9ක් අඩුවෙන් ලබා ගෙන ඇති ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් නීති විද්‍යාලයට බඳවා ගැනීමෙන් ඇයට අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව එතුමා පිළිගන්නෙහිද?

(ඇ) මෙම අසාධාරණය නිවැරදි කර වාමන්ති දේවිකා විජයසේකර මෙනෙවියට නීති විද්‍යාලයට ඇතුළුවීමට අවස්ථාව ලබා දීමට එතුමා අවශ්‍ය පියවර ගන්නෙහිද?

(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும், உள்ளக நிர்வாக அமைச்சரும், பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) (i) வெட்டுப்புள்ளிகள் 69 ஐ விட கூடுதலான புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவ மாணவிகள் 2006 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் சட்டக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர் என்பதையும்,

(ii) 2006 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வெட்டுப்புள்ளிகள் 69 ஐ விட குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்ற 11 மாணவ மாணவிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும்

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) இலக்கம் 89/2, பீரிஸ் மாவத்தை, களுபோவில், தெஹிவல் எனும் இடத்தில் வசிக்கும் செல்வி சாமந்தி தேவிகா விஜயசேகர 67 புள்ளிகளைப் பெற்றுள்ள போதிலும் இவரை விட 09 புள்ளிகள் குறைவாகப் பெற்ற மாணவ மாணவிகளை சட்டக் கல்லூரியில் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பதன் மூலம் இவருக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?

(இ) இவ்வநீதியை நிவர்த்திசெய்து செல்வி சாமந்தி தேவிகா விஜயசேகரவிற்கு சட்டக் கல்லூரியில் பிரவேசிப்பதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொடுக்க தேவையான நடவடிக்கையை அவர் மேற்கொள்வாரா?

(ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Prime Minister, Minister of Internal Administration and Deputy Minister of Defence:

(a) Is he aware that—

(i) students who scored over 69 cut-off marks were enrolled to the Law College in January, 2006;

(ii) eleven (11) students who had scored below 69 cut-off marks have been enrolled in March, 2006?

[ගරු සුනිල් හඳුනන්නෙහි මහතා]

- (b) Will he admit that an injustice has been caused to Miss Chamanthi Devika Wijayasekara of 89/2, Pieries Mawatha, Kalubowila, Dehiwala by enrolling students who had scored 9 marks less than her whereas she had scored 67 marks?
- (c) Will he take necessary steps to rectify this injustice and grant an opportunity to Miss Chamanthi Devika Wijayasekara to get admission to the Law College?
- (d) If not, why?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා මෙම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නවා. මේ ප්‍රශ්නය කිහිප වතාවක්ම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වුණා. දැනට තිබෙන උත්තරය මේකයි. ශ්‍රී ලංකා නීති විද්‍යාලය පාලනය කරනු ලබන්නේ නීති අධ්‍යාපන සභාව විසින් බවත්, එම ආයතනය රජයේ කිසිදු අමාත්‍යාංශයකට, දෙපාර්තමේන්තුවකට හෝ ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයකට අයත් නොවන අතර, මෙය රජයේ මුදලින් නඩත්තු වන ආයතනයක් නොවන බවත් නීති විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමා දැනුම් දී තිබෙනවා. මෙම ආයතනය පාලනය වන්නේ නීති අධ්‍යාපන සභාව සහ අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් යුත් මණ්ඩලයක් මගිනුයි, එම නිසා මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට නීතියෙන් බැඳී නැති බව විදුහල්පතිතුමා දැනුම් දී තිබෙනවා. මෙය ස්වාධීන ආයතනයක් බව සඳහන් කරමින් පිළිතුරක් එවා තිබෙනවා. අවශ්‍ය නම් මා ඒ පිළිතුරු ඔබතුමාට දෙන්නම්. තත්ත්වය ඒකයි.

ගරු සුනිල් හඳුනන්නෙහි මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துண்ணெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමාත් ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥයෙක්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මමත් ඒ ගැන මවිතයට පත් වුණා.

ගරු සුනිල් හඳුනන්නෙහි මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துண்ணெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

නීති විද්‍යාලය රජයට අයිති නැහැ කියනවා නම්, ඒ ගැන රජයේ අමාත්‍යවරයෙක් පිළිතුරු දෙන්න බැඳී නැහැ කියනවා නම්, ඒක විශාල ගැටලුවක් නේ. නීති විද්‍යාලයට බඳවා ගැනීම -

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

රජයට අයිති නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, විදුහල්පතිතුමා තවදුරටත් මෙසේ කියා තිබෙනවා. "ගරු නීතිපතිතුමා වෙතින් මේ පිළිබඳව විමසන ලද අතර, එතුමාගේ අංක ඊ/327/06 සහ 2006 ඔක්තෝබර් 27 දිනැති ලිපිය අනුව ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට නෙතිකව බැඳී නොමැති බව දන්වා ඇත."

ගරු විජිත හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)

(The Hon. Vijitha Herath)

අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා සභාපති වී තිබෙන්නේ නිල බලයෙන්ද, නැත්නම් -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නිල බලයෙන්. අග්‍ර විනිසුරුතුමා සභාපති වන්නේ නිල බලයෙන්.

ගරු විජිත හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)

(The Hon. Vijitha Herath)

එතකොට රජයට සම්බන්ධයක් තිබෙන්න එපායැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ. අග්‍ර විනිසුරුතුමා රජයට සම්බන්ධ නැහැ.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்மீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

ගරු කථානායකතුමනි, මමත් අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහනවා. Hon. Speaker, since one of the Members of the Council of Legal Education is the Attorney-General -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

The Secretary to the Ministry is also a Member of the Council.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்மீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Yes and since they are nominated ex-officio to the position they hold on behalf of the Government we cannot accept that the Government has no say in the policies of admission to the Law College. Therefore will the Minister consider asking these Members to urge the Council to look into this discrepancy?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

The Hon. Prime Minister has written to the Council of Legal Education. The Council of Legal Education has sought instructions from the Attorney-General. Even the Attorney-General is of the opinion that the Hon. Prime Minister is not answerable to this Question.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்க)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

නීති විද්‍යාලය රජයට අයිති නැත්නම් කාටද අයිති වන්නේ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එය ස්වාධීන ආයතනයක්. ඒක පාර්ලිමේන්තුවෙන් සංස්ථාගත කර තිබෙනවා.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

කාටද වග කියන්නේ ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මා කියන්නේ ඒ සඳහා උසාවියට යන්න ඕනෑ කියායි. ඒකෙන් මොනවා හෝ අසාධාරණයක් වෙනවා නම් ඒ අසාධාරණයට විරුද්ධව නීතියේ පිහිට පතන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මේකට බෙහෙත කිබෙන්නේත් පාර්ලිමේන්තුවටමයි. පාර්ලිමේන්තුවෙන් සංස්ථාගත කරන ලද ආයතනයක් නිසා පාර්ලිමේන්තුවට පුළුවනි, ඒකට අවශ්‍ය පියවරක් ගන්න. ඒකට ගත යුතු පියවර තිබෙනවා. බෙහෙත කිබෙන්නේත් මෙ තැනමයි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එහෙම නම්, මෙහෙම කරන්න පුළුවන්. මේ පිළිබඳව නීතිපතිතුමා හෝ උපදෙස් දී තිබෙන්නේ. ඔබතුමාට පුළුවන්, නීතිපතිතුමා ගෙන්වා, එහෙම කරන්නේ ඇයි කියා අහන්න. ඒ සඳහා කථානායකතුමාට - පාර්ලිමේන්තුවට - බලය තිබෙනවා.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා කිව්වා වාගේම පාර්ලිමේන්තුවේ අප විසින් පිහිටුවන ලද ආයතනයක ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි මැදිහත් වීමක් කරන්න පාර්ලිමේන්තුව හැටියට අපට නොහැකි නම් ඒක විශාල ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසා අපි ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණාකර ඒ මැදිහත් වීම කරන්න කියා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ මැදිහත් වීම කිරීමට පුළුවන් වන විධියට තමයි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් ඒ මණ්ඩලයේ ඉන්නේ. එතුමා ඒ මණ්ඩලයේ ඉන්න එකේ හේතුව ඒකයි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඔබතුමා හිටපු අධිකරණ අමාත්‍යතුමා නේ. ඔබතුමා අපට වඩා හොඳට ඒ ගැන දන්නවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මා ඒ දවස්වල උත්තර දීලා තිබෙනවා. ධාරා විජේතිලක මහත්මියයි ඒ කාලයේ ලේකම්තුමිය හැටියට හිටියේ. මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇවිල්ලා, ලකුණු පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඇවිල්ලා -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මා හිතන්නේ ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා හැටියට, වර්තමාන කථානායකතුමා හැටියට නීතිපතිතුමා ගෙන්වා මේ පිළිබඳව විමසීමක් කළොත් හොඳයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒකත් පුළුවන්.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු ඇමතිතුමා, දැන් ඒ ආයතනය අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා නියෝජනය වෙනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ, නැහැ. අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා නිල බලයෙන් සාමාජිකයෙක්. එහෙම නේද?

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ඔව්. නිල බලයෙන් සාමාජිකයෙක් වෙන්නේ, ඒ කියන්නේ ඒ හරහා එතැන අමාත්‍යාංශයට තිබෙන බැඳීමෙන් පෙන්වන්නේ. රජයට තිබෙන බැඳීමයි ඒ පෙන්වන්නේ. ඒක අර පරම ස්වාධීනත්වයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. ඒ අනුව පාර්ලිමේන්තුව මතු කරන ප්‍රශ්නයකටවත් උත්තර දෙන්න බැඳීමක් නැති පූර්ණ ස්වාධීන ආයතනයක් හැටියට එය සලකන්න බැහැ. ඒ තරම් ස්වාධීන නම්, අර අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා නිල බලයෙන් පත් වෙනවා කියා එකක් ඔතලන තියෙන්න විධියක් නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

නිකම් බෝඩ් එකක් වගෙයි.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ඒ නිසා ඔය කියන තරම් ස්වාධීන වන්න බැහැ. යම් ස්වාධීනත්වයක් ඇති. නමුත් පාර්ලිමේන්තුව මතු කරන ප්‍රශ්නයකට උත්තර නොදී -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මේ වාගේ ආයතන කීපයක් ලංකාවේ තිබෙනවා. මා හිතන විධියට වරලත් ගණකාධිකාරීවරුන්ගේ ආයතනයක් මේ වාගේ. ඒකෙන් සාමාජිකයන් පත් කරන්නේ වෙළෙඳ ඇමතිවරයා. නමුත් ඒකට පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තර දෙන්න මා බැඳී නැහැ.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Mr. Speaker, I agree with the Hon. Wimal Weerawansa. The Government cannot escape responsibility for this.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

No, we are not trying to escape. We are prepared to answer if the answer is provided to us.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

But, this is a matter concerning all of us.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

අපට ඕනෑම දිනක දෙන්න. මම කැමතියි උත්තර දෙන්න.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු බ්‍රිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

මේක කාගෙන් ප්‍රශ්නයක්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඔව්, කාගෙන් ප්‍රශ්නයක්. අපේ ළමයින්ටත් මේක ඉස්සරහට බලපාන්න පුළුවන්. කාගෙන් ප්‍රශ්නයක්.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(මාණප්‍රාමිකු රවුෆ් හකීම්)

(The Hon. Rauff Hakeem)

So, why can you not ask the Secretary and the Attorney-General?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

We have asked the Secretary. The Secretary has written to the present Principal of the Law College. The Principal has sought instructions from the Attorney-General and the Attorney-General has given the opinion.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු බ්‍රිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ඇමතිතුමා, ඔය කියන තරම්ම ස්වාධීන නම් කරුණාකරලා ඕක රජයට පවරා ගනිමුද?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ. එතකොට වුණත් ඒකේ ලොකු බලපෑමක් එනවා. නැහැ. ස්වාධීන විධියටම ගියදෙන්. Let it be an independent body.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(මාණප්‍රාමිකු රවුෆ් හකීම්)

(The Hon. Rauff Hakeem)

We are not for that. We do not want the Government to take over the Law College.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

විහිළුවටයි එතුමා එහෙම කිව්වේ. එතුමා විහිළුවට කිව්වේ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

සාමාන්‍යයෙන් එතුමා විහිළු කරන්නේ නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු බ්‍රිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ සාකච්ඡාවට අදාළව පොඩ්ඩක් -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමා විහිළුවට කිව්වේ. වගකීමක් ඇතිව කිව්වා නොවෙයි.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු බ්‍රිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

නැහැ. නැහැ. ඒකෙන් මා රජයට පවරා ගන්නය කියා යෝජනා කරන්නේ නැහැ. එහෙම නොකර මේ ගැටලුව විසඳා ගන්නය කියන එක තමයි වෙනත් විධියකට මා කිව්වේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, නීතිපතිතුමා ගෙන්වලා මේ පිළිබඳව නීතිමය තත්ත්වය සාකච්ඡා කරලා, ඔබතුමා පාර්ලිමේන්තුවට කියනවා නම්, ඊට පස්සේ අපි මේ පිළිබඳව පියවරක් ගනිමු. රජයට පවරා ගැනීම නොවෙයි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

නැහැ. නැහැ. ගරු ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා, හුඟක් දුර යන්නේ නැතිව, අධිකරණ ඇමතිතුමාට පුළුවන් ඔය ප්‍රශ්නය ඒ ලේකම්තුමාගෙන් අහන්න.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

අගමැතිතුමා අහලා තිබෙනවා, ලේකම්තුමාගෙන්.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

නැහැ. නැහැ. මම ඒක නොවෙයි කිව්වේ. අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා දැන් මෙතැන ඉන්නවා නෙ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමාත් උත්තරයක් එවා තිබෙනවා.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

එතුමාගෙන් අහන්නට පුළුවන් මොකක්ද වුණේ කියලා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණප්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ්‍ය පෙරිනාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමා මෙහෙම කියා තිබෙනවා, මම එතුමාගේ ලියුම කියවන්නද?

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
හොඳයි, කියවන්න.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
මේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාගේ ලියුම.

“Mr. Mahinda Bandusena,
Secretary to the Hon. Prime Minister,
Hon. Prime Minister’s Office,
Colombo.

Dear Mr. Bandusena,

Admission of Student to Law College in 2006

Hon. Prime Minister sought clarification from me on last Thursday with regard to the status of the Law College vis-a-vis the executive arm of governance.

The Law College despite being an incorporated institution, is being managed from its inception by the Council of Legal Education, headed by the Hon. Chief Justice.

As such, this institution is not a subject under the purview of any particular Ministry. The Principal, Law College as explicitly stated the correct position in his letter.

Kindly forward this communication to the attention of the Hon. Prime Minister.

Yours sincerely,
Suhada Gamalath,
Secretary,
Ministry of Justice and Law Reforms.”

නීතිපතිතුමා එවා තිබෙනවා, මේ ලියුම.

“Mr. Mahinda Bandusena,
Secretary to the Prime Minister,
Prime Minister’s Office,
Colombo-07.

Question in Parliament to be answered orally Question No. 0441/06

I refer to your letter of 23rd October, 2006.

In view of the contents of paragraph 2 of your letter, the Hon. Prime Minister is not obliged to answer the above question.

Senior State Counsel
for Attorney-General.”

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

නිලධාරීන් හැටියටයි ඕවා ලියා තිබෙන්නේ. ගරු ඇමතිතුමනි, මම අනුවේ එක නොවෙයි. අධිකරණ ඇමතිතුමාට අනන්ත පුළුවන් මේ ප්‍රශ්නයට - ඒ ලේකම්තුමාත් ඉන්නවා නේ -

ගරු විමල් විරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்க)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ලමයාට මොකද වුණේ කියලා.
3 - PL 001590 - (2006/11)

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
ලමයාට මොකද වුණේ කියලා. අන්න ඒ clarification එක ගන්නා නම් පැහැදිලියි නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
එතුමා කියන්නේ මෙහෙමයි. සාමාජිකයෙක් මණ්ඩලයේ හිටිය ප්‍රශ්නය -

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
ඔව්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
එක වෙනත් ප්‍රශ්නයක්. එකට පාර්ලිමේන්තුවෙන් තීරණ ගන්නට බැහැ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
එහෙම නැත්නම්, [බාධා කිරීම්]

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
හොඳම දෙය, අපි නීතිපතිතුමා ගෙන්වලා මේ පිළිබඳව නීතිමය තත්ත්වය විමසමු. මොකද මීට කලින් - අපේ ගරු ඩීවී ගුණසේකර ඇමතිතුමාත් කියන විධියට, මාත් දන්න විධියට, ඔබතුමාත් දන්න විධියට කිහිප අවස්ථාවකදීම නීත විද්‍යාලය පිළිබඳව ප්‍රශ්න අහලා තිබෙනවා; උත්තර දීලාත් තිබෙනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
හරියට හරි. මා අධිකරණ ඇමතිව සිටි කාලයේදී, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ උපදේශක සභාවේදී - කොමිසියුනරයේ වැරද්දකින් ලකුණු එහා මෙහා වෙලා තිබුණු අවස්ථාවක - මා නවීන් දිසානායක මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අනු කමිටුවකුත් පත් කළා. ඔබතුමාත් හිටියා ඒ කමිටුවේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
මමත් ඒ කමිටුවේ සාමාජිකයෙක්.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
අපි ඒ විධියට කටයුතු කළා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා
(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)
ඊට පසුව ඒ පරීක්ෂණයේදී හෙළි වුණා, නීති විද්‍යාලයෙන් වරදක් සිදු වෙලා නැහැයි කියලා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
එය කොමිසියුනරයේ වරදක්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එය ලකුණු enter කිරීමේදී කොම්පියුටරයෙන් සිදු වූ වරදක් කියලා හෙළි වුණා.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා (ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කටයුතු සහ ජාතික ඒකාබද්ධතා අමාත්‍ය)

(මාණ්‍රාමිකු ධු. ශ්‍රේයරාඡ් - අරාඡියාලමාප්පු අලුචාලාලා , ශ්‍රේයරාඡ් ආලමාප්පාප්පු - අලමාප්පු)

(The Hon. Dew Gunasekara – Minister of Constitutional Affairs and National Integration)

ගරු කථානායකතුමනි, මට මතකයි, ගරු නිශ්ශංක විජේරත්න ඇමැතිතුමාගේ කාලයේදී -

කථානායකතුමා

(ඡපාඡායාඡර් - අලාඡර්)

(Mr. Speaker)

එතුමා අධිකරණ ඇමැතිතුමා කාලයේ.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ධු. ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Dew Gunasekara)

මය වාගේම විභාගයකදී ලකුණු පවා ගෙන්වා පරීක්ෂණ කළා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, මම නම් කියන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට අයිතියක් තිබෙන්නට ඕනෑය කියලායි.

කථානායකතුමා

(ඡපාඡායාඡර් - අලාඡර්)

(Mr. Speaker)

ඒක තමයි අර ලේකම් ඉන්නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එකකොට කෙනෙකුට කිසිම අසාධාරණයක් කොහෙත්වත් සිදු වන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(ඡපාඡායාඡර් - අලාඡර්)

(Mr. Speaker)

හරි.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු චාමාලා චාමාලා)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, එහෙම අයිතියක් තිබ්ලා තිබෙනවා, ඒ අයිතිය අපි ප්‍රයෝජනයට අරගෙන තිබෙනවාය කියන එක දැන් පැහැදිලියි. ඒ අයිතියට තමයි, දැන් මේ උත්තරයෙන් අභියෝග කරලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා දැන් අලුතෙන් අයිතියක් ලබා ගැනීමේ ප්‍රයත්නයක් නැහැ. අපේ ඒ තිබුණු අයිතියට මේ උත්තරයෙන් අභියෝග කර තිබෙනවා. අන්න ඒ සම්බන්ධයෙන් වහාම පියවරක් ගන්නට කටයුතු කරන්න.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, සමහර විට මීට ඉස්සර අහපු ප්‍රශ්නවලදී ඊට අදාළව අක්‍රමිකතා සිදු නොවී තිබෙන්නත් පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නයේදී කිසියම් සිදුවීමක් සිදු වෙලා තිබෙන නිසා මේක වහනවාද දන්නෙත් නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු චාමාලා චාමාලා)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

අන්න හරි, අන්න හරි. ඒක වෙන්න පුළුවන්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මම මේ කාවචන් ආරක්ෂා කරනවා නොවෙයි. එහෙම වුණාද දන්නෙත් නැහැ. නමුත් මීට කලින් උත්තර දීලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා

(ඡපාඡායාඡර් - අලාඡර්)

(Mr. Speaker)

හරි නීතිපතිතුමා - [බාධා කිරීමක්] මම ගෙන්වන්නම්.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ආම. ශ්‍රේයරාඡ් මාමාඡාලා පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

Chief Justice සිටින නිසා අධිකරණයට යන්නත් බැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

Chief Justice සිටියාට කමක් නැහැ, මේ පිළිබඳව අභියාචනාධිකරණයට යන්නට පුළුවන්. Board එකට විරුද්ධව නේ යන්නේ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ආම. ශ්‍රේයරාඡ් මාමාඡාලා පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

යන්න පුළුවන්. එතුමා නේ, එතුන ඉන්නෙත්. මෙතැනට උත්තර දෙන්න බැහැයි කියන මනුෂ්‍යා එතැනදී උත්තර දෙයිද? ඒ නිසා එහෙම බැරි නම් අපි මේ ගැන වෙනම කොමිටියක් පත් කරලා සාකච්ඡා කරමු. එහෙම නැත්නම් - [බාධා කිරීමක්] නැහැ, කථානායකතුමාට බලයක් නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා නීතිපතිතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කරලා මීට පසුව නීති විද්‍යාලයේ සිදු වන සිදුවීමක් ගැන පාර්ලිමේන්තුවට උත්තර දිය හැකි වන පරිදි නීති සංශෝධනය කරන්න ඕනෑය කියලා මා හිතනවා.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ආම. ශ්‍රේයරාඡ් මාමාඡාලා පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

සංශෝධනය කරන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා

(ඡපාඡායාඡර් - අලාඡර්)

(Mr. Speaker)

සංශෝධනය කරන්න බැරිකමක් නැහැ.

පූජ්‍ය අතුරුලියේ රත්න හිමි

(චාණ. අඡ්ඡුරාචායා රඡන ශ්‍රේයරාඡ්)

(Ven. Athuraliye Rathana Thero)

ගරු කථානායකතුමනි, නීතිපතිතුමාට පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රශ්න කරන්නට පුළුවන්. දැනට මේ කාරණය -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාත්තුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නීතිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා. හැම වෙලේම එතුමා වෙනුවෙන් නියෝජිතයෙක් පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා.

පුජ්‍ය අතුරලියේ රතන හිමි

(வண. அத்துரலியே ரதன தேரர்)

(Ven. Athuraliye Rathana Thero)

ඉතින් එතුමාට පාර්ලිමේන්තුව තුළට ගෙනැල්ලා ප්‍රශ්න කරන්නට පුළුවන්. ගරු කථානායකතුමාට අපි කියා සිටින්නේ මේක කොමිෂියුටරයේ වරදක් නොවෙයි කියලායි. ඉතා දැනුවත්ව සිදු වුණු දෙයක්. ඒ නිසා කරුණාකර මේ ගැන ප්‍රශ්න කරන්නට කටයුතු කරන්නය කියලා අප ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සුනිල් හඳුනන්නේ මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

ගරු කථානායකතුමනි, මා කියා සිටින්නේ විශේෂයෙන්ම මේ ශිෂ්‍යාච ඇතුළු පිරිසකට විශාල අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බවයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා කිව්ව ආකාරයටම. මේ සම්බන්ධයෙන් දැන් මෙතැන තිබෙන ප්‍රශ්නය වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම යුතු ද නැද්ද කියන දෙයට වඩා, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙනවා ද, නැද්ද කියන කාරණයයි. මෙම ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන එක වහලා, මෙය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ ද, නැද්ද කියන තර්කයට, ඇවිත් තිබෙන්නේ මේ ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්නේ නැති වෙන්නයි. ඒ නිසා මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, පාර්ලිමේන්තුව සම්බන්ධ ගැටලුව නිරාකරණය කර ගන්නවා වාගේම මේ නිශ්චිත ප්‍රශ්නයටත් ඒ හරහාම උත්තරය දෙන්නය කියලා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ. නැහැ, ඒක නිරාකරණය වන කොට මේකත් නිරාකරණය වන්නට ඕනෑ. ඒ කියන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට වග කියනවාය කියන ප්‍රශ්නය නිරාකරණය වන කොට, එතකොට ඉබේම මේ ප්‍රශ්නයට උත්තරය ලැබෙනවා.

සභානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

හරි. අපි නීතිපතිතුමාටත් කැඳවලා අහන්නම්. මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමති කාරණයක් තිබෙනවා. මා අධිකරණ ඇමති හැටියට හිටපු කාලයේදී නීති විද්‍යාලයේ ගාස්තු වැඩි කිරීමට අවශ්‍යයි කියලා ඒ ලේකම්තුමිය මගෙන් අනුමැතිය පැතුටා. නමුත් මම ඉන්න තුරු ඒකට ඉඩ දුන්නේ නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඔව්. ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මුළු උපදේශක කාරක සභාවම ඒකට විරුද්ධ වුණා.

සභානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

අපි එහෙම කටයුතු කළේ. උපදේශක කාරක සභාවට අනුවයි මම කටයුතු කළේ. නීතිපතිතුමා කැඳවලා ඒ ගැන අහලා බලලා අපි අවශ්‍ය පියවර ගනිමු. [බාධා කිරීමක්] බෙහෝම සිහිකියි.

දෙවන වටය, ප්‍රශ්න අංක 1.

සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ හා පෝෂණ අමාත්‍යාංශයේ උපදේශකවරු

சுகாதார நலத்துறை, போசணை அமைச்சின் ஆலோசகர்கள்
ADVISERS TO MINISTRY OF HEALTHCARE AND NUTRITION

0646/06

1. ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා (ගරු තිස්ස ඇත්තනායක මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாரே - மாண்புமிகு திஸ்ஸ அத்தநாயக்க - சார்பாக)

(The Hon. Ranjith Aluvihare on behalf of The Hon. Tissa Attanayake)

සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ හා පෝෂණ අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ හා පෝෂණ අමාත්‍යාංශයට සහ ඒ යටතේ ඇති ආයතනවලට, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලවලට සහ සංස්ථාවලට පත් කර ඇති උපදේශකවරුන් කවුරුන්ද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) (i) ඔවුන් එසේ පත් කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේ ද;

(ii) ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් කවරේද;

(iii) උපදේශකවරුන් වශයෙන් ඔවුන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප්, දීමනා සහ ලබා දී ඇති අනෙකුත් පහසුකම් කවරේද;

(iv) ඔවුන්ට පවරා ඇති රාජකාරි කටයුතු කවරේද;

යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

சுகாதார நலத்துறை, போசணை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) சுகாதார நலத்துறை, போசணை அமைச்சிற்கும் அதன் கீழுள்ள நிறுவனங்கள், சபைகள், கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆலோசகர்கள் யாவர் என்பதை தனித்தனியாக அவர் இச் சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) (i) இவர்கள் எவ்வாடிப்படையில் இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்,

(ii) இதற்கான அவர்களின் தகைமைகள் யாவை,

(iii) ஆலோசகர்கள் என்ற வகையில் இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வழங்கப்பட்டுள்ள ஏனைய வசதிகள் யாவை,

(iv) அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள் யாவை

என்பதை அவர் தனித்தனியாக குறிப்பிடுவாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Healthcare and Nutrition :

(a) Will he inform separately to this House, the names of advisors appointed to the Ministry of Healthcare and Nutrition and to the Institutions, Statutory Boards and Corporations which come under the Ministry?

(b) Will he state separately—

(i) the basis on which they were appointed,

(ii) their qualifications;

(iii) the salaries and allowances paid to them and other facilities enjoyed by them as advisors; and

(iv) the duties that have been entrusted to them?

(c) If not, why?

ගරු වඩිවේල් සුරේෂ් මහතා (සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ හා පෝෂණ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு வடிவேல் சுரேஷ் - சுகாதார நலத்துறை, போசணை பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Vadivel Suresh – Deputy Minister of Healthcare and Nutrition)

Sir, I am tabling the answer.

*සහා මේසය මත තබන ලද පිළිතුර :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

Answer tabled :

(අ) විශේෂඥ වෛද්‍ය එස්. සිවකුමාරන් මහතා.

(ආ) (i) කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ.

(ii) විශේෂඥ වෛද්‍ය.

(iii) විශ්‍රාම ගන්නා අවස්ථාවේ ලබා ගන්නා ලද අවසාන වැටුප වන රු. 63,281.00 මුදල පමණි.

(iv) ආරෝග්‍යශාලා විශිෂ්ට රැකවරණ පිළිබඳව උපදේශක කටයුතු.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

**නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශයේ උපදේශකවරු
විෂයාසන්න, නිර්මාණාත්මක අමාත්‍යාංශයේ උපදේශකවරු
ADVISERS TO MINISTRY OF HOUSING AND
CONSTRUCTION**

0648/'06

3. ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා (ගරු තිස්ස අත්තනායක මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாரே - மாண்புமிகு திஸ்ஸ அத்தநாயக்க - சார்பாக)

(The Hon. Ranjith Aluvihare on behalf of the Hon. Tissa Attanayake)

නිවාස සහ ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශයෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) නිවාස සහ ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශයට අයත් සහ ඒ යටතේ ඇති ආයතනවලට, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලවලට සහ සංස්ථාවලට පත් කර ඇති උපදේශකවරුන් කවුරුන්ද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) (i) ඔවුන් එසේ පත් කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේ ද;

(ii) ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් කවරේද;

(iii) උපදේශකවරුන් වශයෙන් ඔවුන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප්, දීමනා සහ ලබා දී ඇති අනෙකුත් පහසුකම් කවරේද;

(iv) ඔවුන්ට පවරා ඇති රාජකාරි කටයුතු කවරේද;

යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

විෂයාසන්න, නිර්මාණාත්මක අමාත්‍යාංශයේ උපදේශකවරු :

(අ) විෂයාසන්න, නිර්මාණාත්මක අමාත්‍යාංශයට අයත් සහ ඒ යටතේ ඇති ආයතනවලට, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලවලට සහ සංස්ථාවලට පත් කර ඇති උපදේශකවරුන් කවුරුන්ද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) (i) ඔවුන් එසේ පත් කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේ ද;

(ii) ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් කවරේද;

(iii) උපදේශකවරුන් වශයෙන් ඔවුන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප්, දීමනා සහ ලබා දී ඇති අනෙකුත් පහසුකම් කවරේද;

(iv) ඔවුන්ට පවරා ඇති රාජකාරි කටයුතු කවරේද;

යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඊ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

asked the Minister of Housing and Construction :

(a) Will he inform separately to this House, the names of advisers appointed to the Ministry of Housing and Construction and to the Institutions, Statutory Boards and Corporations which come under the Ministry?

(b) Will she state separately—

(i) the basis on which they were appointed,

(ii) their qualifications;

(iii) the salaries and allowances paid to them and other facilities enjoyed by them as advisers; and

(iv) the duties that have been entrusted to them?

(c) If not, why?

ගරු ජයරාජ ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් මා ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

*සභා මේසය මත තබන ලද පිළිතුර :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

Answer tabled :

(අ) ඔව්.

(1) ඒ. එස්. ලෙබ්බේ මහතා.

(2) ඒ. අයි. වික්‍රම මහතා.

(ආ) (i) අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය මත වසරක් සඳහා කොන්ත්‍රාත් පදනමින් පත් කර ඇත.

(ii) කරුණාකර අංක 01 ඇමුණුම බලන්න.

(iii) කරුණාකර අංක 02 ඇමුණුම බලන්න.

(iv) කරුණාකර අංක 03 ඇමුණුම බලන්න.

(ඇ) පැන නොගනී.

ඇමුණුම් අංක 01

ඒ. එස්. ලෙබ්බේ මහතා

සුදුසුකම් : බී. එස්. සී. ඉංජිනේරු (සිවිල්) - ශ්‍රී ලංකා

එම්. එස්. සී. ඉංජිනේරු (ජලසම්පත් හා පරිසර) - නයිජීරියාව

* ඉදිකිරීම් සහ ඒ හා සම්බන්ධ කර්තව්‍යයන්හි වසර 29ක පළපුරුද්ද, සහ විශේෂයෙන් නැගෙනහිර පළාතේ සංවර්ධන කාර්යයන්හිදී විවිධ ප්‍රතිපත්ති සහ විවිධ වැඩ සටහන් ක්‍රියාත්මක කර තිබීම.

* උපදේශක ඉංජිනේරුවරයෙකු වශයෙන් නයිජීරියාවේ ඉදිකිරීම් ක්ෂේත්‍රයේ පළපුරුද්ද ලබා ඇත.

* 1994 සිට 2000 දක්වා වරාය සංවර්ධන පුනරුත්ථාපන ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශයේ සහ 2000 සිට 2002 දක්වා නැගෙනහිර සංවර්ධන, පුනරුත්ථාපන, ප්‍රතිසංස්කරණ සහ ග්‍රාමීය නිවාස සංවර්ධන අමාත්‍යාංශවල උපදේශක වශයෙන් කටයුතු කිරීම.

ඒ. අයි. වික්‍රම මහතා

සුදුසුකම් : * ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවයේ I පෙළේ විග්‍රාමක නිලධාරියෙකි.

* දිවයිනේ විවිධ පළාත්වල විවිධ තනතුරුවල වසර 28ක් සේවය කර ඇත.

* 1992 සිට 1997 දක්වා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ දිස්ත්‍රික් ලේකම් ලෙස සහ 2001 සිට 2003 දක්වා ස්වදේශ කටයුතු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් වශයෙන් සේවය කර ඇත.

ඒ. එස්. ලෙබ්බේ මහතා

මාසික දීමනාව : රු. 250000.00 .

අනෙකුත් දීමනා : ප්‍රවාහන කටයුතු සඳහා රු. 20000.00 දීමනාවක්.

ඒ. අයි. වික්‍රම මහතා

මාසික දීමනාව : රු. 29,750.00

(විග්‍රාම ලැබූ අවස්ථාවේදී අවසන් වරට ලැබූ වැටුප)

අනෙකුත් දීමනා : ප්‍රවාහන කටයුතු සඳහා රු. 20000.00 දීමනාවක්.

ඒ. එස්. ලෙබ්බේ මහතා

රාජකාරි : * නිවාස සහ ඉදිකිරීම් කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති සැකසීමෙහිලා අමාත්‍යාංශයට සහායවීම සහ වැඩ සටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා උපදේශනාත්මක සේවා සැපයීම.

* සුනාමියෙන් විනාශ වූ නිවාස හා ඒකාබද්ධ ජලසම්පාදන වැඩසටහන් කර ගෙන යෑම සඳහා උපදේශකත්වය.

* නිවාස සහ ඉදිකිරීම් ක්ෂේත්‍රයේ සතිපාරාක්ෂක යටිතල පහසුකම් සැලසීමට අදාළ රාජකාරි සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් ලබාදීම.

* ගරු ඇමතිතුමා සහ ලේකම් විසින් පවරනු ලබන වෙනත් උපදේශනාත්මක සේවාවන් ලබා දීම.

(ඈ) පිටත තොරතුරු.

ප්‍රශ්න අංකය	බස්නාහිර පළාත	දකුණු පළාත	ඌව පළාත	උතුරු මැද පළාත	වයඹ පළාත
(අ)	නැත.	නැත.	නැත.	නැත.	නැත.
(ආ)					
(i)	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
(ii)	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
(iii)	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
(ඇ)	අදාළ නොවේ.	දැනට සුදුසුකම් සපිරූ දෙදෙනෙකු බඳවා ගැනීම පිණිස කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමැතිය ඉල්ලා ඇත.	අදාළ නොවේ.	ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන් 1944 ක් බඳවා ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය වෙත අනුමැතියට යවා ඇත.	අදාළ නොවේ.
(ඈ)	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.

ප්‍රශ්න අංකය	උතුරු නැගෙනහිර පළාත			මධ්‍යම පළාත	සබරගමුව පළාත
(අ)	2004 2005	2513 495	152 327	සිංහල නැත.	නැත.
	2004 වර්ෂයේදී පත්වීම් සඳහා වූ නිර්ණායක				
	1. 1999.11.24 දිනට පෙර රජයේ පාසලක ගුරුවරයකු වශයෙන් යටත් පිරිසෙයින් එක් වර්ෂයක ස්වේච්ඡා සේවය කිරීම.				
	2. 1998.11.24 දිනට පෙර යටත් පිරිසෙයින් විෂයයන් 03කින් අ.පො.ස.(උ/පෙ) විභාගය සමත් වීම.				
	3. 1998.11.24 වන දිනට වයස අවු. 18 කට නොවැඩි හා 45කට නොඅඩු අයෙකු වීම.				
(අ)					
(i)	2005.08.01 දින දක්වා සේවය කළ ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේ නිර්ණායක			අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
	1. 2001.01.01 සිට 2004.01.01 දක්වා අවු. 03ක් සේවා කාලය				
	2. අ.පො.ස.(උ/පෙ) විභාගයෙන් විෂයයන් තුනක් සමත් වීම.				
	3. වයස අවු. 18-45 අතර වීම.				
	4. 2004.01.01 දින වන විට ගුරුවරයා ඉගැන්වීම කළ අදාළ පාසලේ පුරප්පාඩුවක් තිබීම.				
(ii)	අවශ්‍ය සුදුසුකම් ලබා ඇති අය පමණක් තෝරා ගෙන ඔවුන්ට පත්වීම් ලබා දී ඇත. සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලවල සංයුතිය වූයේ කලාපයේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ, අමාත්‍යාංශ නියෝජිතයකු සහ බාහිර දෙපාර්තමේන්තුවක නිලධාරියෙකි. සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලය ලබා දෙන නිර්දේශය මත පළාත් අධ්‍යාපන ලේකම් විසින් සුදුසුකම් ලැබූ ගුරුවරුන් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව වෙත නිර්දේශ කළ පසු ඒ සඳහා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් අනුමැතිය ලබා දෙනු ලැබේ.			අදාළ නොවේ.	
(iii)	අදාළ නොවේ.			අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
(ඇ)	ඔව්. සුදුසුකම් ලැබූ අපේක්ෂකයන් මග හැරී ඇත්නම් ඔවුන්ට පත්වීම් ලබා දීම සඳහා සලකා බැලීමට කටයුතු කරනු ලැබේ.			අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.
(ඈ)	අදාළ නොවේ.			අදාළ නොවේ.	අදාළ නොවේ.

උතුරු නැගෙනහිර සිංහල හා දෙමළ විෂයයන් උගන්වන ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන්

වැදගත් - නිමැස්මේ නිකුත් කිරීම මගින් තමාගේ සේවය
කරවීමට නොහැකිවූ විට
VOLUNTEER TEACHERS TEACHING TAMIL AND SINHALA IN
THE NORTH-EAST

0423/06

12. ගරු නිහල් ගල්පත්ති මහතා (ගරු එල්. ජී. වසන්ත පියතිස්ස මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு நிறுவல் கலப்பத்தி - மாண்புமிகு எஸ். ஜி. வசந்த பியதிஸ்ஸ - சார்பாக)

(The Hon. Nihal Galappaththi - on behalf of The Hon. L. G. Wasantha Piyathissa)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

- උතුරු නැගෙනහිර පළාතේ සිංහල පාසල්වල දෙමළ විෂයය උගන්වන හා දෙමළ පාසල්වල සිංහල විෂයය උගන්වන ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව කොපමණ ද යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් එකුමා මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නෙහිද?
- ඉහත ගුරුවරුන්ට ස්ථිර පත්වීම් ලබා දීමට එකුමා කටයුතු කරන්නෙහිද?
- නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

කල්බි අමාත්‍යවරයාගේ පිළිතුර :

(අ) වැදගත්කමට මාකාණ්ඩයේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට

(ආ) මෙහිදී, පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට

(ඇ) මෙහිදී, පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට
පාලනකරු කටයුතු කරනු ලබන තුරු පාලනකරුගේ නිකුත් කිරීමට නොහැකිවූ විට

asked the Minister of Education :

- Will he state separately the number of volunteer teachers who teach Tamil in Sinhala schools and the number of volunteer teachers who teach Sinhala in Tamil schools, in the North-East Province?
- Will he take action to give permanent appointments to those teachers?
- If not, why?

ගරු ඒ. ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ. டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A. D. Susil Premajayantha)

ගරු කථානායකතුමනි, මා ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

*සභා මේසය මත තබන ලද පිළිතුර :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

Answer tabled :

- සිංහල මාධ්‍ය පාසල්වල දෙමළ විෂයය උගන්වන ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව = 37
දෙමළ මාධ්‍ය පාසල්වල සිංහල විෂයය උගන්වන ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව = 22
- උතුරු නැගෙනහිර පළාතේ සිංහල පාසල්වල දෙමළ විෂයය ඉගැන්වීමට හා දෙමළ පාසල්වල සිංහල විෂයය ඉගැන්වීම සඳහා කොන්ත්‍රාත් පදනම මත බඳවා ගෙන සිටි ගුරුවරුන් ස්ථිර කිරීම සඳහා අංක ඊඩී/2/29/4/1/46 සහ 2005.09.06 දිනැති ලිපියෙන් අනුමැතිය ලබා දී ඇත. ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන් ස්ථිර කිරීමටද සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා කටයුතු කෙරෙමින් පවතී.
සිංහල පාසල්වල දෙමළ විෂයය ඉගැන්වීමට හා දෙමළ පාසල්වල සිංහල විෂයය ඉගැන්වීම සඳහා ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමට අංක ඊඩී/1/05/03/03/02(02) හා 2006.07.21 දිනැති ලිපියෙන් පළාත් අධ්‍යාපන ලේකම්වරුන් වෙත උපදෙස් ලබා දී ඇත.
ජාතික පාසල් සඳහා අදාළ අනුමැතිය ලබා ගැනීමට කළමනාකරණ සේවා අධ්‍යක්ෂ වෙත අංක ඊඩී/2/29/04/01/69 හා 2006.08.11 දිනැති ලිපිය යවා ඇති අතර එම අනුමැතිය ලද වහාම බඳවා ගැනීමට කටයුතු කරනු ලැබේ.
- අදාළ නොවේ.

පොද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය

தனி அறிவித்தல் முல் வினா

QUESTION BY PRIVATE NOTICE

I

මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීමේ චෝදනා පරීක්ෂා කිරීම සඳහා වන කොමිසම

மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரணை

செய்வதற்கான ஆணைக்குழு

COMMISSION OF INQUIRY INTO ALLEGED HUMAN RIGHTS VIOLATIONS

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

“Bismillahir Rahmanir Raheem”

Mr. Speaker, with your permission I would like to ask the Hon. Prime Minister about the appointment of a Commission of Inquiry into the incidents of alleged human rights violations.

ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව දිගින් දිගටම එකඟතාවයට අනුකූලව සහ ඊට ගරු කරමින් කටයුතු කරදී. එල්ටීටීඊ සංවිධානය දිගින් දිගටම සාහසික ලෙස කුරිරු මිනිස් සාහසන සිදු කිරීම හා දේපොළ විනාශ කිරීම නිසා පාර්ලිමේන්තුව විසින් ද මේ දක්වා පළාත් ඒකාබද්ධ කිරීම සම්බන්ධව පනතක් සම්මත කොට නැත.

නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමට ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වී ඇති බවට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇති නඩු තීන්දුව අනුව උතුරු නැගෙනහිර තාවකාලිකව ඒකාබද්ධ කිරීමේ නියෝගය බල රහිත සහ නීත්‍යානුකූල නොවන එකක් බව තීන්දු කොට ඇත. අපි වගකිව යුතු රජයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුව තුළින් නීති සම්පාදනය කිරීමත්, ජනාධිපතිතුමා ප්‍රමුඛ අමාත්‍ය මණ්ඩලය තුළින් නීති ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සිදු කරනු ලබන අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව නීතිය අර්ථ නිරූපණය කිරීමට අධිකරණයට ලබා දී ඇති ස්වාධීන අයිතියට කිසි සේත්ම මැදිහත් නොවන්නෙමු. එහෙත් මේ රටේ දශක දෙකකටත් වැඩි කාලයක් තිස්සේ පවතින අනවශ්‍ය ගැටලු අවසන් කිරීමට අවශ්‍ය නම් සාකච්ඡා මාර්ගය ද උපයෝගී කර ගත යුතු බවත් අපි විශ්වාස කරන්නෙමු.

එකී නඩු තීන්දුවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අපේ ආණ්ඩුවට අනුගමනය කළ හැකි විකල්ප තුනක් ඇත. එනම්,

1. උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් සඳහා පළාත් සභා දෙකක් ස්ථාපනය කිරීම;
2. එකිනෙකට යාබද පළාත් දෙකක් හෝ තුනක් එක් පරිපාලන ඒකකයක් බවට ඒකාබද්ධ කිරීම සඳහා ද, එකී පළාත් එක් පරිපාලන ඒකකයක් වශයෙන් එකාබද්ධව පැවතීම දිගටම පවත්වාගෙන යා යුතු ද නැතහොත්, ඒ එක් එක් පළාත් වෙනම පරිපාලන ඒකක වශයෙන් පැවැත්විය යුතු ද යන්න තීරණය කිරීමේ ආකෘතිය පිළිබඳව ද, අවශ්‍ය නිර්ණායකයන් නියම කරමින් නීතිමය ප්‍රතිපාදන සැලසීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 අ. (3) වගන්තිය යටතේ පාර්ලිමේන්තුවට පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කොට සම්මත කර ගැනීම;
3. යම් කිසි යාබද පළාත් දෙකක් හෝ තුනක් ඒකාබද්ධ කළ යුතු වන්නේ කුමන නිර්ණායකයන් තුළ ද යන්නත්, ඒවා වෙන් කිරීමට අවශ්‍ය වුවහොත් එය තීරණය කළ යුත්තේ කුමන නිර්ණායකයන් තුළ ද යන්නත් පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරනු ලබන ව්‍යවස්ථාව තුළට අන්තර්ගත වීම අනිවාර්ය අංගයක් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කොට ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම පළාතකම ජීවත් වන සෑම ජන කොට්ඨාසයක් කෙරෙහිම කිසිදු වෙනස්කමකින් තොරව යුක්තිය හා සාධාරණය ඉටු කිරීම අපගේ ආණ්ඩුවේ වගකීම වශයෙන් කිසිදු තර්කයකින් තොරව අපි පිළිගනිමු. ඕනෑම ජන කොට්ඨාසයකට තම ජාතික, ආගමික, සංස්කෘතික සහ භාෂාමය අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන ලෙසට කටයුතු කිරීම අපි කිසි සේත්ම පැහැර නොහරින්නෙමු. ඒ අනුව උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ජීවත් වන ජනතාව සිංහල හෝ දෙමළ හෝ මුස්ලිම් හෝ වේවා, ඔවුන්ට උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වශයෙන් එක්ව ජීවත් විය යුතු ද නැතහොත් වෙන්ව ජීවත් විය යුතු ද යන කාරණය තීරණය කළ යුත්තේ ආණ්ඩුවක් විසින් හිතුවක්කාරී ලෙස ගනු ලබන තීන්දුවක් මගින් හෝ සන්නද්ධ කණ්ඩායමක් විසින් මානව අයිතිවාසිකම් පාහා දමමින් අපි බලය පෙන්වා ගනු ලබන තීන්දුවක් මගින් හෝ යැයි අපි විශ්වාස නොකරන්නෙමු. ඔවුන්ගේ ඉරණම තීරණය කළ යුත්තේ ඔවුන් විසින්ම බව අපි තරයේ විශ්වාස කරමු.

එල්ටීටීඊ සංවිධානය එදිරිවාදිකම් සහ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා දිගටම සිදු කළ බව ප්‍රකට සහ පිළිගත් කරුණක් වන අතර, 1994 දී ගරු වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග ජනාධිපතිතුමා සමග සහ 2002 දී ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ අග්‍රාමාත්‍යතුමා සමග අත්සන් කරන ලද සටන් විරාම ගිවිසුම් ද ඔවුන් ප්‍රකාශිතවම උල්ලංඝනය කර ඇත. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 අ. (3) වගන්තිය මගින් පවරන ලද බලතල මත එකිනෙකට යාබද පළාත් දෙකක් හෝ තුනක් එක් පරිපාලන ඒකකයක් බවට පත් කිරීමට ද, එකී ඒකාබද්ධ කරනු ලැබීම දිගටම පවත්වා ගෙන යා යුතු ද නැතහොත් ඒ එක් එක් පළාතක් වෙනම පරිපාලන ඒකකයක් වශයෙන් සකස් විය යුතු ද යන්න තීරණය කිරීමේ ආකෘතිය පිළිබඳව විධිවිධාන සහිත පනතක් පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන ලද්දේ නම් මිස සහ එසේ සම්මත කරන තුරු, කිසිදු රජයකට කිසිදු පළාත් සභා දෙකක් හෝ තුනක් ඒකාබද්ධ කිරීමට නීතිමය වශයෙන් ප්‍රතිපාදන නොමැත.

රජය ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම සහ දහතුන් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිසි ලෙස අනුගමනය කරමින් දිගටම කටයුතු කරදී. එම ගිවිසුම ප්‍රකාශිත ලෙස උල්ලංඝනය කරන පාර්ශ්වයක් ලෙසින් සහ එමගින් ලබා දී ඇති විසඳුම් ප්‍රතික්ෂේප කරන පාර්ශ්වය ලෙසින් එම ගිවිසුම් මගින් රජය එකඟ වී ඇති කොන්දේසි පමණක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ලෙසට ඉල්ලා සිටීමට එල්ටීටීඊ සංවිධානයට කිසිදු සාධාරණාත්මක සහ යුක්ති සහගත අයිතියක් නැත. ගිවිසුමකට එළඹීමෙන් පසු එක් පාර්ශ්වයක් විසින් එකඟ වී ඇති කාර්යයක් ඉටු කරන ලෙස අනික් පාර්ශ්වය අයැද සිටින්නේ නම් එම පාර්ශ්වය විසින් ඉටු කිරීමට පොරොන්දු වූ කාරණා ඉෂ්ට කළ යුතුය. එවිට පමණයි එය ගිවිසුමක් බවට පත් වන්නේ.

මෙම රජය සෑම අවස්ථාවකදීම මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ඔවුන්ගේ වර්ගය, භාෂාව, ආගම, කුලය, ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය, උපන් ස්ථානය යන කරුණු නොසලකා තහවුරු කිරීමට බැඳී සිටින අතර, අපි එකී මතයේ පදනම් වී සෑම අවස්ථාවකම වගකීමෙන් කටයුතු කරමු. අප විශ්වාස කරන්නේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කළ යුත්තේ ද තද ද යන කරුණ එකී පළාත්වල ජීවත්වන ජනතාව විසින් තීරණය කළ යුතු බවයි. එය රජයේ අත්තනෝමතික තීරණයක් මත හෝ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක අණ කිරීමක් මත හෝ නොවිය යුතුය. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ජීවත් වන ජනතාවට මේ කරුණ පිළිබඳව තීරණයක් ගැනීමට හැකි වන්නේ ජනමත විචාරණයක් පැවැත්වීම මගිනි.

මෙතෙක් පැවැති සියලුම ආණ්ඩු මෙම ගැටලු විසඳීමට නොයෙක් ලෙසින් උත්සාහ කළ අතර, සිංහල දෙමළ සහ මුස්ලිම් දේශපාලන නායකයින් ගණනාවකට තම ජීවිත අහිමි කර ගැනීමට ද සිදුවිණි. හිටපු ජනාධිපති ආර. ප්‍රේමදාස මහතා, ගාමිණී දිසානායක මහතා, ලලිත් ඇතුලත්මුදලි මහතා, රංජන් විජේරත්න මහතා, සී. වි. ගුනරත්න මහතා, ලක්ෂ්මන් කදිරිගාමර් මහතා, නීලන්තිරුවෙල්වම් මහතාද මෙසේ ජීවිත පූජා කළ අය අතුරින් කිහිප දෙනෙකු වේ. ගරු වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග ජනාධිපතිතුමා සාහසනය කිරීමට ගත් උත්සාහය නිසා අයට ඇසක්ද අහිමි විය.

එල්ටීටීඊ සංවිධානය සියලුම ගිවිසුම්, එකඟතා එළිපිටම උල්ලංඝනය කරමින්, අසරණ මිනිසුන්ද සාහසනය කරමින්, මහජන දේපොළ විනාශ කරමින් ඔවුන්ගේ වියරුභාවය ලොවටම ප්‍රදර්ශනය කරමින් සිටියි. කෙසේ වෙතත් සියලු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහතික කරන ගෞරවනීය සාමයක් ප්‍රතිෂ්ටාපනය කිරීමට අප සෑම අවස්ථාවකම කැපවීමෙන් කටයුතු කළත් එකී කිසිදු අවස්ථාවක එල්ටීටීඊ සංවිධානය ස්වකීය මානුෂීය හැසිරීම පෙන්නුම් කරමින් කටයුතු කර නැත.

වගකිවයුතු රජයක් ලෙස අප දිගින් දිගටම ඉතා ඕනෑකමින් කියා සිටින්නේ මෙම රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් මානුෂීය භාවය පෙන්නුම් කර උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල වාසය කරන ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවාහය තුළ ඔවුන්ගේ අනාගතය තීරණය කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා දීම සඳහා යෝග්‍ය වාතාවරණයක් සාදා දිය යුතු බවයි.

මේ සඳහා මෙම සභාවේ සිටින සියලුම මහජන නියෝජිතයන්ගේ යුතුකම වන්නේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ජීවත් වන ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම සඳහාත්, ඔවුන්ගේ අනාගතය තීරණය කිරීමේ අයිතිය ඔවුන්ට ලබා දීම සඳහාත් අප කවුරුත් සාමූහික වගකීමෙන් යුතුව කටයුතු කිරීම බව මෙයින් ප්‍රකාශ කරමි. ස්තූතියි. [බාධා කිරීමක්]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாசு)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමාගේ ප්‍රකාශය පිළිබඳව විවාදයකට එළඹෙන්නට නොවෙයි මා සූදානම් වන්නේ. නමුත් මෙහිදී එක කාරණයක් පැහැදිලි කර ගන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි කියා සිතනවා. ගරු අගමැතිතුමා මේ පිළිබඳව රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලි කළා. මගේ ප්‍රශ්නය ඒ පිළිබඳව නොවෙයි. නමුත් ගරු අගමැතිතුමනි, දැන් ප්‍රායෝගික ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. කලින් තිබුණු උතුරු නැගෙනහිර පළාත් සභාව දැන් නැහැ. එකකොට දහතුන් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව, පළාත් සභා ක්‍රියාවලියට අයිති පාසල් තිබෙනවා; පාරවල් තිබෙනවා; පරිපාලන පද්ධතියක් තිබෙනවා. නමුත් දැන් ආණ්ඩුකාර ධුරය සහ ඒ අදාළ තනතුරු ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒ ඇති වී තිබෙන අරාජිකත්වය පාලනය කිරීම සඳහා දැන් රජය වහාම කටයුතු කළ යුතුයි. නීතියට අනුව එක්කෝ ආණ්ඩුකාරවරයකු පත් කොට

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

නැගෙනහිරට වෙනමත්, උතුරට වෙනමත් ඒ යන්ත්‍රණය පවත්වා ගෙන යාම සඳහා යම් පියවරක් ගත යුතුයි. තීනිමය වශයෙන් වෙනත් විකල්ප පියවරක් තිබෙනවා නම්, එහෙම තැන්නම් වඩාත්ම සුදුසු පියවර වහාම නැගෙනහිර පළාතේ මැතිවරණය පැවැත්වීම නම් ඒ පියවර ගත යුතුයි. මෙහිදී වැදගත්ම කාරණය වන්නේ දැනට පළාත් රාජ්‍ය සේවාවේ සිටින කිසිවකුට වැටුප් ගෙවන්නවත් බැහැ. මම හිතන්නේ මෙවර අය වෑයෙන් “උතුරු නැගෙනහිර” නැති පළාත් සභාවකට මුදල් වෙන් කරන්නත් බැහැ කියලයි. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, දෙකක් හැටියට. නමුත් අගමැතිතුමනි, දෙකක් හැටියට දැමීමත් ඒක ගන්න කවුද එතැන ඉන්නේ? ඒක ස්ථාපිත කරන්නට වෙනවා. එක්කෝ ආණ්ඩුකාරවරයෙක් පත් කළ යුතු වෙනවා. එහෙම තැන්නම් මැතිවරණයක් පවත්වා පළාත් සභාව ස්ථාපිත කළ යුතු වෙනවා. අන්න ඒ සම්බන්ධයෙන් ගන්නා පියවර මොකක්ද කියා ගරු අගමැතිතුමනි, ඔබතුමා අපව දැනුවත් කරනවා නම් ඉතා වැදගත්.

ගරු රත්නසිරි වික්‍රමනායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු රත්නසිරි චිත්‍රකර්මායක)

(The Hon. Ratnasiri Wickramanayaka)

ගරු කථානායකතුමනි, නඩු තීන්දුව අනුව දැනට ක්‍රියාත්මක වන්නේ පළාත් දෙකක් හැටියටයි. ඒ අනුව ආණ්ඩුව දැන් අවශ්‍ය පියවර අරගෙන යනවා. ඒ නිසා ඒක ගැටලුවක් වන්නේ නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ඒ ගැන පොඩ්ඩක් කියන්න පුළුවන් නම් වටිනවා.

කථානායකතුමා

(පාලනායක ආචාර්ය)

(Mr. Speaker)

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154L අනු ව්‍යවස්ථාව බලන්න, ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු අගමැතිතුමනි, ඔබතුමා අකමැති තැන්නම් ඒ අර ගනිමින් තිබෙන පියවර මොනවාද කියලාත් කියන්න පුළුවන් නම් හොඳයි.

ගරු රත්නසිරි වික්‍රමනායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු රත්නසිරි චිත්‍රකර්මායක)

(The Hon. Ratnasiri Wickramanayaka)

මට දවස් දෙක තුනක් දෙන්න.

කථානායකතුමා

(පාලනායක ආචාර්ය)

(Mr. Speaker)

එහෙම පුළුවනි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154L අනු ව්‍යවස්ථාව බලන්න. ඒ යටතේ, එවැනි අවස්ථාවකදී ගත යුතු පියවර ගැන කියා තිබෙනවා; ඉතා පැහැදිලිව තිබෙනවා.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා

(මාණ්ඩුමුතු ආර්. සම්පන්දන්)

(The Hon. R. Sampanthan)

Mr. Speaker, may I be heard Sir? I think, Sir, the Hon. Prime Minister has made a very important statement and I would request you to summon a Party Leaders' Meeting for us to discuss as to what Parliament should do further in regard to the statement that the Hon. Prime Minister has made. I would request Sir, that you summon a Party Leaders' Meeting sometime today and that we consider this matter.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(මාණ්ඩුමුතු රවුෆ් හකීම්)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Mr. Speaker, I also support this proposal that a Party Leaders' Meeting be summoned. I understand that the Hon. Prime Minister's statement has been made under very difficult and trying circumstances. We do understand the difficulties in which the Government has been put into as a result of the Supreme Court Judgment. There are practical political implications and as a responsible Party Leader I would want a discussion at the Party Leaders' Meeting and seek some clarity on the steps that are to be taken in the future on this issue since it impacts on the lives of all the people inhabiting the Northern and Eastern Provinces.

පූජ්‍ය අතුරුලියේ රත්න හිමි

(චාය. ආචාර්ය ආර්ථික රත්න හිමි)

(Ven. Athuraliye Rathana Thero)

ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුව හැටියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව නිර්වචනයක් දී තිබෙනවා. පක්ෂවල දේශපාලන ස්ථාවරයන් පිළිබඳව කථා කර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට නිර්වචන සපයන්න බැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එකඟ නීත්‍යානුකූලව ආණ්ඩුවේ ස්ථාවරය පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ ගැන සියලු පක්ෂ එකතු වී තීන්දු ගන්න බැහැ. ඒක හිස් කථාවක්.

කථානායකතුමා

(පාලනායක ආචාර්ය)

(Mr. Speaker)

අපි දැන් ප්‍රධාන කටයුතුවලට යමු. ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා -

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ කාරණයටත් ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමැතියි. මා එදා උතුරු නැගෙනහිර දෙපළාත වෙන් කිරීමට අදාළ නඩු තීන්දුව පිළිබඳව විශේෂ ප්‍රකාශය කළ වෙලාවේ, ඒ නඩු තීන්දුව ගැන්සාඩ් ගත කරන්නට කියා ඉල්ලා සිටියා. ඒකට ඒ අවස්ථාවේදී බාධාවක් මතු වුණේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, ඒක ගැන්සාඩ් ගත කරලත් නැහැ. ඒ නඩු තීන්දුව ඉතා වැදගත් එකක් නිසා, සභාවේ එකඟත්වය මත එය ගැන්සාඩ් ගත කරන්න පියවර ගන්නට කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(මාණ්ඩුමුතු මන්ත්‍රීවරයෙක්)

(An Hon. Member)

අප පිළිගන්නේ නැහැ, ඒක.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

හරි, හරි. ඒ ඔබතුමන්ලා නේ. අප පිළිගන්නවා නේ.

කථානායකතුමා

(පාලනායක ආචාර්ය)

(Mr. Speaker)

අපි ඒ පිළිබඳවත් පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී සාකච්ඡා කරමු.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවංශ)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

මේ සභාවේ එකඟත්වය මත දැන් තීන්දුවක් ගන්න පුළුවන්.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

මීට කලින් අප හැම වෙලාවෙම පනතක් පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ආපසු තීන්දු පමණයි මේ සභාවේ කියවා-

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

මේකත් ඒ නීතියත් එක්ක බැඳිවිට තීන්දුවක්.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

අපි ඒ ගැනත් සාකච්ඡා කරමු.

යෝජනා පිළිබඳ දැනුම් දීම. [බාධා කිරීමක්]

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

මා එය ගැනසාධන කිරීම සඳහා සහාය කළා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, මම හිතන්නේ එම නඩු තීන්දුව ගැනසාධන කිරීමට කිසිම බාධාවක් වුණේ නැහැ කියලයි.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

කිසිම බාධාවක් නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පුළුවන්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන කථා කරන විට එය සහාය කර තිබෙනවා.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කතාවටද දමන්නේ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ. එතුමා එය සහාය කර තිබෙනවා. ඒකයි එතුමා දැන් කියන්නේ.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

මා එය සහාය කළා. නමුත් ඒක ගැනසාධි එකට ඇතුළත් කර නැහැ. ඒකයි මා කියන්නේ.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

ඔබතුමා ඒ වෙලාවේ ඒ තීන්දුව දුන්නා ද?

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ඔව්. ඒ වෙලාවේ ඒකට කිසිම විරුද්ධත්වයක් මතු වුණේ නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

කවුරුවත් විරුද්ධ වුණේ නැහැ.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

කවුරුවත් විරුද්ධ වුණේ නැහැ. විරුද්ධ නොවීමෙන්ම එය පිළිගන්නා වුනා වෙනවා.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

ගැනසාධි වාර්තාවේ ඒක නැද්ද?

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ඒ ගැනසාධි එක ඔක්තෝබර් 20 සිකුරාදා. ඒක අයෙත් පක්ෂ නායක රැස්වීමේ කථා කරන්න දෙයක් නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

තීරුව කීයද?

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ඔක්තෝබර් 20 වැනි සිකුරාදා. තීරු අංක 2705.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

දැන් ඔය අශෝධිත පිටපතද?

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ඔව්. අශෝධිත පිටපත.

කථානායකතුමා

(*ආපාත්‍යායකර් අවර්ගණ*)

(Mr. Speaker)

ශෝධිත එකට දාමු.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු ඉෂ්වරායා පෙරේරාපාත්‍යායකර්ගණ*)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ශෝධිත ගැනසාධි වාර්තාව එන විට සෑහෙන කාලයක් ගත වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, එතුමාගේ ඉල්ලීම අනුව නඩු වාර්තාව ගැනසාධිගත කරලා නැහැ. පුස්තකාලයේදී තබා තිබෙන්නේ. ඒක වැරදියි.

ගරු විමල් විරවංශ මහතා

(*මාණ්ඩුමුතු බිමල් බීරවාහිස*)

(The Hon Wimal Weerawansa)

පුස්තකාලයේ තබන්න කියා නොවෙයි මා කිව්වේ. පුස්තකාලයේ නම් මටත් තබන්න පුළුවන්.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමා කියා තිබෙනවා, “මේ අවස්ථාවේදී ඔබතුමාගේ අනුමැතිය ඇතිව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු තීන්දුව මා හැත්සාධිගත කරනවායි” කියා. නමුත් හැත්සාධිගත කරලා නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාවේදී මා එය කියා තිබෙනවා. හැත්සාධිගත කරනවාය කියන එක ඒකේ කියලාම තිබෙනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එහෙම කියා තිබෙනවා. ඒ නඩු තීන්දුව හැත්සාධි වාර්තාවට ඇතුළත් වන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

අපි ඊළඟ මුද්‍රණයට ඇතුළත් කරමු.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

Will it get into the Hansard?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon Wimal Weerawansa)

ඊළඟ මුද්‍රණයටද? එහෙම නැත්නම් අද මතු කරපු නිසා අද හැත්සාධි වාර්තාවට ඇතුළත් වෙනවාද? අද හැත්සාධි වාර්තාවට ඇතුළත් කර දෙනවා නම් ඒත් කමක් නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමාගේ අද කථාවත් එක්ක හැත්සාධිගත කළොත් හොඳයි.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon Wimal Weerawansa)

මා අද කථාවක් කරන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඔබතුමා හදිසි නීතිය පිළිබඳ විවාදයට කථා කරනවා නේද?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்கு)

(The Hon Wimal Weerawansa)

නැහැ. අද මා, මේ ටික විතරයි කියන්නේ; වෙනත් මොනවත් කියන්නේ නැහැ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එතුමා අද කරන කථාවට, පුස්තකාලයේ තබා තිබෙන නඩු තීන්දුව අර ගෙන හැත්සාධි ගත කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අපටත් ඒ නඩු තීන්දුව කියවන්න ඕනෑ. ඒක පිටු 23ක නඩු තීන්දුවක්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

සභාව එකඟද?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்)

(Hon. Members)

එකඟයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එහෙම නම් සභාවේ එකඟත්වය ඇතිව එම නඩු තීන්දුව හැත්සාධි ගත කිරීමට අවසර දෙනවා.

2006 ඔක්තෝබර් 20 වන දින ගරු විමල් වීරවංශ මහතා විසින්

සභාගත කරන ලද ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණය -

2006 ඉක්රොපර් 20-ஆந் தேதி மாண்புமிகு விமல்

வீரவாங்குவினால் சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட உயர்நீதிமன்றத்

தீர்ப்பு:

Determination of the Supreme Court tabled by the Hon. Wimal Weerawansa on 20th October, 2006:

IN THE SUPREME COURT OF THE DEMOCRATIC
SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA

S.C(Fr) Application No.243/06

N.W.M.Jayantha Wijesekera
Kantale - Petitioner

S.C(Fr) Application No.244/06

A.S. Mohamed Buhari
Sammanthurai - Petitioner

S.C(Fr) Application No.245/06L.

L. P.Wasantha Piyatissa
Uhana - Petitioner
Vs

1. Hon. Attorney General
2. Governor of the North-East Provincial Council
3. Commissioner of Election

Respondents

K. Thambaiyah, Trincomalee
Vettivel Jayananthan, Ampara
Siritunga Jayasuriya
N.Thilayampalam, Ampara

Intervent Petitioners

BEFORE : Sarath N. Silva

- Chief Justice

Nihal Jayasinghe

- Judge of the Supreme Court

N.K. Udalagaqma

- Judge of the Supreme Court

A.R.N.Fernando

- Judge of the Supreme Court

R.A.N.G. Amaratunga

- Judge of the Supreme Court

COUNSEL: H.L.de Silva,PC.,with S.L.Gunasekara, Gomin Dayasisri and Manoli Jinadasa Instructed by Paul Ratnayake Associates for the Petitioners in S.C.(FR) 243/2006

Gomin Dayasisri with Manoli Jinadasa for the Petitioner Instructed by Paul Ratnayake Associates in S.C.(FR) 244/2006

S. L. Gunasekera instructed by Paul Ratnayake Associates for the Petitioner in SC(FR) 245/2006

P. A. Ratnayake, P.C., Addi. Solocitor General, Anil Gunaratne, D.S.G., A. Ganathan, D.S.G., Indika Demuni de Silva, S.S.C., Janak de Silva, S.S.C., Milinda Gunatilake, S.S.C. and Nerin Pulle, S.S.C. for the Respondents.

K. Kanag-Iswarn, P.C., with M.A. Sumanathiran and L.Jeyakumar for Interventient Pettioners and

Batty Weerakoon with Percy Wickramasekera and Lal Wijenaike for Interventient Pettioners.

ARGUED ON : 15th September 2006

DECIDED ON : 16th October 2006

Sarath N. Siva C.J.

The three Pettioners being residents of the Trincomalee and the Diigamadulla District within the Eastern Province, have been granted leave to proceed on the alleged infringement of their fundamental rights to the equal protection of the law, guaranteed by Article 12 (1) of the Constitution.

The executive action impugned as denying to the Pettioners equal protection of the law relates to the Proclamation declaring that the provisions of Section 37(1) of the Provincial Councils Act No. 42 of 1987 shall apply to the Northern and Eastern Provinces, which resulted in these two Provinces forming one administrative unit, a process commonly described as the merger of the two Provinces. The case for the Pettioners articulated by Mr. H.L.de Silva, is that the Proclamation (P2) resulting in the merger is “fatally flawed” due to the non-observance of the mandatory conditions as contained in Section 37(1) (b). That, the amendment of the condition as laid down in Section 37(1) (b), purportedly done by an Emergency Regulation (P1), rendering the conditions ineffective, is ultra vires Section 5 of the Public Security Ordinance which empowers the President to make Emergency Regulations and is therefore null and void. And, although there was no valid merger the poll required to be held in terms of Section 37(2) (a), not later than 31.12.1988, to enable the electors of each Province to decide whether or not the respective Provinces should remain linked as one administrative unit, has been purportedly postponed from time to time by successive Presidents, the last being Order P5 made by the former President by which the poll in the Eastern Province is postponed to 17.11.2006 and in the Northern Province to 1.12.2006. Thereby, the Pettioners and similiary circumstanced voters of the Eastern Province have been continuously denied their rights to have a lawfully elected Provincial Council constituted for the Eastern Province as required by Article 154 A (2) of 13th Amendment to the Constitution.

The Pettioners submitted that the election for the purportedly merged North-East Provincial Council held in terms of notice dated 19.9.1988 (3R2) published under Section 10 of the Provincial Councils Election Act No. 2 of 1988 was a sham, since candidate of only one political party the E.P.R.L.F, submitted nomination papers for the 3 Districts (Jaffna, Mannar and Vavuniya), in the Northern Province resulting in these candidate being returned untested and the Eastern Province, in Ampara, being the only predominantly Sinhala Polling Division out of 94,068 only 56617 voted (less than 6%) - vide 3R2. The Pettioners rely on P3 a contemporary publication which states that the Chief Minister appointed for the North-East Provincial being the leader of the E.P.R.L.F, made several demands on the Government of Sri Lanka, proclaimed a “unilateral declaration of independence” and finally surreptitiously left the country with about 250 of his supporters in March 1990. According to paragraph 17 of affidavit 2R3, thereupon the Governor of the North-East Provincial Council made a communication in terms of Section 5A of the Provincial Councils (Amendment) Act No 27 of 1990, that “more than one half of the membership of the Council expressly repudiated or manifestly disavowed obedience to the Constitution.” In terms of Section 5A introduced by the Amendment certified on 6.7.1990, a few months after the events referred to above, which appears to have been especially to provide for the situation that had arisen, upon such communication by the Governor the Council stands dissolved. Section 4 of the Amendment

provides that where a Council stands dissolved in terms of Section 5A referred to above, the Commissioner of Elections is deemed to have complied with Section 10 of the Provincial Councils Elections Act No.2 of 1998 (being the notice calling for nominations for an election to the Council) if the publishes a notice referred to in that Section within a period of one week.

The Legislative and Executive action referred above, which worked in combination, seemingly set the stage for a new election to the merged North-East Provincial Council. I used the word seemingly because although it appeared to be thus, it was never intended to be so, as revealed by the immediately succeeding events. The Commissioners of Elections by notice dated 11.7.1990 (P4) under Section 10 of the Provincial Council Election Act specified the nomination period for the election as being from 25.7.1990 to 1.8.1990. Thereupon the then President on 12.7.1990 (the very next day) made an Emergency Regulation under Section 5 of the Public Security Ordinance (Document “D” annexed to affidavit 2R3) which stated that the notice published by the Commissioner of Elections fixing the date and time of nominations “shall be deemed for all purposes to be of no effect.” The electoral process stopped there and has remained ever since as it were frozen, upto date. There has been no election for either the North-East Provincial Council or separately for the Northern Provincial Council or the Eastern Provincial Council. Whereas in respect of the Councils for the other seven Provinces in the country elections have been held on the due dates in 1988, 1993, 1998 and 2004.

Reverting to the merger referred to above, it is to be noted that the poll required to be held under Section 37(2)(a) of the Provincial Councils Act not later than 31.12.1988 to enable the electors of the Northern and Eastern Provinces to decide whether or not such Provinces should remain linked as one administrative unit, has been postponed from time to time under Section 37(2)(b), the last being the Order P5 referred to above. The Respondents produced the relevant orders of postponement marked 3R7A to 3R7Z the particulars of which are set out below in sequence.

Document	Gazette No. and Date	Postponed Date of Poll for Northern Province	Postponed Date of Poll for Eastern Province
3R7A	538/8 dated 28.12.1988	31 st December, 1988	31 st December 1988
3R7B	538/9 dated 29.12.1988	5 th July, 1989	5 th July, 1989
3R7C	564/3 dated 28.6.1989	29 th January, 1990	29 th January, 1990
3R7D	593/19 dated 19.1.1990	14 th June, 1990	14 th June, 1990
3R7E	614/5 dated 11.6.1990	19 th January, 1991	19 th January, 1991
3R7Z	Gazette not produced	22 nd August, 1991	22 nd August, 1991
3R7F	674/7 dated 7.8.1991	24 th February, 1992	24 th February, 1992
3R7G	698/6 dated 22.1.1992	28 th August, 1992	28 th August, 1992
3R7H	725/15 dated 28.7.1992	5 th March, 1993	5 th March, 1993
3R7I	18.2.1993	23 rd August, 1993	23 rd August, 1993
3R7J	780/20 dated 20.8.1993	28 th April, 1994	18 th February, 1994
3R7K	805/10 dated 9.2.1994	19 th May, 1994	31 st March, 1994
3R7L	812/09 dated 29.3.1994	14 th July, 1994	26 th May, 1994
3R7M	818/12 dated 11.5.1994	25 th May, 1995	23 rd February, 1995
3R7N	856/19 dated 3.2.1995	15 th February, 1996	16 th November, 1995
3R7O	893/13 dated 19.10.1995	1 st December, 1996	16 th November, 1996

3R7P	3.10.1996	1 st December, 1997	14 th November, 1997
3R7Q	996/12 dated 9.10.1997	1 st December, 1998	16 th November, 1998
3R7R	1050/15 dated 22.10.1998	1 st December, 1999	16 th November, 1999
3R7S	1102/31 dated 21.10.1999	1 st December, 2000	16 th November, 2000
3R7T	1156/18 dated 31.10.2000	1 st December, 2001	16 th November, 2001
3R7U	1209/13 dated 7.11.2001	1 st December, 2002	16 th November, 2002
3R7V	1254/7 dated 18.9.2002	1 st December, 2003	17 th November, 2003
3R7W	1314/1 dated 10.11.2003	1 st December, 2004	17 th November, 2004
3R7X	1365/17 dated 3.11.2004	1 st December, 2005	17 th November, 2005
3R7Y	1420/27 dated 23.11.2005	5 th December, 2006	16 th November, 2006

Thus the electoral and consultative processes being the vital concomitants of Democracy ingrained in the name of the Republic in Article 1 of the Constitution, have been effectively stymied.

The infringement placed is the failure to constitute a Provincial Council for the Eastern Province as required by Article 154A(2) of the 13th Amendment to the Constitution and the continued denial to the electors of the Eastern Province including the Petitioners the right to vote at an election for the members of such Council which stems from the invalid merger effected by P1 and P2 made in derogation of the mandatory conditions in Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act.

Additional Solicitor General appearing for the Respondents submitted that the condition as contained in Section 37(1)(b) have been validly amended by the Emergency Regulation P1 and in any event the Petitioners cannot seek a declaration of nullity in respect of P1 and P2 due to time bar and/or the immunity enjoyed by the President in terms of Article 35(1) of the Constitution. He submitted that the poll required to be held in terms of Section 37(2)(a) to enable the electors to decide whether or not the two Provinces should remain linked as one administrative unit has been validly postponed from time to time by orders under Section 37(2)(b) produced marked 3R7(a) to (z) and as such the Petitioners do not have a right to secure an order from Court that a Provincial Council be constituted by election as required by Article 154A(2) of the Constitution for the Eastern Province.

Mr. Kanag-Iswaran for the intervenients, who according to his submission are three Tamil persons from the Trincomalee District and Ampara District, claimed that the merger is based on the Indo-Sri Lanka Accord of 29.7.1987 (P6) which in clause 1.4 recognised that “the Northern and Eastern Provinces have been areas of historical habitation of Sri Lankan Tamil speaking people who have hitherto lived together in this territory with other ethnic groups.” He supported the submission of the Additional Solicitor General that the condition in Section 37(1)(b) has been validly amended by P1 and that Petitioners are not entitled to relief sought. Mr. Batty Weerakoon submitted that the Court should be slow to declare P2 invalid since the merger was effected pursuant to the Indo-Sri Lanka Accord.

The material adduced by the intervenients represented by Mr. Kanag-Iswaran as to areas of “historical habitation” resulted in the Petitioners producing volumes of material to establish the divisions that existed in historic times and that the Eastern Province was a part of the Kandyan Kingdom at the time of British conquest. Mr. Gomin Dayasiri representing the Muslim Petitioner adduced material in support of ‘ethnic cleansing’ resorted to by Tamil militants in the Jaffna District resulting over 90,000 Muslims being driven away from the District in 1990. It was submitted that the process of ‘ethnic cleansing’ is yet being perpetrated by the Tamil militants against the Muslims in the Eastern Province. It was

submitted by Mr. H. L. de Silva, that the ‘forced merger’ would result in a destabilization of the ethnic balance in the Eastern Province. Both Mr. de Silva and Dayasiri relying on the material produced submitted that according to the 1981 census the demographic composition of the Eastern Province was :

Tamil	– 40%
Muslim	– 32%
Sinhala	– 26%

Whereas in a merged North-East Province the demographic composition would be

Tamil	– 65%
Muslim	– 18%
Sinhala	– 13%

It was submitted that the merger would result in the Muslim and Sinhala communities in the Eastern Province being permanently subjugated to a minority which situation would be exacerbated by the process of “ethnic cleansing” carried out by the Tamil Militants as referred to above. On the other hand Mr. Kanag-Iswaran submitted that the ‘merger’ sets right the imbalance brought about by the high increase of the Sinhala population in the Eastern Province in the period 1947 to 1981. He submitted that whereas the national increase of the Sinhala population in country was during the period was 238%, the increase in the Eastern Province was 883%.

Taking note of the volatile and ethnically incendiary material produced and trend of submissions based thereon, reminiscent of the ethnic mistrust that led to terrorism, violence, death and devastating destruction that has characterized our body-politic, the Court indicated to Counsel that the case would be considered only from the perspective of securing to every person the equal protection of the law guaranteed by Article 12(1) of the Constitution. The essential corollary of the equal protection of the law is the freedom from discrimination, based “on the grounds of race, religion, language, caste, sex, political opinion, place of birth or any one of such grounds” guaranteed by Article 12 (2). The elements of race, religion and language characterize ethnicity that tend to divide people. Caste, sex, political opinion and place of birth are sub-elements of further divisions between people. In contrast the equal protection of the law unifies people on the basis of the Rule of Law and the peaceful resolution of disputes that characterizes the exercise of judicial power in terms of Article 4(c) read with Article 105(1) of the Constitution. From this perspective the physical identification of a unit of devolution of legislative and executive power, being the bone of contention, diminishes in significance. Whilst ethnic criteria would be relevant to define the territory of a unit of devolution since a homogeneous unit could be better managed and served, the overriding consideration would be current criteria (not historic material or speculative assumptions for the future) that contribute to the functional effectiveness and efficiency of a unit from the perspective of service to the people, being the sole objective of representative Government.

The 13th Amendment to the Constitution was certified on 14.11.1987, being the date on which the Provincial Councils Act No. 42 of 1987 was also certified. The Amendment introduced a new chapter XVIII to the Constitution providing for extensive devolution of legislative and executive power to Provincial Councils in respect of the subjects and functions as contained in List 1 of the 9th schedule. The legislative competence of Parliament was restricted to the subjects and functions in List 14 (Reserved List). There could be “joint action” in respect of the subjects and functions in List III (Concurrent List) exercised in the manner specifically provided in the Amendment. These Lists are based on the context of from Article 246 and the seventh schedule of the Constitution of India.

Article 154A(1) of the 13th Amendment to the Constitution empowers the President to establish a Provincial Council for each of the Provinces in the Eighth Schedule. Accordingly, by Order 3R1 the then President established Provincial Councils for each of the nine Provinces, including

the North and East, separately, with effect from 3.2.1988. Steps were taken to constitute a Provincial Council by election for each of the 7 Provinces in terms of Article 154A(2), excluding the Northern and Eastern Provinces. In respect of the Northern and Eastern Provinces action was taken as provided in Article 154A(3) by the process impugned in these cases. Sub Article 3 reads as follows :

“Notwithstanding anything in the preceding provisions of this Article, Parliament may by, or under, any law provide for two or three adjoining Provinces to form one administrative unit with one elected Provincial Council, one Governor, one Chief Minister and one Board of Ministers and for the manner of determining whether such Provinces should continue to be administered as one administrative unit or whether each such Province should constitute a separate administrative unit with its own Provincial Council, and a separate Governor, Chief Minister and Board of Ministers.”

An analysis of the provision reveals that the law to be enacted by Parliament thereunder should have two components providing for-

- i) the formation of one administrative unit consisting of two or three adjoining Provinces; and
- ii) when the Provinces are so brought together as one administrative unit, the manner of determining Whether such Provinces should continue to be administered as one unit.

As noted above, the law enacted by Parliament in terms of sub-Article 3 for the merger of two or three Provincial Councils as one administrative unit and for the manner of determining the continuance of such merger is contained in Section 37 of the Provincial Councils Act. The material provisions of which read as follows :

“37(1) (a) The President may by Proclamation declare that the provisions of this subsection shall apply to any two or three adjoining Provinces specified in such Proclamation (hereinafter referred to as “the specified Provinces”), and thereupon such Provinces shall form one administrative unit, having one elected Provincial Council, one Governor, one Chief Minister and one Board of Ministers, for the period commencing from the date of the first election to such Provincial council and ending on the date of the poll referred to in subsection (2) of this section, or if there is more than one date fixed for such poll, the last of such dates.

(b) The President shall not make a Proclamation declaring that the provisions of subsection I (a) shall apply to the Northern and Eastern Provinces unless he is satisfied that arms, ammunition, weapons, explosives and other military equipment, which on 29th July, 1987, were held or under the control of the terrorist militant or other groups having as their objective the establishment of a separate State, have been surrendered to the Government of Sri Lanka or to authorities designated by it, and that there has been a cessation of hostilities and other acts of violence by such groups in the said Provinces.

(2) (a) Where a Proclamation is made under the Provisions of subsection (1)(a), the President shall by Order published in the Gazette, require a poll, to be held in each of the specified Provinces, and fix a date, or not later than 31st day of December 1988, for such poll, to enable to the electors of each such specified Province to decide whether-

(i) such Province should remain linked with the other specified Province or Provinces as one administrative unit, and continue to be administered together with such Province or Provinces; or

(ii) such Province should constitute a separate administrative unit, having its own distinct Provincial Council, with a separate Governor, Chief Minister and Board of Ministers.”

The arguments of Counsel narrow down to the exercise of power reposed in the President under Section 37(1). Whilst sub-paragraph (a) empowers the President to make a Proclamation declaring that two or three adjoining Provinces would form one administrative unit, sub-paragraph (b) contains an exception in respect of the Northern and Eastern Provinces where special conditions have to be satisfied as to surrender of weapons and cessation of hostilities before an order of merger is made. The provisions of Section 37(2) as to a poll being held prior to 31.12.1988 to enable electors of each Province merged to decide on the continuance of the merger is common to a Proclamation for the merger of any two or more Provinces.

The first matter to be considered in the light of the submissions made is whether the President in making a Proclamation under Section 37(1) (a) exercises executive power or delegated legislative power. This aspect has to be considered by examining the provisions of Article 154A(3) of the Constitution cited above which provides for the merger of two or three adjoining Provinces to form one administrative unit as an exception to the general rule in Article 154A(1) and (2) that there should be a separate Council for each of the nine Provinces. A plain reading of sub-Article (3) shows that there is not even a reference to the President contained therein. Thus the Constitution reserves the power of effecting a merger strictly within the legislative power of Parliament, to be done “by or under, any law.”

Article 76(1) of the Constitution states as follows:

“Parliament shall not abdicate or in any manner alienate its legislative power. and shall not set up any authority with any legislative power.”

An exception to the bar on abdication of legislative power is the empowerment of a person or body to make subordinate legislation for prescribed purposes as contained in Article 76(3) which states as follows:

“It shall not be a contravention of the provisions of paragraph (1) of this Article for parliament to make any law containing any provision empowering any person or body to make subordinate legislation for prescribed purposes, including the power.

- (a) to appoint a date on which any law or any part thereof shall come into effect or cease to have effect;*
- (b) to make by order any law or any part thereof applicable to any locality or to any class of persons; and*
- (c) to create a legal person, by an order or an act”*

It is plain to see that the power reposed in the President to specify the Provinces in respect of which Section 37(1) will apply comes fairly and squarely within sub-paragraph (b) of Article 76(3). Hence the power reposed in the President is in the nature of a delegated legislative power and the Proclamation issued has to be characterized as sub-ordinate legislation.

Section 37(1)(b) contains a specific condition to be satisfied prior to the making of a Proclamation declaring that the provisions of subsection (1) (a) shall apply to the Northern and Eastern Provinces, which would have the effect of the two Provinces being merged as one administrative unit until a poll is held on the question of merger in each of the Provinces not later than. 31. 12. 1988. They are:

- (i) that arms, ammunition, weapons explosives and other military equipment which on 29. 7. 1987 were held or under the control of terrorists militants or other groups having as their objective the establishment of a separate State, have been surrendered to the Government of Sri Lanka or to authorities designated by it, and;*
- (ii) that there has been a cessation of hostilities and other acts of violence by such groups in the said Province*

It is common ground that, the date specified in (i) above, 29.12.1987 is the date of the Indo-Sri Lanka Accord (p6) which in clause 2.1 to 2.6 contains provisions for the interim merger of the Northern and Eastern

Provinces as a single administrative unit. The conditions contained in Section 37(1) (b), as to the surrender of weapons and the cessation of hostilities are contained in clause 2.9 of the Accord which states as follows:

“The emergency will be lifted in the Eastern and Northern Provinces by August 15, 1987. A cessation of hostilities will come into effect all over the island within 48 hours of the signing of the agreement. All arms presently held by militant groups will be surrendered in accordance with an agreed procedure to authorities to be designated by the Government of Sri Lanka. Consequent to the cessation of hostilities and the surrender of arms by militant groups, the Army and other security personnel will be confined to barracks in camps as on May 25, 1987. The process of surrendering of arms and the confining of security personnel moving back to barracks shall be completed within 72 hours of the cessation of hostilities coming into effect.”

A copy of the Accord was tabled in Parliament by the then President when he addressed the House on 25. 2. 1988 (Document “A” annexed to 2RS). In the address in reference to the surrender of weapons and the cessation of hostilities the President stated as follows:

“Peace prevailed in the North and the East for a few weeks after the agreement was signed. A formal handing over of arms took place in Palaly, Jaffna, on 5th August 1987, and the process continued in the two provinces with the terrorist group handing over arms. This process was not completed as one group, the LTTE, violated the Agreement and publicly said they were doing so in early October. Since then violence has continued in these areas and the Indian Peace Keeping Force was compelled to take firm action to recover arms and explosives and had therefore to increase their number in the North and the East. This has gone on for almost six months and I hope that very soon the Indian Forces with such help as the Sri Lanka forces can give, both on land and sea, will be able to ensure that the LTTE gives up arms and violence and accepts the Agreement. They will then be entitled to the amnesty mentioned in the agreement and could enter the main stream of democratic politics and seek election to the Provincial Councils.”

Thus in the words of the President himself there had been only a “formal handing over of arms” as submitted by Counsel for the Petitioners. The LTTE had violated the agreement and publicly said so in October 1987 within 3 months of the Accord and violence had continued in these areas for the past 6 months, that is upto the date the address was made in Parliament. There could be no better evidence to establish that the conditions contained in section 37(1) (b) had not been satisfied as at 25. 2. 1988 (being the date of the address), although in terms of the Accord there should have been a cessation of hostilities within 48 hours and a surrender of weapons within further 72 hours of the Agreement being signed on 29. 7. 1987. Nevertheless in the very same address the President stated as follows:

“I will be holding elections to these Councils in April and I hope to constitute the newly elected Councils for the Provinces, including the temporary North East Province in May 1988.”

On the basis of this Address Mr. de Silva submitted that the President very clearly intended to make an order of merger in respect of the Northern and Eastern Provinces whether or not the conditions as to the surrender of weapons and cessation of hostilities was satisfied.

The Address to parliament by the President was on 25. 2. 1988 and the impugned order of merger (P2) was made on 8. 9. 1988. Hence it is necessary to ascertain from the material before Court whether the situation described by the President continued upto 28. 9. 1988. Throughout this period the President issued monthly Proclamations under Public Security Ordinance to extend the State of Emergency. Every month these Proclamations were presented to Parliament for approval and a statement was made by a Minister on behalf of the Government specifying the terrorist activities in the North and the East with reference to the number of murders committed, attacks on police stations and so on and a summary of incidents in the other parts of the country. In the year 1988 Proclamation had been made by the President

every month, the first being on 17. 1. 1988 and the last for the year was on 13. 12. 1988. The Hansards containing the statements made by the respective Ministers seeking approval of Parliament for the Proclamations have been produced marked B1 to B12 annexed to the affidavit 2R3. The statements establish that far from the LTTE surrendering weapons and there being a cessation of hostilities, there were intensified attacks now on the Indian Peace Keeping Force (IPKF). As regards the specific period in which the order P2 was made that is from 16. 8. 1988 to 15. 9. 1988, the situation that existed could be gathered from the following extract of the speech made by the Minister (B9).

“The terrorists have concentrated their campaign of violence in Jaffna, Vavuniya, Batticaloa, Ampara and Trincomalee during the period 16th August, 1988 to 15th September, 1988, 62 civilians and 19 security personnel were killed during this period. In every instance when the terrorists carried out mass attacks, security forces repulsed the attacks. Considerable amounts of arms and explosives have been captured by security forces.”

Thus it is beyond any doubt that the two conditions for the merger as stated in Section 37(1)(b) referred above as to weapons being surrendered by ‘terrorist militants’ and a cessation of hostilities had not been met.

Neither the Additional S. G nor Mr. Kanag-Isvaran sought to justify the order P2 on the basis that the factual conditions as stated in Section 37(1)(b) were met at the time the President made such order. They sought to support the order on the basis that the provisions of Section 37(1)(b) had at that time been amended by the President by an Emergency Regulation (P1) made under the Public Security Ordinance 6 days prior to Order P2 effecting the merger. The Petitioners have sought a declaration of nullity in respect of P1 as well on the basis that the Regulation is *ultra vires* since it cannot be rationally related to any of the purposes for which Emergency Regulations could be validly made in terms of Section 5 of the Public Security Ordinance.

It is necessary at this stage to advert to the contents of P1. It has been made under Section 5 of the Public Security Ordinance and states that Section 37 (1)(b) referred to above shall have effect as if the words :

“Or that operation have been commenced to secure complete surrender of arms, ammunition, weapons, explosives or other military equipment by such groups.” are included at the end of the provisions.

The purpose of P2 appears to be to include an alternative to the two conditions contained in Section 37 (1)(b) as to the surrender of weapons and a cessation of hostilities. In terms of Article 154 A(3) only Parliament could “by or under any law provide for two or three adjoining Provinces to form one administrative unit”. The Parliament exercising the power reposed in sub-Article (3) provided by law (i.e. Section 37 (1)(b)) that two special conditions shall apply in respect of the merger of the Northern and Eastern Provinces. Hence a further alternative condition could, if at all, be provided only by law.

Article 170 of the Constitution defines the term “law” as follows:

“law” means any Act of Parliament, and any law enacted by any legislature at any time prior to the commencement of the Constitution and includes an Order in Council;”

The term “written law” has a wider meaning and is defined as follows:

“written law” means any law and subordinate legislation and includes Orders, Proclamations, Rules, By-laws and Regulations made or issued by any body or person having power or authority under any law to make or issue the same.”

An Emergency Regulation made by the President would be written law. The term ‘law’ in Article 154A(3) should in my view be restricted to the meaning in Article 170, considering the context in which it occurs in relation to Parliament. Therefore any provision for the merger of two or three Provinces could be made in terms of Article 154A(3),

which is in itself an exception to the general rule in Article 154A(1) and (2) that a separate Provincial Council be established and constituted for each Province, only by a law enacted by Parliament. The provision purportedly made by the President by Emergency Regulation P1 which is not law within the meaning of Article 170, setting out an alternative condition to what was already stated in the law (i.e. Section 37 (1)(b)) is inconsistent with Article 154A(3) of the Constitution and is invalid as correctly submitted by Counsel for Petitioners.

Additional Solicitor General and Mr. Kanag-Isvaran relied on Section 5(2)(d) of the Public Security Ordinance which empowers the President to make an Emergency Regulation amending any law.

In terms of Article 155 (1) of the Constitution the Public Security Ordinance, being existing legislation, is deemed to be a law enacted by Parliament.

Article 155 (2) reads as follows :

“ The power to make emergency regulations under the Public Security Ordinance or the law for the time being in force relating to public security shall include the power to make regulations having the legal effect of over-riding, amending or suspending the operation of the provisions of any law except the provisions of the Constitution.”

Hence the power reposed in the President by Section 5 of Public Security Ordinance to make an Emergency Regulation amending any law has to be read subject to the provisions of Article 155(2) of the Constitution and an Emergency Regulation cannot have the effect of amending or over-riding a provision of the Constitution. The purported amendment of Section 37(1)(b) effected by regulation P1 in effect over-rides the provisions of Article 154A(3) which only empowers the Parliament to provide by law for the merger of two or three Provinces.

Mr. de Silva assailed the validity of P1 on the ground that it cannot reasonably come within any of the purposes provided in Section 5(1) of the Ordinance. This section empowers the President to make emergency regulations for -

- (1) public security and the preservation of public order;
- (2) the suppression, mutiny, riot or civil commotion;
- (3) for the maintenance of supplies and service essential to the life of the community ;

The impugned regulation cannot be reasonably related to any of the aforesaid purposes. Manifestly, it has been made for the collateral purpose of amending another and unrelated law by means of which the President purported to empower himself to act in contravention of specific conditions laid down in the law.

The preclusive clause contained in Article 80(3) of the Constitution which bars judicial review of a Bill that has become law upon certification does not extend to Emergency Regulations, being in the nature of delegated legislation. In England judicial review of “administrative legislation” (a broad label for delegated legislation) is governed by the same principles that govern judicial review of administrative action. (Administrative Law by Wade and Forsyth 9th ed. P. 858)

This Court has in the cases of Wickremabandu vs Herath (1990) 2 SLR page 348, Joseph Perera vs Attorney General (1992) 1 SLR 199 and Karunatilake vs Dissanayake (1999) 1 SLR page 157, entertained and decided questions regarding the validity of Emergency Regulations and of executive action taken thereunder, which was held to be not precluded by the immunity from suit enjoyed by an incumbent President in terms of Article 35(1) of the Constitution. Such review pertains to two levels. They are

- (1) Whether the impugned regulation is per se ultra vires in excess of the power reposed in the President.
- (2) If the regulation per se is valid whether the impugned act done under the Regulation is a proper exercise of power,

I hold that both grounds urged by Mr. de Silva as to the inconsistency with Article 154A(3) of the Constitution and being in any event outside the scope of Section 5 of the Public Security Ordinance establish that

Regulation P1 is ultra vires and made in excess of the power reposed in the President. Accordingly, the purported amendment of the provisions of Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act by the President is invalid and of no effect or avail in law.

The next question to be decided is in relation to the validity of Order P2 effecting a merger of the Northern and Eastern Provinces. Section 37(1)(b) contains two mandatory conditions that have to be satisfied before a Proclamation effecting merger is issued. The address made by the President to Parliament and the statements made as to the security situation seeking an approval of the Proclamations of the state of Emergency in the year 1988 referred to in the preceding analysis clearly establish that the President could not have been possibly satisfied as to either of these mandatory conditions. The endeavour to amend the mandatory conditions by recourse to the Emergency Regulations demonstrates that the President in his own mind knew that the two mandatory conditions have not been satisfied. An axiomatic principle of Administrative Law is thus formulated by Wade and Forsyth early in the treatise as follows:

“Even where Parliament enacts that a minister may make such order as he thinks fit for a certain purpose, the court may still invalidate the order if it infringes one of the many judge-made rules. And the court will invalidate it, a fortiori, if it infringes the limits which Parliament itself has ordained.” (9th Edition page 5)

The Proclamation P2 made by the then President declaring that the Northern and Eastern Provinces shall form one administrative unit had been made when neither of the conditions specified in Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act No. 42 of 1987 as to the surrender of weapons and the cessation of hostilities, were satisfied. Therefore the order must necessarily be declared invalid since it infringes the limits which Parliament itself has ordained.

Finally, I have to address the objection of time bar raised by the Additional Solicitor General. The impugned orders P1 and P2 were made in September 1988 and the poll to be held in terms of Sections 37(2)(a) has been postponed over the past 17 years by the documents 3R7A to 3R7Z. The last postponement was made on 23.11.2005 fixing the date of poll on 16.11.2006 and 5.12.2006 for the Eastern and Northern Provinces respectively. The Petitioners have failed to invoke the jurisdiction of this Court within one month of any of the impugned orders as required by Article 126(2). It is therefore submitted that the Petitioners are precluded from obtaining relief.

The counter submission of Mr. de Silva is that the rights of the Petitioners and those similarly circumstanced in the Eastern Province to have a Provincial Council constituted in terms of Article 154A(2) by election of members is a continuing right and its denial by the ultra vires orders P1 and P2 is a continuing denial to the petitioner and those similarly circumstanced the equal protection of the law guaranteed by Article 12(1) of the Constitution. He further submitted that the purported postponement of the poll by 3R7A to 3R7Z are of no force or effect in law since they seek to derive validity from P1 and P2.

As noted above the 13th Amendment which introduced a new chapter XVIIIA to the Constitution provides for extensive devolution of legislative and executive power Provincial Councils. Although the Amendment was certified on 14.11.1987 and a Provincial Council was established for the Eastern Province and each of the other 8 Provinces by Order dated 3.2.1988 (3R1) made in terms of Article 154A(1) of the Constitution a Provincial Council had not been constituted for the Eastern Province by an election of members as required by Article 154A(2) due to the impugned order of merger P2. The right to have a Provincial Council constituted by an election of the members of such Council pertains to the franchise being part of the sovereignty of the People and its denial is a continuing infringement of the right to the equal protection of law guaranteed by law Article 12(1) of the Constitution, as correctly submitted by Mr. de Silva. Therefore the objection of time bar raised by the Additional Solicitor General is rejected.

For the reasons stated above I allow the applications and grant to the Petitioners the relief prayed for in prayers (c) and (e) of the respective petitions. No costs.

Chief Justice.

Jayasinghe J.,	I agree.	Judge of the Supreme Court
Udalagama J.,	I agree.	Judge of the Supreme Court
Fernando, J.,	I agree.	Judge of the Supreme Court
Amaratunga, J.,	I agree.	Judge of the Supreme Court

පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු

පාර්ලිමේන්තු මණ්ඩලය

BUSINESS OF THE PARLIAMENT

I

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා:

“ න්‍යාය පත්‍රයේ ප්‍රධාන කටයුතුවල අංක 1 දරන විෂයය පිළිබඳ වැඩ අද දින රැස්වීමේ දී 23 වැනි ස්ථාවර නියෝගයෙහි විධිවිධානයන්ගේ නිදහස් විය යුතු ය.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය

බිනා බිඳුණු ප්‍රශ්නයක් ඇතුළත් කරන ලදී.

Question put, and agreed to.

II

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා:

“2007 විසර්ජන පනත් කෙටුම්පතේ වැඩ කටයුතු සඳහා අංක 70 දරන ස්ථාවර නියෝගය “විසිහසක්” යන වචනය වෙනුවට “පහළොවක්” යන වචනය යෙදීමෙන් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය

බිනා බිඳුණු ප්‍රශ්නයක් ඇතුළත් කරන ලදී.

Question put, and agreed to.

III

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා:

“2007 නොවැම්බර් මස 17 වැනි සිකුරාදා, 18 වැනි සෙනසුරාදා, 20 වැනි සඳුදා, 21 වැනි අඟහරුවාදා සහ 22 වැනි බදාදා යන දිනයන් 2007 විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත සලකා බැලීම සඳහා වෙන් කළ දිනයන් විය යුතු ය.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය

බිනා බිඳුණු ප්‍රශ්නයක් ඇතුළත් කරන ලදී.

Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්

පාර්ලිමේන්තු මණ්ඩලය

SITTINGS OF THE PARLIAMENT

I

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා:

“ස්ථාවර නියෝග 70(2)හි කුමක් සඳහන්ව තිබුණද, ‘2007 විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත’ සලකා බැලීම සඳහා 2007 නොවැම්බර් මස 17 වැනි දින සිට 22 වැනි දින දක්වා ඇති වෙන් කළ දිනයන්හි රැස්වීම් පැවැත්වෙන කාල වේලාව -

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒක අපි අද පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී තීන්දු කළා, -

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඒකයි වෙනස් කරන්න යන්නේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

දිවා ආහාර වේලාව නැතිව -

ගරු සේයාරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ප්‍ර. හා. 9.30 සිට අ. හා. 5.30 දක්වාද විය යුතුයි. අ. හා. 5.00ට ස්ථාවර නියෝග අංක 7හි (5) සහ (6) ඡේද ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.”

එතකොට උදේ 9.30 සිට සවස 5.30 දක්වා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

බොහොම ස්තුතියි. ඒ අනුව සභාව එකක ද?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்)

(Hon. Members)

එකෙයි.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Mr. Speaker, we need a clarification from the Government on this issue. The Opposition side has many parties. In fact a request was made.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Which issue are you referring to?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

The Committee Stage Debate on the Budget. We have already forgone many days and therefore we need some additional time for the Opposition.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ අවස්ථාවේදී, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා සිටියා. ඒ පිළිබඳව සභානායක ලේකම්තුමාත්, විපක්ෂ නායක ලේකම්තුමාත් සාකච්ඡා කරලා ඒවා හරිගස්සනවා.

[ගරු ආර්. සම්පත්දත් මහතා]

It is, therefore, necessary to briefly recount the facts which are relevant to this issue. They are as follows :

1. The Indo-Sri Lanka Agreement of 29th July 1987 signed by the Prime Minister of the Republic of India, His Excellency Shri Rajiv Gandhi and the President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, His Excellency J. R. Jayewardene recognized,
 - * that the Northern and Eastern Provinces have been areas of historical habitation of the Sri Lankan Tamil - speaking peoples;
 - * that the Northern and Eastern Provinces as now constituted will form one administrative unit having one elected Provincial Council;
 - * for the manner of determination whether the said two Provinces should continue as one unit or be separate;
 - * for the circumstances that should prevail to enable such determination; and
 - * for the postponement of such determination.
2. The Thirteenth Amendment to the Constitution which created Provincial Councils was enacted on 14th November, 1987 consequent to the Indo-Sri Lanka Agreement. The Thirteenth Amendment to the Constitution in Article 154A(3) provided *inter alia* that “..... Parliament may be, or under, any law provide for two or three adjoining Provinces to form one administrative unit with one elected Provincial Council” and for the manner of determining whether they should continue to be one unit or be separate. This was a general constitutional provision applicable to all Provincial Councils that would come within the ambit of that provision. There was no reference in this constitutional provision specifically to the Northern and Eastern Provinces.
3. The Provincial Councils Act, No. 42 of 1987 was enacted thereafter and certified on the same date as the Thirteenth Amendment, that is, 14th November 1987. Section 37(1)(a) of the Provincial Councils Act provided that the President may by proclamation declare that the provisions of this Sub-Section shall apply to any two or three adjoining Provinces specified in such proclamation and that thereupon such Provinces shall form one administrative unit having one elected Provincial Council et cetera. This Subsection too is applicable to all Provinces. There is no specific reference in this Subsection to the Northern and Eastern Provinces.
4. Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act provided that the President shall not make a proclamation under Section 37(1)(a) applicable to the Northern and Eastern Provinces unless he is satisfied that arms, ammunition, weapons, explosives and other military equipment held on 29th July 1987 have been surrendered, and that there has been a cessation of hostilities. It is only in this Subsection that the Northern and Eastern Provinces are specifically referred to.
5. The subsequent Sub-sections of Section 37 provided for a poll to determine whether the Province should continue as one unit or be separate, and for the President, from time to time, at his discretion by subsequent orders published in the Gazette to postpone the date of the poll.
6. It needs to be particularly emphasized that the Indo-Lanka Accord did not make the constitution of the Northern and Eastern Provinces as one administrative unit having one Provincial Council conditional upon the fulfilment of any other event.
7. The Indo-Lanka Accord did, however, *inter alia* provide that “In the event that the Government of Sri Lanka requests the Government of India to afford military assistance to implement these proposals, the Government of India will co-operate by giving to the Government of Sri Lanka such military assistance as and when requested”.
8. Consequent to arms not having been fully surrendered and hostilities not having ended, the Government of Sri Lanka requested the Government of India to provide military assistance to implement the proposals, which request India complied with. That the Indian Peace Keeping Force participated in providing assistance in this regard cannot be disputed.
9. The stage had thus been set for the implementation of the political proposals contained in the Indo-Lanka Accord concerning the North-East, which could only commence when the Northern and Eastern Provinces were constituted as one administrative unit having one Provincial Council. Insofar as the Tamil people were concerned, this was the most significant and fundamental provision in the Indo-Lanka Accord.
10. It was in full realization of these circumstances and in unequivocal endorsement of same that President J. R. Jayewardene made the Emergency Regulation dated September 02, 1988 under Section 5 of the Public Security Ordinance by which he amended Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act - by adding at the end of the said Sub-section the words “or that operations have been commenced to secure complete surrender of arms, ammunition, weapons, explosives or other military equipment by such groups”.
11. It is crystal clear that in doing so the President was amending only the provisions of Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act. In fact, the Regulation specifically states so. In doing so, the President did

not, by any stretch of imagination, seek to amend or in fact did amend Article 154 A(3) of the Thirteenth Amendment to the Constitution, or for that matter, even any other limb of Section 37 of the Provincial Councils Act. Article 154A(3) of the Constitution was not even referred to in the said regulation.

12. President J. R. Jayewardene stated his position very clearly when he tabled the Indo-Lanka Agreement and addressed Parliament on 25th February, 1988. In the course of the said address he also referred to the deployment of the IPKF - Indian Peace-Keeping Force to recover arms. Hon. Members will recall, that during the said period President J. R. Jayewardene enjoyed a five-sixth majority in Parliament and could have amended Article 154A(3) of the Constitution through Parliament without any difficulty if it was necessary to do so. It was this same Parliamentary strength that enabled him to have the Thirteenth Amendment to the Constitution enacted.
13. Consequent to the inclusion of the new ground pertaining to the commencement of operations to secure the complete surrender of arms, in Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act, the Northern and Eastern Provinces were constituted as one administrative unit, having one Provincial Council by Proclamation made by the President under Section 37(1) of the Provincial Councils Act and published in Gazette No. 322/9 dated September 08, 1988. This new requirement of the commencement of operations to secure full surrender of arms had been satisfied and accomplished when the two Provinces were merged and is beyond dispute.

We submit therefore Sir, that a meaningful, truthful and a correct interpretation of the several legal provisions would be as follows :-

- * It is abundantly clear from the Emergency Regulations that it amended only Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act. It is also abundantly clear that the Emergency Regulations did not override or amend Article 154A(3) of the Constitution. Section 5(2)(d) of the Public Security Ordinance empowers the President **to make an Emergency Regulation amending any law**. Article 155(2) of the Constitution in the Chapter dealing with Public Security states that the power to make Emergency Regulations under the Public Security Ordinance shall include the power **to make regulations having the legal effect of overriding or suspending the operation of the provisions of any law** except the provisions of the Constitution.

The President clearly acted within the legal limit of his power. He only amended a provision in the Provincial Councils Act. No provision in the Constitution was amended.

Section 5 of the Public Security Ordinance empowers the President to make Emergency Regulations inter alia “for Public Security and the preservation of Public Order”. The

Indo-Sri Lanka Agreement was entered into **to establish peace and normalcy in Sri Lanka**, as stated in its heading. When the President made the regulation that stipulated the further provision “operations had been commenced to secure complete surrender of arms, ammunition, weapons, explosives or other military equipment by such groups” he was referring to the factual situation prevalent in the North-East, where operations had already commenced. No one will state that such operations had not commenced. It is unbelievable that such a factual situation where admittedly operations had been commenced to secure complete surrender of arms cannot be reasonably related to Public Security and the preservation of Public Order. Surely, the commencement of operations to secure complete surrender of arms et cetera. cannot be related to any purpose other than the establishment of Public Security and the preservation of Public Order as contemplated by the public Security Ordinance. To state that this further provision was made for the collateral purpose of another and unrelated law is manifestly unreasonable and illogical. Quite apart from the regulation relating to the commencement of operations to secure the complete surrender of arms being clearly within the ambit of the Public Security Ordinance, the Provincial Councils Act itself was enacted consequent to the Indo-Lanka Agreement to establish peace and normalcy in Sri Lanka. It is unbelievable in the overall context that this could be unrelated to Public Security and the preservation of Public Order.

We take the view quite strongly that on an independent impartial and dispassionate consideration of the relevant provisions of law and other relevant circumstances, the amendment of Section 37(1)(b) of the Provincial Councils Act by adding the words “or that operations have been commenced to secure complete surrender of arms, ammunition, weapons, explosives or other military equipment by such groups” by President J. R. Jayewardene was in accord with the factual situation and was perfectly justified and valid.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. කරුණාකර මූලාසනය සඳහා ජනාධිපති තීරණය විස්දාස රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු ජනක බණ්ඩාර තෙන්නකෝන් මහතා (පළාත් පාලන හා පළාත් සභා අමාත්‍ය)

(மாண்புமிகு ஜனக பண்டார தென்னக்கோன் - உள்ளூர்ராட்சி, மாகாண சபைகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Janaka Bandara Tennakoon - Minister of Local Government and provincial Councils)

“ගරු විස්දාස රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය”යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු විස්දාස රාජපක්ෂ මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு விஜயதாச ராஜபக்ச அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair and THE HON. WIJEYADASA RAJAPAKSA took the Chair.

ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා

(மாண்புமிகு விஜயதாச ராஜபக்ஷ)

(The Hon. Wijeyadasa Rajapakse)

Hon. Member, you may continue with your speech.

ගරු ආර්. සම්පත්නේ මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

The historical inhabitants of the Eastern Province would submit that a contrary view would inflict a grave injustice upon them.

Sir, I think we also need to refer to certain other related matters. The historical inhabitants of the Eastern Province strongly take the view that when the merger of the Northern and Eastern Provinces is challenged, they have a fundamental right to be heard. No just decision can be made without giving them a full and effective hearing, as they are vital stakeholders. As opposed to individual rights, the question of the North-East merger affects the collective right of hundreds of thousands of Tamil-speaking people, both Tamils and Muslims. The historical inhabitants should not feel that justice is being denied to them; that justice is not merely not done, it was not even seen to be done. Sir, This is the prime cause for the situation in which the country is.

It was the struggle of the Tamil people in the North-East for substantial self-rule, which brought about new Constitutional arrangements. The Indo- Lanka Agreement and the subsequent legislative measures and arrangements were the consequence of this struggle and were intended to accommodate legitimate Tamil aspirations. No meaningful consideration of any individual's right is possible in isolation from the fundamental rights of others-the historical inhabitants, which had been denied since independence for several decades, and which was going through the incipient stages of acceptance.

The Tamil-speaking people of the North-East were discriminated against, denied equality before the law and equal protection of the law for over five decades. The Sinhalese people were given favoured treatment. Particularly in the matter of the allocation of State land and other resources of the State, the Sinhalese people since Independence were given favoured treatment in the Eastern Province. In the matter of alienation of State land, the rights of Tamil-speaking people both Tamils and Muslims, who as residents of the locality had a prior right under the law were ignored, and Sinhalese people from other parts of the country were given State land and all facilities on a preferential basis. The Bandaranaike - Chelvanayakam Pact of 1957 and the Dudley Senanayake - Chelvanayakam Pact of 1965, which were intended to terminate State aided Sinhala colonization were not implemented.

Sir, between 1948 the year of Independence and 1981 the last available census in the North-East, the national increase of the Sinhala population was 238 per cent; in the same

period the increase in the Sinhala population in the Eastern Province was 883 per cent. The Sinhala population in the Eastern Province in 1827 was 0.53 per cent; in 1881 it was 4.66 per cent; in 1921 it was 4.53 per cent; in 1946 the time of Independence, it was 9.87 per cent; in 1953 the time of the Bandaranaike - Chelvanayakam Pact, it was 13.11 per cent; in 1963 the time of the Dudley Senanayake - Chelvanayakam Pact, it was 19.90 per cent and in 1981 according to the last available census of the North-East it was 24.92 per cent. The Tamil population which was 74.52 per cent in 1827 had been reduced to 42.13 per cent in 1981. The 1827 figures, Sir, are upon a religion based census. All other figures are based upon census reports. This was because the Tamil people were denied equality before the law and equal protection of the law since Independence.

New electoral and administrative divisions were unjustly carved out, so as to discriminate against the Tamil speaking people and confer disproportionate benefits on the Sinhala people. The Trincomalee District, Sir, had four Assistant Government Agents (Vanniyar) divisions at Independence. They were (1) Town and Gravets, (2) Kaddukulam Pattu, (3) Koodiyar Pattu and (4) Tampalakamam Pattu. All four were majority Tamil speaking divisions; the first three were majority Tamil and the fourth was majority Muslim. Today the District has eleven divisional secretary divisions. To prove what I am saying, I shall analyse the position in one division - the Koodiyar Pattu AGA's Division. According to the census of 1881, the population distribution in the said Division was as follows:

Tamils - 3027
Muslims - 1673
Sinhalese - 11

Today, this Koodiyar Pattu AGA's division has been divided into three divisional secretary's divisions. I shall now give you the names of the divisions, the land area and the population distribution within each division. They are as follows:

Name	square kilometres	square kilometres	
		Land area	Population
1. Mutur	179.4 square kilometres	Muslims	35,319
		Tamil	28,199
		Sinhales	172
		Total	63,690
2. Seruwila	377 square kilometres	Sinhales	8,414
		Tamil	3,516
		Muslims	1,956
		Total	13,886
3. Echchilampattai	98 square kilometres	11,923 all Tamils	

Total population in all three divisions is 89,499. The total Tamil population is 43,638. The total Muslim population is 37,275. The total Sinhala population is 8,586. The total Tamil

speaking population is 80,913. The total Sinhala speaking population is 8,586. To sum up, Sir - a majority Sinhala division with a total population of 13,886 has 377 square kilometres of land, a majority Muslim division with a total population of 63,690 has 179.4 square kilometres and a Tamil division with a population of 11,923 has 98 square kilometres. The Tamils are territorially so divided as to make them ineffective. Is this equality before the law and equal protection before the law? This is how Sinhala supremacy in the guise of democracy within a Unitary State works in preponderantly Tamil speaking areas. The Tamil speaking people are helpless within an all Sinhala structure of governance - the Legislature, the Executive and the judiciary. It can be proved that this blatantly unjust pattern prevails in very many divisional secretary's divisions particularly in the Trincomalee and the Amparai Districts of the Eastern Province. There are forces that are crowing about such injustice, and desire to make it permanent. That is why these forces oppose the North-East merger.

The first Sinhala Parliamentarian ever from the Eastern Province was in 1960 March from the newly created Ampara Electorate after much State sponsored colonization had taken place. In the Trincomalee District, Seruwila was created as a Sinhala constituency with a vast area of land and only then, in 1977, the first Sinhala Member of Parliament was elected from that District.

In upholding an individual right to equality, the fundamental rights of the historical inhabitants of the Eastern Province should not be unconscionably trampled upon. That would be a travesty of justice.

The individual's purported right under Article 12(1) of the Constitution is not an absolute right Article 15(7) of the Constitution states that the right is

"..... subject to such restrictions as may be prescribed..... for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others or of meeting the just requirements of the general welfare of a democratic society."

The advancement or the achievement of the rights of others and the just requirements of the general welfare of a democratic society, were the objectives of the Indo-Lanka Accord, the Thirteenth Amendment to the Constitution the Provincial Councils Act.

The merger of the Northern and Eastern Provinces was effected by the late President J. R. Jayewardena in 1988. Three successive Presidents late President R. Premadasa, President D. B. Wijetunga and President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga have over a period of 18 years - 1988 till 2006 - postponed the date for the holding of the poll (referendum) from year to year. In doing so, have they not acknowledged the validity of the merger initially effected in 1988? Is it justifiable to nullify the actions of four successive Executive Presidents in a matter that so critically affects the future of the country? Will such action contribute to healthy governance? What trust can ever be reposed in

any political settlement if such grave danger lurks in the background? What guarantee is there that even after a quarter or half century a political settlement will not be revoked even if it has been acted upon by successive Governments?

The Indo-Sri Lanka Accord Sir, is a bilateral treaty between two sovereign nations, It is governed by the Vienna Convention, the Law of Treaties Vienna, 23rd, May 1969 and the duty of all organs of the Sri Lankan State to honour every obligation cast on it cannot be denied. Particular reference is made to Part III of the said Convention which deals with the Observance, Application and Interpretation of Treaties and to Article 27 which provides "A party may not invoke the provision of its internal law as justification for its failure to perform a treaty". It is submitted that the Sri Lankan State cannot invoke any provision of its internal law to justify its failure to merge the North and East Provinces, since as a party to the Indo Lanka Accord it has undertaken to establish a merged North-East Province Subject to the conditions stated in the Accord. A strange silence is sought to be maintained in regard to Sri Lanka's obligations under an International Treaty. This has raised severe misgiving in the minds of the historical inhabitants of the Eastern and Northern Provinces who are fearful that this could result in grave injustice.

The historical inhabitants Sir, of the Northern and Eastern Provinces think it imperative that their case has to be placed in this assembly, and thereby before the whole world.

Procedural or technical flaws in regard to the process of merger cannot in any event be an excuse for the non-merger. Any contrived dismantling of the North-East merger would remove the cornerstone of the peace process. If such a situation continues, the peace process must inevitably crumble.

There is a duty cast on the Government to uphold the merger. There is a duty cast upon the President to uphold the course of action adopted by each one of his four predecessors over a period of 18 years. There is a duty cast on the President to fulfil Sri Lanka's obligations under an International Treaty signed with neighbouring India. Technical grounds cannot be a valid excuse for non-fulfillment of Sri Lanka's obligations under an International Treaty.

There is a duty cast on the President to ensure that the tamils do not once again feel cheated. We have been cheated long enough in the past and I must record Mr. Presiding Member, that if we are once again cheated it can have dire consequences.

It is indisputable that every district in the North-East even as per the 1981 census has a Tamil-speaking majority. In 1827 the Tamil-speaking people in the Eastern Province were 99.24 per cent (74.52 per cent Tamils and 24.72 per cent Muslims) and the Sinhalese were 0.53 per cent. This establishes beyond question that for very many centuries prior to 1827 - in fact from the dawn of human habitation - the Tamil-speaking people were the historical inhabitants of the Eastern Province.

[ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා]

Dr. Paul Pieris, the famous Sinhala historian states in his historical works, “Long before the arrival of Vijaya there was in Sri Lanka five recognized Iswarams of Shiva which claimed and received the adoration of all India. These were Thirukoneswaram opposite the great bay of Kottiyar”. The renowned Thirukoneswaram tempel in Trincomalee has been referred to as “Thaksina Kailas” in the “puranas” (Hindu texts from time-immemprial) and Hindu saints Thirugnanasambandar and Arunagirinathar have sung praises of the Temple from the 7th century onwards. Thirukoneswaram and Thirukonamalai (Trincomalee) are intertwined. The historical, religious and cultural ties which the Tamil Hindus have with the renowned Thirukoneswaram temple are as ancient and glorious as the temple itself. This as per Sir Paul Pieris has been from before the arrival of Vijaya. This is incontrovertible proof of the antiquity of the Tamil link with Thirukonamalai or Trincomalee.

The antiquity of the Tamil people in the North-East is further established by the report submitted by Sir Hugh Cleghorn - the Secretary to the first British Governor of Ceylon Fredrick North on 1st June 1799. He stated in his report “Two different nations from an ancient period have divided the possession of the island. First the sinhalese in the Southern and Western part, from the river Wallouve to that of Chilaw; and secondly the Malabars who possess the Northern and Eastern Districts. These two nations differ entirely in thier religion, language and manner”.

The Northern and Eastern Provinces enjoy the same linguistic character under both the 1972 and 1978 Constitutions and Tamil is the language of administration and the courts, whereas in all the other Provinces it is Sinhala. The linguistic contiguity continues through the Northern and Eastern Provinces. Even the present Constitution recognizes that the majority of inhabitants of both the Northern and Eastern Provinces are Tamil-speaking.

The concept of a Tamil linguistic region first came about in 1957 under the Bandaranaike-chelvanayakam Pact which provided for the creation of regions in the Northern and Eastern Provinces and for the amalgamation of regions beyond Provincial limit. If the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact was implemented this would have become a reality in 1957.

The question is: what are the terms on which peace is sought to be ushered in this country. Is it on the basis of justice or is it on the basis of majoritarian supremacy and retention of unjust gains? An honest answer to this question will determine the future of this country.

We submit that it is the duty of this Government to take necessary action to restore the *status quo ante* pertaining to the merger. If the Government makes the appropriate decision, this Parliament have little doubt will support such a measure to restore the *status quo ante*. We urge the Government to act in this matter without delay.

We appeal to India and the international community to appreciate that the restoration of the *status quo ante* relating to the merger is an indispensable concomitant of the peace process and urge that they contribute their best efforts to ensure that the same is done at the earliest.

I wish to repeat my request, Mr. Presiding Member, that I made to the Speaker at the commencement of my speech that a Party Leaders' Meeting be convened some time today for us to consider the statement made by the Hon. Prime Minister because I think it is a matter of tremendous importance.

I thank you, Sir.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Thank you very much, I will keep the Hon. Speaker informed of that issue, Hon. Member.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

Thank you very much, Sir.

[ප්‍ර. සා. 11. 44]

ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வஜிர அபேயவர்தன)

(The Hon. Vajira Abeywardena)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, හදිසි නීතිය පිළිබඳ විවාදයේදී දීර්ඝ කාලයකට පස්සේ අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්නේෂ වෙමිනි. ගරු සම්පන්දන් මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාවට මා විශේෂයෙන්ම අනුමත දුන්නා. එතුමාගේ මුළු කථාවේම ගැබ් වෙලා තිබුණේ අවිශ්වාසයක් සැකයක් අනාගතයේදී දුරු කර ගන්නේ කොහොමද කියන එක ගැනයි. ඒ ගැන තමයි එතුමා කථා කළේ. එතුමා දීර්ඝ ඉතිහාසයක් ගෙන හැර දැක්වුවා. විජයගේ පරම්පරාවේ ඉඳලා ලංකාවේ ඉතිහාසය ගෙනහැර දැක්වුවා. දෙමළ ජනගහනය, සිංහල ජනගහනය, මුස්ලිම් ජනගහනය පිළිබඳව එතුමා ගොඩක් අදහස් පළ කළා. දීර්ඝ කාලයක් හදිසි නීතිය ගැන කථා කරපු, මේ සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මගේ අදහස වන්නේ, මේ ප්‍රශ්නය ගැන අවුරුදු පනස් ගණනකට ආසන්න කාලයක සිට මේ විධියට කථා කරමින් යනවා මිස මේකට විසඳුමක් සොයා ගන්න අමාරුයි කියන එකයි. මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුව ඇතුළේ ඒක කථාවක් පමණක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා. නිදහසින් පස්සේ ඒකට දිගු ඉතිහාසයක් තිබෙනවා.

සම්පන්දන් මන්ත්‍රිතුමා ඡන්ද ක්‍රම ගැනත් සඳහන් කළා. ඇත්ත, මේ ඡන්ද ක්‍රම වෙනස් කරන කොට වුණත් බොහෝම කල්පනාවෙන් වෙනස් කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ රටේ විවිධ අවස්ථාවල තිබුණු ඡන්ද ක්‍රමවලින් හොඳත් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, නරකත් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. 1956 මේ රටේ පළමු බලවේගය ජයග්‍රහණය කරපු වෙලාවේ ලංකාවේ ඡන්ද ප්‍රතිශතයෙන් - ඒ වෙලාවේ මුළු ලංකාවේම තිබුණු ඡන්ද ප්‍රතිශතයෙන් - සියයට 39.96ක් අරගෙන තමයි මුළු ලංකාවේම දැවැන්ත පෙරළියක් ඇති කළේ. 1956දී මේ පෙරළිය ඇති වුණේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ලබා ගත් 39.96ක ඡන්ද ප්‍රතිශතයෙන්. සියයට 60ක් අනෙක් පැත්තේ. එකකොට සියයට 60ක මතවාදයට එරෙහිව තමයි රටේ විශාල පරිවර්තනයක් සිද්ධ වුණේ. ඒ පරිවර්තනය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඉදිරියට ඇවිල්ලා ඒකට සැකය, අවිශ්වාසය වැඩි වැඩියෙන් ගොනු වෙලා අවසානයේ ක්‍රස්තවාදයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා; අවසානයේ යුද්ධයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා. මේ සැකයන් අවිශ්වාසයන් යුද්ධයන් දුරු කර ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා මා කවදාවත් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒක මට පිළිගන්න බැහැ. බෞද්ධයකු හැටියට මා ඒක පිළිගන්නේ නැහැ. බෞද්ධයකු හැටියට මට ඒක පිළිගන්න අයිතියකුත් නැහැ. ඒ නිසා ආපසු ගමන් කරන්න හදන්නේ කොහේටද, මොකක්ද වෙන්නේ කියලා විශේෂයෙන් කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා.

මේ රටේ දීර්ඝ කාලයක යුද ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. ලතින් ඇතුළත්වුරු මැතිතුමා ජාතික ආරක්ෂක ඇමති වශයෙන් කටයුතු කරපු කාලයේ වඩාමාරවිටි යුද්ධය මෙහෙයවා ගෙන ගියා. ත්‍රිකුණාමලයේ හිටපු කොටි නායක ගනේෂ් මහත්මයා මරලා, හෙලිකොප්ටරයකින් රත්මලානට ගෙනාවා. ගෙනැල්ලා, ගුවන් හමුදාවේ අය ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමාට බාර දුන්නා. ඒ එදා වඩාමාරවිටි යුද්ධය වෙලාවේ. ඒ ඉතිහාසය. එතකොට එවැනි යුද ඉතිහාසයක් පත්‍ර කර ගෙන ඇවිල්ලා තමයි ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමට ගියේ. ඒ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමෙන් ඇති වුණු උතුරු - නැගෙනහිර යා කිරීමේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව රජය අදහස් දැක්වුවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා අදහස් දැක්වුවා. නමුත් මා කියන්නේ මේක ද්විධ ජනතාව එවිට කලබල විය යුතු ප්‍රශ්නයක් නොවන බවයි. සිංහල ජනතාවත් කලබල විය යුතු ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මොනවා සිදු වුණත් අවසාන දේශපාලන විසඳුමකට පැමිණෙන අවස්ථාවේදී ඒ ප්‍රශ්නය කොහොමද අවසන් කර ගන්නේ කියලා තීන්දු කර ගන්න මේ පාර්ලිමේන්තුවට බලය තිබෙනවා. අවසාන විසඳුමකට එන යම් අවස්ථාවකදී, පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින අප සියලු දෙනාට අයිතියක් තිබෙනවා, අවස්ථාවක් තිබෙනවා, උතුර වෙනම කියනවාද, නැගෙනහිර වෙනම කියනවාද, උතුරු නැගෙනහිර එකට කියනවාද නැද්ද කියන එක තීන්දු කර ගන්න. මේ අධිකරණ තීන්දුව ඔස්සේ දෙමළ ජනතාවත්, සිංහල ජනතාවත් කලබල නොවිය යුතුයි. අවසාන තීන්දුව මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා, මේ ජාතික ප්‍රශ්නයට එකඟතාවක් එන අවස්ථාවේදී. එහෙම නම් මා විශ්වාස කරනවා, ඒක ගැන දැඩි සැකයකින් කථා කරනවාට වඩා අපට යුතුකමක් තිබෙනවාය කියා මේ ප්‍රශ්නයට අවසාන ගමන් මාර්ගය කොහේද යන්නේ කියා තීන්දු කර ගන්න.

2001 අපේ රජය, රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අග්‍රාමාත්‍යතුමා හැටියට එදා ගිවිසුමකට ගියා. ඒ ගිවිසුමට නොයෙක් හොඳ, නරක, වෙරදනා, යෝජනා තිබෙන්න පුළුවන්. නමුත් අප ඉතා පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, මේක හොඳ නැත්නම් දින 14ක් ඇතුළත දෙපාර්ශ්වයට දැනුම් දීලා මේ ගිවිසුම අහෝසි කරන්න පුළුවන්, අලුත් ගිවිසුමක් ඇති කරන්න පුළුවන් කියා. අලුත් ගිවිසුමක් ඇති කරලා, මේ රටට සාමය උදා කර ගන්න ක්‍රියා කරන්න පුළුවන්. එහෙම අවස්ථාවක් ලබා දීලා, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ගිවිසුම අප අත්සන් තබලා තිබෙන්නේ. එහෙම නැතුව 2001 එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව සදහට ගහපු ගිවිසුමක් නොවෙයි, මෙය. මේ ගිවිසුම හොඳ නැත්නම් විකල්පයක් ඉදිරිපත් කරලා දෙපාර්ශ්වයට දැනුම් දීලා, දින 14කින් අහෝසි කරලා අලුත් ගමන් මගක යන්න පුළුවන්. කෙසේ වෙතත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ආණ්ඩුවත් අද එකඟතාවකට ඇවිත් තිබෙනවා. ජාතික ප්‍රශ්නයේදී මේ රටේ සහයෝගය එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැන් අපේ නායකතුමාත්, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාත් ජාතික ප්‍රශ්නයේදී එකඟතාවක් අනුව වැඩ කරන්න අත්සන් තබා තිබෙනවා. ජාතික ප්‍රශ්නයේදී එකඟතාවක් අනුව වැඩ කරනවායි කියන්නේ මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රජයට අවශ්‍ය විධියට වැඩ කරනවායි කියන එකක් නොවෙයි, අපට අවශ්‍ය විධියට වැඩ කරනවායි කියන එකක් නොවෙයි. රජයටත්, විරුද්ධ පක්ෂයටත් හරි දේ කරන්න තිබෙනවා. එතකොට විරුද්ධ පක්ෂයක් හැටියට රාජ්‍යයට එකතු වුණායි කියලා, ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳන්න කියලා ඇමැතිකම් ටිකක් ගත්තොත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙනවායි කියලා කොහෙත්ම මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මා කවදාවත් එහෙම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂය හැටියට අප හරියට මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙනවා නම්, මේ ජාතික ප්‍රශ්නයට දෙන විසඳුම දිනා බලලා, මේ රටේ දිනපතා මැරෙන මිනිසුන් සංඛ්‍යාව අඩු කරන්නේ කොහොමද කියා කල්පනා කරලා බලන්න. අප දැන් අවුරුද්දක් තිස්සේ අහගෙන ඉන්නවා. මොනවාද? රූපවාහිනියෙන් හෝ ගුවන් විදුලියෙන් උදේට දැමීමත්, හැන්දෑවට දැමීමත් “මැරුවා” කියන එක විතරයි අහන්නේ, එහෙම නැත්නම් “අතුරුදහන් වුණා” කියන එක විතරයි අහන්නේ. විරුද්ධ පක්ෂය හැටියට එතැනට ගිහින් දායකත්වය දීලා මේක නවත්වන්න තමයි ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙන්නේ, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. යුද්ධය ගැන බලන්න. 2001 දී අපට ආණ්ඩුව හාර දෙන කොට අප කොතැනද හිටියේ? 2001 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය, ආණ්ඩුව හාර ගන්න කොට අපට යාපනයයි පලාලිය හාර දුන්නා, අපට ත්‍රිකුණාමලය හාර දුන්නා. 2004දී අප ආපසු ආණ්ඩුව හාර දෙන කොට පලාලිය, යාපනයයි හාර දුන්නා, ත්‍රිකුණාමලය ආපසු හාර දුන්නා. මන්න අපට හාර දුන්නු ඒවා අප හාර දුන්නා.

නමුත් 1994 දී චේතුංග ජනාධිපතිතුමා ආණ්ඩුව හාර දෙන කොට දුන්නේ කොහොමද? මේ වාගේම ආපසු යුද මෙහෙයුමකට ගිහින් නැගෙනහිර පළාත නිදහස් කරලා, ප්‍රස්තවාදය යාපනයට කොටු කරලා, පුනර්ගත විතරක් අභිමි කරලා එක්සත් ජාතික පක්ෂය 1994 දී හාර දුන්නා. පුනර්ගතව 1200ක් විතර ජීවිතක්ෂයට පත් වුණා.

ඊට පසුව 1994 සිට 2001 වන තෙක් මොකක්ද වුණේ? මේ රටේ සාම ගිවිසුමක් තිබුණේ නැහැ. වන්දිකා කුමාරතුංග මැතිනිය සාමය සඳහා විටින් විට කථා කළා. මා නිකම් දළ වශයෙන් බැලුවා. 1994 සිට 2001 වන තෙක් කොයි තරම් හමුදා කඳවුරු සංඛ්‍යාවක් ජාතියට අහිමි කළාද කියලා. මුලතිව් නැති කළා, එලිගත්ටි පාස් නැති කළා, පලෙයි නැති කළා, කිලිනොච්චි නැති කළා, පරන්නන් නැති කළා, මාන්නලම් නැති කළා, ඔඩ්දුසුඩාන් නැති කළා. මේ යටතේ තව අනූ කලාප 50ක් විතර නැති කළා. මේ 1994 සිට 2001 වන තෙක් ඒ රාජ්‍ය කරපු ක්‍රියාවලියයි මා කිව්වේ.

ජාතියට තිබෙන සම්පතක්, ත්‍රිවිධ හමුදාව. එහෙම නම් මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, වැදගත්ම වෙන්නේ, රටක ජාතික හමුදාවේ මානව සම්පත ආරක්ෂා වන විධියට ක්‍රියා කිරීමයි. මේ යුද්ධය රටවල් දෙකක් අතර තිබෙන යුද්ධයක් නොවෙයි. රටවල් දෙකක් අතර තිබෙන යුද්ධයක් නම් දෙපාර්ශ්වයට අදාළ රටවල්වල යුද හමුදාවන් ගෙන් ගහලා මේක ජයග්‍රහණය කරන්න පුළුවන්. මේක රට ඇතුළේ ජාතීන් දෙකක් අතර තිබෙන යුද්ධයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා. මේක නිදහසින් පසුව වැරදුණ ප්‍රශ්නයක්. මේ ප්‍රශ්නය කවදාවත් යුද්ධ කර විසඳා ගන්න බැහැ. යුද්ධ කර මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගනිවිය කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මොකක්ද, හේතුව? අප මිරිහාන පොලිසිය ගනිමු. අපි හිතමු, 300ක් මිරිහාන පොලිසියට දැමීමාය කියා. මිරිහාන පොලිසිය වටේටම පදිංචි වෙලා ඉන්නේ දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාවය කියා සිතන්න. මාසයක්, දෙකක්, තුනක් යන කොට මේ 300 දෙනාගෙන් එක් කෙනා, දෙන්නා, තුන්දෙනා මරන්න පටන් ගන්නවා. ඉතින් මේක අප තේරුම් ගන්න ඕනෑ. මේ යුද්ධය කොහොමද කරන්නේ? මිරිහාන පොලිසියේ 300ක් ඉන්නවා. හැබැයි, ඒ අප සිංහල කථා කරන අය. කඩුවෙල අවට දෙමළ කථා කරන ප්‍රජාවක් ඉන්නවා. ඒ අයගේ යුද්ධ හමුදාවට support services මොනවත් අවශ්‍ය කරන්නේ නැහැ. ඒ අයගේ ගමේ තමයි ගරාජ් එක හදන්නේ, අතින් වැඩ කරන්නේ. එතකොට පොලිසියේ අර 300 කාලයක් යන කොට ඉබේම මරා දමනවා. එහෙම නම් මිරිහාන පොලිසියට පවතින්න බැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුව අවට සිටින ජාතීන් අතර යුද්ධයක් ඇති වුණොත්, සිංහල කථා කරන ඒ 300 දෙනාට මිරිහාන පොලිසියේ ඉන්න බැහැ. මේ තත්ත්වයම තමයි අද උතුරු නැගෙනහිර ඇති වෙලා තිබෙන්නේ.

මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් මාර්ගයක් හැටියට සාම ගිවිසුම ගැන අප 2001 සිටි 2004 වන තුරු බැලුවා. විෂයය හාර ඇමතිවරයා හැටියට මට අදාළ නොවුණත්, ඒ කාලයේ ගාල්ලේ සිට යාපනයට සාම පා ගමනක් ගියා. මට මතකයි, ඒ යන ගමන් ගාල්ලේ ජනතාව ලවා අමර්තාමිබිහෙ මහා විද්‍යාලය මා හැදව්වා. මා ගිහිල්ලා, ජාතික කොඩිය ඔසවලා, ඒ පාසල විවෘත කළා. එහෙම කරලා අප බැලුවා මේ ජාතීන් දෙක අතරේ අනෙකුත් විශ්වාසයක් ඇති කර ගෙන කටයුතු කරන්නේ කොහොමද කියා. ගාල්ලේ සිට යාපනය දක්වා මා සාම පා ගමනක් ගියා. මට ඒක මතකයි. මගේ පියා ජීවිතක්ෂයට පත් වෙලා තියෙද්දත්, පියාගේ දේහය ගෙදර තියෙද්දේ මා යාපනයට ගියා. මා එහෙම කළේ මේ කාර්යය සාර්ථක වන්න ඕනෑ නිසා, මේක ආපසු හැරවන්න හොඳ නැති නිසා.

අද කොහොමද ත්‍රිකුණාමලය කියා ගන්නේ, අද කොහොමද යාපනයේ පලාලි ප්‍රදේශය රැක ගන්නේ කියන එකයි මේ රජයට අද තිබෙන අභියෝගය. එතකොට රජය කල්පනා කරනවා. “පලාලි කියා ගන්න නම් අපි කයිට්ස් දූපතට ගහන්න ඕනෑ. එතකොට අප මුහුම්මාලෙයි කිලෝ මීටර තුන හතරක් ඉස්සරහට යන්න ඕනෑ, අපි ත්‍රිකුණාමලය කියා ගන්න නම්, අප ඒ අවට තිබෙන ප්‍රදේශවලට ගහන්න ඕනෑ” යි කියා. දැන් ආණ්ඩුව - රජය හැටියට - අවුරුද්දක් තිස්සේ උත්සාහයක් දරනවා ත්‍රිකුණාමලය කියා ගන්නත්, යාපනයයි, පලාලිය කියා ගන්නත්. මේක යුද්ධයක් නොවෙයි. මේ උත්සාහ කරන්නේ ඉතුරු වෙලා තිබෙන ප්‍රධාන හමුදා කඳවුරු දෙක ආරක්ෂා කර ගන්නයි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙය අප බොහෝම කල්පනාවෙන් කරන්න ඕනෑ දෙයක් හැටියටයි මා විශ්වාස කරන්නේ.

දැන් අද කිලිනොච්චියේ තත්ත්වය ගත්තොත් - ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමාගෙන් කියවුණේ නැති නිසා මා මේ කාරණය කියන්න කැමැතියි. කිලිනොච්චියේ තත්ත්වය මේකයි. අද එහේ පාසල් 27ක් වහලා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට නියමිතව තිබූ කාලය අවසන් වෙලා තිබෙන්නේ. කථාව අවසානයකට ගෙන එන්න.

ගරු ටජර අබේවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வஜிர அபேயர்தன)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

විනාඩි 20ක් තිබෙනවා. අපේ සරත් රණවක මන්ත්‍රීතුමාගේ විනාඩි 10ක් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ඒක දැනුම් දීලා නැහැ. ඔබතුමාට පුළුවන්. continue කරන්න.

ගරු ටජර අබේවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வஜிர அபேயர்தன)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

එතුමා මට කිව්වා ඒක ගන්නය කියා.

අද කිලිනොච්චි ප්‍රදේශයේ පාසල් 27ක් වසා දමා තිබෙනවා. ගුරුවරු 365 දෙනෙක් සේවයට වාර්තා කරන්නේ නැහැ. කිලිනොච්චි දිසාපති කාර්යාලය ගන්නොත්, අද ඒ කාර්යාලයේ සේවකයෝ 180 දෙනෙක් සේවයට වාර්තා කරන්නේ නැහැ. A9 මාර්ගය වසා දමා තිබෙන නිසා යාපනයේ සිටින ගුරුවරු එක් කෙනෙක්වත් එන්නේ නැහැ. එහෙම නම් අප කොහේටද මේ තල්ලු කරන්නේ? අප යුද්ධයට තල්ලු කරනවා. ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන අය අප කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් හෝ යුද්ධයට තල්ලු කරනවා. ඒ නිසා අපට සිද්ධ වෙනවා, මේ ප්‍රශ්න ගැන බොහෝම ගැඹුරෙන් කල්පනා කර ක්‍රියා කරන්න.

යාපනයේ තත්ත්වයත් මේකයි. යාපනයේ පෙට්‍රල් ලීටරයක්, කිරි පැකට් එකක් - සියල්ලම - අද රුපියල් 300යි, 200යි, 250යි, 400යි. එනකොට අප දිනපතා කරන්නේ දෙමළ කථා කරන ජාතියක් - ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන කණ්ඩායම - බලහත්කාරයෙන් යුද්ධයට තල්ලු කරන එකයි. කිසිම දවසක මේ ප්‍රශ්නය යුද්ධයෙන් අවසන් කරන්නවත්, මේ ප්‍රශ්නයට යුද්ධයෙන් විසඳුමක් සොයන්නවත් කවුරු හෝ කල්පනා කරනවා නම් ඒක කොයි වගේද? 1994 සිට 2001 වනතුරු කරපු යුද්ධය වගේ තමයි අද කරන මේ යුද්ධයත්. 1994 ඉඳලා 2001 වෙනකම් කරපු යුද්ධයම තමයි දැන් කරන්නේත්. ඒකේ වෙනසක් නැහැ. මේ ඉතිරි වෙලා තිබෙන ප්‍රධාන හමුදා කඳවුරු දෙකක් ජාතියට අහිමි කළොත් ඒකට මා පුදුම වන්නේ නැහැ.

මේ වැරදි පාරේ ගියොත් - මේ ප්‍රශ්නයට අප හිතුවොත්, ‘ගැහුවොත් ගහන්න ඕනෑ’ ය කියා - ඒකෙන් විසඳුමක් ලැබෙයි කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ලමයි දෙන්නෙක් ගහ ගන්නොත්, පාසලේදී නම් අප කියන්නේ ගහපු ලමයාට ගහන්න එපාය කියා. ‘ඔයා ගිහිල්ලා ගුරුවරයාට කියන්න’ යි කියනවා. අන්න එනකොට ගුරුවරයා එතැන ඉන්නවා මේ නඩුව අභලා තැව්න ගහ ගන්නේ නැති වන්න. ඒ වාගේ අප දෙ පාර්ශ්වය ගහ ගෙන කවදාවත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ. ගහ ගැනීම නිසා වෙලා තිබෙන්නේ මේකයි. ඒ නිසා අපේ ප්‍රධාන හමුදා කඳවුරු 17ක් නැති වුණා. සොල්දාදුවෝ විශාල ප්‍රමාණයකගේ ජීවිත නැති වුණා. අලි මංකඩ ගන්නොත් අපේ සොල්දාදුවන් තුන් දාහක් විතර ජීවිතක්ෂයට පත් වුණා. අප යුද්ධ කරන්නට ඕනෑ. අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවේ සොල්දාදුවන් - මානව සම්පත- ගැන කල්පනා කරලයි. ආණ්ඩුවට යුද්ධ කරන්න යන්න සොල්දාදුවකුට අවුරුදු 18ක් වන්නට ඕනෑ. හැබැයි, එල්ටීටීඊ එකට යුද්ධ කරන්නට ඒ අයට අවුරුදු 18ක් වන්න ඕනෑ නැහැ. මොකද, ඒ ගොල්ලන්ගේ නීතියක් නැහැ, ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ට පුළුවන් අවුරුදු දොළහේ, අවුරුදු දහ තුනේ ලමයි යුද්ධයට ගන්න. පාසල් වහන්න, වහන්න අප ඉබේම මේ ලමයින් ටික යුද්ධයට තල්ලු කරනවා.

අද කිලිනොච්චියේ ප්‍රදේශ දෙකක පාසල් 27ක් වෙනත් වෙනත් තැන්වල ස්ථානගත කර ඉවරයි. ඒ පාසල්වලට හරියට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ගුරුවරුන් නැහැ. කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ පාසල් ලමුන් නිස්පත් දාහක් ඉන්නවා. එනකොට මේ ලමයින් නිස්පත් දාහ ම අද අනතුරේ. යාපනය දිස්ත්‍රික්කය අනතුරේ. එනකොට අප මේකෙන් කරන්නේ යුද්ධයට තල්ලු කරලා තව තවත් වැරදි මාර්ගයකට ගමන් කරන එකයි.

එම නිසා මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අප දෙපාර්ශ්වය ම බැණ ගන්නේ නැතිව, බෞද්ධ දර්ශනය අනුව මේ ප්‍රශ්නය දිහා බලමු. බෞද්ධ දර්ශනය අනුව, අවුරුදු පහහක් නිස්සේ තිබෙන මේ ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කර බැලුවා නම් විසඳා ගන්නට පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නයේදී

ගහලා, යුද්ධ කර මේක පාලනය කරලා, ඊට පස්සේ සාමය ගේන්න පුළුවන් ය කියා කවුරු හෝ හිතනවා නම්, ඒකෙන් වන්නේ යුද්ධය තවත් ශක්තිමත් වන එකයි. පසු ගිය අවුරුදු දෙකේ සිද්ධ වුණේ ඒකේ අනෙක් පැත්ත. සාමය නිසා, එල්ටීටීඊ සංවිධානය සම්පූර්ණයෙන් ම දුර්වල වුණා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ දිස්ත්‍රික්කය ගන්නොත්, ගාල්ලේ නාවික හමුදා කඳවුරට එල්ටීටීඊ ය ගැහැව්වා. නාවික හමුදා කඳවුරට එල්ටීටීඊය ගැහැව්වාම අභියාචනා බී. පී. ධර්මසේන කියන මහත්මයාත්, සීතා අපරාක්ක කියන මහත්මියයි දෙන්නාම දුවන්න ගිහින් මිය ගියා. ගාල්ල නාවික හමුදා කඳවුරට එල්ටීටීඊය ගැහැව්වේ ගාල්ල අල්ලන්න නොවෙයි. එල්ටීටීඊ ඊ එකේ අවශ්‍යතාව වුණේ මුළු දකුණු තීරයේම සංචාරක ව්‍යාපාරයත් ආර්ථිකයත් කඩලා දාන්න, පණ්ඩුවියක් දෙන්න යි. ඒ ගොල්ලො ඒ කටයුත්ත කරලා ගියා. එම නිසා ජාතියක් හැටියට අප මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී කටයුතු කරන්නෙ කොහොමද කියා කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. අද යන ක්‍රියාවලිය තුළ එහෙම කටයුත්තක් කෙරෙන බවක් මට පෙනෙන්නේ නැහැ. අද යන ක්‍රියාවලිය තුළ පෙනෙන්නේ දින පනාම යුද්ධයකට තල්ලු කිරීමයි. දිනපතාම යුද්ධය වැඩි කිරීමයි. යුද්ධයෙන් මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් නැහැ. යුද්ධයෙන් විසඳුමක් තිබෙනවා නම් කාට හෝ තැනිටලා කියන්නට පුළුවන් - ඔබතුමා කියන්නේ අසත්‍යයක්, 1994 වර්ෂයේ සිට 2001 වර්ෂය වන තුරු ප්‍රධාන හමුදා කඳවුරු 17ක් නැති වුණේ නැහැ, අලි මංකඩ නැති වුණේ නැහැ.

කිලිනොච්චිය නැති වුණේ නැහැ මුලතිවු නැති වුණේ නැහැ” කියා. මේ යන ගමන් මගේ අවසාන ප්‍රතිඵලය ඉතිරි වෙලා තිබෙන යාපනයයි, ත්‍රිකුණාමලෙයි දෙකත් නැති කෙරෙන එකයි මට නම් තේරෙන්නේ. එම නිසා අපේ මේ අවිශ්වාසය, සැකය දුරු කර ගෙන ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට මේකට මුහුණ දෙන්නට කාලය පැමිණ තිබෙන බව රජයටත්, විරුද්ධ පක්ෂයටත්, අපේ ද්‍රවිඩ සංවිධානවල සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි. අද ද්‍රවිඩ සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු ඔතැන වාඩි වෙලා ඉන්නේත් ඒකයි. අවිශ්වාසය, සැකය දිනපතාම වර්ධනය වෙනවා.

ඊ ළඟට අධිකරණ නින්දාව හරහා, කවුරුවත් ඒක එව්වර කලබල විය යුතු කාරණයක් නොවෙයි කියන එකයි මගේ විශ්වාසය. ඒකට කලබල වන්නට එපා. ඒකට අවසාන නින්දාවක්, මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආපසු අවසන් විසඳුමකට එන කොට අප දෙපාර්ශ්වයට එකතු වෙලා ශක්තිමත් විධියට නින්දාවක් ගන්නට පුළුවන්. අප එහෙම කල්පනා කර වැඩ කළොත් විතරයි මේ ප්‍රශ්නයෙන් අපට නිදහස් වන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම සඳහා එම යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන වෙලාවේ මා මේ කාරණා ටික රජයට මතක් කරන්නට කැමතියි.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එක්සත් ජාතික පක්ෂය කර ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ හැර විකල්ප වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. විකල්ප වැඩ පිළිවෙළක් තැත්වම අප නැවැත් වූ තැන ඉඳලා ආපසු අපට යන්නට පුළුවන්. මේකට අප ලජ්ජා වන්නටවත්, යුළුන්පී පක්ෂය අසවල් වැඩිය කළා, ඒ නිසා හොඳ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ වැඩිය කළා ඒ නිසා හොඳ නැහැ කියා අප හිතන්නට අවශ්‍ය කරන්නේ නැහැ. ජාතියක් හැටියට කල්පනා කර මේ පශ්චාතයට මුහුණ දී ඉස්සරහට ගිහින් මේ කටයුත්ත කරන්නට අපට පුළුවන්. එහෙම නැති වුණොත් ඒකයි වෙන්නේ. සිංහලයෝ මරනවා. දෙමළ අය මරනවා. මුස්ලිම් අය මරනවා. ජාතීන් අනුව අප ගණන් හදනවා. මෙව්වර ඉන්නවාය කියනවා. නැහෙනහිර පළාතේ ඉඩම් අක්කර ලක්ෂ දහ නවයයි කියනවා. උතුරේ ඉඩම් අක්කර ලක්ෂ දහ හතහමාරයි කියනවා. ඊට පස්සේ මේකට මායිම් ගහලා, වැටවල් ගහලා රණ්ඩු වෙන්නට පමණයි අපට තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය දිහා ජාතික දේශපාලන පක්ෂ හැටියට බොහෝම කල්පනාවෙන් බලන්නට ඕනෑ.

මේ ප්‍රශ්නය දිහා බලා තමයි, අපේ රටේ මැතිවරණ ක්‍රම සංශෝධනය කරන්නට යන කොට ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ - අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්නට යන කොට ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. ඉතිහාසය පුරාම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන අවස්ථාවලත් මේ ද්‍රවිඩ පක්ෂවල අයගේ සැකය හැම වෙලාවේ ම ඉදිරියට ගිහින් තිබෙනවා. එම නිසා මැතිවරණ ක්‍රම සංශෝධනය කරන හැම අවස්ථාවකමත් මේ සැකය ඉස්සරහට ගිහින් තිබෙනවා. අද මැතිවරණ ක්‍රම සංශෝධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් මා ඒ කණ්ඩායමට කියන්නේ, 1956 මේ රටේ දැවැන්ත පෙරළියක් කරන්නට ජන වරම ලැබුනේත් සියයට 39.96 යි. අඩු ගණනේ සියයට හතළිහක් ලැබුණේත් නැහැ. සියයට හතළිහක්වත් නොලැබී, විශාල අවුලකට පත් කරලා තිබෙන මේ රට, බොහෝම කල්පනාවෙන් වෙනස් කර ගන්න තිබෙනවා.

අද අපේ රටේ අධ්‍යාපනය වුණත් විශාල අවුලක් බවට පරිවර්තනය වෙලා. අද අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාට, එහෙම නැත්නම් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඉන්න නිලධාරීන්ට අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළාම, ඒක කරදරයක් හැටියට බලන්න පුළුවන්. නමුත් අනාගතයේ දී ඒ ගොල්ලන්ට කරදරයක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ට සිද්ධ වෙනවා, ළමයින්ව ගෙවල්වලට හොයා ගෙන ගිහිල්ලා පාසල්වලට ඇතුළත් කර ගන්න. මොකද, අද වන කොට ළමයින් ලක්ෂ ගණනින් ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට ඇතුළු වෙනවා. එහෙම වෙන්නේ රජයේ පාසල්වල ඉන්න දරුවන්ට ලැබෙන සේවාවේ වටිනාකමක් නැති නිසයි. ළමයෙක් පාසලට ඇතුළු කර ගන්න දෙමව්පියෙක් ගියාම ඒක කරදරයක් හැටියට තමයි අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සලකන්නේ. එහෙම වුණාම ඒ ළමයා ජාත්‍යන්තර පාසලකට යනවා. අනාගතයේදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට ගුරුවරුන් නැති වෙනවා. රජයේ පාසල්වලට යන්න ගුරුවරු පොර කන්නේ නැහැ. මොකද ? දන්නේ නැතිවම ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට ගුරුවරු බිහි වේ ගෙන යනවා. අනාගතයේදී ගුරුවරු ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට යන්නේ. එහෙම නම් රජයෙක් හැටියට මේ සම්බන්ධ වගකීම ගන්න ඕනෑ. අද මුළු මහත් රටේම - උතුරේත්, දකුණේත් - අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය විශාල අවුලක් බවට පත් වෙලා. අනෙක් අංශත් එහෙමයි. රාජ්‍යයට තරග කරන්න බැරි වුණාම - රාජ්‍යයට තරග කිරීමේ හැකියාව නැති වුණාම - වෙනත් අංශ ඇවිල්ලා රට තුළ තරග කර ගෙන යනවා. එහෙම නම් රජයේ යුතුකම තමයි, තමන්ගේ රාජ්‍යය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හැම අංශයකින්ම නිවැරදිව තරග කිරීම. සෞඛ්‍ය අංශයේ ප්‍රශ්නයක් වෙන්න පුළුවන්, අධ්‍යාපන අංශයේ ප්‍රශ්නයක් වෙන්න පුළුවන්, ජාතික ප්‍රශ්නය වෙන්න පුළුවන්, ඒ හැම ප්‍රශ්නයකදී ම රජයේ වගකීම හරියාකාරව ඉෂ්ට කර ගෙන ඉස්සරහට යන්න ඕනෑ. රජය දුර්වල නම්, රජය දුර්වල වන තරමට වෙනත් සංවිධාන බලවත් වෙනවා. ඒක තවත් වන්න බැහැ. ඒ නිසයි අප කියන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන ව්‍යවස්ථාදායක බලතල විධායක ජනාධිපති ධුරයට භාර දෙන්න එපාය කියලා. ඒවා භාර දෙන තරමට අප අමාරුවේ වූවෙක් නැහැ. පුළුවන් නම් විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන බලතල විකක් හරි ව්‍යවස්ථාදායකයට ගන්න එක හොඳයි. හැම බලයක්ම ගන්න ඕනෑය කියලා මම කියන්නේ නැහැ. ගන්නන ඕනෑ අංශ තිබෙනවා. සමහර ප්‍රශ්න පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඇහුවාම, ඇමතිවරුන්ට උත්තර දෙන්න බැහැ. නිරුත්තරයි, බලයක් නැහැ. ව්‍යවස්ථාදායකය සම්පූර්ණයෙන්ම අකර්මණ්‍ය කර ගෙන යනවා. ඒ නිසා ව්‍යවස්ථාදායකය ශක්තිමත් කරලා, රටේ නීතිය ශක්තිමත් කරලා, අවිශ්වාසය දුරු කරලා ඕනෑ මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්න. මේ ප්‍රශ්නයට යුද්ධයෙන් විසඳුමක් දෙන්න කිසිම දවසක පුළුවනකමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් දෙන්න පුළුවන් සාකච්ඡාවෙන් විතරයි, සම්මන්ත්‍රණයෙන් විතරයි, විශ්වාසයෙන් විතරයි. ඒ හැර වෙනත් කිසිම මාර්ගයක් නැහැ. ඒ - 9 පාර වහ ගෙන ඉන්න ඕනෑය කියලා කවුරු හරි විශ්වාස කරනවා නම්, එහෙම වහ ගෙන ඉන්න ඕනෑය කියලා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මා කියන්නේ කොන්දේසි විරහිතව, වහාම ඒ - 9 පාර අරින්න කියලයි. බොරු වැඩ කරන්න එපා. මේ පාර වහ ගෙන හිටියත් අවසන් උත්තරය වෙන්නේ, තවත් තුන්හාරසියක් මරලා, පන්සියක් මරලා, දහක් මරලා ආපහු පාර අරින්න සිදු වන එකයි. ඊට වඩා හොඳයි එක් කෙනෙක්වත් මරන්නේ නැතිව කොන්දේසි විරහිතව ඒ - 9 පාර ඇරලා දමන එක. බොරු වැඩ කරන්න එපා. මේ ප්‍රශ්නය කවදාවත් යුද්ධයෙන් විසඳා ගන්න බැහැ. අප ඒ - 9 පාර වහලා තිබෙන තුරු සිද්ධ වන්නේ මොකක්ද ? ත්‍රස්තවාදීන්ට උදවු කිරීමයි, ඒ පළාත ඒ අයගේ රාජ්‍ය බවට පරිවර්තනය කිරීමයි. පාර ඇරලා තිබෙන විට මහජනයා යනවා, කථා කරනවා. එතකොට ත්‍රස්තවාදය දුර්වල වෙනවා, ත්‍රස්තවාදයට තිබෙන ශක්තිය අඩු වෙනවා. අප පාර වහ ගෙන ඉන්න තරමට ත්‍රස්තවාදය ශක්තිමත් වෙනවා. පාර ඇරලා තිබෙන තරමට ත්‍රස්තවාද දුර්වල වෙනවා. ඒකයි යථාර්ථය.

සුනාමිය ඇති වුණාට පස්සේ වෙරළට මීටර් සියයේ සීමාවක් දැමීම. මම ඒකට විරුද්ධව කථා කළා. එදා අපට කරන්න තිබුණේ, වෙරළට මීටර් සියයේ සීමාව නොදමා, මීටර් සියයක් මුහුදෙන් අල්ලා ගන්නයි. ජපානයේ සුනාමි තත්ත්වයක් ඇති වූ වෙලාවක ජපන්හු වර්ග කිලෝ මීටර් 300ක් මුහුදෙන් අල්ලා ගත්තා. අප කළේ මීටර් සියයක් ගොඩට දුටුපු එක. මේක හරියට බාලාංශ පන්තියේ බේලි ගෙඩියේ කථාව වාගේ. ඒ නිසා අප ජාතියක් හැටියට අනාගතය ගැන හිතලා වැඩ කරන්න ඕනෑ.

ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)**

මම පොඩි ප්‍රශ්නයක් අහන්නද ? තමුන්නාන්සේ කියනවා ඒ - 9 පාර අරින්න කියලා. පාර ඇරියාම, එල්ටීටී සංවිධානයෙන් බදු එකතු කරන එක, මුදල් එකතු කරන එක තනර කරන්නේ කොහොමද ? අප මුහුණලෙයි

checkpoint එක හරහා රුපියල් ලක්ෂයක් වටිනා භාණ්ඩ යාපනයට යවන කොට රුපියල් 25,000ක් ගෙවන්න ඕනෑ. ඒ 25,000 අය කරන්නේ නැහැ කියලා තමුන්නාන්සේ දෙන සහතිකය මොකක්ද ?

ගරු චජිර අබේවර්ධන මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Vajira Abeywardana)**

ඒක ඔබතුමන්ලාගේ රජයෙන්ද අය කරන්නේ, දුට්ඨ ජනතාවගෙන්ද ?

ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)**

නැහැ, එල්ටීටී සංවිධානයෙන් අය කරනවා සියයට විසි පහක බද්දක්.

ගරු චජිර අබේවර්ධන මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Vajira Abeywardana)**

මා දන්නවා ඒ ප්‍රශ්නය.

ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)**

ඒ බද්ද අය නොකරන බවට තමුන්නාන්සේට දෙන්න පුළුවන් සහතිකය මොකක්ද ? [බාධා කිරීම්] පොඩ්ඩක් ඉන්න කෝ. [බාධා කිරීම්]

ගරු චජිර අබේවර්ධන මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Vajira Abeywardana)**

සිව්වැනි මන්ත්‍රීතුමා, මමයි කථා කරන්නේ. පොඩ්ඩක් ඉන්න. කරුණාකරලා බාධා කරන්නේ නැතිව ඉන්න. පොඩ්ඩක් නිශ්ශබ්ද වෙලා සහයෝගය දෙන්න කෝ. ඇමතිතුමනි, මම උත්තරය දෙන්නම්.

මූලාසනාරුඨ මන්ත්‍රීතුමා

(
 **ත්‍යාගයෙන් තොරව
 (The Presiding Member)**

Order, please. Mr. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු ගිණාපත ගුණවර්ධන මයගනා] මූලාසනාරුඨ විය.

අනතුරුව ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු ගිණාපත ගුණවර්ධන මයගනා] මූලාසනාරුඨ විය.

Whereupon THE HON. WIJAYADASA RAJAPAKSHE left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [THE HON. GITANJANA GUNAWARDENA] took the Chair.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(
 **ගිණාපත ගුණවර්ධන මයගනා
 (The Deputy Speaker)**

Order, please ! ගරු චජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව ඉක්මනින් අවසානයකට ගෙනෙන්න. ඔබතුමාගේ කාලයත් අවසාන වෙමින් තිබෙනවා.

ගරු චජිර අබේවර්ධන මහතා

(
 **ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
 (The Hon. Vajira Abeywardana)**

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඉක්මනින් කථාව අවසන් කරනවා.

අපේ ගරු ඇමතිතුමා ඇහුවා ප්‍රශ්නයට මා කෙටි පිළිතුරක් දෙන්න කැමැතියි. ගරු ඇමතිතුමනි, පාර ඇරවුවාම ත්‍රස්තවාදය අඩු වෙනවා, පාර වහලා තිබුණාම ත්‍රස්තවාදය වැඩි වෙනවා කියලයි මම කල්පනා කරන්නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

පාර ඇරඳුවාම, අපි දකුණේ ඉඳලා උතුරට රුපියල් ලක්ෂයක බඩු යැව්වොත්, මුහුමාලෙයි checkpoint එකේදී සියයට 25ක බද්දක් ගෙවන්නට අපට සිදු වෙනවා.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

රජයට ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

භාණ්ඩ ගෙන යන කවුරු වුණත් ඒ බද්ද ගෙවන්න ඕනෑ.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ආ! ඒක හරි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

පිරි ගෙතිව්වත්, සහල් ගෙතිව්වත්, තෙල් ගෙතිව්වත්, කිරි පිරි ගෙතිව්වත්-

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

රජය ඒ බද්ද ගෙවන්නේ නැහැ නේ ඇමතිතුමනි,

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ළමයින්ට කිරිපිරි ගෙතිව්වත් සියයට 25ක බද්දක් අපි ගෙවන්නට ඕනෑ. ඒ බද්ද අය නොකරනවා යි කියලා තමුන්නාන්සේට දෙන්න පුළුවන් සහතිකය මොකක්ද ?

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, රජය නොවෙයි නේ ඒ බද්ද ගෙවන්නේ ?

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

නැහැ, නැහැ, තමුන්නාන්සේට තේරෙන්නේ නැහැ නේ. එහෙනම් ගෙව්වාට කමක් නැහැයි කියලාද තමුන්නාන්සේ කියන්නේ ? තමුන්නාන්සේට තේරෙන්නේ නැහැ නේ. තමුන්නාන්සේ කියන්නේ - [බාධා කිරීමක්] පොඩ්ඩක් ඉන්න. මේ තුළින් ත්‍රස්තවාදීන් සල්ලි එකතු කරනවා. ඒකට ඉඩ දෙන්න කියලාද තමුන්නාන්සේ කියන්නේ ?

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, ත්‍රස්තවාදීන්ට සල්ලි එකතු කරන්න අවස්ථාවක් දෙන්නය කියලා මම කියන්නේ නැහැ. හැබැයි මේක අපේ ජාතික ප්‍රශ්නය - [බාධා කිරීමක්] ඇමතිතුමා මට උත්තර දෙන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මේ බද්ද ගෙව්වාට, එකක් ඒ පාරිභෝගික භාණ්ඩවල මිල වැඩි වෙනවා. අනෙක් එක, ත්‍රස්තවාදයට මුදල් එකතු වෙනවා. තමුන්නාන්සේ ඒක අනුමත කරනවාද?

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, විනාඩියක් ඉන්න. ඔබතුමා කියන එකට මම ඇහුම්කන් දුන්නානේ. ඇමතිතුමා දැන් කියන විධියට අදත් යාපනයේ කිරිපිරි පැකට් එකක් රුපියල් තුන් සියයි, හාරසියයි. [බාධා කිරීමක්] පොඩ්ඩක් ඉන්න කෝ. පොඩ්ඩක් ඉන්න කෝ ඇමතිතුමනි, ඉතින් ඇමතිතුමනි -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ හිත දිනා ගන්න බොරුවට කථා කරන්න එපා. මේ ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ හිත දිනා ගන්නට කථා කරන්න එපා. ඇත්ත කථා කරන්න. ඒකට අපි උත්තරයක් දෙමු..

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

මේ මම කියන එකට ඇහුම්කන් දෙන්න කෝ. මෙය ජාතික ප්‍රශ්නය හැටියට සලකලයි මම උත්තර දෙන්නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

අපි පාර අරින්න ලැස්තියි. තමුත් මම අහපු ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්න.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, උත්තරය දෙන තුරු පොඩ්ඩක් ඉන්න කෝ. ඉතින් මගේ උත්තරය අහලා හොඳ තැන්නම් ඇමතිතුමා උත්තරයක් දෙන්න. කරුණාකරලා ඇමතිතුමා මගේ උත්තරය අහලා, ඊට පසුව ඇමතිතුමා උත්තරයක් දෙන්න. ඇමතිතුමනි, එල්ටීටීඊ සංවිධානයට මුදල් එකතු කරන එක ගැන මට කියන්න තිබෙන්නේ, **A - 9** පාර වැහුවත්, ඇරියත් ඒ මුදල් එකතු කරනවාය කියලයි. ඔබතුමා ඒක හොඳට මතක තබා ගන්න. කිලිනොච්චියේ අද තිබෙන්නේ සහල් මෙට්‍රික් ටොන් 52,000යි. එතකොට අනාගතයේ දී අපි යුද්ධය සාර්ථක කර ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ ඒ අත්‍යවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළ යුතුයි. ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් කප්පාදු වුණොත් අපි මේ කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙලට ජාත්‍යන්තරයෙන් හානියක් සිදුවන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එහෙනම් අපි කිලිනොච්චියේ දිසාපතිගෙන්, යාපනය දිසාපතිගෙන් අහලා, ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් ඉටු කරන්න ඕනෑ. ද්‍රවිඩ ජනතාව කියන කොටස අපට ඉවත් කරලා යුද්ධයට යන්නට බැහැ. ළමයින් 35,000ක් කිලිනොච්චියේ ඉගෙන ගන්නවා. ඉගෙන ගන්න ඒ ළමයින්ගේ අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ කරලා ඕනෑ යුද්ධ කරන්න. එහෙම නැතිවුණොත් ජාත්‍යන්තරය ඉදිරියේ අපි අමාරුවේ වැටෙනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු ශ්‍රේයරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මන්ත්‍රීතුමනි, මම ප්‍රශ්නයක් අහන්නද?

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාண்ப්‍රාමිකු වාඡිර ශ්‍රේයරාඡ්)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

අහන්න.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

උතුරට අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ තැහැය කියනවා නේ. අපි තැවෙත් ඒ භාණ්ඩ යවනවා. ඇති වෙන්න භාණ්ඩ තැවෙත් යවනවා. ඒක ගැන තමුන්තාත්සේගේ අදහස මොකක්ද?

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඒක හොඳයි. ඔබතුමන්ලාගේ ප්‍රතිපත්තිය -

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඒ විධියට තැවෙත් යවන්න නම් ඒ - 9 පාර අරින්න ඕනෑ තැන නේ. [බාධා කිරීමක්] මේ ද්‍රව්‍ය මන්ත්‍රීතුමන්ලා ඔය කථාව කිව්වා නම්, හරි, *நீங்க கொண்டு சரி*. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

පොඩ්ඩක් කෑ නොහොඳ ඉන්න කෝ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(ධිරාතිඡ් ඡපාඤායකර් අවර්කල්)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා දැනටමත් විනාඩි 8ක් වැඩියෙන් ගෙන තිබෙනවා. අනෙකුත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කාලය තමයි ඔබතුමා ලබාගෙන තිබෙන්නේ.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

මම අවසන් කරනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්තාත්සේගේ කථාව - [බාධා කිරීමක්] පොඩ්ඩක් ඉන්න. තමුන්තාත්සේගේ කථාව ටිප්ප්ට් මන්ත්‍රීවරුන් කරනවා නම් මා අනුමත කරනවා. තමුන් තමුන්තාත්සේ කථා කරන්නේ එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයෙක් හැටියට නේ. ඒකයි මට දැනගන්නට ඕනෑ. තමුන්තාත්සේගේ කථාව මේ ද්‍රව්‍ය මන්ත්‍රීතුමන්ලා කරනවා නම්, හරි. ඔය විධියට මේ ද්‍රව්‍ය මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කියන්න අයිතියක් තිබෙනවා.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, ටිප්ප්ට් ඒක වෙනුවෙන් නොවෙයි මම කථා කරන්නේ. ජාතික ප්‍රශ්නය ගැන ජාතික විධියට හිතලයි මම කථා කරන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

තමුන්තාත්සේගේ කථාව මේ ද්‍රව්‍ය මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කරන්න අයිතියක් තිබෙනවා. මෙතුමන්ලා ඔය කථාව කරනවා නම් ඒකේ ප්‍රශ්නයක් තැනූ. තමුන්තාත්සේ එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයෙක් හැටියටයි මම තමුන්තාත්සේගෙන් අහන්නේ.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

මම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී කෙනෙක් නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඒක තමයි මම තමුන්තාත්සේගෙන් අහන්නේ. මේ ද්‍රව්‍ය මන්ත්‍රීතුමන්ලා කළ යුතු කථාවක් තමුන්තාත්සේ කරන්නේ ඇයි? “ටිප්ප්ට්” මන්ත්‍රීවරුන් කළ යුතු කථාවයි තමුන්තාත්සේ ඔතැන ඉඳි ගෙන කරන්නේ.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ඇමතිතුමනි, සිංහල මන්ත්‍රීවරයකුට ද්‍රව්‍ය මිනිසුන් ගැන කථා කරන්නට හහනම් ද? ඒක හරි කථාවක් නේ.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මෙහෙ ඉඳිලා ඉන්දියාවට ගිහිල්ලා, ඉන්දියාවෙන් භාණ්ඩ එවන්න රජය සුදානම් වන්නේ ඒකයි. අපි ලැස්තියි ඒ විධියට කටයුතු කරන්න. තමුන් තමුන්තාත්සේ කියන්නේ ඒ-9 පාර අරින්න කියලයි.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

මම කියන්නේ කොන්දේසි විරහිතව පාර ඇරලා දමන්න කියලයි.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(මාණ්ඩුලුකු ඉන්‍යරාඡ් පෙර්නාන්දුපුල්ලේ)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

කොහොමද පාර අරින්නේ? රජයට ඒක කරන්න බැහැ. හැබැයි අපි පාර වහ ගෙන ඉන්නේ තැනූ.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි ඒ නිසා -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(ධිරාතිඡ් ඡපාඤායකර් අවර්කල්)

(The Deputy Speaker)

ගරු ජයලත් ජයවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කාලයෙන් කොටසක් ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දෙනවා ද? ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් ඔබතුමාගේ කාලය අරගෙන කථා කරලා තිබෙනවා.

ගරු ටේද්‍රස් ජයලත් ජයවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන ඡායාලත් ඡායාලත්)

(The Hon Dr. Jayalath Jayawardana)

මගේ කාලය මට ඕනෑ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(ධිරාතිඡ් ඡපාඤායකර් අවර්කල්)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කාගේ කාලය ද පාවිච්චි කරන්නේ කියන එක ගැන කරුණාකර ඔබේ සංවිධායකතුමාට දැනුම් දෙන්න.

ගරු ටජිර අබේවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුලුකු වතුර අපේවර්ධන)

(The Hon. Vajira Abeywardana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කථාව අවසන් කරනවා. යුද්ධ මහින් කවදාවත් මේ ප්‍රශ්නය අවසන් කරන්න බැහැ කියන ප්‍රකාශය කරමින් මා නිහඩ වෙනවා.

[අ. හා. 12.13]

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හදිසි නීතිය තවත් මසකින් දීර්ඝ කිරීම සඳහා පැවැත්වෙන මේ විවාදයේ දී අප විසින් සාකච්ඡා කළ යුතු කරුණු රාශියක් තිබුණා වුණත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් හදිසි නීති විවාදය ආරම්භ කළ ගරු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ කරුණු කිහිපයක් පිළිබඳව ප්‍රථමයෙන්ම මගේ අවධානය යොමු කරනවා. එතුමාගේ කථාවේ අවසානයේ දී, කොන්දේසි විරහිතව ඒ-9 මාර්ගය විවෘත කිරීම පිළිබඳව එතුමා අදහස් පළ කළ වෙලාවේ, ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ ඇමතිතුමා ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා, “රුපියල් ලක්ෂයක් වටිනා භාණ්ඩවලට රුපියල් 25,000ක් බැගින් අය කරන එල්ටීටීඊ බද්ද තවත්වන්න පුළුවන්ද?” කියා. ඒ වෙලාවේ එතුමා පෙරළා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඇහුවා, “ඒ බද්ද ගෙවන්නේ ආණ්ඩුවද?” කියා. මට ඒ වෙලාවේ මතක් වුණේ, ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමා එදා වෙළඳ හා වාණිජ කටයුතු ඇමතිතුමා හැටියට සිටි වෙලාවේ, උතුරට භාණ්ඩ යැවූ ලොරි 5ක් තවත්වා එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් ලක්ෂ ගණනක් බද්දක් අය කළ කාරණය ගැනයි. ඒ බද්ද ගෙවා තිබුණේ වෙළඳ හා වාණිජ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ වග කිව යුතු නිලධාරියකුගේ අත්සනක් සහිතව වෙක් පතකින්. මුදල් වෙක් පතකින් තමයි රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමා, එවකට ඇමතිතුමා හැටියට එල්ටීටීඊ සංවිධානයට මුහුණලෙයි දී ඒ බද්ද ගෙවා තිබුණේ. ඒක ගරු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාට අමතක වෙලා. ඒ නිසා අපට පැහැදිලියි, ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේම. ඒ-9 පාර අවුරවා කියලා කියන්නේ, එය එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ ගිණුම තර කරන - ආදායම් තර කරන - ක්‍රියාමාර්ගයක් බවට පත් කිරීමක් කියන එක.

ඒ වාගේම, ගරු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, 1994 සිට 2001 දක්වා - [බාධා කිරීම්] என்னப்பா கரச்சல; கடுங்குதிர்ள், என்ன கரச்சல? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා, ඔවුන් භාර දීපු යම් යම් හමුදා කඳවුරු 1994 සිට 2001 දක්වා කාලය තුළ දී බිඳ වැටුණාය, 2001 දී ඔවුන් තැවත ආණ්ඩුව භාර ගන්න විට හමුදා කඳවුරු විසි ගණනකුත්, ප්‍රත්‍යන්ත ප්‍රදේශ පනස් ගණනක් අභිච්ඡිත තිබුණාය කියා. හැබැයි, එතුමාට අමතක වුණා, ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම මගින් ආරම්භ කොට කපා වර්ධනය කළ පාරේමයි, 1994 සිට 2001 දක්වා ආණ්ඩුව ගියේ කියන කාරණය. විශේෂයෙන්ම සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර හමුදා කඳවුරු ඇතුළේ සුදු නෙළුම් පිපුණු කාලයක් ඒක. ඩිලාන් පෙරේරා මැතිතුමන්ලාගේ නායකත්වයෙන් යුතුව සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාරයේ සුදු නෙළුම් පුබුදුවමින් සිටි වෙලාවක් ඒක. එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ යුද ක්‍රියාකාරකම්වලට විරුද්ධව යුද හමුදාව කටයුතු කර ඒවා මැඩපවත්වන්න, අවසාන තීරණාත්මක තැනට යන විට, සුදු නෙළුම් උඩින් order එක ආවා, “දැන් යුද ක්‍රියා නවත්වන්න” යි කියා. ඒ order එක නිසා ඒ operations තැවුත් වූ එකේ ප්‍රතිඵලය විධියට තමයි, ගරු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා කිව්ව විධියේ බිඳ වැටීම් හමුදා කඳවුරුවල සිද්ධ වුණේ, හමුදා සෙබළුන් දහස් ගණනකගේ ජීවිත අහිමි වුණේ. ඒ නිසා මේ 1994ත් 2001ත් අතර කාලය කියා කියන්නේ ඊට පෙර පැවැති රජයෙන් වජිර අබේවර්ධන මහත්මයාලා කපාපු පාර තමයි. ඒ පාරේම තමයි ආපසු වතාවක් ගියේ. ඒකයි, මා ඒ පාරට කිව්වේ සුදු නෙළුම් පිපුණු පාර කියා. ඒ සුදු නෙළුම් පිපුණු පාර ගිහින් 2001 වන විට තනර වුණු තැන තමයි අර එතුමා කිව්වේ. “ඉතා වැදගත් තීරණාත්මක හමුදා කඳවුරු ගණනාවක් අහිමි වුණා” යි කියා.

විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආරම්භක කටිකයා විධියට එම පක්ෂයේ ස්ථාවරය ඉදිරිපත් කරමින්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් පසු ගිය දවසක ලබා දුන්න කීන්ද්‍රව පිළිබඳව එතුමා කිව්වා. උතුරත් නැගෙනහිරත් වෙන් කිරීමට අදාළ කීන්ද්‍රව පිළිබඳව කියමින් එතුමා කිව්වේ, “ඒ පිළිබඳව ද්‍රවිඩ ජනතාව කලබල විය යුතුත් නැහැ, සිංහල ජනතාව කලබල විය යුතුත් නැහැ. ඒ වාගේ ම සතුටු විය යුතුත් නැහැ” යි කියායි. මා හිතන්නේ එතුමා ඒ ප්‍රකාශ කළේ එතුමාගේ පෞද්ගලික ස්ථාවරය නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ස්ථාවරයයි. නමුත් ඒක මුළු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේම ස්ථාවරය නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එක්තරා කණ්ඩායමක ස්ථාවරය පමණයි. එක්තරා කණ්ඩායමක ස්ථාවරය කිව්වාම වජිර අබේවර්ධන මැතිතුමා කිව්වා, “ජාතික ගැටලුව විසඳා ගැනීම සඳහා එකඟතාවකට ගියා පමණයි, වෙනත් ප්‍රශ්නවලට එකඟතාවකට අප ගියේ නැහැ” කියා. දැන් එතුමා බොහොම වග කීමෙන්

කිව්වා, “ඇමතිකම් ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් නැහැ” යි කියා. හැබැයි මීට දවස් කිහිපයකට කලින් ආණ්ඩු පක්ෂයේ බොහොම වග කිව යුතු මන්ත්‍රීවරයෙක් කියනවා දැක්කා මේ ගිවිසුම ප්‍රකාරව ඇමතිකම් ලබා නොගැනීම ගොත්කමක් සහ බුරුකමක් ය කියා. ඒ විධියට විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් කිව්වා. මා හිතන්නේ දැන් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ විපක්ෂයේමද කියායි. මොකද? අර අත්සනින් පස්සේ විපක්ෂයද ආණ්ඩු පක්ෂයද කියා හිතා ගන්න බැහැ. කොහොමටත් ඒ අත්සනට ඉස්සෙල්ලා විපක්ෂයේ හිටපු, සාධකය කරේ දමා ගත්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් කියා තිබුණා, ඇමතිකම් ගන්නේ නැත්නම් ඒක ගොත්කමක් සහ බුරුකමක් ය කියා. එතකොට මේ ඇමතිකම් නොගැනීම ගොත්කමක් සහ බුරුකමක් කියන කණ්ඩායමද, එහෙම නැත්නම් වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීවරයා නියෝජනය කරන කණ්ඩායමද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. දැන් ඒ කණ්ඩායම කියනවා, මේ විධියට ඇමතිකම් ගන්න ඕනෑ නැහැ. අපි ජාතික ගැටලුව විසඳා ගැනීම සඳහා පමණක් එකතු වෙලා කටයුතු කරනවා ය කියා.

එතකොට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රථම කථාවෙන්ම හෙළිදරව් කරපු වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. “මේ නඩු කීන්ද්‍රව පිළිබඳව කවුරුවත් සතුටු වන්න ඕනෑ නැහැ; කලබල වන්නත් ඕනෑ නැහැ” යි කියා. හැබැයි, අප ඉදිරිපිට තිබෙන ගැටලුව මොකක්ද? එල්ටීටීඊ සංවිධානයට බරපතලම දේශපාලන පරාජයක් මෙම ඓතිහාසික නඩු කීන්ද්‍රව විසින් මැනකදී ලබා දුන්නා. එහිදී විශේෂයෙන්ම නැගෙනහිරත් නොමැති ඊළමක් පිළිබඳව එල්ටීටීඊ සංවිධානයට හිතා ගන්නවත් බැහැ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා අත්සනක් මගින් බලහත්කාරයෙන් උතුරට එල්ලව ලද නැගෙනහිර, මේ ඓතිහාසික නඩු කීන්ද්‍රව විසින් නැවත නිත්‍යානුකූලව වෙන් කරනු ලැබුවා. අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය මේ සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත්ම අසතුටුදායක තැනක තමයි ඉන්නේ.

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා රජය වෙනුවෙන් ප්‍රකාශය කර අවසන් වන කොටම මේ සභා ගර්භය මැද වාඩි වෙලා හිටපු ද්‍රවිඩ සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු වැකියක් කියා කෑ ගැසුවා. මට ඇසුණු විධියට ඒ වැකියේ සඳහන් වුණේ ඊළම පරාදයි කියායි. මේ නඩු කීන්ද්‍රව පිළිබඳව රජයේ ස්ථාවරය ප්‍රකාශයට පත් කරලා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ස්ථාවරයට වෙනස්ව යන්න ආණ්ඩුවට බැහැයි කියා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා රජයේ ස්ථාවරය ප්‍රකාශයට පත් කරන කොට, සභා ගර්භය මැද වාඩි වෙලා හිටපු ටිප්ප් මන්ත්‍රීවරුන් කෑ ගහලා කිව්වේ, ඊළම පරාදයි කියායි. මේක තමයි ඇත්ත කතන්දරය.

නැගෙනහිර නොමැති ඊළමක් පිළිබඳව එල්ටීටීඊ සංවිධානයට හිතා ගන්නවත් බැහැ. අත්සනක් මගින් බලහත්කාරයෙන් නැගෙනහිර ජනයා උතුරට එක් කර ප්‍රහාරකරනගේ බයිනෙක්තුවට යටත් කර තමයි ඊළමකට බලෙන් සම්බන්ධ කර තිබුණේ. ඒ නඩු කීන්ද්‍රව පිළිබඳව සතුටු වන්න බැහැයි කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එක්තරා කණ්ඩායමක් ස්ථාවරත්වයක් දැරුවත්, පසු ගිය දවස්වල ගිවිසුම අත්සන් කරලා එකඟ වුණේ මේ කණ්ඩායම දෙකෙන් කොයි කණ්ඩායමද කියන ප්‍රශ්නය අපට දැන් මතු වෙනවා. රජය පැත්තෙන් කියනවා අපට ඒ නඩු කීන්ද්‍රවෙන් පිටට යන්න බැහැයි කියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා නියෝජනය කරන කණ්ඩායම කියනවා, ඒ පිළිබඳව අප සතුටු වන්න ඕනෑ නැහැ යි කියා. ඒ නිසා මෙතැන බරපතල ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් කතා කළ වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මිරිහාන පොලීසියේ සිටින 300ක් පමණ වන පොලීස් නිලධාරීන්ට සිදු විය හැකි අනාගත අනතුර පිළිබඳව, එතුමා තව දුරටත් කිව්වේ මේක දැන් දෙ පිරිසක් වූ ජනතාව අතර යුද්ධයක් බවට පත් වෙනවාය; පත් වෙලා තිබෙනවාය කියායි. ද්‍රවිඩ ජනතාව සහ සිංහල ජනතාව අතර යුද්ධයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවාය කියායි. එතුමා අතිශයෝක්තියට නතර්තව හදන්නේ කාගේ ස්ථාවරයද? වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් කතා කරමින් මේ අතිශයෝක්තියට නතර්තව සිටින්නේ ඊළාම්වාදීන්ගේ ස්ථාවරයයි; ඊළාම්වාදීන්ගේ වුවමනාවයි. ඊළාම්වාදීන්ගේ ලෝක ප්‍රචාරය තමයි එතුමා මේ ගරු පාර්ලිමේන්තුව තුළදී පුනරුවාර්ථනය කළේ. වෙනත් කිසිවක් නොවෙයි.

මේ රටේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය පමණක් දරන ස්ථාවරයක්, එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ, කිලිනොච්චියේ රුපියල්වලින් යැපෙන රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සහ ආණ්ඩුවේ පුද්ගලයන් දෙ දෙනක්, තුන් දෙනෙක් පමණක් දරන ස්ථාවරයක් පිළිබඳව මුළු රටම අදහස් විකෘති කරලා, වෙනස් කරලා වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාගේ කණ්ඩායම මෙහෙම ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව, සාකච්ඡා කිරීම පිළිබඳව අප කතාගාටු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙපමණ ප්‍රහාර එල්ල වෙද්දීත්, කුපිත් විය යුතු තරමටම එල්ලීම් සංවිධානයෙන් ප්‍රහාර එල්ල කරද්දීත්, ඒ ප්‍රහාර ඉදිරිපිට මේ රටේ ජනතාව කුපිත වූණේ නැහැ. එල්ලීම් සංවිධානයේ මේ තිරස්චිත - තිරිසන් - කාලකණ්ණි ප්‍රහාර ඉදිරිපිට අතිකුත් භාෂා කතා කරන මේ රටේ ජනතාව දුටිම භාෂාව කතා කරන කිසිම පුරවැසියකුට කිසිදු අඩන්තේටිමක් කළේ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව කාලයේදී - 1983දී - කළු පුළුස්සේදී - එක්සත් ජාතික පක්ෂ මැරයන් විසින් ඇති කරන ලද කළු නිතක් හැරෙන්නට ඉතිහාසයේ පටන් පවත්වා ගෙන ආ, මේ රටේ ජාතීන් අතර සහෝදරත්වයට කිසිදු බාධාවක් කරන සිදු වීමක් ඇති වූණේ නැහැ. එහෙම නම් කොහොමද එක්සත් ජාතික පක්ෂය කියන්නේ මේ ඇති වෙලා තිබෙන්නේ ජාතීන් අතර යුද්ධයක් කියා? ජාතීන් අතර යුද්ධයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මෙතැන නැහැ. ඒකයි මා කිව්වේ. එතුමා නැවත නැවත වර්ණනා කරනු ලැබුවේ, නැවත නැවත අවධාරණය කරනු ලැබුවේ ඊළාම්වාදීන්ගේ ප්‍රකාශයයි; ඊළාම්වාදීන්ගේ මතයයි. මේක ඉතාමත් බරපතල තත්ත්වයක්. මේක ඉතාමත් බරපතල ලෙස සැලකිල්ලට ගත යුතු මතයක්. මොකද, මේ මොහොත වන කොට ඒ මතධාරීන් සහ ආණ්ඩුව අතර එකඟතාවක් මතු වෙලා තිබෙනවා. එතකොට මේ එකඟතාව ඔස්සේ ඉදිරියට යමින් තිබෙන්නේ මේ මතයමද, මේ ප්‍රවාහයමද කියන තරුණ පිළිබඳව අපට ඉතාමත් බරපතල සැකයක් මතු වනවා: ප්‍රශ්න කළ යුතු මට්ටමේ සැකයක් මතු වනවා.

ඒ වාගේම මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි, පසු ගිය දවස්වල එල්ලීම් සංවිධානය විසින් මාවිල් ආරු සොරොටුව වසා දැමීමෙන් පසුව මතු වුණු තත්ත්වය පාලනය කිරීම සඳහා රජය විසින්, හමුදාව විසින් ගත් ක්‍රියා මාර්ග ඉදිරියට යමින් පවතිද්දී, එල්ලීම් සංවිධානය ඉතාමත් තිරස්චිත ලෙස ගැටුම් මතු වන ප්‍රදේශවල ගම්මානවලට ප්‍රහාර ගණනාවක් එල්ල කළා. එම ප්‍රදේශවල ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් එජය මහින්ද වික්‍රමසිංහ විසින් විවිධ පිළිවෙලකි සඳහන් කරන ලද ක්‍රියා මාර්ගය 'ජාතික සවි' වැඩ සටහන තුළින් ඉදිරියට ගත් බව අප දැක්කා. හැබැයි ඒ මොහොත වන කොට අර රීතිය සාකච්ඡා ආරම්භ කරලා මහින්ද වික්‍රමසිංහ විසින් විවිධ පිළිවෙල තුළ තිබුණු එල්ලීම් සංවිධානයක් සමග සාකච්ඡා කිරීමේ මුල ධර්ම පැත්තකින් තියලා, ඒවා යට ගහලා ආණ්ඩුව එල්ලීම් සංවිධානයක් එක්සත් සාකච්ඡාවට යොමු වුණු පළමු වන මොහොතේ සිට අර ත්‍රස්ත තර්ජන ගම්මානවල සිටින අති-සක සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් පුරවැසියන්ගේ දෛනික කටයුතු ආරක්ෂා කිරීම සඳහා යොදවන ලද 'ජාතික සවි' වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම අත හැර දමා තිබෙන බවට අප රජයට චෝදනා කරනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම අත හැර දමා තිබෙනවා. අද වන කොට අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයට ඉහළ ප්‍රදේශයේ තිබෙන ගම්මාන ගණනාවක් ඉතාමත්ම බරපතල විධියට තර්ජනයට ලක් වෙලා තිබෙනවා. ඒවාට අදාළව 'ජාතික සවි' වැඩසටහනෙන් යෝජනා කරන ලද කිසිදු ක්‍රියා මාර්ගයක් ඉදිරියට යන්නේ නැහැ. අද 'ජාතික සවි' කියා කියන්නේ මල් වෙඩි සංදර්ශනයක් වැනි කටයුත්තක් පමණක් බවට පත් වෙලා තිබෙන දෙයක් කියා අප චෝදනා කරනවා.

විශේෂයෙන්ම අද ඒ ප්‍රදේශවල රෝහල්වලට අවශ්‍ය කරන වෛද්‍යවරයෙකු පව යවා ගන්න බැරි තැනට තමුන්නාන්සේලා පත් වී සිටිනවා. **A** - 9 පාර අවනවාද නැද්ද, උතුරට භාණ්ඩ නැවෙන් යවනවාද නැද්ද, ඒ නැවට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ කොඩිය ගත ගන්නවාද නැද්ද යනාදී වශයෙන් ඒ දේවල් ගැන බරපතල ලෙස සාකච්ඡා කරන්න. තමුත් ඊට කලින් අපට මේකත් කියන්න සිද්ධ වෙනවා. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයට ඉහළින් තිබෙනවා. සිහංල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් යන සියලුම ජාතිකයන් දහ දහස් ගණනක් පාවිච්චි කරන රෝහල් කිහිපයක්. ඒ රෝහල්වලට වෛද්‍යවරුන් යවලා නැහැ. මෙන්න මේ කටයුත්ත ඉක්මනින් ආරම්භ කරන්න. ඒ කටයුතු ඒ විධියට නොකෙරෙන නිසා තමයි, මේ අත්‍යවශ්‍ය කාරණාවේදී එකිනෙකා සැක කරනවාය කියා අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කියන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නේ. එල්ලීම් සංවිධානයේ ප්‍රහාර ඉදිරියේ ඔවුන්ගේ උපාය මාර්ගය පරාජය කිරීම සඳහා ඊළාම් රාජ්‍යයේ සීමාව ලෙස ඔවුන් සලකුණු කර තිබෙන ඒ ඉර අසල තර්ජන ගම්මානවල ජනතාව ඒ කොටස අල්ලා ගෙන ඉන්නවා. ඒ ජනතාවට ඕනෑ කරන මානසික ශක්තිය, ද්‍රව්‍යමය ශක්තිය ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙල අද අත හැර දමලා. අත්‍යවශ්‍යම කාරණාවක් වන වෛද්‍යවරුන් යැවීම පවා අද අත හැර දමා තිබෙනවා. ඒ නිසා උපාය මාර්ගිකව ඔවුන් පරාජය කිරීම සඳහා ගන්නා වූ ක්‍රියා මාර්ග පවා මේ සාකච්ඡා ක්‍රියාවලිය තුළ අත හරින්න ආණ්ඩුව කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව බරපතල විවේචන අපට තිබෙනවා. හදිසි නීතියේ අවශ්‍යතාව මතු කරමින්, හදිසි නීතිය අවශ්‍ය බව ප්‍රකාශ කර අතරම

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Sir, I rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පොඩ්ඩක් ඉන්න. රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Thank you, Mr. Deputy Speaker. I was at a Committee when I was informed that the Hon. Member who is speaking had stated that during our tenure of office, when I was the Minister of Commerce and Consumer Affairs, we had paid money to the LTTE. This type of frivolous statements should not be uttered in this House. If that is the case, tell him to prove it. I, as the former Minister, I am saying that not a single cent was paid. This was stated especially because I was not here. I was at a Committee.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වග කීමකින් තමයි මා ඒ ප්‍රකාශය කළේ. මීට පෙර -

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

I am on a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා පොද්ගලිකව මන්ත්‍රීවරයකුට ඒ ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කළාද?

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ඒ ප්‍රකාශය පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම ඔබතුමා භාර ගන්නවාද?

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඒ වගකීම භාර ගන්නවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

හොඳයි. ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

No, වගකීම කියන්නේ, එතුමා කියා තිබෙනවා, අපේ ආණ්ඩුව කාලයේ එල්ටීටීඊ එකට රජයෙන් මෙන්ම මේ වාගේ ගෙව්වාය කියලා. ඒක මොන අඟුන වෝදනාවක්ද?

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ඒක ඔබතුමාගේ පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න. ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා පසුව එය substantive Motion එකකින් ගෙනෙනවා මිසක් ඔබතුමාට කළ වෝදනාවක් නොවෙයි. [බාධා කිරීම]

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

There was a –

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සභාව නොමඟ යැවීම පිළිබඳව ඔබතුමා ප්‍රකාශයක් කරනවා නම් එය කුමක්ද කියලා සඳහන් කරලා ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කාලය දෙන්න බැහැ. එතුමාට වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම්, ඒක ඒ විධියට ගේන්න. මගේ ප්‍රකාශය පිළිබඳ වගකීම මා භාර ගන්නවා. අදාළ චෙක්පතේ ඡායා පිටපතක් මට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

එතුමා ඒ පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම භාර ගන්නවාය කියා කියනවා. එසේ නම් රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා එය රිති ප්‍රශ්නයක් හැටියට ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

වගකීමක් කියන්නේ, – වගකීමක් රහිතව එතුමා මෙවැනි කථාවක් කියනවා නම් ඒක [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න. පසුව එය නිවැරදි කරන්නට කටයුතු කරන්න මා අවස්ථාව දෙනවා.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාවේදී ඔබතුමාගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න. කරුණාකරලා මගේ කාලය ගන්න එපා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ඒ කාලයේ පුළුවන් තරම් සල්ලි කොටින්ට දීලා අද මෙතැන සුදනන් වෙන්න එනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

අපි ඔබතුමන්ලා වාගේ [බාධා කිරීම]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

A-9 පාර අරිනවාය කියලා බොරු කරලා කොටියාට වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයේ සල්ලිවලින් චෙක්පිටින් ගෙව්ලා තිබෙනවා. අවශ්‍ය නම් අපි ඔප්පු කරන්නම්. ඔප්පු කරන්න අප ලැහැස්තියි. චෙක්පිට්තිය ගෙව්වේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

මිය වාගේ බැංකුවලින්

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair.]

නොවෙයි. අපට වගකීමක් තිබෙනවා.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

නිකම් චෙක් නොවෙයි, ඔබතුමන්ලා දුන්නේ cash cheque. වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයෙන් මුදල් චෙක් එකක් තමයි දුන්නේ. වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයෙන් චෙක්පත ලියලා දුන්නා, කොටියාට කප්පම් විධියට. රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉන්න තැනයි මා මේ කියන්නේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

නැති තැන නොවෙයි, ඉන්න තැනයි අපි මේවා කියන්නේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

මෙතුමා මේ වාගේ කතන්දර කියනවා නම් වහාම ඉල්ලා අස්කර ගන්න කියන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

මා වග කීමෙහි කියන්නේ. ඉල්ලා අස්කර ගන්න දෙයක් නැහැ. මොනවාද ඉල්ලා අස්කර ගන්නේ? හාල්

[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]
[Expunged on the order of the Chair.]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට බාධා කිරීමෙන් වළකින ලෙස මා ඔබතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

මමත් ගෞරවයෙන් තමයි අහන්නේ. මේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගෞරවය රැක ගන්න ඉන්න ඔබතුමාගෙන් -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ගරු සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න. ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලන්නේ මෙතුමාට කථා කර ගෙන යන්න ඉඩ දෙන්නය කියලායි. මේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අවසානයේ ඔබතුමාට පිළිතුරු දෙන්න පුළුවන්. මුලසුන ඒ පිළිබඳව සලකා බලයි. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම මා මාගේ අවධානය යොමු කළේ -

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Sir, I am on a point of Order - [Interruption.]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ඔබතුමාගේ කථාවක් තිබෙනවා නම් ඒ අවස්ථාවේදී උත්තර දෙන්න පුළුවන්. එසේ නැත්නම් එය ඉවත් කිරීමට කථානායකතුමා වෙත ඉල්ලීමක් කරන්න පුළුවන්.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Sir, I am on a point of Order - [Interruption.]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

කුමන රීති ප්‍රශ්නයක්ද ? මොන අංකය යටතේ ඇති ස්ථාවර නියෝගය යටතේද ඔබ රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නේ ?

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Mr. Deputy Speaker, do you understand what I am saying ?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
මට තේරෙනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

I am on a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

රීති ප්‍රශ්නය කුමක්ද, මන්ත්‍රීතුමනි ? ඔබතුමා මොන ස්ථාවර නියෝගය යටතේද මේ රීති ප්‍රශ්නය මතු කරන්නේ ?

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කියන්නේ මේකයි. මෙතැන ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමෙක් කථා කර කර ඉන්නවා. අඟුන වෝදනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා. එල්ටීටීඊයට අපි බදු ගෙව්වාය කියා හිටපු ආණ්ඩුවක් ගැන කථා කරනවා. ඒ වාගේ අසත්‍ය වෝදනා කරුණාකරලා හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් ඉවත් කරන්න ඕනෑය කියන එක තමයි මා කියන්නේ.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමා අභියෝග කරනවා නම් මා ඔප්පු කරන්න ලැහැස්තියි. මතක තියා ගන්න රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමා මාත් එක්ක අභියෝග කරලා එක පාරක් ඇන ගන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

Standing Order යටතේ ඒ වරප්‍රසාදය අපට නැත්නම් එහෙම නම් මොන වරප්‍රසාදයද අපට තිබෙන්නේ කියලා කියන්න.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් යටතේ මතු කරන්න ඕනෑ නම් වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් හෙට උදේ මතු කරන්න. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ point of Order එකේ මම ඉන්නේ. මට මේක කියන්න දෙනවාද නැද්ද කියලා කියන්න. ඊට පස්සේ අපි තිත්පු කරන්නම් -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ඔබතුමා ඉදිරිපත් කරන කරුණු අනුව හෙට උදේට ඉඩ දෙයි. ඔබතුමා එය ලිඛිතව ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

කොයි වෙලාවටද ඒක ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් වන්නේ ?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

කථානායකතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ අවස්ථාව ලබා දෙයි.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඒක මගේ point of Order එකට හරි යන්නේ නැහැ. ඔබතුමා මට –

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබේ කථාව කර ගෙන යන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

මේ අසත්‍ය වෝදනා ඉදිරිපත් කරන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ ප්‍රකාශය කළේ මගේ වගකීම සහිතවයි. ඒ ක්‍රියාවලිය ඒ විධියටම සිද්ධ වූණය කියා වගකීම සහිතව මා නැවත කියනවා. පුළුවන් නම් සිද්ධ වූණේ නැහැයි කියා ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඔප්පු කරන්න. ඔබතුමා වෙළෙඳ ඇමතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේ LTTE එකට කප්පම් ගෙව්වය කියා මා නැවත වග කීමෙන් කියනවා. [බාධා කිරීම්]

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

දැන් නැවතත් මොනවාද මේ කථා කරන්නේ. මෙතැන කියනවා – [බාධා කිරීමක්]

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

හා. හා. වාඩි වෙන්න. වාඩි වෙන්න.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

[බාධා කිරීමක්] - අත්තිමට සමාව ඉල්ලලා දහලෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඒ වාගේම තමයි - [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව අවසාන කරන්න තව විනාඩියයි තිබෙන්නේ.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට දැන ගන්න ඕනෑ නම් –

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

මේ වාගේ දේශපාලන ද්‍රෝහීන්ට අපි පෙන්වන්නම් –

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

2002, 2003, 2004 කාලයේ වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයේ මුදල් ගනුදෙනු පිළිබඳව audit එකක් කරන්න. ඔබතුමා කප්පම් ගෙවා තිබෙනවාද නැද්ද කියා එදාට ඔබතුමාට දැන ගන්නට පුළුවන් වෙයි. පුළුවන් නම් කරන්නය කියා මා අභියෝග කරනවා. පුළුවන්ද? මේක අභියෝගයක්. පුළුවන්නම් මේක - (බාධා කිරීමක්) පුළුවන් නම් වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයේ මුදල් ගනුදෙනු පිළිබඳව audit එකක් කරන්න. එදාට එල්ටීටීඊ එකට කප්පම් ගෙවූ මුදල කොපමණද කියා ඔබතුමාට තීරණය කර ගන්න පුළුවන්. (බාධා කිරීමක්)

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඔබතුමන්ලා වාගේ අය රට කත බව අප මුහුණටම කියනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබේ කතාව අවසානයකට ගෙනෙන්න. ඉන් අනතුරුව ගරු දී. මු. ජයරත්න අමාත්‍යතුමා කථා කරන්න නියමිතයි.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

මට එක විනාඩියක් දෙන්න. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ සැහෙන කාලයක් එතුමා උලා කෑවා. (බාධා කිරීමක්) ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හදිසි තීතියට අදාළ නොවුණත්. අද වන විට ලක්ෂ ගණනින් දරුවන් ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට ඇතුළු වෙමින් ඉන්නවාය, ඒ නිසා අනාගතයේ ලංකාවේ රජයේ පාසල්වලට දරුවන් ගෙවල්වලට ගිනිත් එක් කරගෙන එන්න වන තත්ත්වයක් තිරිමාණය වේවිය කියා ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කළ චරීර අබේවර්ධන මැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. මම කියන්නේ මේකයි. මේ ජාතික ගැටලුව පිළිබඳව වටහා ගැනීමේදීත් මෙන්ම මේකම තමයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. පොළොන්නරුවේ, අනුරාධපුරයේ, ත්‍රිකුණාමලයේ, මහියංගනයේ, අම්පාරේ, මොණරාගල, තිස්සමහාරාම, හම්බන්තොට, ගාල්ල, මාතර මේ ප්‍රදේශවල සිටින අපේ අභි-සක දරුවෝ ආණ්ඩුවේ ඉස්කෝලයකට ඇතුළු වෙන්න බැරිව ඇගිලි ගනිමින් ඉන්නවා. අද CTB බස් එකට ත-වා ගන්නේ නැහැ. private bus එකේ ගණන් වැඩි නිසා යන්න විධියකුත් නැතිව ඉන්නවා. හැබැයි, අද ලංකාවේ දරුවෝ ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට බුරුතු පිටින්, ලක්ෂ ගණනින් පෝලිමේ ඇවිදිත් ඇතුළු වෙමින් ඉන්නවාය කියා චරීර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමන්ලා කියනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආර්ථිකය පිළිබඳවත් මේ වැටහීමම තමයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තිබෙන්නේ. මේ වැටහීමම තමයි, ජාතික ගැටලුව පිළිබඳවත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තිබෙන්නේ. මේ වැරැදි වැටහීම හරහා අද එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගත් ක්‍රියා මාර්ගය හැර වෙනත් ක්‍රියා මාර්ගයක් වර්තමාන ආණ්ඩුවටත් ගන්න නැහැ. ඒ පාරේම යන්නය කියා ඔවුන් කියනවා. එහෙම නම් ඒ උපදෙස් මත, මෙතැන මේ කියන පාරේ නම් යන්න යන්නේ, ඉතාමත් කතාගාටුදායකයි. මේ රටේ අනාගත ඉරණමට කුමක්ද වෙන්නේ කියන ප්‍රශ්නය අපි ඉස්සරහා තිබෙනවා. ස්තූතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු දී. මු. ජයරත්න අමාත්‍යතුමා. ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට විනාඩි 10ක් තිබෙනවා.

[අ. හා. 1237]

ගරු දී. මු. ජයරත්න මහතා (තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍ය සහ ග්‍රාමීය ආර්ථික ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு டி. எம். ஜயரத்ன - தபால், தொலைத்தொடர்புகள் அமைச்சரும் கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சரும்)

(The Hon. D. M. Jayaratne - Minister of Posts and Telecommunication and Minister of Rural Economic Development)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හදිසි තීතිය ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේදී මා කියන්න කැමැතියි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් එකතු වෙලා ගිවිසුමක් අත්සන් කර තිබෙන්නේ විශේෂයෙන්ම

ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක්, තවත් ප්‍රශ්න තුනකුත් විසඳා ගැනීම සඳහා ය කියන එක. ඉතින්, මේ වාගේ පාර්ලිමේන්තුව තුළදීත්, පිටතදීත් වෙනත් මතභේද ඇති වීම ඒ කාර්යයට බාධාවක් වන්නේ නැහැ කියලයි මා කල්පනා කරන්නේ. එක එක්කෙනාගේ අදහස් උදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් කිසි බාධාවක් වන්නේ නැහැ. මේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා දේශපාලනඥයන් වශයෙන් හා දේශපාලන පක්ෂ වශයෙන් අපි එකතු වීමෙන් මේ රටේ පොදු මහජනතාවත් - සියයට 85ක් පමණ ජනතාව මේ දේශපාලන පක්ෂ දෙකට සම්බන්ධ වෙලා සිටින නිසා - මේ සංසිද්ධියට ඒකරාශී කර ගැනීමයි මේකේ පරමාර්ථයක් හැටියට තිබෙන්නේ.

මේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය මේ රටේ තිබෙන ප්‍රධානම ප්‍රශ්නයයි. මේ ප්‍රශ්නය නිසා ඇති වෙලා තිබෙන දුක් වේදනාවන්, අපහසුකම්, අමාරුකම් ඉදිරියට යාමේ බාධාවන් අප්‍රමාණයි. මේකෙන් විශාල වශයෙන් අපේ සියලු ජාතීන්ගේ ම තරුණ පිරිස දින පතාම මැරෙනවා. ඒ වාගේම මිනිසුන් ඉතාම දුක්ඛිත තත්ත්වයකට, අපහසුතත්වයකට පත් වෙලා සිටිනවා. මුළු මහත් ජාතියකගේම අනාගත දරු පරපුරට අධ්‍යාපනය ලබා ගන්න බැරි, ඒ වාගේම අනාගත ජීවිතය සාර්ථක කර ගන්න බැරි තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. අපේ ආර්ථිකයෙන් අතිවිශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් මේ යුද්ධයට සහ ඊට සම්බන්ධ අනෙකුත් කාරණාවලට වැය වෙනවා. ප්‍රධාන වශයෙන් ම මෙන්න මේ වාගේ මේ ජාතියට ඇති වෙලා තිබෙන විපත්තීන්ගෙන් බේරිලා රටේ, ජාතියේ අනාගත සුඛ සිද්ධිය සඳහා ඒකායන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර ගැනීම තමයි මේ සම්බන්ධතාවෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ. මා හිතන හැටියට මේ රටේ ජනතාවගෙන් වැඩි කොටසක් මේ සම්බන්ධතාව තුළ මේ ගැඹුරු, වැදගත් ප්‍රශ්නය අපට විසඳා ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා අධිෂ්ඨාන කරගෙන ඉන්නවා, බලාපොරොත්තු තබාගෙන සිටිනවා.

ඒකේදී ඒ ඒ දේශපාලන පක්ෂවලට සහ පුද්ගලයන්ට නොයෙක් විධියේ මතභේද, නොයෙක් විධියේ දර්ශන තිබෙනවා. හැම දේශපාලන පක්ෂයක්ම එක හා සමාන නැහැ. සමාජ දියුණුව සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එක දර්ශනයක්, එක වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තවත් දර්ශනයක් තිබෙනවා. තවත් වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. බොහෝ විට සමහර ඒවා සමාන වෙනවා. සමහර ඒවා සමාන වන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, හෙළ උරුමය, මුස්ලිම් කොංග්‍රසය මේ ආදී වශයෙන් තිබෙන අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂවලත් එක එක විධියේ දර්ශන තිබෙනවා. එක එක විධියේ බලාපොරොත්තු තිබෙනවා. ඒවායේ හොඳ ඒවාත් තිබෙනවා. පිළිගන්නා ඒවාත් තිබෙනවා. පිළිගන්න බැරි ඒවාත් තිබෙනවා. ලෝකයේ හොඳයි කියලා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. තරකයි කියලා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. ලොකයේ තිබෙන හැම දෙයකම හොඳකුත් තිබෙනවා. තරකකුත් තිබෙනවා. හොඳ තරක කියලා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. හැම දෙයකම හොඳ තරක දෙකම තිබෙනවා. සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල හොඳ දේවල් තිබෙනවා. තරක දේවල් තියෙන්න පුළුවන්. එම නිසා මේවා පිළිගැනීම තුළයි හොඳ තරක කියලා තීරණය වන්නේ. එහෙම නැතිව හොඳ තරක කියලා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. ලංකාවට හොඳ දෙය ඉන්දියාවට තරක් වෙන්න පුළුවන්. ඉන්දියාවට හොඳදෙය ඇමෙරිකාවට තරක් වෙන්න පුළුවන්. ඉන්දියාවේ මිනිහාට හොඳ දෙය ලංකාවේ මිනිහාට තරක් වෙන්න පුළුවන්. දකුණේ කෙනාට හොඳ දෙය නැහෙනහිර පළාතට, උතුරට තරක් වෙන්න පුළුවන්. පුද්ගලයන් විසින්, සමාජය විසින් තමයි හොඳ ද තරකද කියන එක තීරණය කරන්නේ. මේ ජාතිය ගැන. මේ රට ගැන, අපේ අනාගතය ගැන කල්පනා කරනවා නම් මේ අවස්ථාවේදී අප කළයුතු වන්නේ මොකක්ද? අපේ දේශපාලන පක්ෂවල මතභේද හා දර්ශනයන් හුඟක් තිබෙනවා. මා හිතන හැටියට නොයෙක් මතභේද හා දර්ශනයන් තිබුණත්, මේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා අපි මොන ආකාරයට කටයුතු කළ යුතුද කියන එක ගැන සියලුම දේශපාලන පක්ෂ විසින් කල්පනා කළ යුතු වෙනවා. ඒ අනුව ඒ ඒ දේශපාලන පක්ෂවල අනන්‍යතාවන්, දර්ශනයන්, බලාපොරොත්තු ඒ ආකාරයෙන් ම තබා ගනිමින් මේ ප්‍රශ්නයන් විසඳිය යුතු නම්, මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නට අප ඒකාග්‍රතාවයකට, එකමුතුකමට එන්නේ කොහොමද කියලා කල්පනා කරන එක මේ රටේ සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල වගකීමක් වෙනවා.

අපේ තිබෙන නොයෙක් විධියේ මතයන් ඒකාබද්ධ කරලා, සංවාදයකට යොමු කරලා ඒ සංවාදය තුළින් අපි මේ ප්‍රශ්නය විසඳමු. එක එක දේශපාලන පක්ෂවල නොයෙක් නොයෙක් මත තිබෙන්න පුළුවන්. මෙන්න මේ ක්‍රමයෙන් තමයි හේ කොඳද, මේ ක්‍රමයෙන් තමයි මේක හොඳ, මේ ක්‍රමය හොඳ නැහැයි කියලා නොයෙක් මත තිබෙන්න පුළුවන්. සාකච්ඡා කරලා සමහර කොටස් අත් හැරලා සමහර කොටස් එකතු කරගෙන මේ ප්‍රශ්නයට විතරක් එකතු වෙන්න අපට බැරි ඇයි කියලා මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කළ යුතු වෙනවා.

අවුරුදු විස්සකට වැඩි කාලයක් මේ රට මේ විදියේ අගාධයකට ගිහිල්ලා තිබෙනවා. බොහෝ දුරට ස්වභාව ධර්මය අතින් දියුණු වෙන්න පුළුවන්. තුන් වන ලෝකයේ දියුණු මොළයක් ඇති උගතුන්ගෙන් පිරුණු රටක් හැටියට තිබෙන ශ්‍රී ලංකාව, මේ විධියට ලෝකයට ආදර්ශයක් දෙමින් ඉදිරියට ගමන් කරන්න පුළුවන්කම තිබිය දී ඇයි, අපට බැරි වෙන්නේ මේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීම සඳහා දේශපාලන වශයෙන් එකතු වෙලා සංවාදයක යෙදෙන්න? යෙදිලා එක අරමුණකට එන්නට බැරි ඇයි කියා මා නම් හැම විට ම කල්පනා කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වීම තුළින් ඉදිරි අනාගතයේදී ජාතිය අපට ශාප කරන තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. ලංකා ඉතිහාසය ලියන වෙලාවට, මේ රටේ අද ජීවත් වන දේශපාලකයන් මේ රට කාබාසිනියා කරලා අනාගතය විනාශ කරපු පිරිසක් හැටියට ලිය වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. අපට අද මේ සම්බන්ධයෙන් තීරණයකට එන්නට බැරි වෙනවා නම්. ආදි කාලයේදී - දුටුගැමුණු රජතුමාගේ කාලයේදී, අගබෝ රජතුමාගේ කාලයේදී - නොයෙක් නොයෙක් විධියේ යුද්ධ කරලා ඒ යුද්ධවලින් ජයග්‍රහණය කරලා මේ රට ඒකීය රාජ්‍යයක් කර තිබෙනවා. එසේ කිරීමෙන් එය ඉතිහාසයේ ලියැවී තිබෙන එකේ හැබැවක් තිබෙනවා.

අද ලෝක තත්ත්වය අනුවයි, ලෝකය ඉදිරියට ගමන් කරන තත්ත්වය අනුවයි අපට කල්පනා කරන්නට තිබෙන්නේ. අද ගෙදරක ඉන්න පුරුෂයකුටවත්, ස්ත්‍රීයකුටවත් තනි තීරණයක් ගන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ගමේ තීරණයක් බලපානවා. එක ගමකට තීරණයක් ගන්න බැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ තීරන බලපානවා. රටකට තීරණයක් ගන්න බැහැ. ලෝකයේ තීරණ බලපානවා. මේවාටත් අප අනුමතත්වය යුතු ව තිබෙනවා. මින්දනාවෝ දූපත අද වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. මොන්ටිනීග්‍රෝ මේ මැන යුගයේදී වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඉස්සර වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගත්තේ යුද්ධ කරලායි, මරලායි. අද එහෙම නැතිව රාජ්‍යයන් පිහිටුවා තිබෙනවා. සිංගප්පූරුව වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට පිහිටුවුවා. සිංගප්පූරුව වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට පිහිටු වීමේදී සිංගප්පූරුවට ඉංග්‍රීසිකාරයින්ගේ සහයෝගය ලැබුණා. තුන්කු අබ්දුල් රත්මානතුමා ඇමෙරිකාවට කථා කර කිව්වා, “සිංගප්පූරුව මේ විධියට වෙනම රාජ්‍යයක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, අපට සහයෝගය දෙන්න” යි කියා. ඇමෙරිකාව කිව්වා, “අපට සහයෝගයක් දෙන්නට බැරිය” කියලා. මහා රාත්‍රියේ පාර්ලිමේන්තුව කැඳවා සාකච්ඡා කරලා මේ තිබෙන බලවේගය අනුව, මීට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් අල්ලා ගන්නටත් ඉඩ තිබෙනවා, දැන් විශාල වශයෙන් විදේශීය නැව් රට වට කර තිබෙනවා, එහෙම වුණොත් අපේ රටෙන් - මැලේසියාවෙන් - තවත් කොටසක් යන්නට පුළුවන්, එම නිසා අපි තීරණයක් ගනිමුය කියලා සිංගප්පූරුව වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට පිළිගන්නට තීරණය කළා.

ඒ ඉතිහාසය ගැන අප කල්පනාවට ගන්නට වුවමනා කරනවා. මැන යුගයේ දී යුරෝපයේ ඇති වෙව්ව මොන්ටිනීග්‍රෝ රාජ්‍යය ගැන අප කල්පනා කරන්නට වුවමනා කරනවා. මේ විධියට කල්පනා කර බලලා විසි අවුරුද්දක් ගත වෙලා තිබෙන මේ තත්ත්වය ගැන ලෝකයන් එක්කත්, ඉතිහාසය සමඟත් අප සංසන්දනය කරලා බලලා අපේ අනාගතය ගැන තීරණයක් ගන්නට අපට සිද්ධ වෙනවා. මේ තීරණ ගැනීමේදී ලෝකයේ අවශ්‍යතාවන්, ලෝකයාගේ හැගීම් ගැනත් අපට කල්පනා නොකර ඉන්න පුළුවන් කමක් ඇත්තේ නැහැ. ඒවා අපේ රටට බලපාන්නට පුළුවන්. අද එක පාරටම එක රටක් මේක වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට පිළිගන්නොත් අපි ඉවරයි. අපට කිසිම දෙයක් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට අප පිළිගන්නවාය කියා එක රටක් කිව්වොත්, ඒ රාජ්‍යය ඒකට උදවු කිරීම තුළින් අපට මළ ව උස්සන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. මේකයි, අද ලෝකයේ තිබෙන තත්ත්වය. එම නිසා අප මීට වඩා පුළුල් විධියට, මීට වඩා ගැඹුරු විධියට මේ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑය කියලායි මා නම් කල්පනා කරන්නේ. මේ රටේ සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම්, බර්ගර්, මැලේ ආදී වශයෙන් ජීවත් වන සියලුම ජාතීන්ට සාධාරණය ඉෂ්ට විය යුතුව තිබෙනවා. ඒක අද ලෝකය පිළිගත් තත්ත්වයක්. ඊට වඩා වෙනස් විධියට ජාතීන්ට යන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එහෙම යනවා නම් ලෝකයා ඒකට විරුද්ධව ක්‍රියා කරනවා. තහංචි පනවනවා. එහෙම වුණොත් ලංකාව වගේ මෙව්වර පුංචි රටකට, දූපතක්ම රටකට ඉදිරියට යන්නට බැරි වෙනවා. මෙන්න මේ සිද්ධාන්තයන් ගැන කල්පනා කර බලලා තමයි මේ ප්‍රශ්නය ගැන අප ඉදිරිපත් වන්නට වුවමනා කරන්නේ. එහෙම නැතිව, අපේ මතයන් පමණක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට වුවමනා කියා කල්පනා කළොත් ඒ කල්පනාව තුළ මහා විනාශයකට අපට මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

මේ රටේ දීර්ඝ කාලයක් සියලුම ජාතීන් එකට, එක රටක් හැටියට ඉඳලා තිබෙනවා. ඒ අතරේ යුද්ධ ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඉන්දියාව, සොළීවරුන් පමණක් නොවෙයි, චීන ජාතිකයන් පවා මේ රට යටත් කර ගෙන ඉඳලා තිබෙනවා. ගම්පොල හිටිය විජයබාහු රජුපුරුවෝ චීනයට අල්ලා ගෙන ගියා.

[ගරු දී. මු. ජයරත්න මහතා]

අපි යටත් රාජ්‍යයක් හැටියට චීනයට කප්පම් ගෙව්වා. ඒ වාගේම වෙනත් රටවලටත් යටත් වෙලා ඉඳලා තිබෙනවා. යුද්ධවලින් ඒවා ජයග්‍රහණය කරලාත් තිබෙනවා. බුද්ධිය තුළිනුයි අද ජයග්‍රහණය කරන්නට තිබෙන්නේ. වැඩි වශයෙන් බුද්ධිය තුළිනුයි. මේ තත්ත්වය තුළ අප කල්පනා කරලා ක්‍රියා කරන්නට වුවමනා කරනවා. හැබැයි, ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම රජයේ යුතුකමක්. ජනාධිපතිතුමා මේ රටේ නායකයා හැටියට, අද අප පනවන නීතිය අනුව යුද නායකයා හැටියට - Commander-in-Chief හැටියට - පත් කර තිබෙනවා. ජනතාව ආරක්ෂා කිරීමට එතුමාට අයිතියක් තිබෙනවා, වගකීමක් තිබෙනවා. රජයේ ශක්තීන් යොදවා, ඒ ශක්තිය තුළ ජනතාව ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. ඒකයි අද කර ගෙන යන්නේ. අද යුද්ධයක් කරනවා නොවෙයි, ඒ අය යටත් කරනවා නොවෙයි, ජාතියක් පහත් කරනවා නොවෙයි. ජනතාවගේ ඒ අයිතිය - සාධාරණ අයිතිය - රැකීමයි, ජනාධිපතිතුමාත්, රජයත් අද කර ගෙන යන්නේ. නමුත් අපි ඒක ඒ විධියට කර ගෙන යද්දී ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරන්න වුවමනා කරනවා. අද ලෝකයේ හුඟක් රටවල් එක රටක් හැටියට ඒකීයව ක්‍රියා කරනවා. මේ වචනවල පැටලීමත් මට පෙනෙන විධියට එක විධියකින් වැරද්දක්. 'ඒකීය' කියනවා, 'එක්සත්' කියනවා. 'එකම' කියනවා. මේ වචනවල තේරුම එක එක් කෙනා එක එක ආකාරයට විග්‍රහ කරනවා. මොන විධියට විග්‍රහ කළත් ශ්‍රී ලංකාව එකක් වාගේ තිබෙන්න ඕනෑය කියන එක ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ බලාපොරොත්තුවයි. අපේ පළාත්වල විශාල වශයෙන් ජීවත් වන ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ වුණත් බලාපොරොත්තුව මෙය එක රටක් වශයෙන් තිබිය යුතුයි කියන එකයි. අපට හොඳ, අපට වාසි දායක, අපට ආරක්ෂාව තිබෙන්නේ මේක එක රටක් හැටියට තිබෙන විටයි කියා ඒ අය කල්පනා කරනවා. මුස්ලිම් ජනතාවත් එහෙම කල්පනා කරනවා. සිංහල ජනතාවත් එහෙම කල්පනා කරනවා. එහෙම නම් මෙය එක රටක් හැටියට තමයි පරිපාලනය කළ යුතුව තිබෙන්නේ.

අපට වුවමනා කරන පාලන ක්‍රමයේදී අනෙකුත් ජාතීන්ටත් සාධාරණය ඉෂ්ට වෙන්න ඕනෑය කියන එක අපි හැම දෙනාම කල්පනා කරනවා. සියලු ජාතීන්ම එහෙම කල්පනා කරනවා. ඒ සාධාරණය ඉෂ්ට වීමේදී ඒ ජාතීන්ගේ පරිපාලන කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, ඔවුන්ගේ ආගම, සංස්කෘතිය, සහායවිය ආදී කොට ඇති මිනිස් අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට වුවමනා කරන ක්‍රමයකුත් රට තුළ සකස් විය යුතුයි. අද ලෝකයේ කිසිම ජාතියක්, කිසිම ආගමක් පහත් විධියට සලකන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඉස්සර නම් එහෙම තිබුණා. මිනිස්සු පවා බෙදුවා. කෘෂිණ දෙවියන්ගෙන් තමයි මේ බෙදීම ඇති වී තිබෙන්නේ. කුලමල වශයෙන් බෙදුවා. ජාතීන් නොයෙක් නොයෙක් ආකාරයට බෙදුවා. එහෙම බෙදා මිනිස්සු පහත් තත්ත්වයට පත් කර, ඉහළ මිනිස්සු, පහළ මිනිස්සු කියා බෙදා අර ගොල්ලන්ගේ වැඩකාරයන් බවට, වහලුන් බවට ජාතීන්, රටවල් පත් කර තිබෙනවා. ඒක තමයි ලංකාවටත් අනුයුක්ත වී තිබෙන්නේ. මේ වාගේ තත්ත්වයන් අද ලෝකයෙන් තුරන් වී තිබෙනවා. අද අපේ රටේ ජනතාවත් කුලමල හේද බොහෝ දුරට අත හැරලා, හුඟක් දුරටම අත් හැරලා අද එකම කණ්ඩායමක් හැටියට, එකම පිරිසක් හැටියට ජීවත් වන තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. අද ලෝකය ඒ විධියටයි ගමන් කරන්නේ. මිනිස් වර්ගයාම එකම කණ්ඩායමක් හැටියට ජීවත් වෙන්නටයි අද කටයුතු කරන්නේ. විශ්ව ගම්මානය කියලයි අද ලෝකයට පාවිච්චි කරන්නේ; එක රටක් හැටියට නොවෙයි.

මෙන්න මේ තත්ත්වයේදී අපි පැහැදිලිවම ඒ ඒ ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන විධියේ යම් කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කළ යුතුයි. මම කියන්නේ නැහැ මේක ලෙඩරල් ක්‍රමයක් විය යුතුයි, එහෙම නැත්නම් වෙනත් ක්‍රමයක් විය යුතුයි කියා. ඒ ක්‍රම කිසි දෙයක් අපි ගණන් ගන්න වුවමනාවක් නැහැ. අසවල් රටේ තිබෙන ක්‍රමය අමු අමුවේ මෙතැනට ගෙනෙන ඕනෑය කියා කල්පනා කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. අවුරුදු 2500කට වඩා වැඩි කාලයක් ඉතිහාසයක් තිබෙන, සංස්කෘතියක්, සහායවියක් තිබෙන, පරිපාලන ක්‍රමයක් තිබෙන ජාතියක් හැටියටයි අපි ජීවත් වෙලා තිබෙන්නේ. එදා රජවරු සිටි කාලයේදී වුණත් අමාත්‍ය මණ්ඩල කියලා, ඒ අමාත්‍ය මණ්ඩලවලින් තීරණ අරගෙන තමයි, රජයේ නීති සම්පාදනය කිරීම සහ අනිකුත් කාර්යයන් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන්නේ. අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය ගණනක ලෙයක් ඇති ජාතියක් හැටියට, ක්‍රියා කරපු ජාතියක් හැටියට අපට මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට බැරි කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ ඒ අවස්ථාවේදී අපි උඩතුවෙන්නේ නැතිව, ජාතිය, ආගම, භාෂාව ආදී කොට ඇති දේවල් ගැන අපි උඩතුව හාවියක් ඇති කර ගන්නේ නැතිව, "අනෙක් මනුෂ්‍යයාත්, අනෙක් ජාතියත් ඒ අයගේ ආගම, ජාතිය, භාෂාව, සහායවිය, සංස්කෘතිය ගැන මම වාගේම කල්පනා කරනවා"යි කියා සිතා, සාධාරණ සමාජ ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට සියලු දෙනාටම සාධාරණත්වය ඇති වන ආකාරයට ක්‍රියා කිරීමට සිතා ගන්නානේ මේ ප්‍රශ්නය අපට විසඳගන්න පුළුවන් වෙනවා. අනෙක් අයගේ විශ්වාසය තහවුරු කර ගන්නට වුවමනා කරනවා. අපි අපේ බඩේ බීජු කියා ගෙන කපා කරනවා

නම්, බීජු කියා ගෙන ක්‍රියා කරනවා නම් කවුරුවත් අපට එකතු කර ගන්න පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. අපේ අයිතිය සම්බන්ධයෙන් මේ මිනිස්සු හදවතට එකඟවම, අවංකවම කපා කරනවාය කියා හැම දෙනාටම පෙනෙන්න ඕනෑ. එහෙම කළොත් පමණයි. අපට මිනිස්සු එකතු කර ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ඕනෑම කාර්යයකදී තවත් එක් කෙනෙක් එකක් කපා කරන විට මෙයා අවංකවමයි කපා කරන්නේ කියා තේරුම් යන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව එයා වංක විධියට, රැවටීමට කපා කරනවා කියා කියනවා නම් ඒ අයත් එක්ක අපට එකතු වෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

මෙන්න මේ අවස්ථාවේදී අපි සියලු දෙනාම දේශපාලකයන් හැටියට පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ බුද්ධිමත් ජනතාවගේ අදහස් උදහසුන් ලබා ගෙන, අපි මේ රට ජාතිය ඉදිරියට ගෙන යන්නේ කොහොමද, මේ ජාතීන් සියලු දෙනාම ඒකරාශී කර ගෙන යන්නේ කොහොමද කියන අදහස මුදුන් පත් කර ගෙන එක තත්ත්වයකට එන්න උත්සාහ කිරීම තුළ අපට ඉදිරියට යන්න පුළුවන් වෙනවා. එහෙම නොවුණොත් අපට අනාගතයේදී ඇති වන තත්ත්වය ඉතාම දුක්බදායක, ඉතාම හයානක එකක් වෙන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ජාතිය හෝ මනුස්සයෝ හෝ පුංචි වෙන්න පුළුවන්, කුඩා වෙන්න පුළුවන්, කුඩා වුණත්, බලය අඩු වුණත් මිනිසා මිනිසා හැටියට සැලකීම මනුෂ්‍යත්වයයි. ඒ මනුෂ්‍යත්වයෙන් ක්‍රියා කිරීම අපට අද අවශ්‍ය කාරණයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. අපි සිංහලයන් හැටියට මහා ජාතිය වුණත්, අනෙකුත් ජාතීන් සුළු වුණත් අපි අපේ මහ ජාතියේ අයිතිය රැක ගන්න නම් සුළු ජාතියත් එක්ක සමඟි සම්පන්නව ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. පුංචි මිනිසාටත් බලයක් තිබෙනවාය කියන එක මේ තත්ත්වයන් තුළ අපට බොහොම පැහැදිලිව පෙනෙනවා. පොඩි එකාටත් ශක්තියක් තිබෙන බව පැහැදිලිව පෙනෙනවා. ඒ නිසා ඒ ගොල්ලන්ගේ වුවමනා නැති තත්කඩකම්වලින්, බලපෑම්වලින්, හිරිහැර කිරීම්වලින්, මිනීමැරුම් තුළින් අපි යට වෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. අපි එහෙම යට වෙන්න ලැස්තින් නැහැ. අපට අවශ්‍යතාවකුත් නැහැ. නමුත් සාධාරණ අවබෝධයක් ලබා දීම තුළින්, සාධාරණ ශක්තියක් ලබා දීම තුළින්, හදවතට එකඟව කපා කිරීම තුළින් පමණයි, අපට ඒක කරන්න පුළුවන් වන්නේ. අපි එකඟ වන්නේත් එහෙමයි. අනිත් අය එකතු කර ගන්න වුවමනාවක් කරන්නේත් ඒකයි. ඒ නිසා අද මේ එකතු වී තිබෙන එකඟත්වයට දේශපාලන පක්ෂ වශයෙන්, මේ රටේ බුද්ධිමතුන් වශයෙන්, සාමාන්‍ය ජනතාව වශයෙන් අපි සියලු දෙනාම එකතු වෙලා, විසි අවුරුද්දක් ගත වුණු, දසක දෙකක් ගත වුණු මේ කාරණාව මේ කාල පරිච්ඡේදය තුළ අවසන් කරන්න අපි උත්සාහ කරමු.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු අමාත්‍යතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයයි.

ගරු දී. මු. ජයරත්න මහතා

(மாண்புமிகு டி. மு. ஜயரத்னா)

(The Hon. D. M. Jayaratne)

ජනාධිපතිතුමා අද බොහොම සන්නේෂ වෙනවා. මේ දේශපාලන පක්ෂ එකතු කරන්න දීර්ඝ කාලයක් අප උත්සාහ කර තිබෙනවා. මේ පක්ෂ දෙක එකතු කිරීම සඳහා කටයුතු කරන්න මම ම 14 වාරයක් සහභාගි වෙලා තිබෙනවා. නමුත් ඒක කරන්න අපට නොහැකි වුණා. ජනාධිපතිතුමාටත්, විපක්ෂ නායකතුමාටත් අප ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම මේ සාකච්ඡා ආරම්භ කරලා ක්‍රියා කරපු අපේ අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත්, විපක්ෂයේ නියෝජ්‍ය නායකතුමාටත්, සියලු දෙනාටමත් අප ස්තුතිවන්ත වෙනවා, අද මේ වාගේ තත්ත්වයකට ගෙනැවිත්, මුළුමහත් ජනතාවටම එකතු වෙන්න පුළුවන් වන ආකාරයට කටයුතු සකස් කිරීම ගැන.

ජන වාර්ගික ප්‍රශ්නය වාගේම අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහාත් මේ එකතුව බොහොමත්ම ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට 50කට පොඩි ගණනක් අඩුවෙන් ඉන්නවා. යුළුන්පි එකටත් එහෙමයි. මොන ආණ්ඩුවක්, මොන දෙයක් කළත් ජනතාවගෙන් භාගයක් ඒකට විරුද්ධයි. ඒ නිසා අපේ ආර්ථිකයත් පහළට වැටී තිබෙනවා. මේ එකතු වීම තුළින් අනිත් පක්ෂත් ඒකරාශී කර ගෙන, මේ ජන වාර්ගික ප්‍රශ්නය විසඳා, අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්නත් විසඳා ගන්නොත් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බොහොම ශීඝ්‍රයෙන් ලෝකය ඉදිරියට අපට ගමන් කරන්න පුළුවන් වෙනවා. මුළුමහත් ලෝකයේම ශ්‍රේෂ්ඨ ජාතියක් බවට නැවත වාරයක් ඉතිහාසයේ ලියන්න පුළුවන්කම අපට ලැබෙනවා. මෙන්න මේ තත්ත්වය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා සියලුම දේශපාලන පක්ෂ නායකයින්ගේ, සියලුම

දේශපාලන පක්ෂවල, මේ රටේ බුද්ධිමතුන්ගේ හා මහ ජනතාවගේ එකඟතාව ලබා ගැනීමට දේශපාලකයින් වශයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන අපි 225 දෙනාම එකතු වෙලා ක්‍රියා කරමුය කියන එක ප්‍රකාශ කරමින්, ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ස්තූතියි, ගරු අමාත්‍යතුමනි, ඊළඟට පූජ්‍ය එල්ලාවල මේධානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ.

[අ.හ. 1256]

පූජ්‍ය එල්ලාවල මේධානන්ද හිමි

(வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்)

(Ven. Ellawala Medhananda Thero)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින පැවැත්වෙන හදිසි නීතිය පිළිබඳ විවාදයේදී වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්න ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මේ රටට හදිසි නීතිය අවශ්‍ය බවත්, රටේ මහ ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සඳහා හදිසි නීතිය ක්‍රියාත්මක වීම තව දුරටත් හොඳින් සිදු විය යුතු බවත්, පළමුවෙන්ම ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. අප දන්නවා, අද අපේ අපේ ජාතික ප්‍රශ්නයක් ඇති වී තිබෙන බව. මේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා වර්තමාන රජයත්, ගරු ජනාධිපතිතුමාත් අවංකව දැඩි ප්‍රයත්නයක් දරන බව අප දන්නවා. ඒ පිළිබඳව ගරු ජනාධිපතිතුමාටත්, රජයටත් අපි ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ඒ කාර්යය ප්‍රශංසාවට භාජනය කරන්න ඕනෑ.

ඒ වාගේම ආණ්ඩු පක්ෂයත්, විපක්ෂයේ - එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ - නායකතුමාත් අතර සම්මුතියක් ඇති වී තිබීම යහපත් අනාගතයක් ඇති වීමට හේතුවක් වන කරුණක් හැටියට අප දකිනවා. මේ රටේ පක්ෂ දේශපාලනයට කළක් කා ගන්නේ නැතිව, ජාතික ප්‍රශ්නයක් තිබෙන වෙලාවේදී, ඒ ජාතික ප්‍රශ්නය අරමුණු කර ගෙන කවුරුත් එකතු වෙන්න ඕනෑය කියන එකයි. අපි හැමදාම කිව්වේ. පක්ෂ දේශපාලනයක් කරන්න හෝ ජීවත් වෙන්න හෝ අපට රටක් තිබිය යුතු බව, රටක එකම පාලනයක් පැවතිය යුතු බව වර්ෂ ගණනාවක සිට මේ රටේ සියලුම දේශපාලන පක්ෂ උදෙසා අප අවධාරණය කළා. අනාගතය ගැන සිතා අපි ඒ කරන ලද ප්‍රයත්නය අද එක්තරා ප්‍රමාණයකට ප්‍රතිඵල ලබා තිබීම ගැන අප සතුටු වෙනවා. ඒ නිසා මේ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙකේ එකමුතුව එරට ජාතිය කියන අරමුණ සඳහාම වූවක් හැටියට අප හිතනවා. එහෙම වුණා නම් මේක ඉතාම වාසනාවන්ත එකතුවක් හැටියට ජාතික හෙළ උරුමය වශයෙන් අපි ආශීර්වාද කරනවා; අපේ සභායත් පළ කරනවා.

දශක දෙකකට වැඩි කාලයක් මේ රටේ සියලුම ජනතාව පීඩාවට පත් කර තිබෙන එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය ගැන අප කවුරුත් හොඳින් දන්නවා. මේ රජයට පෙරාතුවත් රාජ්‍ය පාලකයින් මේ ප්‍රශ්නය සඳහා විසඳුම් සොයන්න සාම සාකච්ඡා පැවැත් වූ හැටි අපට පැහැදිලියි. කිමිපු සාකච්ඡාවේ සිට ජීනීවා සාකච්ඡාව දක්වා සාම සාකච්ඡා ව්‍යාපාරයක් කරගෙන ගිය ආකාරය මේ රටේ ඉතාම පැහැදිලිව තිබෙන කරුණක්. මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සේ අවස්ථා තුනකදී සාකච්ඡා වාර තුනක් පවත්වන්නට ක්‍රියා කළ බව අප දන්නවා. එයින් පළමු වැනි ජීනීවා සාකච්ඡාව ගැන අපි බැලුවොත්, කොටි සංවිධානය සාම සාකච්ඡාවට ඉදිරිපත් වුණාට පස්සේ, මේ රටේ ආයුධ සන්නද්ධ කල්ලි නිරායුධ කිරීමේ වගකීම රජය භාර ගත යුතුයි කියා ඔවුන් කොන්දේසියක් ඉදිරිපත් කළා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය මෙයින් අර්ථවත් කළේ, එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් බිඳී ගිය කරුණා කල්ලිය රජය ලවා නිරායුධ කර වීමයි. මේ කාර්යය කිසි සේත් රජය භාර නොගත යුතු කරුණක් බව අපි නොයෙක් අවස්ථාවලදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. කොටි සංවිධානය මේ සාධාරණ නොවන කොන්දේසිය ඉදිරිපත් කළේ සාම සාකච්ඡාවෙන් පැන යන්න උපක්‍රමයක් හැටියටයි. ඔවුන් සාකච්ඡා වාරයෙන් ඉවත් වෙන්නයි ඒක කළේ කියන එක අප පැහැදිලිවම දකිනවා. ඒ නිසා පළමු වැනි ජීනීවා සාකච්ඡාව කඩා වැටුණු බව අප කවුරුත් දන්නවා.

ඊළඟට, ඔස්ලෝ නගරයේ දෙ වන සාකච්ඡා වාරයක් පවත්වන්න ආරම්භ කළා. මේ සඳහා කොටි සංවිධානය සහභාගි වන බව ප්‍රකාශ කර ඔවුන් සහභාගි වුණා. නමුත් අන්තිමේදී ඔවුන් මොකද කළේ? ඔවුන් විදේශගත වෙලා, අන්තර්ජාතික සමුළුවක් කියලා, ඔවුන්ට අවශ්‍ය කරන ආයුධ

ජාවාරම්කරුවන්, ඒ වාගේම ඔවුන්ගේ ආධාරකරුවන් මුණ ගැසී, ඔවුන්ට අවශ්‍ය කරන ආධාර එකතු කිරීම් ආදී කටයුතු කරලා සාකච්ඡා මේසයට වාඩි වෙන්නේ නැතිව ඔවුන් පැන්නා. දෙ වැනි සාකච්ඡා වාරයත් ඉවරයි.

ඊළඟට ඊයේ පෙරේදා තිබුණු සාකච්ඡා වාරයට ප්‍රථම කොටි සංවිධානය හමුදාවේ ප්‍රතිප්‍රහාර හමුවේ සැහෙන ප්‍රමාණයකට අධිපණ වූ බව අප දන්නවා. මේ අධිපණ වීම නිසාත්, කොටි සංවිධානයේ බලය බිඳීමෙන් ප්‍රතිප්‍රහාර හමුවේ ත්‍රිවිධ හමුදාව එඩිතරව ඉදිරියට යෑම නිසාත්, රජය කෙරෙහි සහ ජනාධිපතිතුමා කෙරෙහි ගෞරවයක් හා මේ රට හදිසි කියන ආකල්පයක් සමඟ මහජනතාව තුළ ඉදිරි අනාගත බලාපොරොත්තුවක් ඇති වුණා. මේ බලාපොරොත්තුව තුළ ඉදිරියට ඇදෙන මේ බලවේගය ප්‍රභාකරන් සැලකුවේ වෙනත් සාම සාකච්ඡා වාරවලදී කරන කපටි ක්‍රියාවලියෙන් මර්දනය කරන්නයි. ඒ නිසා ඔවුන් මේ වාරයේ සාම සාකච්ඡාවලට කොන්දේසි රහිතව එනවාය කියා ඉදිරිපත් කළා. කොන්දේසි රහිතව සාම සාකච්ඡාවලට එන බව ප්‍රකාශ කර, කොටි ජීනීවා සාකච්ඡාවට ගියා. ගිහින් මොකද කළේ? ඔවුන්ට අවශ්‍ය කරන සියලුම අවශ්‍යතාවන් ඉටු කර ගන්න ඔවුන් වැඩ පිළිවෙළ යෙදුවා. තොර්වේ රාජ්‍යයට ගිහින් ඔවුන්ගේ සංවිධාන කටයුතු කිරීමට එල්ටීටීඊ සංවිධානයත්, තොර්වේ සාම කණ්ඩායමත් අතර රහස් සාකච්ඡාවක් ඇති කරගෙන තිබී ක්‍රියාත්මක කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් ඔවුන් අතර පැවතුණා. අවශ්‍ය කරන අවි ආයුධ ජාවාරම්කරුවන්, අවශ්‍ය කරන ධනය ලබා ගැනීම, මේ සියල්ලම සංවිධානය කළාට පස්සේ ඔවුන් මොකද කළේ? ඔවුන්ට විදේශීය රටකට යන්න අවස්ථාවක් නැතිව තිබුණා, ඒක ලබා ගන්න සාම සාකච්ඡාවට කොන්දේසි විරහිතව එන බව ප්‍රකාශ කරලා ඔවුන් ගිහින් ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන් ඉෂ්ට කර ගන්නට පස්සේ, A-9 මාර්ගය මානුෂීය හේතු මත විවෘත කරන්න ඕනෑය කියා කොන්දේසියක් ගෙනාවා. මානුෂීය හේතු මත A-9 මාර්ගය විවෘත කරනවා නම්, මානුෂීය කාරණය මත එල්ටීටීඊ සංවිධානය ආයුධ බිම් තැබිය යුතු යි. එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිසා තමයි, දෙමළ ජනතාව අසහනයට පත් වෙලා ඉන්නේ, යාපනයට බඩු යවන්නට බැරි වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ සියලුම දෙයා අද මේ සියලුම දුක් විඳින්නේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිසයි. ඒක රජය පිට පවරන්නට, A-9 මාර්ගය විවෘත කරන්නට ඕනෑ ය, මිනිසුන්ට ආහාරපාන ලබා දීමේ කාර්යය මෙයින් අධිපණ වෙනවා ය කියන කිඹුල් කළුළු හෙළීමක් එල්ටීටීඊ සංවිධානය ඉදිරිපත් කළා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යාපනයේ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන සියලු බඩු බාහිරාදිය අනිවාර්යයෙන්ම සැපයිය යුතුය කියන එක අප ප්‍රකාශ කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අප සියයට සියයක් එය පිළිගන්නවා. දැනට කරන කටයුතුවලටත් වඩා ප්‍රමුඛත්වයක් දී අවශ්‍ය කරන සියලු බඩු බාහිරාදිය ඒ අයට සැපයිය යුතුයි. මක් නිසාද, යාපනයේ ජනතාව ඉන්නේ රජයත් සමඟයි. එල්ටීටීඊ සංවිධානය සමඟ නොවෙයි යාපනයේ ජනතාව ඉන්නේ. යාපනයේ ජනතාව කථා කර කියනවා, මොන හේතුවක් නිසාවත් A-9 මාර්ගය විවෘත කරන්නට එපා ය කියා. යාපනයේ ඉන්න ජනතාව දිනපතාම අපට කථා කර කියනවා. වැදගත්, වග කිව යුතු පුද්ගලයෝ කියනවා. “A-9 මාර්ගය විවෘත කරන්නට එපා ය, ඒක විවෘත කිරීමෙන් විශාල හානියක් වෙනවා ය, කොටි තර වෙනවා ය, ඒ නිසා අප තවත් දුකට පත් වෙනවා” යි කියන එක ඒ මිනිස්සු කියනවා. එම නිසා යාපනයේ ජනතාව ඉන්නේ කොටි සංවිධානයත් එක්ක නොවෙයි. ඒ ජනතාව ඉන්නේ රජයත් එක්ක යි, රජයේ හමුදාවත් එක්ක යි. යාපනයේ ජනතාව හොඳාකාරව ම දන්නා මේ තත්ත්වය අනුව කොටි සංවිධානය මොන ඉල්ලීම් කළත් A-9 මාර්ගය විවෘත නො කළ යුතුය කියන එක අප තරයේ ප්‍රකාශ කරනවා. කොටි සංවිධානය මෙන්න මේ කොන්දේසිය තමයි දැමීමේ. A-9 මාර්ගය විවෘත කළ යුතු ය කියන කොන්දේසිය දාලා කොටි සංවිධානය සාකච්ඡා මේසයෙන් ඉවත් වුණා. කොටි සංවිධානය සෑම සාකච්ඡා වාරයකදී ම කර තිබෙන්නේ ප්‍රයෝගයක් බව දැන් අපට පැහැදිලිව පෙනෙනවා. ඒ ප්‍රයෝගය, ඔවුන්ගේ ස්ථාවරය ඔවුන් වෙනස් කළේ නැහැ. කිමිපු සාකච්ඡාවේ සිට අද මේ මොහොත වන තුරු ඔවුන්ගේ ස්ථාවරය වන රට දෙකඩ කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ ඔවුන් ඉවත් කර නැහැ. ඒ මතයේ ඔවුන් අදත් ඉන්නවා. එම නිසා කොටි සංවිධානයේ ස්ථාවරය එකසිය එක් වන වරටත් ප්‍රත්‍යක්ෂ වෙලා තිබෙනවා නම්, අප නැවත වරක් ඒකට තවත් එකතු කරන්නේ නැතිව කොටි සංවිධානයේ වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධව ස්ථාවර වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ යුතු ය කියන එක අප දැන් තේරුම් ගත යුතුයි.

උතුරු පළාතත්, නැහෙනහිරත් පළාතත් වෙන් කළා. ඒක අධිකරණයෙන් දුන් තීන්දුවක්. අධිකරණයෙන් දුන් තීන්දුවකට විරුද්ධව අපට ඒක වෙනස් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එම නිසා අධිකරණයෙන් දුන් මේ තීන්දුව එළිහරායක තීන්දුවක්, සාධාරණ තීන්දුවක්. උතුරු පළාතත්, නැහෙනහිර පළාතත් ඒකබද්ධව පාලනය කිරීමට කුමන විධියකවත් සාධාරණ හේතුවක් පෙන්වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කුඹුක්කන් ඔයෙන් දකුණේ කෙළවරෙන්

[ප්‍රජා ඵල්ලාවල මේධානන්ද හිමි]

නැගෙනහිර පළාත අවසාන වෙනවා. වයඹ මන්නාරම ප්‍රදේශයත් එක්ක ලංකාවේ වයඹ වෙරළෙන්, උතුරු වෙරළෙන්, ඊසාන වෙරළෙන් උතුරු පළාත අවසාන වෙනවා. දීර්ඝ වශයෙන් බැලුවාම, මුළු ලංකාවේ දකුණු තුඩුවේ සිට උතුරු තුඩුව දක්වා ම දීර්ඝ පටියක් තමයි මේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් දෙකට ම අයත් වෙන්නේ කියලා පෙනෙනවා. එසේ නම් පාලනය කිරීමේ ඓතිහාසික නිගමනයක් හැටියට බැලුවොත් රජ කාලයේදී සිට තිබුණු මේ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් ම වැරදියි, මේ පළාත් දෙක එකට එකතු කිරීම. එම නිසා ඒ පළාත් දෙක වෙන් කළ යුතු ම යි. වෙන් කර පාලනය කළ යුතු මයි. අතීතයේදී, රජ කාලයේ සිට මේ ප්‍රදේශ දෙක පාලනය වුණේ ඉතාමත් සාධාරණ පළාත් බෙදීමක් අනුව යි. රුහුණට මහවැලි ගඟෙන් දකුණු කොටස අයිති වූ අතර, මහවැලි ගඟෙන් උතුරු කොටස උතුරට අයිති වුණා. එම නිසා මේ දෙකම එක්කාපු කර පාලනය කිරීමේ ක්‍රමයක්, ටිකක් හෝ නැගෙනහිර පළාතට රජරටෙන් කොටසක් එකතු කිරීමේ කාර්යය සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ දිසා වෙන් කිරීමේ කාලයේදී ඇති කළ ක්‍රියාවලියක්. ඒක භූමි භාග වශයෙන් කිසි සේත් ගැළපෙන්නේ නැති එකතුවීමක්. ඒ නිසා මේ පළාත් දෙක වෙන් කරලා, ඒ පළාත් දෙකේ ජන අනුපාතය අනුව සලකලා, නැවත් වරක් ඡන්දය විමසලා හෝ කුමන ක්‍රමයකින් හෝ දැනට තිබෙන පළාත් සභා ක්‍රමය හෝ සාධාරණ පාලන ක්‍රමයක් හෝ මේ පළාත් දෙකේ ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඕනෑ. වර්තමාන රජයේ බලය අනුව. ඒ නිසා උතුරු පළාතත්, නැගෙනහිර පළාතත් වෙන් කිරීමේ ඓතිහාසික වැදගත්කම කෙරෙහි අප දැඩි අවධානය යොමු කර තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ඊළඟට මේ රජය කෙරෙහි සාමාන්‍ය ජනතාව විශාල ලෙස විශ්වාසය තබා කටයුතු කළාය කියන එක මා මුලින් සඳහන් කළා. ඒ මොකද? රජය යන ගමන් මාර්ගයේ යම් කිසි අරමුණක් තිබෙන බව තේරුම් ගන්නා. මීට පෙරතු පැවැති පාලන තන්ත්‍ර කළ ක්‍රියාවලිය තුළ, ජාතික ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අරමුණක් ඇතිව යනවාද කියන එක ගැන මහජනතාවට ඒ තරම් පැහැදිලි ඒත්තුවක් දීලා තිබුණේ නැහැ. වර්තමාන අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු රජය අරමුණක් අනුව යනවාය කියන එක ඒත්තුව ගන්නවා තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි මහජනතාවට, කොටි සංවිධානයෙන් ප්‍රහාරයන් එල්ල කිරීමට කරන ලද සැලසුම් විශාල ප්‍රමාණයක් රජයට අල්ලා දුන්නේ. ආරක්ෂක හමුදාවන්ට ඔත්තු සැපයුවේ මහජනතාවයි. මහජනතාවගේ විශ්වාසය රජය කෙරෙහි තිබුණු නිසයි ඒ කාර්යය කළේ. ඒ නිසා විශාල විනාශයන් ප්‍රමාණයක් වළක්වා ගැනීමට රජයට පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ නිසා මහජනතාවගේ ඒ විශ්වාසය බිඳීමට කොටි සංවිධානය සහ සාම ප්‍රෝඩාකාරයන්ගේ කිම්වලට රැවටිලා නැවත වරක් ආපස්සට ඇවිල්ලා, මුල්ම අඩි පාරේ ගමන් කරන්න සූදානම් වෙන්නට එපා කියන එක මේ හදිසි නීති විවාදයේ දී අප රජයට අනුශාසනාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි.

ඊ ළඟට මා කියන්න කැමතියි, උදේ වරුවේ ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා දීර්ඝ කථාවක් කළ බව. ඒ දීර්ඝ කථාවේ තැනින් තැන යම් යම් කොටස් තමයි මට අහන්නට ලැබුණේ. ඒ කොටස්වල එකමා ඉදිරිපත් කළ ඇතැම් සංඛ්‍යා ලේඛන හා කරුණු අතිශයින්ම අශාස්ත්‍රීය හා අසාධාරණ කරුණු බව පැහැදිලි කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. එකක් තමයි එතුමා, දෙමළ ජනතාවට අයිති ප්‍රදේශවල, දෙමළ ජනතාව අඩු වී ඇති අතර, බලෙන් පදිංචි කරවීම නිසා සිංහල ජනතාව වැඩි වුණාය කිව්ව එක.

මෑත භාගයේ ඉතිහාසය තුළ 1948 ඉඳලා ගනිමු. අපි ඉංග්‍රීසි පාලන තන්ත්‍රය පැත්තකින් තියමු. 1948 දී ලංකාවට නිදහස ලැබුණාට පස්සේ ඒ කාලයේ බලයට පත් වෙලා සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු, ඊට පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු ලංකාවේ ජනපද බිහි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් කර ගෙන ගිය බව අප කවුරුත් දන්නවා. නමුත් මේ ජනපද බිහි කිරීමේදී කිසිම ජන කොට්ඨාසයකට අසාධාරණයක් සිදු වන පරිදි ජනපද බිහි කිරීමක් කර නැහැ. අනෙක් අතට මේ රටේ සමස්ත භූමි භාගය රජයේ නම්, ජනතාවගේ සුබසිද්ධිය සඳහා ජනපද බිහි කිරීමේ අයිතිය ඒ රජයට තිබෙනවා. එක ජන කොට්ඨාසයකටවත්, එක පුද්ගලයකුටවත් ඒක පාලනය කරන්න හෝ සීමා කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම්, ඒ ප්‍රශ්නය රජය විසඳිය යුතුයි. ඒ අනුව නැගෙනහිර පළාත ගැන කථා කළොත් පාර්ලිමේන්තුවට සිංහලයාගෙන් මන්ත්‍රීවරයෙක් ආවේ අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය ඇති කළාට පසුවය කියන කථාවක් ඇති වුණා. නමුත් අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය ඇති කරන්න කලින්, අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයට සම්බන්ධ මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කය ඇතුළු කොටසේ වැවගම්පත්තුව කියන ප්‍රදේශයේ ජීවත් වුණේ සියයට 95ක්

සිංහල ජනතාවයි. අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය හැටියට සලකන ප්‍රදේශය පසුව වෙන් වුණාට, ඒ ප්‍රදේශයේ ජීවත් වුණේ සිංහල ජනතාව. ඒවා පැරණි සිංහල ගම්. ගල්මිය සංවර්ධන මණ්ඩලයට යට වෙච්ච පැරණි සිංහල ගම් තිස් ගණනකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් තිබෙනවා. ඒවා තනිතරම සිංහල ගම්මාන. තවමත් අපට දකින්නට ලැබෙනවා, ඒ ගම්මාන. ඒ නිසා බලහත්කාරකමින් සිංහල ජනතාව මේ ජනපදවල පදිංචි කළාය කියන එක සම්පූර්ණ අසත්‍ය කථාවක්. ඩී.එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා ඒ කාලයේ ජනපද බිහි කරන විට, ජනපද බිහි කළේ මේ ප්‍රදේශවල වුණත්, සාධාරණ විධියට ජන අනුපාතය අනුව සලකලා තමයි ඒ ජනපද බිහි කිරීම කළේ. අනෙක් කාරණය, එතුමා කියනවා-

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(The Deputy Speaker)

ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේට ලැබී තිබෙන කාලය අවසන් වෙමින් තිබෙන්නේ.

ප්‍රජා ඵල්ලාවල මේධානන්ද හිමි

(*வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்*)

(Ven.Ellawala Medhananda Thero)

මට විනාඩි විස්සක් විතර තිබෙනවා නේද, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(The Deputy Speaker)

දැන් විනාඩි විස්ස අවසන් වෙන්න කිව්වයි.

ප්‍රජා ඵල්ලාවල මේධානන්ද හිමි

(*வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்*)

(Ven.Ellawala Medhananda Thero)

හොඳයි. තව විනාඩියක් දෙන්න.

සිංහල ජනතාව බලෙන් පදිංචි කිරීම නිසා ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අඩු වීමක් වුණාය කියනවා නම් ඒක සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. දෙමළ ජනතාව අඩු වුණේ ප්‍රභාකරන්ගේ ක්‍රියාවලිය නිසායි. ඔහු විසින් දෙමළ ජනතාව ඝාතනය කිරීම නිසායි කියලයි මා කියන්නේ. ඒ වාගේම සිංහල ජනතාව අඩු වෙච්ච ප්‍රදේශ පිළිබඳව කවුරුත් කථා කරලා නැහැ. යාපනයේ හිටියා, සිංහල ජනතාව. පොතුවිල්ල හිටියා, සිංහල ජනතාව. ඒ අය අඩු වුණා. කොට්ටියාර් පත්තුව ගැන කිව්වා. කොට්ටියාර් පත්තුව කියන්නේ අමුතු පත්තුවක් නොවෙයි. පැරණි සිංහල කොට්ටියාර් ජනපදය. කොට්ටියාර් ජනපදයේ සම්පූර්ණයෙන්ම සිටියේ සිංහල ජනතාව. පසුව කොට්ටියාර් පත්තුව කර ගැනීම ඓතිහාසික සාධකයක් නොවෙයි. සිංහල ජනතාව නීත්‍යානුකූලව පදිංචි කළා වාගේ, දෙමළ ජනතාව හොරෙන් ගිහින් පදිංචි වෙච්ච ඒවා ගැනත් කියන්න අපට පුළුවන්කම තිබෙනවා. සිංහල ජනතාව පදිංචි වුණේ නීත්‍යානුකූලව සමානුපාත ක්‍රමය අනුව. නමුත් දෙමළ ජනතාව හොරෙන් පදිංචි කරලා තිබෙනවා. මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ නිං-කල්ලේ කියන ප්‍රදේශයට අනෙකුත් ප්‍රදේශවලින් ගෙන ගිය දෙමළ ජනතාවට රස්සා දීලා, වෙක්රෝල්වලින් පඩි ගෙවලා, පැයක් වැඩ අරගෙන තිබෙනවා. අනෙක් කාල වෙලාව තුළ ඉඩම් අත්වසරයෙන් අල්ලා ගෙන, ගෙවල් හදා ගෙන පදිංචි වන්න ඉඩ දීපු ඒවා ගැන සම්පූර්ණ නිවැරදි වාර්තා ඉදිරිපත් කරන්න අපට පුළුවන්කම තිබෙනවා. දෙමළ ජනතාව අඩු වීම හෝ සිංහල ජනතාව වැඩි වීම හෝ පිළිබඳව සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කරපු වෝදනාව ජාතික හෙළ උරුමය හැටියට අප සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. අසාධාරණය සිදු වෙලා තිබෙන්නේ සිංහල ජනතාවට බව පැහැදිලිවම කියන්න ඕනෑ. අප නිං-කල්ලේ කියන ප්‍රදේශය පරීක්ෂා කළා. ඒ ප්‍රදේශයේ තිබුණු පුරාවස්තු විනාශ කරලා, සෙල් ලිපි විනාශ කරලා, වෛත්‍යය විනාශ කරලා, ඉඩම් වටා ගෙන, ගෙවල් හදා ගෙන, ගව ගාල් හදා ගෙන කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ අත්වසරයෙන් පදිංචි වෙච්ච දෙමළ ජනතාව විසින්ය කියන එක මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

මේ ජාතික ප්‍රශ්නයේදී අප තීරණයක් ගන්න ඕනෑ. පැහැදිලි තීරණයක් අරගෙන කටයුතු කරන්න ඕනෑ. නැගෙනහිර පළාතට, උතුරු පළාතට බලය බෙදා හැරීමේ වර්තමාන ක්‍රමයක් රජය යටතේ තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමය අනුව ඒ ප්‍රදේශවල පාලන තන්ත්‍රය ස්ථාපනය කකරන්න ඕනෑය කියන කාරණය මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරමින් මගේ වචන කීපය අවසන් කරනවා. ඔබතුමාට ස්තූතියි.

[අ. හ. 1.18]

ගරු ඩීව් ගුණසේකර මහතා (ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කටයුතු සහ ජාතික ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு டீயு குணசேகர - அரசியலமைப்பு அலுவல்கள், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர்)

(The Hon. Dew Gunasekara – Minister of Constitutional Affairs and National Integration)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මාසයකට වරක් පවත්වනු ලබන මේ හදිසි නීති විවාදයේදී ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඉතාම වැදගත් ප්‍රකාශයක් නිකුත් කළා, ඇත අතීතයේ කරුණු ගෙන හැරපාමින්. 1987 දී මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයා ගන්න ගිහින් ඇති වෙව්ව තත්ත්වයට, අවුරුදු 19ක් ගෙවී ගියත් යළිත් අප මුහුණ පාමින් ඉන්නවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප අද සාකච්ඡා පවත්වන්නේ ජීනීවා - 2 සාකච්ඡා වටය අවසන් වුණාට පස්සේයි. අප විශාල විශ්මයජනක දෙයක් අපෙක්ෂා කළේ නැහැ. ඒ සාකච්ඡාව සම්බන්ධයෙන්. සාකච්ඡා කිරීම තමන්ගේ දේශපාලන ස්ථාවරය බව ප්‍රතිපත්තියක් විධියට රජය හැම දාම ප්‍රකාශ කර සිටි නිසා, සාකච්ඡාවක් කිරීම සඳහා ඉඩකඩ පෑදෙන කොට ඒ සාකච්ඡාවට සහභාගි වීම රජයේ ප්‍රතිපත්තියයි. ඒ අනුව ජීනීවා පළමුවෙනි වටයට පෙබරවාරි මාසයේ 24 වෙනි දාත්, ඒ වාගේම ජීනීවා දෙවෙනි වටයට ඔක්තෝබර් මාසයේ 28 සහ 29 දිනවලත් අප සහභාගි වුණා. පළමුවෙන්ම කිව යුතුව තිබෙන්නේ අප රජය වශයෙන් ඒ සාකච්ඡාවලින් විශාල දෙයක් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ කියන කාරණයයි. එහෙත් සාකච්ඡා කිරීම අපේ ප්‍රවේශයයි; අපේ ස්ථාවරයයි; ඒ වාගේම අපේ ප්‍රතිපත්තියයි. ඒ නිසා තමයි අප ජීනීවා සාකච්ඡාවලට සහභාගි වුණේ.

අද විවාදයේදී ප්‍රධාන කාරණා තුනක් මතු වුණා. එකක් තමයි, උතුරට මානුෂීය ආධාර සැපයීම. එය කේන්ද්‍රීය ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් අද මතු වෙලා තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය, රට පුරා සාකච්ඡාවට භාජනය වන ප්‍රශ්නයක්.

දෙවෙනි කාරණාව, අතුරුදහන් වීම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය. එය බරපතල ප්‍රශ්නයක් විධියට පිළිගන්න නිසාම තමයි ඒ පිළිබඳව සායා බැලීමට ජනාධිපතිතුමා කොමිෂන් සභාවකුත් පත් කර තිබෙන්නේ.

තුන්වෙනි කාරණාව, 2002දී අත්සන් කරනු ලැබූ සටන් විරාම ගිවිසුම දිගින් දිගටම උල්ලංඝනය කිරීම තුළින් අද පවතින තත්ත්වය මතු වෙලා තිබෙනවා යැයි කියන කීම. ඒ නිසා දෙපැත්තෙන්ම සටන් විරාමයක් - ceasefire එකක් - ඇති කළ යුතුයි කියන කාරණය ඉස්මතු වෙනවා.

ජීනීවා සාකච්ඡා ගැන මම මීට වඩා කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මොකද, එය කථා කිරීමට තරම් දෙයක් නොවන නිසා. එහෙත් අපේ ගරු ස්වාමීන් වහන්සේ කියා සිටි පරිදිම, උතුරට හා නැගෙනහිරට මානුෂීය ආධාර සැපයීම පිළිබඳව සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි, ආණ්ඩුවෙන්ම ඉල්ලා සිටින්නේ එයයි. හැම සතියකම අපේ ඇමති මණ්ඩලය රැස්වන විට, උතුරට හා නැගෙනහිරට මානුෂීය ආධාර සැපයීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය න්‍යාය පත්‍රයට අරගෙන, එය ඉහළින්ම කථා කරන ප්‍රශ්නයක් බවට පත්ව තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් රජයක් වශයෙන් අපට කළ හැකි හැම දෙයක්මත් උපරිම වශයෙන් අප කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ-9 මාර්ගය වසා දැමීම නිසා අද උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල මේ ආහාර පාන පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ඇති වී තිබෙනවාය කියන කාරණය මතු වී තිබෙනවා.

ජනමාධ්‍යවලින් බොහෝ දෙනා පැහැදිලි නොකරන කාරණාවක් තමයි, ඒ-9 මාර්ගය වැහුවාට පසුව කාටද එය බලපාන්නේ කියන කාරණය. මේ අය පෙන්වුම් කරන්නේ ඒ-9 මාර්ගය වැහුවාම එය මුළු උතුරු පළාතටම බලපානවා කියලායි. නැහැ, ඇත්ත වශයෙන්ම මේ මාර්ගය වැසීම බලපාන්නේ ආණ්ඩුවෙන් පාලනය කරන ප්‍රදේශවලටයි. ඒ නිසා මෙය වඩාත්ම දැනෙන්නේ ආණ්ඩුවටයි. එල්ලිටීර් සංවිධානය හෝ ටිප්ප්ස් මන්ත්‍රීවරු ඒ පළාත්වල එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා කියන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. ඒ ගැන ආණ්ඩුවට විශේෂ වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ-9 මාර්ගය වැසීම නිසා ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේ තිබෙන ප්‍රදේශවලට තමයි කැම සැපයීම අවහිර වෙන්නේ. එහෙත් පවතින සටන්කාමී තත්ත්වයන් යටතේ එවැනි අවහිර කිරීමේ පියවරක් ගැනීමේ අවශ්‍යතාව පැන නැගී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ජාත්‍යන්තර වශයෙනුත්, රට වශයෙනුත් බොහෝ දෙනා කථා නොකරන කාරණාවක් තමයි, අද එල්ලිටීර් සංවිධානය පාලනය කරන මුලතිව් හා කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්ක දෙකට “කැම සපයන්නේ කවුද?” කියන කාරණාව. එල්ලිටීර් සංවිධානය, ආනයනය කර ඒ පළාත්වලට කැම සපයන්නේ නැහැ. අපේ ආණ්ඩුවේ සල්ලිවලින් අපේ ආණ්ඩුව විසින්ම තමයි, ප්‍රභාකරන් ඇතුළු ඒ දිස්ත්‍රික්ක දෙකේ සිටින සියලුම ජනතාවට

කැම සපයන්නේ. ඒ-9 මාර්ගය වැසීම, කිසි ලෙසකින් මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයට හෝ කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයට හෝ බලපාන්නේ නැහැ; එල්ලිටීර් සංවිධානය පාලනය කරන ප්‍රදේශවලට බලපාන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම එය බලපා තිබෙන්නේ ආණ්ඩුව පාලනය කරන ප්‍රදේශවලටයි. අප මේ කාරණාව දන්න නිසාම, ජනාධිපතිතුමාත් අප සියලු දෙනාමත් එකතු වෙලා, අන්තිම දවසේ - ජීනීවා සාකච්ඡාවට යන්න කලින් - ජීනීවා යන නියෝජිත කණ්ඩායමට අදාළ සම්පූර්ණ වාර්තා සපයලා, පැහැදිලි කරලා දුන්නා, මේ ප්‍රශ්නය ජීනීවාවලදී මතු වෙව්, “මේ ප්‍රශ්නය මතු වුණොත් ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවටත් දැන්වීමට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න” කියලා. මේ තත්ත්වය අපේ රට ජනමාධ්‍යයෙනුත් පැහැදිලි කළ යුතු කාරණාවක්.

ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ-9 මාර්ගය වැසීම බලපාන්නේ ආණ්ඩුව පාලනය කරන ප්‍රදේශවලටයි. එම නිසා ඒ ප්‍රදේශ පිළිබඳ වගකීම පැවරෙන්නේ එල්ලිටීර් සංවිධානයට වඩා, එහෙම නැත්නම් අනෙකුත් ද්විධි පක්ෂවලට වඩා, අපේ රජයටයි. ඒ-9 මාර්ගය වැසීමෙන් විශේෂයෙන් ආහාර පිළිබඳ ප්‍රශ්නය බලපාන්නේ අපේ රජයේ පාලනය යටතේ පවතින ප්‍රදේශවට නිසා ඒ ප්‍රදේශ පිළිබඳව අපට විශාල වශයෙන් වගකීමක් පැවරෙනවා. වැඩි වියදම ගියත්, නැව් මාර්ගයෙන් සහ අහස් යාත්‍රා මාර්ගයෙන් කැම සපයන්න අප කටයුතු කර තිබෙන්නේ අන්න ඒ වගකීම සපුරාලීම සඳහායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම නිසා ඒ කාරණයේදී කිව යුත්තේ ඒ වෙනුවෙන් අපට කළ හැකි හැම දෙයක්ම අප කරන බවයි. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් එය අපට කියන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. අපේ රටේම ජනතාවකට කැම සැපයීම, විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුව පාලනය කරන ප්‍රදේශයක කොටසක ඉන්න ජනතාවට කැම සැපයීම අප වෙත පැවරෙන වගකීමක්. ඒ වගකීම අප ආණ්ඩුවක් වශයෙන් නොපිරිහෙලා ඉස්ම කරනවා. එය පළ වෙනි කාරණාවයි. එක ජනමාධ්‍යයෙන්වත් කියන්නේ නැහැ. එල්ලිටීර් සංවිධානයේ ප්‍රභාකරන් කන්නෙත් අපි සපයන ඒවායින්; අපේ සල්ලිවලින්. නමුත් ඒක කාටවත් කියන්නේ නැහැ. ඒක ජාත්‍යන්තරවත් දන්නේ නැහැ. ජාත්‍යන්තරයත් කල්පනා කරන්නේ, “එල්ලිටීර් සංවිධානයේ කට්ටිය විසින් පාලනය කරන දිස්ත්‍රික්ක දෙකක් තිබෙනවා. ඒ අයට කන්න නොදී භාමෙන් තබනවා” යි කියලයි. එල්ලිටීර් සංවිධානය විසින් පාලනය කරන ප්‍රදේශවලට තමයි උපරිමයෙන් කැම ලැබෙන්නේ. කැම නොලැබෙන්නේ ආණ්ඩුව විසින් පාලනය කරන ප්‍රදේශවලටයි. ඒ නිසා තමයි අපි මුදල් වියදම් කරලා නැව්වලින්, අහස් යානාවලින් මේ ප්‍රදේශවලට කැම යවන්නේ.

දෙවෙනි කාරණාව, පැහැර ගැනීම් සහ අතුරුදහන් වීම් පිළිබඳ කාරණය. විශේෂයෙන්ම අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු ඇමති මණ්ඩලය ඉතාමත්ම සංවේදීව තමයි මේ ප්‍රශ්නය දෙස බලන්නේ. ඒ නිසාම තමයි මේ පිළිබඳව සොයා බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කර තිබෙන්නේ. මේකට පසුබිම් වුණු කාරණා හැමදාමත් තිබෙනවා. රටක යුද තත්ත්වයක් පවතිනකොට මේ වාගේ පැහැරගෙන යෑමේ ක්‍රියාවන් සිදු වුණා. මේවා අලුත් දේවල් නොවෙයි. 1988 කාලයේ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා උත්සන්න වූ අවස්ථාවෙන් මේවා සිදු වුණා. 1988-89 කාලයේ තමයි වැඩියෙන්ම පැහැරගෙන යෑම් සිදු වුණේ. යුද තත්ත්වයක් ඉස්මතු වනකොට එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. බොහෝ දෙනෙක් දන්නේ නැහැ. අපේ හමුදාවේ 40,000ක් විතර ආයුධම එක්ක පැනලා ගිහින් තිබෙන බව. ඒ අය අද ආයුධම එක්ක සිටිල් සමාජය තුළ ගැටළුවෙනවා. අප ආණ්ඩු වශයෙන් - ඉස්සන් පැවතුණු ආණ්ඩුවයි, මේ ආණ්ඩුවයි - ආණ්ඩු දෙකම උත්සාහ ගත්තා, නිදැල්ලේ හැසිරෙන මේ කොටස් අත්අඩංගුවට ගන්නට. ඒ ගත් උත්සාහය හරියටම ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. ඒ ආයුධ ආපසු එකතු කර ගන්නට බරි වුණා. ඒවා සිටිල් සමාජය තුළ තිබෙනවා. මේ නිසාම මාගියාවක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ වාගේම ආර්ථිකයට සම්බන්ධ කළ වෙළෙඳ පොළේ අයත් මේවාට සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවා. මේ පැහැරගෙන යෑම් විවිධ කොටස් විසින් කරන්න පුළුවන්. යුද්ධයට සම්බන්ධ කොටස් විසින් කරන්න පුළුවන්; එල්ලිටීර් සංවිධානය විසින් කරන්න පුළුවන්; එල්ලිටීර් සංවිධානයට විරුද්ධ කණ්ඩායම් විසින් කරන්න පුළුවන්. යුද්ධයේ අතුරු ඵලයක් විධියට තමයි මේ ප්‍රශ්න මතු වන්නේ. එක නිසා මේ තත්ත්වය අස්ථානවික දෙයක් නොවෙයි. මෙය යුද තත්ත්වය තුළින්ම පැන නැගීන කාරණාවකි. ඒ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව වශයෙන් අපට කියන්න පුළුවන් වෙන්නේ, අප ඒ තත්ත්වය වැළැක්වීමට අවශ්‍ය පියවර සියල්ලක්ම ගන්න බවයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

කරුණාකර නිශබ්ද වන්න. ගරු ලැරින් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමියගේ නම මුලසුනට යෝජනා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ටේෂ් ජයලත් ජයවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி ஜயலத் ஜயவர்தன)

(The Hon. Jayalath Jayawardana)

ගරු ලැරි පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමිය දැන් මූලාසනය ගත යුතුය” යි මා යෝජනා කරනවා.

ගරු තිස්ස කරල්ලියද්ද මහතා (දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා සහ ආගමික කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு திஸ்ஸ கரலியத்த - சுதேச மருத்துவத்துறை அமைச்சரும் மத அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சரும்)

(The Hon. Tissa Karalliyadde - Minister of Indigenous Medicine and Deputy Minister of Religious Affairs)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

ஆமோதித்தார்.

Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්. ගරු ලැරි පෙරේරා මහත්මිය මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு (திரும்பு) லெரிஸ் பெரேரா அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair and THE HON. (MRS.) LARINE PERERA took the Chair.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)

(The Hon. Dew Gunasekara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම මීට කලින් කාරණා දෙකක් ගැන පැහැදිලි කළා. තුන් වෙනි කාරණාව, විශේෂයෙන්ම සටන් විරාමය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. සටන් විරාමය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සමස්ත දේශපාලනයටම සම්බන්ධ එකක්. 2002 වසරේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේ සටන් විරාම ගිවිසුමක් ඇති වුණා. 2002 වසරේදීත්, එනම් එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේත් සටන් විරාමයේ උල්ලංඝනය වීම් සිදු වුණා. ඒ කාල පරිච්ඡේදයේත් අති විශාල වශයෙන් උල්ලංඝනය වීම් සිදු වුණා. ඊ ළඟට, ආණ්ඩුව වෙනස් වීමෙන් පසුව වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග ජනාධිපතිතුමියගේ ආණ්ඩුව කාලයේත් එවැනි සිද්ධීන් ඇති වුණා. මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා, ජනාධිපති හැටියට පත් වුණේ 2005 අවුරුද්දේ නොවැම්බර් මාසයේ 19 වෙනි දායි. එදා එතුමා ජනාධිපතිතුමා හැටියට දිවුරුම් දුන් අවස්ථාවේ අපේක්ෂා කළේ ඒ අලුත් කාල පරිච්ඡේදය තුළ සටන් විරාමය ඒ ආකාරයෙන්ම ආරක්ෂා කර ගෙන සාකච්ඡා මාර්ගයකට යොමු වෙනවාය කියන එකයි. ඒ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය කරමින් තමයි එතුමා දිවුරුම් දීලා වැඩ හාර ගත්තේ. නමුත් මොකක්ද සිදු වුණේ? අපේ රටේ තරම් මැන අතියක් අමතක වන සමාජයක් ලෝකයේ කොහේවත් ඇත්තේ නැහැ යි කියලයි මම හිතන්නේ. ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා බලයට පැමිණිලා දිවුරුම් දුන්නේ 2005 නොවැම්බර් මාසයේ 19 වෙනි දායි. පළමු වැනි වෙඩි උණ්ඩය එල්ලීම් සංවිධානයෙන් පත්තු වුණේ දෙසැම්බර් මාසයේ තුන් වැනිදායි. හැබැයි 2005 නොවැම්බර් මාසයේ 27 වැනි දා ප්‍රභාකරන් තමන්ගේ වාර්ෂික දේශනය පවත්වලා කිව්වේ, “මම අවුරුද්දක් අලුත් නායකයාට කල් දෙනවා. ඔහු ප්‍රායෝගික නායකයෙක්. ඔහු මොනවාද කරන්නේ කියලා මම බලාගෙන ඉන්නවා” යි කියලයි. නමුත් අවුරුද්දක් කල් දුන්නේ නැහැ. එතුමා බලයට පත් වෙලා දවස් 10කවත් ගත වුණේ නැහැ. පහර දෙන්නට පටන් ගත්තා. දෙසැම්බර් මාසයේ තුන් වැනි දා තමයි පහර දෙන්නට පටන් ගත්තේ. දෙසැම්බර් මාසයේ තුන් වැනි දා ඉඳලා මේ දක්වා මේ යුද්ධය නිසා අපේ හමුදාවේ 897 දෙනෙක් මැරිලා තිබෙනවා, සිවිල් වැසියන් 1363 ක් මැරිලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අප සටන් විරාමයේ අවශ්‍යතාව පිළි ගන්නවා. මේ ප්‍රශ්නය ආරම්භ වුණේ 1987 දීයි. සටන් වැදී සිටි සියලු කණ්ඩායම් අවි බිම තබා එදා ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ සාකච්ඡාවට සහභාගී වුණා. එසේ සහභාගී වී ගිවිස ගැනීමෙන් පසුව තමයි එල්ලීම් සංවිධානය ආ පස්සට ගියේ. නාමිකව, සංකේතාත්මකව ආයුධ විකක් ආපසු හාර දුන්නා. හාර දීලා ආ පස්සට ගියා. එදා ඉඳලා යළිත් යුද්ධය ආරම්භ කළා.

උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වෙන් කිරීම පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දුන් තීන්දුව ගැන ඕනෑම කෙනෙකුට විරුද්ධ වෙන්නට පුළුවන්. විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නට බැරි කණ්ඩායමක් සිටිනවා නම්, ඒ එකම කණ්ඩායම එල්ලීම් සංවිධානයයි. එල්ලීම් සංවිධානය තමයි ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාට provincial councils පිහිටු වන්න ඉඩ නොදුන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමා, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු තුනක් තිබෙනවා.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)

(The Hon. Dew Gunasekara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, එපමණක් නොවෙයි. ඡන්දයෙන් පත් වුණු උතුරු නැගෙනහිර පළාත් සභාවේ මහ ඇමතිවරයාට රටෙන් පිට වෙලා යන්න සිද්ධ වුණා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබුණා. දැන් ගරු සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමාත් මේවා ගැන කථා කරනවා. එතුමා මේ කාරණාව ඉස්මතු කරනවා. එතුමා මේ කාරණාව කිව යුතුව තිබෙන්නේ අපට නොවෙයි, එල්ලීම් සංවිධානයටයි. තමුන්නාන්සේලා එදා ඒ පළාත් සභාවට ඉඩකඩ ලබා දුන්නා නම්, අද මේ මොහොත වන කොට වෙනස් තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න තිබුණා. ඇත්ත වශයෙන් මා එය පොද්ගලිකව දන්නවා. මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ දී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගෙන් මා පොද්ගලිකව ගිහිත් ඇහැව්වා, “ජනාධිපතිතුමනි, උතුරට නැගෙනහිරට ඕනෑ කරන පළාත් සභා ක්‍රමය අනෙක් පළාත්වලටත් දෙන්න යන්නේ ඇයි? මොකක්ද, තිබෙන අවශ්‍යතාව?” කියලා. එතුමා අවංක ලෙස මට කියා සිටියා, “මන්ත්‍රීතුමා, මට වෙන්තේත් බණ්ඩාරනායක මහත්මයාට වෙච්ච දේයි. මම උතුරටයි නැගෙනහිරටයි විතරක් පළාත් සභා ක්‍රමය දෙන්න ගියොත් කියාටි, ඔන්න සිංහල ජනතාව පාවා දෙනවා කියලා. මේක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. මෙතැන තිබෙන්නේ උතුරු නැගෙනහිරට, දෙමළ ජනතාවට බලය බෙදීමේ ප්‍රශ්නයක් පමණක් නොවෙයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ව්‍යාප්ත කිරීමේ ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසා අපි ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සියලු ජනතාවට ලබා දීමට කටයුතු කරමු. ඒ නිසා පළාත් සභා ක්‍රමය මුළු රටටම දෙමු”යි කියලා. - මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අන්න ඒ නිසා තමයි මට මතක හැටියට ඔබතුමාගේ 1988 වර්ෂයේදී පළමු වන පළාත් සභාවේ පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරයන් වුණේ. - එදා එයට ඉඩකඩක් ලබා නොදුන් නිසා තමයි අද මේ පළාත් සභා මේ වගේ අරාජික තත්ත්වයකට පත් වෙලා තිබෙන්නේ. එදා පළාත් සභා ක්‍රමයට ඉඩකඩක් ලබා දුන්නා නම්, ඒ දෙමළ ජනතාවට පළමු වන වතාවට අඩු ගණනේ අත්හදාබැලීමක්වත් කරන්න තිබුණා. එහෙම නම් අවුරුදු දහ නවයකට පස්සේ අපට අලුත් තත්ත්වයක් හිතා ගන්න ඉඩ තිබුණා. ඒ තත්ත්වය මුළුමනින්ම වැළැක්කුවා. අන්න ඒ නිසා මෙතැනින් ඉස්සරහට යන්නේ කොහොමද කියන කාරණාවේදී, මා මේ අවස්ථාවේ දී එල්ලීම් එකට කියා සිටින්නේ ආයුධ බිම තබන්න කියලයි. ආපසු බාර දෙන්න අවශ්‍ය නැහැ. අවම වශයෙන් යටත් පිරිසෙයින්, “අපි ඊළාම් අත් හරින්න සූදානම්. අපි විකල්ප වැඩ පිළිවෙළකට එන්න සූදානම්.” කියන පණිවිඩය රටට හා ජාත්‍යන්තරයට දෙන්න ඕනෑ. ඒ පණිවිඩය අපේ රටේ දෙමළ ජනතාවටත්, සමස්ත ජනතාවටත්, ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවටත් ලබා දීමට කටයුතු කරනවා නම් ඒ මොහොතේ ඉඳලා සාකච්ඡා සඳහා අලුත් තත්ත්වයක් අලුත් වාතාවරණයක් රට තුළ හා ජාත්‍යන්තරයේ නිර්මාණය වෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් එනතුරු ජිනීවා සාකච්ඡාවල දෙවන වටය නොවෙයි, තුන් වන සහ හතර වන වට දැමීමත් වැඩක් වන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවත් එල්ලීම් එකක් අතරේ දුරස්ථභාවයක් තිබෙන තුරු, අවිශ්වාසයක් තිබෙන තුරු, දෙමළ ජනතාව හා සිංහල ජනතාව අතර දුරස්ථභාවයක් තිබෙන තුරු අවිශ්වාසයක් තිබෙන තුරු කොයි තරම් සාකච්ඡා පැවැත්තුවත් යහපතක් ප්‍රතිඵලයක් අපට ලබා ගන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. සටන් විරාමය ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාව තිබෙන්නේත් යහපත් වාතාවරණයක් ඇති කිරීම සඳහායි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමා, ඔබතුමාගේ කාලය අවසානයයි.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)

(The Hon. Dew Gunasekara)

මේ අවස්ථාවේදී රජය වශයෙන් අපි එල්ලීම් සංවිධානයට කියා සිටින්නේ, නොවැම්බර් මාසයේ 27 වන දා ප්‍රභාකරන් ඔහුගේ ඊ ළඟ ප්‍රකාශය කරන විට දී, ඊළාම් එක අත් හරින්න සූදානම් කියලා අඩු ගණනේ ඉඟියෙත්වත්

කියා සිටින්න ඕනෑය කියලයි. එතකොට තමයි විකල්ප වැඩ පිළිවෙළක් සඳහා අනෙක් ප්‍රදේශවලත් යහපත් වාතාවරණයක් මතු වන්නේ. එතෙක් සටන් විරාමයක් ගැන කථා කිරීමෙන් වැඩක් නැහැයි කියන කාරණය ප්‍රකාශ කරමින් මා තවතිනවා. ස්තූතියි.

[අ. හා. 134]

ගරු තිස්ස කරුලියාදේ මහතා (දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා සහ ආගමික කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு திஸ்ஸ கரலியத்த - சுதேச மருத்துவத்துறை அமைச்சரும் மத அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சரும்)

(The Hon. Tissa Karalliyadde - Minister of Indigenous Medicine and Deputy Minister of Religious Affairs)

මූලාසාරාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමාණෙනි, ගරු ඩීව් ගුණසේකර අමාත්‍යතුමාගේ වැදගත් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පසුව මට කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව මා ස්තූතිය පුද කරනවා, ඒ වාගේම, සතුටු වෙනවා. මේ වැදගත් විවාදය පැවැත්වෙන මේ අවස්ථාවේදී මෙම සභා ගර්භයේ මැති ඇමතිවරු, ඒ වාගේම මන්ත්‍රීවරු බොහොම අඩු ප්‍රමාණයක් තමයි දකින්න ලැබෙන්නේ. මා හිතන හැටියට ඒ සියලු දෙනාගේම අදහස් වන්නේ හදිසි නීතිය දීර්ඝ කලාට කමක් නැහැයි කියන කාරණයයි.

හදිසි නීතිය පිළිබඳව මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට මත්තෙන්, මා එක් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. අපේ ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මන්ත්‍රීතුමා සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාරය ගැන වචන කිහිපයක් කථා කළා. සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාරයේ පුරුණ කාලීන සාමාජිකයෙක් හැටියට මා කියන්න කැමතියි, අපි එදා සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළේ මේ රටේ දඹුල්ල, සිංහල, මුස්ලිම් ජනතාව එකරාගි කරලා මේ භූමියේ එකට ජීවත් විය යුතුයි කියන තේමාව මුල් කර ගෙන බව. ඒ තේමාව අනුව තමයි ඒ ගමන් මග ආරම්භ කළේ. විවිධ අවස්ථාවල අඩු පාඩුකම් තිබෙන්න ඇති. නමුත් සාමය සඳහා යන ගමනට ජනතාව ඒකරාශී කිරීමේ වැඩ සටහනක් එදා අපි ක්‍රියාත්මක කළා.

ඒ වාගේම තමයි “ජාතික සවිය” වැඩසටහන. “ජාතික සවිය” වැඩසටහන සියයට සියයකම අංග සම්පූර්ණයි කියා අප කියන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ සිදු නො වුණු සංවර්ධන වැඩසටහනක් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සංකල්පය මත ඇති කළ ඒ “ජාතික සවිය” වැඩසටහනෙන් ක්‍රියාත්මක වුණා. පසු ගිය දිනවල අද හැලුණු ධාරානිපාත වර්ෂාව නිසා මාර්ග සංවර්ධනය, වැව් අමුණු ඉදි කිරීම ඒ වාගේම, විදුලිබල යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම ආදී කටයුතුවල යම් පසුබෑමක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. කෙසේ නමුත්, මා පිළි ගන්නවා උතුරු මැද සහ උතුරු නැගෙනහිර කලාපවලට අයත් වැලි මය, ශ්‍රී පුර, පදවිය, කැබිනිගොල්ලැව්, මැදවිවිය ආදී ප්‍රදේශවලට අවශ්‍ය යම් යම් යටිතල පහසුකම්වල අඩු පාඩුවක් තිබෙන බව. උදාහරණයක් වියට ගන්නොත්, රෝහල්වලට අවශ්‍ය වෛද්‍යවරු අදටත් වැලි මය රෝහලේ නැහැ. ඒ වාගේම ගුරුවරුන්ගේ හිඟයත් විශාල වශයෙන් බලපානවා. මෙන්න මේ වාගේ තත්ත්වයක් අපේ කලාපවල ඇති වී තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවේ මා මේ කාරණය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. ඇහුම්කන් දෙන්න කවුරු අකමැති වුණත්, අම්මරි වුණත් මා මේක කියන්න ඕනැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් දරුණු ලෙස ප්‍රහාරයක් එල්ල කර ගම් බිම් විනාශ වුණාට පස්සේ තමයි අපේ ප්‍රදේශවල සංවර්ධන වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන්නේ. මා මේක අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ දුටු දෙයක්. ලංකාවේ අතින් ප්‍රදේශවල ක්‍රියාත්මක වන සංවර්ධන ක්‍රියා දාමයන් දිහා බලන විට උතුරු මැද පළාතටත්, ඒ වාගේම පෙරමුණේ පිහිටා තිබෙන ගම්වලටත් ලැබෙන්නේ ඉතාම අඩු ප්‍රමාණයේ සැලකිල්ලකුයි. ඒ නිසා වග කිව යුතු අංශවලට මා කියන්නේ මේවා ගැන මීට වඩා සොයා බලන්න ඕනැයි කියායි.

සාම සාකච්ඡා ආරම්භ වී තිබෙන මේ වෙලාවේ උතුරු නැගෙනහිර නඩු තීන්දුවක් අද විවිධ මතවලට තුඩු දී තිබෙනවා. ඩඩ්ලි - වෙල්වනායගම් ගිවිසුම, බණ්ඩාරනායක - වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යන මේ ගිවිසුම්වලට එදා දෙ පැත්තේම අය විරුද්ධ වුණු නිසා අද විසඳා ගන්න බැරි බොහොම අමාරු තත්ත්වයකට අපේ රටේ මේ ප්‍රශ්නය ඔඩු දුවලා තිබෙනවා. උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය කෙසේ වෙතත් - උතුරු නැගෙනහිර යා කර තිබුණත්, උතුරු නැගෙනහිර එක් කර තිබුණත් - සාමය කියන දේ නොමැති නම් කොයි ආකාරයේ ක්‍රියා දාමයන් ගන්නත් පලක් වන්නේ නැහැ. සාම සාකච්ඡාව කුඩා දරුවෙක් නින්ද යනකම් නළුවන දරු නැළවිල්ලක් බවට පත් වන්න බැහැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානය සාම සාකච්ඡා මුඩාවෙන් අද විදේශගත වෙලා විවේගයක්

ගන්නා අවස්ථාවක් වශයෙනුයි අපට දැනෙන්නේ. එහෙම නැත්නම් ඒ ඇත්තන්ගේ අනාගත සැලසුම්වලට ඒ ආසන්නයේ පිහිටි රටවලින් යම් ආශීර්වාදයක් ලබා ගැනීමේ සැලසුම තමයි මේ සාම සාකච්ඡා ගමනේදී ඉෂ්ට සිද්ධ වන්නේ.

පක්ෂ විපක්ෂ හේදයෙන් තොරව සාමය වෙනුවෙන් සාකච්ඡා කරන ආදර්ශවත් රටවල් කීපයක් අද ලෝකයේ තිබෙනවා. අද අප කියන්න ඕනැ, නේපාලය වාගේ රටවල් අපි ගන්න ගරිල්ලා සංවිධාන පවා සාකච්ඡා මේසවලට ඇවිත් සාකච්ඡා කරනවා, මොන ආකාරයේ පාලන තන්ත්‍රයක් ගෙන යා යුතුද කියන එක පිළිබඳව. මේවා අපත් ආදර්ශයට ගන්න ඕනැ. රටක ජනතාවට මුලින්ම අවශ්‍ය වන්නේ සාමකාමී ජීවන රටාවක්. සංවර්ධනය, ආහාර, ඇඳුම් පැළඳුම්, ඉදුම් හිටුම් ගැන සිතන්න සිද්ධ වන්නේ ඊට පසුවයි. මේ මොන දේ ලැබුණත් සාමයක් නොමැති නම්, මේ ගන්නා වූ තීරණ කිසිවක් ක්‍රියාත්මක කරන්න වන්නේ නැහැ. අපේ රට වාගේ යුදමය තත්ත්ව පැවතුණු තවත් රටවල් කීපයක් සාම සාකච්ඡා මගින්, ආරක්ෂක සටන් විරාම මගින් අද ඒ ගනුදෙනුව කර ගෙන යනවා. අපත් ඒවා ආදර්ශයට ගන්න ඕනැ.

මේ වතාවේ තවත් දෙයක් කෙරෙයි කියා අපේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තුවෙත්, අවධානයෙන් ඉන්නවා. අපි පොදුජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුවක් හදන විට කට්ටියක් ඒකට විරුද්ධ වුණා. පෙරමුණු ආණ්ඩුව ගිවිසුම් ඇති කරන විට පක්ෂ සහ තවත් අය ඒකට විරුද්ධ වුණා. දැන් අද අපි ඒ විරුද්ධ වුණු ඇත්තෝලත් එක්ක ඓතිහාසික ගිවිසුම්වල ඇතුළත් වෙලා ඉන්නවා. අපට මේ ගමන සාර්ථකව ඉදිරියට යන්න නම්, මේ උත්තරීතර සභාව නියෝජනය කරන සියලුම පක්ෂවල දේශපාලන නායකයන්ගේ යම් ආකාරයක නායකිලී බවක් ඒ සඳහා අවශ්‍ය වනවා.

මට ලැබී තිබෙන කාල වේලාව අනුව මා තවත් ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනැ. ඒ තමයි මේ සභාව නියෝජනය කරන සියලුම මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේ ආරක්ෂාව මීට වඩා තර කළ යුතුයි. කියන කාරණය. ආණ්ඩු පක්ෂයේ වේවා, විපක්ෂයේ වේවා, පළාත් සභාවේ වේවා, ප්‍රාදේශීය සභාවේ වේවා ත්‍රස්තවාදී බල ප්‍රදේශ නියෝජනය කරන ඒ නියෝජිතයන්ට අඩුම ගණනේ පොලීසියෙන් ආරක්ෂාව දෙන්න බැරි නම්, හොඳ පුහුණුවක් ලබා දුන් ග්‍රාමාරක්ෂක හටයන්ගේ ආරක්ෂාවක් අද අවශ්‍ය වී තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුව ගැනත් මා මීට කලින් කථා කර තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුව වටේට තිබෙන වැවේ බෝක්කුවක් ගියා කියා මේකට ආරක්ෂාවක් හම්බ වෙන්නේ නැහැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ උපාය උපක්‍රම අප හිතනවාට වඩා බොහොම වෙනස්. හමුදාවේ උපක්‍රම අනුව අප සාමාන්‍ය ජනතාව බේරා ගෙන තමයි යුද්ධයකට අවතීර්ණ වන්නේ. ඒ අවස්ථාවලදී අපට යම් යම් පසු බැසීම්වලටත් එන්න සිද්ධ වෙනවා. කවුද දන්නේ මේ වැව ඇතුළත මේ වන විටත් බෝම්බ සවිකර තිබෙනවාද කියා. අද සිද්ධ වන දේවල් දෙස බැලුවාම ඒකත් මට සැකයි. ඒ නිසා මේ උත්තරීතර සභාව ගැන මීට වඩා ගැඹුරින් අපට හිතන්න සිද්ධ වනවා.

ඒ වාගේම පාර්ලිමේන්තුවෙන් අපේ ටීඑන්ඒ මන්ත්‍රීවරුන් අයින් වෙනවාද මොකක්ද කථාවක් අපට දැනගන්න ලැබුණා. ඒකට ඔට්ටු තියන්න බැහැ. මොකද? ප්‍රශ්න විසඳා ගන්න බැරි වුණාය කියා මහජන ඡන්දයෙන් ආපු අය පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඉවත් වෙලා යනවා නම්, ඒක දේශපාලනයට උචිත තත්ත්වයක් නොවෙයි. ඒ නිසා මේවා ගැන කථා බහ කර විසඳුමක් ලබා දෙන්න සර්ව පක්ෂවල සියලු දෙනාම ඒකරාශී වන්න ඕනැ. මා මේ අවස්ථාවේ ස්තූතිවන්ත වනවා, අපේ ජනාධිපතිතුමාට, ඒ වාගේම නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය ගරු ද. මු. දසනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාට. එතුමා මේ ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරවලට ලක් වන ශ්‍රීපුර වාගේ ප්‍රදේශවලට, කැබිනිගොල්ලැව් වාගේ ප්‍රදේශවලට ගිහින් ඒ යටිතල පහසුකම් සැපයුවත් පදවි ව්‍යාපාරය අමතක කර තිබෙනවා. පදවි ව්‍යාපාරය කියන්නේ හිටපු අගමැති ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා ආරම්භ කරපු ව්‍යාපාරයක්. දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක ශ්‍රීමතාණන්, දිවංගත මෛත්‍රීපාල සේනානායක මැතිතුමන් සංවර්ධනය කරපු ජනපදය තමයි පදවි ව්‍යාපාරය කියන්නේ. ඒ නිසා පදවි ව්‍යාපාරයටත් ජාතික සවිය හරහා විශේෂිත වූ වැඩසටහනක් ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනැ. උතුරු මැද පළාතේ ජනතාව එයින් නික්මලා, පදවි ව්‍යාපාරයේ ජනතාව, වැලිමය ජනතාව නික්මලා, වාහල්කඩ ජනතාව, කැබිනිගොල්ලැව්, මැදවිවිය වාගේ ප්‍රදේශවල ඇත්තොලා ගම රට අත හැරලා ආවොත් මොකද වන්නේ ? දිවංගත ප්‍රේමදාස උන්නාගේ එදා බත්තරමුල්ලේ පන්සලකදී කිව්වා, “එල්ටීටීඊ එක” ප්‍රහාරකරන් ගහ ගෙන ගහගෙන ආවොත් අපි දකුණෙන් මුහුදට පතිනවා යි කියා. එවැනි තත්ත්වයකට අප පත් වන්න නරකයි කියන එක මේ අවස්ථාවේ මා මතක් කර දෙන්න ඕනැ.

[ගරු තිස්ස කරුලියදේ මහතා]

ඒ වාගේම දින පහක් යන කොට අපට සෑම දෙයක්ම අමතක වන ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම පරිසරයේ වෙනස්වීම් පවා අපට අමතක වෙනවා. පරිසරය නිසංසල බවෙන් තියෙන කොට තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ යම් ක්‍රියාවලියක් ක්‍රියාත්මක වන්නේ. මේවා මගේ ජීවිතයේ ලබපු අත්දැකීම්. නිහඩ පරිසරය තුළ - ශබ්දයක් ඇහෙන්නේ නැති පරිසරය තුළ - එල්ටීටීඊ සංවිධානය ගැන ආරංචියක් නොඑන අවස්ථාවල අනිවාර්යයෙන්ම මහා දරුණු ප්‍රහාරයකට ඔවුන් අර අඳිමින් තිබෙනවාය කියන එක අමතක කරන්න එපා. ඇත්ත වුණත් නැති වුණත් තවත් කාරණයක් මා ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. කාලී ප්‍රජාව තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය පවත්වන්නේ. ඒ කාලී ප්‍රජාව පවත්වලා මේ රටේ අති-සක ජනතාවගේ ලේවලින් එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ නායකයා තෘප්තියක් ලබනවා. ඒක තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ අනාගත බලාපොරොත්තුව වන්නේ. ජනතාව ඝාතනය කරමින් යන ගමනට තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය අද ඇතුළත් වෙලා ඉන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අද තවත් දෙයක් සිද්ධ වෙනවා. දමිළ තරුණයන් බලහත්කාරයෙන් යුද්ධයට ඇද දැමීම තුළ දමිළ පරම්පරාව විනාශ වනවා. අනාගත දමිළ පරම්පරාව විනාශ වනවා වාගේම මහා ජාතිය වන සිංහල ජාතියෙන් හමුදාවට බැඳලා ඉන්න ඒ සිංහල තරුණ ජීවිතක් යුද්ධයෙන් විනාශ වනවා. ‘පුංචි පවුල රත්තරන්’ කියා එකක් අටවලා ඉපදෙන්න සිටින සිංහල ජාතියක් වද කරන තත්ත්වයට අද වග කිව යුතු ආණ්ඩු පත් වෙලා සිටිනවා. මේවා ගැන අප ඉතා ගැඹුරින් කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා. යුද්ධ කරන එක ලෙහෙයි නැහැ. කවුද යුද්ධයට යන්නේ? මේ ගරු සභාව ඇතුළත කෑ ගහන අපි යුද්ධ කරන්න යනවාද? ඒ යුද්ධයට කැප වෙලා සිටින සොල්දාදුවන්, රණවිරුවන් ජීවිත පරිත්‍යාග කරනවා. අප කවුරුවත් යුද බිමට යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අපට පූර්ණ ආරක්ෂාවක් අවශ්‍ය වනවා. ඒ වාගේම විවිධ අඩු පාඩුකම් මැද්දේ මැදවිවිච්ඡා පොලීසිය සහ ග්‍රාම ආරක්ෂකයන්, හමුදා හටයන් මැදවිවිච්ඡා ඒ මාර්ග බාධකය පරීක්ෂා කරන කටයුතුවල නියැලී සිටිනවා. ඒ මාර්ග බාධකය පරීක්ෂා කිරීම තුළින් මේ රටේ සිදු වන්නා ගිය විශාල විනාශයන් කිහිපයක් වළක්වා ගන්න පුළුවන් වුණා. අපට මැදවිවිච්ඡා ආරක්ෂා කර ගන්න සිද්ධ වුණා. අද ලෝකයේ දියුණු යන්ත්‍රෝපකරන තිබෙනවා. පරීක්ෂා කරන මීටර වාගේ දේවල් තිබෙනවා. ඒ නිසා මැදවිවිච්ඡා ඒ මාර්ග බාධකය වාගේම අනුරාධපුරයෙන් මෙහාට එන්න තිබෙන තවත් ස්ථාන කිහිපයකුත් ආරක්ෂා කර ගන්න තිබෙනවා. ඒ ස්ථානවලත් මේ වැනි සෝදිසි කටයුතු සිදු කරන ස්ථාන ඇති කරන්න කියා මා ඉතාම ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. දකුණට ගිය හැම දෙයක්ම ගියේ ඔන්න ඔය මැදවිවිච්ඡා මාර්ගය සහ නැගෙනහිර පලාතෙන් කන්ද උඩරට හරහායි. දකුණට ගිය ඒ විනාශකාරී ආයුධ ටික ගියේ අන්න ඒ ආකාරයටයි. ඒ නිසා මේවා ගැන මීට වඩා පරීක්ෂාකාරීව කටයුතු කරන්න අපට සිද්ධ වෙනවා.

ගරු අගමැතිතුමනි, ඔබතුමාත් සභා ගර්භයේ සිටින නිසා මා මේ කරුණ කියනවා. මා මීට කලින් ප්‍රකාශ කළා, පාර්ලිමේන්තුවේ ආරක්ෂාව ගැන. බෝට්ටුවක් ගියාට එලක් වන්නේ නැහැ. වතුර යට බෝම්බ සවි කර තියන්නත් පුළුවන්. පාර්ලිමේන්තු මැති ඇමතිවරුන්ගේ ආරක්ෂාව වාගේම ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයන්ට ලක් වුණු සහ ලක් විය හැකි බල ප්‍රදේශවල පළාත් සභා සහ ප්‍රාදේශීය සභා මන්ත්‍රීවරුන්ට අඩුම ගණනේ පුහුණු ග්‍රාමාරක්ෂකයන්ගේ ආරක්ෂාවල ලබා දෙන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තමුත්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න කිසි කෙනකුට හය වන්න අවශ්‍යතාවක් නැහැ. ඒ වාගේම ටීන්ට් මන්ත්‍රීවරුන් එල්ටීටීඊ සංවිධානයට හයේ තමයි මේ සභාවේ මැද වාඩි වෙන්නේ. එහෙම නොකළොත් ඒ ඇත්තන්ටත් දඩුවම්වලට ලක් වන්න සිද්ධ වනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමා, ඔබතුමාට තව විනාඩා 3ක් තිබෙනවා.

ගරු තිස්ස කරුලියදේ මහතා

(மாண்புமிகு திஸ்சா கரல்லியத்த)

(The Hon. Tissa Karalliyadde)

මා සභාවට මුරණ්ඩු වන්නේ නැහැ. ඔබතුමයගේ නියෝගයට ඇහුම්කන් දීලා මට මේ අවස්ථාව ලබා දුන් අවස්ථාවට ස්තූතිවන්ත වෙමින් සාම සාකච්ඡා සාර්ථක වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම මින් නිම කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ. හා. 146]

ගරු ටෙරෙසා ජයලත් ජයවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி ஜயலத் ஜயவர்தன)

(The Hon. (Dr.) Jayalath Jayawardana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම පිළිබඳව විවාද කරන මේ මොහොතේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය නියෝජනය කරමින් මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා සතුටු වනවා. අපේ රටේ අවාසනාවට අද මේ යුදමය තත්ත්වය වර්ධනය වෙලා තිබෙනවා. මේ වර්ධනය වී තිබෙන අනාරක්ෂිත තත්ත්වය නිසා අපේ රටේ සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් යන හැම ජන කොටසක්ම දැඩි ලෙස අපහසුතාවන්ට පත් වෙලා තිබෙනවා. උතුරු නැගෙනහිර ජනතාව විශේෂයෙන්ම මේ අපහසුතාවන්ට, අභිහිඝ්නම්වලට ලක් වනවා. දකුණේ ඉපදුණු, සිංහල ජනතාව නියෝජනය කරන සිංහල මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා හැමදාම උතුරු නැගෙනහිර අති-සක ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතා පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ අභිහිඝ්නම් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළත්, එයින් පිටතත් හඬ නගා තිබෙනවා.

අද උතුරුකරයේ, විශේෂයෙන්ම යාපනයේ ජීවත් වන ජනතාවගේ, මුලතිව් සහ කිලිනොච්චියේ ජීවත් වන ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතා පිළිබඳව දැඩි හිඟයක් - උග්‍ර හිඟයක් - තිබෙනවා. ආහාර, ඖෂධ, ඉන්ධන පිළිබඳව අද මේ දැඩි, උග්‍ර හිඟය තිබෙනවා. උතුරුකරය, මුලතිව් සහ කිලිනොච්චි කියන්නේ අපේ රටේම ප්‍රදේශ. අපේ රටටම අයිති ජන කොටසක් මේ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන්නේ. කිලිනොච්චි රෝහල, කිලිනොච්චි රජයේ රෝහල විධියටයි අදත් ක්‍රියාත්මක වන්නේ. අපේ රටේ අතිකුත් ප්‍රදේශවල රෝහල්වලට ලබා දෙන ඒ මූලික බේත් හේත්, අවශ්‍ය කරන වෛද්‍ය පහසුකම් සහ කාර්ය මණ්ඩල පහසුකම් යනාදිය කිලිනොච්චි රෝහලටත් ලබා දිය යුතුයි කියන දැඩි ස්ථාවරයේ මා ඉන්නවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, විපක්ෂ නායක රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාගේ උපදෙස් මත පසු ගිය දිනවල ජීවිතා සංචාරයක යෙදෙන්න මට අවස්ථාවක් ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයා - අන්තෝනියෝ ගුරරස් මහතා - මහ කොමසාරිස් කාර්යාලයේ මුලසස්ථානයේදී මුණ ගැසෙන්නට මට අවස්ථාවක් ලැබුණා. වග කිව යුතු විපක්ෂයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට හිටපු පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම් හා සරණාගතයන් පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා ලෙස මා අන්තෝනියෝ ගුරරස් මහතාගෙන් - එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයාගෙන් - ඉල්ලීම් දෙකක් කළා. පළමු වැනි ඉල්ලීම අපේ රටේ යුදමය තත්ත්වය නිසා සරණාගතයන් බවට පත් වෙලා සිටින, අවතැන් වෙලා සිටින සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජනතාවට අවශ්‍ය කරන මූලික පහසුකම් ලබා දෙන්නට එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ අරමුදලේ ශ්‍රී ලංකාවට වෙන් කරන මුදල වැඩි කරන්න කියලයි. මා සතුටින් වාර්තා කරන්නට කැමැතියි, ශ්‍රී ලංකාවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන්ගේ අරමුදලට වෙන් කරන මුදල තවත් සියයට 50කින් වැඩි කරන්නට එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයා එකඟ වු බව. ඒ කියන්නේ අපේ රටට තවත් ඩොලර් මිලියන 5ක සෘජු ආධාරවලින් සරණාගතයන් වෙනුවෙන්, උතුරු නැගෙනහිර අති-සක ද්‍රවිඩ ජනතාව වෙනුවෙන්, ඒ වාගේම අවතැන් වී සිටින අනෙකුත් සිංහල සහ මුස්ලිම් ජනතාව වෙනුවෙන් යම් දායකත්වයක් ලබා දෙන්නට විපක්ෂ නායකතුමාගේ උපදෙස් හා අනුදැනුම මත විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මට අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ වාගේම මා එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයින් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයාගෙන් තවත් ඉල්ලීමක් කළා. අද අපේ රටේ ඇති වී තිබෙන අනාරක්ෂිත තත්ත්වය නිසා ලෝකයේ විවිධ රටවල ජීවත් වන සිංහල සරණාගතයන් වෙන්න පුළුවන්, දෙමළ සරණාගතයින් වෙන්න පුළුවන්. මුස්ලිම් සරණාගතයන් වෙන්න පුළුවන්. ඒ අය නැවත වරක් අපේ රටට එවීමේදී ඔවුන්ට යම් සහනයක් ලබා දෙන්න, නැවත ඔවුන්ව ශ්‍රී ලංකාවට එවීම ප්‍රමාද කරන්න කියා ලෝකයේ රාජ්‍ය නායකයින්ගෙන් ඉල්ලන ලෙසට එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයින් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයාගෙන් මා ඉල්ලීමක් කළා. ගරු අගමැතිතුමනි, ඒ ඉල්ලීමටත් එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයින් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයා ඉතාමත්ම සුබවාදී ප්‍රතිචාරයක් දැක්වූ බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය, ජගත් සංක්‍රමණිකයින්ගේ සංවිධානය - IOM -, ඒ වාගේම ජගත් කම්කරු සංවිධානය, ජාත්‍යන්තර රතු කුරුස සංගමයේ විධායක අධ්‍යක්ෂවරයා ඇතුළු එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මණ්ඩලයට අයිති නියෝජිත ආයතන - agencies - විශාල සංඛ්‍යාවක ප්‍රධානීන් මුණ ගැහිලා ගියේ යුදමය තත්ත්වය නිසා අද අවතැන් වෙලා ඉන්න මේ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන පහසුකම් ලබා දෙන්නට ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම සඳහා වග කිව යුතු විපක්ෂයක් හැටියට අපට කටයුතු කරන්නට හැකියාව ලැබුණු බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක්

කරනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයින් පිළිබඳ මහ කොමසාරිවරයාට ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන්, ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධානම විපක්ෂය වන එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් අපගේ කෘතචේදිත්වය මේ අවස්ථාවේදී පුද කිරීම මගේ වගකීමක් වෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජීනීවා සංචාරයෙන් පසුව ඉන්දියාවෙන් සංචාරය කරන්නට මට හැකියාව ලැබුණා. මේ වන විට 2006 මේ අවුරුද්දේ ජනවාරි මාසයේ පටන් මේ දක්වා ශ්‍රී ලාංකික සරණාගතයින් 15,000කටත් 20,000කටත් අතර සංඛ්‍යාවක් සිය ජීවිත ආරක්ෂා කර ගන්නට දරු පවුල් පිටින් දකුණු ඉන්දියාවට ගොස් සිටිනවා. ශ්‍රී ලාංකික සරණාගතයින් රැක බලා ගන්නට, ඒ වාගේම ඔවුන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කරන්නට කටයුතු කිරීම පිළිබඳව ඉන්දියාවේ මධ්‍යම රජයටත්, ඒ වාගේම ඉන්දියාවේ තමිල්නාඩු රජයටත් අපගේ කෘතඥතාව, ස්තූතිය මේ අවස්ථාවේදී පුද කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම ඉන්දියානු සංචාරයේදී මට දැන ගන්නට ලැබුණා, විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු නැහෙනහිර අද පවතින ආහාර හිඟය, ඖෂධ හිඟය, ඉන්ධන හිඟය වෙනුවෙන් ඉන්දියාවෙන් ආධාර ලබා දෙන්නට අද ඉන්දියානු රජය සුදානම්ව සිටින බව. උතුරු නැහෙනහිර ප්‍රදේශවල අභි-සක ජනතාව වෙනුවෙන් ආහාර මෙට්‍රික් ටොන් 20,000ක් නොමිලේ ලබා දීමට ඉන්දියානු රජය මේ වන විටත් තීන්දු කර තිබෙනවාය කියන එක මට දැන ගන්නට ලැබුණා. මේ අවස්ථාවේදී ඉන්දියානු රජයටත් ස්තූති කිරීම මගේ යුතුකමක් වෙනවා. රතු කුරුස සංගමය හරහා මේ පරිත්‍යාග අපේ රටේ අවතැන් වෙව්ව ජනතාවට නොමිලේ ලබා දෙන්නට ඉන්දියානු රජය ඉදිරිපත් වීම ඉතාමත්ම සුබදායී කරුණක්. මා විශ්වාස කරනවා ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අගමැතිතුමනි ඔබතුමන්ලාගේ රජයත් මේ පිළිබඳව දැඩි අවධානය යොමු කරලා ඉන්දියාවෙන් අපට ලැබෙන මේ පරිත්‍යාග ලබා ගෙන සරණාගතයින්ට ලබා දෙන්නට කටයුතු කරාවිය කියා. ඒ වාගේම ජාත්‍යන්තර රතු කුරුස සංගමයෙන් මා තවත් ඉල්ලීමක් කළා. A-9 පාර විවෘත කිරීම පිළිබඳව අද විවිධ මති මතාන්තර තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු තුනයි තිබෙන්නේ.

ගරු ටෙරෆ් ජයලත් ජයවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி ஜயலத் ஜயவர்தன)

(The Hon. Dr. Jayalath Jayawardana)

A-9 මාර්ගය විවෘත කිරීම හෝ නොකිරීම පිළිබඳව රජය අද දේශපාලන තීන්දුවක් ගන්නට ඕනෑ. මා විශ්වාස කරන හැටියට නම් මේ අවස්ථාවේදී A-9 පාර නොවෙයි අපට අවශ්‍ය වන්නේ. A-9 පාර ගැන අද අපි තර්ක විතර්ක කරනවා, එය විවෘත කරනවාද නොකරනවාද කියන එක සම්බන්ධයෙන්. ඒක නොවෙයි කරන්න තිබෙන්නේ. ඒ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන මූලික පහසුකම් ලබා දෙන්නට ඕනෑ. කිලිනොච්චිය රෝහලට අවශ්‍ය කරන ඖෂධ වර්ග ලබා දිය යුතුයි කියා වෛද්‍යවරයෙක් හැටියට මම කතා කරන කොට ඒවා එල්ටීවී සංවිධානයට යනවාය කියා සමහරුන් කියනවා. කිලිනොච්චිය රෝහලෙන් ප්‍රතිකාර ගන්නේ එල්ටීවී තුවාලකරුවන්ය කියනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, එහෙම නම් ඒ තර්කය මත අපි කිලිනොච්චිය රෝහල වසා දමන්නට ඕනෑ. රජයේ රෝහලක් තිබෙනවා ඔ එය පවත්වා ගෙන යාම රජයේ වගකීමක් සහ යුතුකමක් වෙනවා. කිලිනොච්චි රෝහලට අපේ වෛද්‍යවරුන් හිඟ නම්, අපේ වෛද්‍යවරුන් යන්නට අකමැති නම් ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන වෛද්‍යවරුන් ලබා දෙන්නට, අවශ්‍ය කරන ඖෂධ ලබා දෙන්නට ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය -WHO-9 අද ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අය මැදිහත් වෙන්නට සුදානම්ව ඉන්නවා. ඒ සඳහා ඒ අය මා සමඟ එකඟ වුණා. ඒ නිසා A-9 මාර්ගය පිළිබඳව තිබෙන මේ අර්බුදය සම්බන්ධයෙන් වහාම රජය මැදිහත් වෙලා ඒ පිළිබඳව මානුෂික කල්පනා කර බලා A-9 මාර්ගය හරහා උතුරු නැහෙනහිර අභි-සක ජනතාවට යැවිය යුතු ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබා දෙන්නට, බේත් හේත් ලබා දෙන්නට, ඉන්ධන ලබා දෙන්නට කටයුතු කිරීම රජයේ වගකීමක්ය කියන එක මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයයි.

ගරු ටෙරෆ් ජයලත් ජයවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி ஜயலத் ஜயவர்தன)

(The Hon. Dr. Jayalath Jayawardana)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඒ-9 මාර්ගය විවෘත කළොත් කොටි කප්පම් ගනිවිය, උතුරට යවන භාණ්ඩවලින් මුදල් උපයා ගනිවිය කියා මෙතැනදී තර්කයක් මතු වෙනවා. ඒ පිළිබඳව තර්ක කර කර, වන්නියේ ජීවත් වන අභි-සක ජනතාව තව තවත් තළා පෙළන්න, ඒ අයට භාමනේ තබන්න, ඒ අයගේ මූලික අවශ්‍යතාවන් කඩ කරන්න, ඔවුන්ට ඒවා ලබා නොදෙන්නට අප කටයුතු කරනවාද කියන එක ගැන, සිංහලයන් හැටියට, දයාව, කරුණාව, මුදිතාව දන්නා, ඒ ගුණාංග අවබෝධ කර ගත් ජනතාවක් හැටියට අපි අපේ අවධානය යොමු කරන්නට ඕනෑ.

විශේෂයෙන්ම දකුණේ සිංහල මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට, මුලතිව් සහ කිලිනොච්චි ප්‍රදේශවල ජීවත් වන අභි-සක දෙමළ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන මූලික පහසුකම් ලබා දෙන ලෙස තැවත වරක් ගරු ජනාධිපතිතුමාගෙනුත්, අගමැතිතුමාගෙනුත්, රජයෙනුත් ඉල්ලීමක් කරමින් මා තවතිනවා. බොහොම ස්තූතියි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි. ඊළඟට ගරු බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 20ක් තිබෙනවා.

[අ. භා. 1.56]

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)

(The Hon. Bimal Ratnayake)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීමේ විවාදයට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරමින් අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා ඔබතුමියට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මෙවර හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම කෙරෙන්නේ විශේෂයෙන්ම පසු ගිය මාස තවය, නැත්නම් දහය තිස්සේ අපේ රටේ තිබුණු දේශපාලන තත්ත්වයට වඩා වෙනස් දේශපාලන වටපිටාවක් රට තුළ ගොඩ නැගී තිබෙන අවස්ථාවකයි. එම දේශපාලන වටපිටාව එක්ක සලකා බලමින් තමයි, හදිසි නීති විවාදයට වුණත් සම්බන්ධ වෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම පිළිබඳව ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ සහයෝගය පසු ගිය වාර ගණනාවකදී මෙන්ම මෙවරත් ලබා දෙනවා. නමුත් මේ හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීමේ ඇත්ත අරමුණත්, ආණ්ඩුව විසින් පවත්වා ගෙන යන සමහර දේශපාලන සහ අනෙකුත් ක්‍රියාකාමීවල තිබෙන ස්වරූපයන් ගන්නාට පසුව, එකිනෙකට ප්‍රතිවිරෝධී කියන අදහස අපට මුලින්ම කියන්න වෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, 1994 න් පසු කාලය ගැන අපි කල්පනා කරද්දී ඉතාමත්ම පැහැදිලිව ඔප්පු වී තිබෙන කාරණයක් තමයි, අපේ රට බෙදන දිසාවට යමින් තිබෙනවා මිසක්, රට වෙන් වීමේ දිසාවට යමින් තිබෙනවා මිසක් රට එකතු වීමේ දිසාවට එනවා නොවෙයි කියන එක. 1995 සුදු තෙළුම් ව්‍යාපාර, තවලම් ව්‍යාපාර පටන් ගත් ගමනින් පසු හරි පැහැදිලිව පෙනෙන දෙයක් තමයි, රාජ්‍ය නායකයන්, ආණ්ඩු මොන උත්සාහ ගත්තත්, රට බෙදීමේ පැත්තට තමයි යමින් තිබෙන්නේ කියන එක. ඒකට පැහැදිලි හේතුව වශයෙන් අපි දකින්නේ බෙදුම්වාදය ක්‍රියාත්මක කරන පිලේ තිබෙන ත්‍රස්තවාදී ශක්තිය පමණක් නොවෙයි. බෙදුම්වාදී කණ්ඩායමේ තිබෙන ශක්තිය පමණක් නොවෙයි, මේකට බලපා තිබෙන්නේ. පැහැදිලිවම සමහර නායකයන් සහ සමහර ආණ්ඩු දැනුවත්වත්, සමහර ආණ්ඩු සහ සමහර නායකයන් නොදැනුවත්වත් මෙන්ම මේ බෙදුම්වාදය ශක්තිමත් කරන ක්‍රියා මාර්ග අරගෙන තිබෙනවා. යුදමය වශයෙන් වෙන්න පුළුවන්, දේශපාලනමය වශයෙන් වෙන්න පුළුවන්, රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික වශයෙන් වෙන්න පුළුවන්, ආර්ථික වශයෙන් වෙන්න පුළුවන්, මේ බෙදුම්වාදී පිල ශක්තිමත් කරන ක්‍රියා මාර්ග අපේ ආණ්ඩුවලින්ම අරගෙන දී තිබෙනවා.

මා උදාහරණ දෙක, තුනක් කියන්නම්, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අප කවුරුන් දන්නවා, ඊයේ පෙරේදා ගාල්ලේ නාවික හමුදා කඳවුරට යම් ප්‍රහාරයක් එල්ල කරන්න එල්ටීටී සංවිධානයේ අය බෝට්ටුවලින් පැමිණි බව. ඒ ප්‍රහාරය යම් ප්‍රමාණයකට අසාර්ථක කරන්න ශ්‍රී ලංකා නාවික හමුදාව

[ගරු බිමල් රත්නායක මහතා]

සමත් වූණේ ඔවුන් ප්‍රභාසයක් එල්ල කළා. අපි ඇහුවාම කියන්නේ, කොටි බෝට්ටුවලින් ගහන්න ආවාය කියායි. නමුත් මේ බෝට්ටුව, එහෙම නැත්නම් මේ උපකරණ ඔවුන්ට ලැබුණේ කොහොමද, ඒවා ලැබෙන්න බලපෑ පසු බිම මොකක්ද කියා අපි සොයා බැලුවාද ?

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අප දන්නවා, එල්ටීටීඊ සංවිධානයට සම්බන්ධ සෘජු සංවිධානයක් වූණු දෙමළ පුනරුත්ථාපන සංවිධානය - TRO එක - සුනාමි අවස්ථාවේදී කරපු සේවය අගය කරලා හිටපු ජනාධිපතිතුමිය විසින් එම සංවිධානයට ජනාධිපති සම්මානයක් දුන්නු බව. අප දන්නවා, සුනාමි වෙලාවේ වැඩිම සේවයක් කළේ ත්‍රිවිධ හමුදාවයි කියලා. ඒක රජයට සම්බන්ධයි. අපි දන්නා තරමින් ත්‍රිවිධ හමුදාවට ජනාධිපති සම්මානයක් දුන්නේ නැහැ, TRO එකට ජනාධිපති සම්මානයක් දුන්නා. ඒ නිසා මොකක්ද වුණේ ? ඒ ජනාධිපති සම්මානය යොදා ගෙන එල්ටීටීඊ සංවිධානය ලෝකය වටේ ගිහින් සල්ලි එකතු කර ගන්නා විතරක් නොවෙයි, ඒ එල්ටීටීඊ එකට ඇති තරම් කන්ටේනර්, එහෙම නැත්නම් බඩු භාණ්ඩ ලබා දෙන්න, විවිධ දේවල් ලබා දෙන්න මේ රටේ ඉන්න රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලටත්, විදේශ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලටත් ඉඩකඩ ලැබුණා. මගේ දැනීමේ හැටියට, දැනට තිබෙන තොරතුරු අනුව අන්න ඒ ජනාධිපති සම්මාන අස්සෙන් ආපු කන්ටේනර්වලින් තමයි, එහෙම නැත්නම් ඒ භාණ්ඩ ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළ තුළින් තමයි, කොටි සංවිධානයට හෙලිකෝප්ටර් ගියේ. ඒවා දෙකක් විතරක් අල්ලා ගන්නා. කියක් ගියාද කියා අපි දන්නේ නැහැ. දැනට තිබෙන තොරතුරු අනුව අද අපටම ගහන බෝට්ටු කොටින්ට ලැබෙන්නේ මේ සුනාමි සහනාධාර යටතේයි.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, එහෙම නම් දැන් මේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය - මේ ත්‍රස්තවාදය - ශක්තිමත් වෙන්නේ කාගේ උදව්වෙන්ද ? අපි ඔවුන් අව තෙක්සේරු කරන්න හොඳ නැහැ. ඔවුන්ට යම් ශක්තියක් තිබෙනවා. නමුත් මේ ශක්තිය ලැබී තිබෙන්නේ කාගෙන්ද ? අපේම ආණ්ඩුවලින්, අපේම නායක නායිකාවන් පැත්තෙන් ලැබුණු උදව්වලිනුයි. ඒ වාගේම අප දන්නවා, අද එල්ටීටීඊ විශාල මාධ්‍ය පෙරමුණක් ගෙන යන බව. අපි දන්නා තරමින් ඒ මාධ්‍ය පෙරමුණට අදාළව දැනට එල්ටීටීඊ සංවිධානයට තිබෙන වන්දිකාර රූපවාහිනී නාළිකා දෙකෙන්, ඔවුන්ගේ මාධ්‍යවලින් ස්පාඤ්ඤයේ සිට ඉන්දුනීසියාව දක්වා මේ රටට එරෙහි තමන්ගේ මතයන් ප්‍රකාශ කරනවා. මේ satellite TV channel දෙක කාගෙන්ද හමිම වුණේ ? එල්ටීටීඊ සංවිධානය හොරෙන් ඇවිත් හදා ගන්නානම් කරන්න දෙයක් නැහැ. ඔවුන්ගේ ශක්තියෙන් කර ගන්නා නම් අපට පිළිගන්න වෙනවා, එය ඔවුන්ගේ ශක්තියයි කියලා. මේක කවුද දුන්නේ ? අපි හොඳාකාරවම දන්නවා, පසු ගිය එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය කාලයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ඉන්න තෝර්වේ තානාපතිවරයා මගින් එය ලබා දෙන්න - එවකට පැවැති ශ්‍රී ලංකා රජය ඉඩ දුන්නු බව. අපේම ආණ්ඩුවේ උදව්වෙන්, අපේම නායකයින් යොදා ගනිමින් අපට ගහනවා, අපේ රටට ගහනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපි එව්වර දුර යන්න ඕනෑ නැහැ. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඊයේ පෙරේදා ජීනීවා සාකච්ඡා තිබුණා. මේ නිශ්චිත මොහොතේ එල්ටීටීඊ එකක් එක්ක සාකච්ඡා කරන්නය කියා කිව්වේ මේ රටේ මොන පුරවැසියාද, මොන ත්‍රිවිධ හමුදාපතිවරයාද කියා අපි අහන්න කැමැතියි. මේ කරපු සාකච්ඡාවෙන් වාසි අත් වුණේ රටටද, කොටින්ටද කියා අපි අහන්න කැමැතියි. අද මේ රටේ පොඩි දරුවා පවා දන්නවා, මේ වෙලාවේ කරපු සාකච්ඡාවෙන් වාසි අත් වුණේ කොටින්ටය කියලා. එක පැත්තකින් තමන්ට තැනි වෙලා ගිය රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික භාවය කොටින්ට ලැබුණා. ඒ විතරක් නොවෙයි. ඔවුන් බොරුවට A-9 පාරත් එක්ක ඔවු වෙඩි ඉඳලා ස්විට්සර්ලන්තයට ගිහින් රුපියල් කෝටි ගණන් සල්ලි එකතු කර ගන්නා. අද ආණ්ඩුවේ අමාත්‍යවරුන් ඒක කියනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. ත්‍රිවිධ හමුදාව සහ රටේ ජනතාව තුළ උද්යෝගයක්, වුවමනාවක් තිබුණා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය යුදමය වශයෙන් බිඳ වට්ටවන්න පුළුවන්ය කියා. ඒ වුවමනාව, ඒ උද්යෝගය, ඒ ශක්තිය බිඳ වැටුණා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, එතකොට දැන් එල්ටීටීඊ සංවිධානයට මේ වෙලාවේ අවශ්‍යම වෙලා තිබුණු දේ, ඔවුන්ට නැති වී ගිය ඒවා අත් පත් කර ගන්න යම් කාලයක්, යම් ඉස්පාසුවක් කවුද ලබා දුන්නේ ? ඉල්ටීටීඊ එක අපේ ආණ්ඩුවේ අමාත්‍යවරුන් බලෙන් ජීනීවා ගෙන ගියේ නැහැ නේ. ඔබතුමිය කල්පනා කරලා බලන්න. ශ්‍රී ලංකා ත්‍රිවිධ හමුදාවේ සොල්දාදුවන් යාපනයේ මාස දෙක, තුන ඉන්නවා, ඔවුන්ට නිවාඩුවට ගෙදර එන්න ප්ලේන් එකක් නැහැ, හෙලිකෝප්ටරයක් නැහැ. හැබැයි, තමල් සෙල්වත්ලා මේ රට විනාශ කිරීම වෙනුවෙන්, ඒ ගොල්ලන්ට ශුවන් හමුදාවේ හෙලිකෝප්ටර් සපයනවා. සාකච්ඡා කළ යුතු මොහොතක් තිබෙනවා. ඒ මොහොත මොකක්ද ?

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ පසු ගිය අවුරුදු 12 දී මේ රටේ බෙදුම්වාදය ශක්තිමත් වෙලා තිබෙන්නේ, ප්‍රධාන වශයෙන් මේ බෙදුම්වාදී සංවිධානයේ ශක්තියට වඩා අපේ රාජ්‍ය ආයතනවල, සමහර විට අපේ ආණ්ඩුවල නායකයින්ගේ හා ආණ්ඩුවල උදව්වෙනුයි කියා අපි කියන්න කැමැතියි. එල්ටීටීඊට උදවු කරලා එල්ටීටීඊයේ හොඳ හිත දිනා ගන්න බැරි බව තමයි මේ පුන පුනා ඔප්පු කරමින් කියන්නේ. ඒ නිසා ත්‍රිවිධ හමුදාවට අවශ්‍ය යම් යම් ක්‍රියා මාර්ග ගන්න - පෙර ක්‍රියා කරන්න කැමැතියි, පසු ක්‍රියා කරන්න - කොටි සංවිධානයෙන් ගැහුවාට පස්සේ ගහන්න අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන සකස් කිරීම වෙනුවෙන් අප හදිසි නීතිය දීර්ඝ කරනවා. අප ඒකට පක්ෂ වෙනවා. එහෙම නැතිව කම්කරුවන් මර්දනය කරන්න, ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාර මර්දනය කරන්න නොවෙයි. ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීම සඳහා පමණක් අප පක්ෂ වෙනවා. කොටි සංවිධානයේ මාධ්‍ය පෙරමුණ, ආර්ථික පෙරමුණ, විදේශ පෙරමුණ, දේශපාලන පෙරමුණ කියන අනෙකුත් පෙරමුණු හුරුකල් කර කර, ත්‍රිවිධ හමුදාව ලවා එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ යුද කොන්දට විතරක් ගහලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැරි බව අපි ඔබතුමියට කියන්න කැමැතියි.

ඒ වාගේම තවත් කාරණයක් අපි ඔබතුමියගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමැතියි. මේ නිශ්චිත මොහොතේ සාකච්ඡා කරන්න කියලා මේ ආණ්ඩුවට බල කළේ කවුද ? මේ රටේ එක ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂිකයෙක්වත් ජනාධිපතිතුමාට කිව්වාද ‘ගරු ජනාධිපතිතුමනි, දැන් සාකච්ඡා කරන්න’ කියලා ? අපි ඒ බවක් දැක්කේ නැහැ. කවුද සාකච්ඡා කරන්න කිව්වේ ? තෝර්වේ රට ඇතුළු විදේශ රටවල් අපේ ප්‍රශ්නය අනවශ්‍ය ලෙස ජාත්‍යන්තරකරණය කරලා, එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ විදේශ පෙරමුණ වෙච්ච තෝර්වේකාරයාගේ නැත්නම් වෙනත් විදේශ ආණ්ඩුවල ලණු කපලා, මේ රටට සාමය ගෙනෙන්න බැහැ. සාමය කියන්නේ තුවක්කු පත්තු වෙන්නේ නැති එකට වඩා වැඩි දෙයක්. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපි ඔබතුමියගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමැතියි, ආණ්ඩුව මේ ප්‍රශ්නය අනවශ්‍ය ලෙස ජාත්‍යන්තරකරණය කර තිබෙන බව. ආණ්ඩුව මේ ජාතික ප්‍රශ්නය අනවශ්‍ය ලෙස විදේශ රටවලට දීලා තිබෙනවා. අප විතරක් නොව, හිටපු විදේශ කටයුතු අමාත්‍ය ගරු ලක්ෂ්මන් කදිරිගාමර් ඇමතිතුමාත් මේ මතය දැරුවා. 2003 අවුරුද්දේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ නිවේදනයක් වශයෙන් ඔහු පැහැදිලිවම කිව්වා. ‘අපේ ප්‍රශ්නය අනවශ්‍ය ලෙස ජාත්‍යන්තරකරණය කරලා තිබෙනවා. ඒක වැරදියි’ කියලා.

එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී කටයුතු නිසා අද උතුරේ දෙමළ ජනතාවට ආහාර පිළිබඳ ගැටලුවක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒක ඇත්ත. ඒ නිසා භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය ශ්‍රී ලංකා නාවුක හමුදාව හෝ ශ්‍රී ලංකා රජය හෝ කරනවා වෙනුවට. ඒකේ තිබෙන අඩු පාඩුකම් රජය පැත්තෙන් හදා ගන්නවා වෙනුවට දැන මොකක්ද කරන්න යන්නේ ? එක්සත් ජාතීන්ගේ කොඩිය ගහගෙන ආහාර ගෙන යන්න හදනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, කවදා වන තුරුද මේක කරන්නේ කියලා අපි මේ ආණ්ඩුවෙන් අහන්න කැමැතියි. කවදාද මේක ඉවර වෙන්නේ ? මේ මොකක්ද වෙන්නේ ? අපේ රටේ ප්‍රශ්නයට අනවශ්‍ය ලෙස තෝර්වේකාරයන් වද්දා ගන්න නිසා තමයි, ඡන්දයෙන් පත් වෙච්ච ජනාධිපතිගෙන් තෝර්වේකාරයෝ ප්‍රශ්න පහක් අහන්නේ. එක්සත් ජාතීන්ගේ කොඩිය ගහගෙන බඩු බෙදන්න ගන්නට පස්සේ මොකද වෙන්නේ ? ශ්‍රී ලංකා නාවුක හමුදාව සතු ව තිබෙන, රජය සතු ව තිබෙන ඒ බලය නැති වෙනවා. කිලිනොච්චියේ ඉන් න යුනිසෙෆ් සංවිධානයේ නියෝජිතවරිය අවුරුදු දහයක් තිස්සේ රජයට එරෙහිව ප්‍රකාශ තිබුණ් කරනවා. දැන දැන තෝර්වේකාරයෝ වද්දා ගෙන දැන් කන පරිප්පුවට වඩා, මේ රටට කරන හානියට වඩා හානියක් මේ නිසා සිදු වෙනවා. එක්සත් ජාතීන් කියලා වෙනම එකක් නැහැ නේ. එක්සත් ජාතීන් හෝ ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව හෝ කිව්වාට, තිබෙන්නේ රටවල් 14යි. ඒ රටවල් දහහතරෙකුත් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයයි, බ්‍රිතාන්‍යයයි වාගේ රටවල් දෙක තුනක් අපේ රටට අදාළව ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ආණ්ඩුව දැන් පැනලා ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව දැනුවත් කරනවා. ඒ - 9 පාර ගැන. ජීනීවා සාකච්ඡා ගැන පක්ෂ නායකයෝ දැනුවත් කළේ නැහැ; සර්ව පාක්ෂික සමුළුව දැනුවත් කළේ නැහැ. තකහනියේ ඇවිල්ලා තානාපතිවරු දැනුවත් කළා. තානාපතිවරු දැනුවත් කිරීමේ ඕනෑකම තිබෙනවා, සමහර විශේෂ අවස්ථාවලදී, මේ මොකක්ද කරන්නේ ? කොටි සංවිධානයේ, බෙදුම්වාදයේ විදේශ පෙරමුණට ආණ්ඩුව ඇතුළට එන්න ඉඩ දෙනවා. ඒ නිසා කොටි සංවිධානයේ මේ පෙරමුණු ගණනාව තේරුම් අරගෙන, ඒ සියලුම පෙරමුණුවලට විරුද්ධව පියවර ගන්නේ නැතිව හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීමෙන් පමණක් මේ රටේ ත්‍රස්තවාදය බිඳින්නත් බැහැ; සාමය ගෙනෙන්නත් බැහැ.

ඒ එක්කම තවත් කාරණයකට ඔබතුමියගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමැතියි. අවුරුදු 19ක් තිස්සේ මේ රටේ හමුදාවටත් කරන්න බැරි වුණු දෙයක්, ජනාධිපතිවරුන්ට කරන්න පුළුවන්කම තිබුණත් කළේ නැති දෙයක්, මේ

පාර්ලිමේන්තුවට කරන්න බැරි වුණු දෙයක් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ජයන්ත විජේසේකර මැතිතුමාත්, ගරු වසන්ත පියතිස්ස මැතිතුමාත්, සමන්තුරේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ක්‍රියාකාරී සභාදරයකුත් කළා. ඒ අය ඉදිරිපත් කළ නඩුවකට අනුව උතුරෙන් නැගෙනහිර වෙත් කරන්න ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒකමතික තීන්දුවක් දුන්නා. ඩොංගු වසංගතය වාගේ බෝ කළා නේ, නැගෙනහිර නොතිබුණු ප්‍රශ්නයක්. මේක උතුරේ තිබුණු ප්‍රශ්නයක්. උතුරත්, නැගෙනහිරත් එකතු කිරීම නිසා එය නැගෙනහිරට ගෙනැල්ලා ඒ මිනිසුන්ගේ සංවර්ධනය, ඒ මිනිසුන්ගේ අයිතිවාසිකම් අවුරුදු 19ක්ම නැති කළා. ඒවා නැති කරලා සම්පූර්ණයෙන්ම අර ප්‍රශ්නයේ ගොදුරක් බවට පත් කළා. ඒ සඳහා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒකමතිකව නඩු තීන්දුවක් ලබා දුන්නා. අපි කියන්න කැමැතියි, 1987දී පළාත් සභා ඇති කිරීම - බලය විමධ්‍යගත කිරීම - පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිශ්චයකාරවරු නව දෙනෙක් දුන්න නඩු තීන්දුවේදී විනිශ්චයකාරවරු හතර දෙනෙක් ඒකට විරුද්ධ වුණු බව. වැඩිපුර එක ඡන්දයකින්, පස් දෙනෙකුගේ කැමැත්ත නිසා තමයි ඒ නඩු තීන්දුව ලැබුණේ. නමුත් මේ තීන්දුව එහෙම නොවෙයි. විනිශ්චයකාරවරුන් පස් දෙනාම ඒක මතිකව කියා තිබෙනවා, නීතියට අනුව මේ එකතු කිරීම වැරදියි, ඒ නිසා වෙන් කළ යුතුය කියා. දැන් රජයට ඒක කර දී තිබෙනවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් ඉදිරිපත් කළ නඩුවකට, ඒ ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥ මහත්වරුන්ගේ ප්‍රඥාවට පිත් සිද්ධ වෙන්න මේ රටේ අධිකරණය විසින් මේ ආණ්ඩුවට අතිවිශාල වරමක් ලබා දී තිබෙනවා. බෙදුවාදී ව්‍යාපාරය තමන්ගේ ඉතිහාසයේ ලබපු ලොකුම පරාජය ලබා තිබෙනවා. දැන් මොකක්ද කරන්නේ? තවම ආණ්ඩුව පැත්තෙන් ඒකට අදාළ කරන පරිපාලනමය පියවර ටික ගත්තේ නැහැ. නැගෙනහිර පළාත් සභාව ඇති කරන්න අදාළ කරන කටයුතු ටික වේගයෙන් සිදු වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා දැන් ඒ අය මොකක්ද කරන්නේ? කෙළින් කියන්නේ නැතිව වටෙන් එක එක කථා කියනවා. ඒ නිසා දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? දැන් කියනවා, නැගෙනහිර ජනතාවගේ මතය අහනවා කියලා. නැගෙනහිර ජනතාවගේ මතය අහුවාට කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නැගෙනහිර ජනතාව ඒකට සියයට සියයකින්ම අනෙක් පැත්තට උත්තර දෙයි. පරද්දවයි. ඒ මොකද? නැගෙනහිර පළාතේ ජනතාව නියෝජනය කරන, ඒ පැත්තට යන, ඒ පැත්තේ වැඩ කරන හැම පක්ෂයකම මන්ත්‍රීවරු ඒ අදහස වඩා හොඳින් පිළිගනී කියා මා හිතනවා. නොයන අය ඒ ගැන දන්නේ නැහැ. නමුත් ආණ්ඩුවේ ස්ථාවරය මොකක්ද කියා අපි අහන්න කැමැතියි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් දුන් නඩු තීන්දුව නිසා ආණ්ඩුවට අතිශය විශාල අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ නිසා අද මේ ආණ්ඩුව අත් හරිමින් තිබෙන්නේ මොන තරම් ස්වර්ණමය අවස්ථාවක්ද කියලා බලන්න. උතුරෙන් නැගෙනහිර වෙත් කර දී තිබෙනවා. එල්ටීටීඊ එක දෙකට කැඩිලා තිබෙනවා. හමුදාව යම් යුද්ධය ජයග්‍රහණ අර ගෙන ඒ තිබුණු මිථ්‍යාව කඩා දමා තිබෙනවා. මොකක්ද මිථ්‍යාව ? මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපට එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ මාධ්‍ය පෙරමුණෙන් මතයක් හදලා දීලා තිබෙනවා. මොකක්ද? ශ්‍රී ලංකාවේ ත්‍රිවිධ හමුදාවට එල්ටීටීඊ සංවිධානය යුද්ධය වශයෙන් බිඳ වට්ටන්න බැහැයි කියා තිබෙනවා. මේ කථාවේ ඇත්ත මොකක්ද? මා දන්නා තරමින් ශ්‍රී ලංකා ත්‍රිවිධ හමුදාවේ සහ පොලීසියේ ක්‍රියාත්මක රාජකාරියේ පමණක් 1,50,000ක් ඉන්නවා. මේ හමුදාවල ඉන්නේ කවුද? අවුරුදු 18ට වැඩි, නිශ්චිත උසක්, මහතක් තිබෙන, හොඳ පුහුණුවක් තිබෙන, අදාළ පහසුකම් යම් මට්ටමකින් සම්පූර්ණ කළ, 1,50,000ක බලකායක් මේ පැත්තේ ඉන්නවා. කොටි සංවිධානයට ඉන්නේ කවුද? අල්ලා ගෙන ගිය, අවුරුදු 12, 13 වයසේ පුළුල් දරුවෝ. අම්මලාගෙන් බලෙන් අල්ලා ගෙන ගිහිල්ලා, පැහැර ගෙන ගිහිල්ලා පුහුණු කරන, හරිනැරි කන්න නැති, රබර් සෙරෙප්පු කැලී දෙක දා ගන්න, අය ඕනෑ නම් - අනිත්‍රත් දාලා කියන්නම් - 8,000ක් ඇති. නමුත් අපට කියලා තිබෙන මතය මොකක්ද? එල්ටීටීඊ මාධ්‍ය පෙරමුණෙන් මතයක් හදා තිබෙනවා, මේ 1,50,000කට, මේ 8,000 යුද්ධය වශයෙන් වට්ටන්න බැහැයි කියලා. ඒක තමයි තිබුණු මතය. හැබැයි ශ්‍රී ලංකා ත්‍රිවිධ හමුදාව අවස්ථා ගණනාවකදීත්, ඉතා මැනකදීත් ඒ මතය කඩා දමා තිබෙනවා. නමුත් රජය මොකක්ද කරන්නේ? ඒ මාධ්‍ය පෙරමුණට මෙහේ වැජඹෙන්නට ඉඩ දෙනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි තුනක කාලයක් තිබෙනවා

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)

(The Hon. Bimal Ratnayake)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඒ කාලය තුළ මා අවසන් කරනවා.

ඒ නිසා දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? දැන් එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ මතය යනවා. තමිල් සෙල්වන්ගේ සාකච්ඡාව යනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, විරුද්ධ පක්ෂයට ඉඩ දෙන එක වෙනම දෙයක්. මේ රටේ ජනමාධ්‍ය මගින් දේශපාලන සංවාද කිරීමේ සංස්කෘතියක් තිබුණා. තුලාව, සංකෝලය අරවා මේවා කියලා තිබුණු ඒ සංවාද ඔක්කොම දැන් වහලා. දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? දැන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට පමණක් නොවෙයි, වෙනත් අයටත් අවස්ථාවක් නැහැ. දැන් ඒ වා ඔක්කොම වහලා මොකක්ද කර ගෙන යන්නේ? රටට විරුද්ධ මතය යවනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විරුද්ධ පක්ෂවල මතය වහන එක නොවෙයි සදාචාරය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විරුද්ධ පක්ෂවල මතයට අවස්ථාව දෙන්න ඕනෑ. හැබැයි, කිසිම රටක් තමන්ගේ රටට විරුද්ධ මතයට අවස්ථාව දෙන්නේ නැහැ. ඇමෙරිකාව, ඩිමොක්‍රටික් පක්ෂයට chance එක දුන්නට බිත් ලාඩන්ට chance එක දෙන්නේ නැහැ. මෙහේ මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? රටට ආදරය කරන, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කොටස්වලට ඒ මතය කියන්න දෙන්නේ නැහැ. රටට විරුද්ධ අයගේ මතය කියන්න ඉඩ දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි කියන්න කැමැතියි, තමිල් සෙල්වන්ගේ මතය අද සිරස වාහිනියෙන් අර වාහිනියෙන්, මේ වාහිනියෙන් යනවා. දැන් බලන්න, මේ කොටින්ගේ මාධ්‍ය පෙරමුණ.

පසු ගිය කාලයේ සියලුම ජනමාධ්‍ය කොටින්ට මේජරලා, ජෙනරාල්ලා කියමින් හිටියේ. ඒක නතර වුණා. ඊට පස්සේ කොටින්ට “මහතා”, “මහතා” කිය කියා ආවා. ඒකත් බොහෝ මාධ්‍ය නතර කළා. හැබැයි, කොටි සිරසෙන් නතර කළේ නැහැ. නමුත් දැන් මේ ළඟදී ඒකත් නතර කළා. නතර කරලා මොකද කළේ? කොටින්ගේ දේශපාලන අංශයේ නායකයාගේ නමට “මහතා” කියන එක, තමිල් සෙල්වන් “මහතා” කියන එක නතර කරන කොට, කොටින්ගේ “මහතා” ගලවන කොට මොකද කළේ, රටේ ඡන්දෙන් පත් වුණු ජනාධිපතිගෙන් “මහතා” ගැලව්වා. දැන් කොහොමද කියන්නේ? කොටි දේශපාලන අංශයේ තමිල් සෙල්වන් කියනවා. කොටියාට “මහතා” නැත්නම් ජනාධිපතිටත් “මහතා” නැහැ. ඉතින් මේවාට යන්න දෙනවා.

ඒ නිසා අපි මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියගේ අවධානය යොමු කරවන්නේ, මේ ආණ්ඩුවේ අවධානය යොමු කරවන්නේ, කොටි ගැහුවාම, ත්‍රිවිධ හමුදාව තිබෙන පළියට ත්‍රිවිධ හමුදාව ලවා කොටින්ට ගහන ගමන්, කොටින්ගේ අනෙක් පෙරමුණු හුරුකල් කරලා රටට සාමය ගෙනෙන්න බැහැ, ත්‍රස්තවාදය පරාජයට පත් කරන්න බැහැ කියන එකයි. කකුල් දෙක දෙපැත්තේ නියා ගෙන කරන යුද්ධයෙන් කකුල් දෙකම නැති වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවට කියන්නේ මෙයයි. ත්‍රස්තවාදය පැරද වීමේ ජන වරමක් තිබෙනවා. ත්‍රස්තවාදයේ සියලු පෙරමුණු තේරුම් අරගෙන ඒක පරදවන්න ජනතාවගේ ලැහැස්තියක් තිබෙනවා.

දැන් ඔබතුමිය බලන්න. සීනි කිලෝ එක රුපියල් 60ට ගියා, මේ රටේ ජනතාව මොකත් කියලා නැහැ. ඊයේ වන කොට ඇමැතිවරුන් 72ක් ඉන්නවා, මිනිසුන් මොකත් කියන්නේ නැහැ. සමහර ඇමැතිවරුන්ගේ දූෂණ, වංචා ගැන විශාල වශයෙන් තොරතුරු ලැබී තිබෙනවා. නමුත් මේවා ගැන මහජනතාව තවම පාරට බැහැලා නැහැ. කරුණා අම්මන් කණ්ඩායම දෙකට කැඩිලා තිබෙනවා. උතුරෙන් නැගෙනහිර වෙත් කරලා තිබෙනවා. බෙදුම්වාදයට එරෙහි මේ වාගේ අතිශය විශාල, වටිනා වටපිටාවක් තිබෙන වෙලාවකදී ආණ්ඩුව කොටි සංවිධානයත් සමඟ ජීනිවා යමින්, කොටින්ගේ අනෙක් පෙරමුණු පෝෂණය කරමින් මේ කරන කටයුත්ත නතර කරන්න කියා අවධාරණය කරමින්, හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීමේ ඇත්ත අවශ්‍යතාව තේරුම් අරන් එහි උපරිම ප්‍රතිඵල ගන්න නම් කොටින්ගේ මේ යුද පෙරමුණ වගේම අනෙක් පෙරමුණක් දුර්වල කළ යුතුයි කියන මතය ඉදිරිපත් කරමින් මා නිහඩ වෙනවා. ස්තූතියි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ස්තූතියි, ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ගරු මනෝ ගනේෂන් මන්ත්‍රීතුමා. මිනිත්තු 10යි.

[අ. හා. 2.16]

ගරු මනෝ ගනේෂන් මහතා

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)

(The Hon. Mano Ganesan)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියට ස්තූතියි. මගේ කථාව පටන් ගන්නට ඉස්සෙල්ලා මට එක දෙයක් කියන්න තිබෙනවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රී ගරු සුබසිංහ මැතිතුමාගේ කථාව මම උදේ අහ ගෙන හිටියා. එතුමා

[ගරු මනෝ ගනේෂන් මහතා]

කිවිවා, 1983 එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව පැවතුණු සමයේදී කළු පිළි කෝලාහලයක් ඇති වුණා කියලා. ඇති කළා, ඇති වුණා, ඒක මොකක් වුණත් ඒකේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඊට පසුව එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිර්මාණය වුණා කියා කිව්වා. එයට පෙර මේ රටේ දෙමළ ජනයා සන්නේෂයෙන් ජීවත් වුණා කියලා කිව්වා. ඒක සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. මා ඒක සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. මොකද, 1983 කෝලාහලයක් ඇති වුණා, ඒක ඇත්තයි. ඊට පස්සේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය ශක්තිමත් වුණා, ඒකත් ඇත්තයි. නමුත් ඊට පෙර 1981 ප්‍රශ්න තිබුණා, 1978 ප්‍රශ්න තිබුණා, 1965 ප්‍රශ්න තිබුණා, 1961 ප්‍රශ්න තිබුණා, 1958 ලොකු කෝලාහලයක් තිබුණා. එතකොට පසුගිය මේ අතීතය අමතක කර දාලා, මකලා දාලා ජනතා විමුක්ති පෙරුමේ දෙයක් කරන්න හදනවා නම් ඒක සම්පූර්ණ වැරදියි, ඒක සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. දෙමළ ජනතාවගේ නියෝජිතයා වෙනුවෙන් මට මේක කියන්න වෙනවා. මොකද, මේ රටේ පසු ගිය කාල පරිච්ඡේදවලදී දෙමළ ජනයාට සිදු වුණු අසාධාරණය නිසා තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිර්මාණය වුණේ. ඉතිං එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිර්මාණය කරපු අය තමයි මේ අය. දෙමළ ජනයාට සිදු වුණු මේ අසාධාරණය නිසා තමයි, කෝලාහල ටික ඇති වුණු නිසා තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිර්මාණය වුණේ. එල්ටීටීඊ සංවිධානය උඩ ඉදන් වැටුණේ නැහැ. ප්‍රභාකරන් මහත්මයා උඩ ඉදන් වැටුනේ නැහැ. ඒක අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. දේශපාලන වුවමනාවන් නිසා පසු ගිය අතීතය අමතක කරලා දාලා, මකලා දාලා අපුත් අතීතයක් ලියලා දෙයක් හදලා පෙන්වන්න හදනවා නම් ඒක වැරදියි.

අනෙක් කරුණ මෙයයි. අපට මේ දේශනා දෙන මහත්වරු කවුරු හරි ඉස්සරහට ඇවිත්, මේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට, දෙමළ ජනයාට තිබෙන ප්‍රශ්නයට යෝජනා මාලාවක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමැති වෙන්නේ නැහැ. දේශනාවන් පමණයි අපට දෙන්නේ. අදත් බලන්න, මේ රජය කරන්නේ මොකක්ද කියා. කණ්ඩායමක් අරගෙන ඉන්දියාවට ගොස් තිබෙනවා. එහේ ගිහිල්ලා මොනවාද කරන්නේ? පංචායත් රාජ් ක්‍රමය ගැන සොයා බලනවාලු. මොකක්ද, අපට දෙන පණිවුඩය? අර අඹ ගහ යට ඉඳ ගෙන අපට ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නය කියා කියනවාද? අප බලාපොරොත්තු වන්නේ පංචායත් රාජ්‍ය ක්‍රමය නොවෙයි නේ. දෙමළ ජනයා මේ රටේ ජාතියක්, විශේෂයෙන්ම උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ, කොළඹ සහ දකුණේ ජීවත් වන දෙමළ ජනතාව සුළු ජාතියක් වන්න පුළුවන්. එතැන ඒ අය ජාතියක්. සිංහල ජාතිය හා සමානවම අයිතියක් ඒ අයටත් මේ රටේ තිබෙනවා, ලංකාවේ තිබෙනවා. ඒ නිසයි ඒ අය බලය බෙදා ගන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. දේශපාලනිකව බලය බෙදා හරින්නේ නැතුව මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්න බැහැ. එතුමා දැන් කියන්නේ පංචායත් රාජ් ක්‍රමයලු. මා නම් දන්නේ නැහැ මොකක්ද කියා. මේක විහිළුවක්. මොන විකාරයක්ද කියා මට තේරෙන්නේ නැහැ. ඒ අය යන මාර්ගය දිහා බලන කොට මා හිතන්නේ යෝජනා මාලාව ඉදිරිපත් කරන්න තවත් අවුරුදු සියයක් ගත වෙයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*මාණ්ඩුමිත්‍ර උණුමුල්ල*)

(An Hon. Member)

ඉන්දියාවේ ගිහිල්ලා [බාධා කිරීමක්]

ගරු මනෝ ගනේෂන් මහතා

(*මාණ්ඩුමිත්‍ර මනෝ ගනේෂන්*)

(The Hon. Mano Ganesan)

ඔව්, එහෙම තමයි ඔය ගොල්ලන් කියන්න. මේ යන විධියට ගියොත් තව අවුරුදු සියයක් යයි. ඒකට අපට විසඳුමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. යෝජනා මාලාවක් ලබා දෙන්න කවුරුවත් කැමති වන්නේ නැහැ. උනන්දු වන්නේ නැහැ. ලබා දීලත් නැහැ. ඒක යථාර්ථය. ඒ අවස්ථාවේදී එල්ටීටීඊ සංවිධානයට දොස් කියනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය ත්‍රස්ත වැඩ පිළිවෙළකට යොමු වී තිබෙනවා. මිනි මරලා තිබෙනවා. ඔවුන් ඒවා කර තිබෙනවා. මා නැහැයි කියා කියන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ සංවිධානය ඒ තත්ත්වයට තල්ලු කළේ කවුද? දැනුත් කවුරුවත් යෝජනා මාලාවක් ඉදිරිපත් කරන්න සූදානම් වන්නේ නැහැ; ලැස්ති වන්නේ නැහැ.

මෙතේ ඇවිල්ලා මේ අය ඩයලස් දේවානන්ද මහත්මයා ගැන කථා කරනවා; ආනන්ද සංගර් මහත්මයා ගැන කථා කරනවා. අඩුම ගණනේ ආනන්ද සංගර් මහත්මයා කියන දේටත්, ඒ මට්ටමටත් ගෙනල්ලා නැහැ නේ, මේ ගොල්ලන්. ඉතින් කොහොමද මේක කරන්නේ? ආනන්ද සංගර් මහත්මයා ගැන දැන් කතා කරනවා. එතුමා දැන් හොඳය කියා කථා කරනවා. මොකද, එතුමා ප්‍රභාකරන් මහත්මයාට බණිනවාලු. හරි. නමුත් ආනන්ද සංගර් මහත්මයා කියන දේ මේ අය කරනවාද? ඒක කරන්නේ නැහැ නේ. ඒක කරන්න සූදානම් නැහැ. ඒකයි මේ රටේ තිබෙන යථාර්ථය. ඒ යථාර්ථය නිසා තමයි ජනවාර්ගික

ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ ප්‍රශ්නය තිබෙන නිසා තමයි මගේ දිස්ත්‍රික්කයේ - කොළඹ නගරයේ - පැහැරගැනීම් සිදු වන්නේ; මිනි මැරුම් සිදු වන්නේ; කප්පම් ගැනීම් සිදු වන්නේ.

මට මේ කාරණය ගැන කියන්න හරි කතාගාවුයි. ගිය සුමානයේ අප පොලිස්පතිතුමා හමු වුණා. පොලිස් මූලස්ථානයේදී එතුමා හමුවෙලා කථා කර, සුහද සාකච්ඡාවක් කර ආවා. මට දකින්න පුළුවන් වුණා, ඊයේද, පෙරේදාද එතුමා මාධ්‍ය සාකච්ඡාවක් පවත්වලා අසත්‍ය කථාවක් කියා තිබෙනවා. මට මගේ මහජන අධිකෂණ කමිටුව හරහා වාර්තා වී තිබෙනවා, දැනට කොළඹ පමණක් - කොළඹ නගරයේ නැත්නම් අවට පමණක් - 33 දෙනෙක් අතුරුදහන් වී තිබෙනවාය කියා; 10 දෙනෙක් මැරලා තිබෙනවා කියා; 11 දෙනෙක් අරගෙන ගිහිල්ලා කප්පම් දීලා ඊට පස්සේ නිදහස් කර තිබෙනවාය කියා. මේකේ වාර්තාව ඉතා පැහැදිලිව මා ළඟ තිබෙනවා. I have here credible documents. එතකොට එතුමා මොකක්ද දැන් කරන්නේ?

ගිය සුමානයේ Crow Island එකෙන් එක ගැනු ලමයෙක් අතුරුදහන් වුණා. එය දැනගන්න ලැබුණා. ඒක වාර්තා වුණා. ඒක පොලිසියට පැමිණිලි කළා. දැන් වාර්තා වී තිබෙනවා, ඒ ගැනු ලමයා ගිහිත් තිබෙන්නේ යම්කිසි පොද්ගලික හේතුවක් උඩය කියා, කාරණාවක් උඩය කියා. ඒක එක සිදු වීමක්. ඒ එක සිදුවීම පදනම් කරගෙන පොලිස්පතිතුමා ඊයේ පෙරේදා කියා තිබෙනවා, මේ හැම දෙයක්ම අසත්‍යය කියා. එතුමාට කොහොමද අයිතිය තිබෙන්නේ මේක අසත්‍යය කියා කියන්න? පොලිස්පතිතුමා ගැන මා ඉතාම කතාගාවු වනවා. ගිය මාසයේ Temple Trees එකෙන් ගිහිල්ලා අපේ ආරක්ෂක නිලධාරීන් හමු වුණු අවස්ථාවේදී ඒ අය කිව්වේ මොකක්ද? මේ කොළඹ ජීවත්වන දෙමළ ජනයා සහයෝගය දෙන්නේ නැහැයි කියා කිව්වා. එක පුද්ගලයෙක් අත්අඩංගුවට ගන්න උදවු වන්න අපේ මහජන අධිකෂණ කමිටුවට පුළුවන් වුණා. ඒ පුද්ගලයා දැන් පොලිස් අත්අඩංගුවේ ඉන්නවා. He is under police custody. දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? මාසයකට වැඩි කාලයක් ගියා. පොලිසිය කිසිම වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර නැහැ. මොනවත් කර නැහැ. තාමත් මේවා සිද්ධ වනවා. අතුරුදහන් වීම් වනවා. මිනි මැරීම් වනවා.

එදා අප කොළඹ කොටුව දුම්රිය ස්ථානය ඉදිරිපිට පවත්වනු උද්ඝෝෂණය පොලිස්පතිතුමාට ඇවිත් බලන්න තිබුණා. ලමයින් ඇවිත් හිටියා. කාන්තාවන් ඇවිත් හිටියා. තමන්ගේ දූ දරුවන් නැති වුණු අම්මලා තාත්තලා ඇවිත් හිටියා ස්වාමිපුරුෂයන් නැති වුණු කාන්තාවන් ඇවිත් සිටියා. සහෝදරයන් නැති වුණු සහෝදරියන් ඇවිත් හිටියා. එතැන ඇවිත් බලන්න එපැයි. ඒක මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. මේක ත්‍රස්ත ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මේක බෙදුම්වාදී ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මේක යුද්ධ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලාට මේ රටේ මේ නගරය ආරක්ෂා කරන්න අප සහයෝගය දෙනවා. ඒක තමයි අපටත් ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ. නමුත් ආරක්ෂා කරන්නය කියා ඇවිල්ලා නිකම් මිනිස්සු උස්සාගෙන ගියාම මරන එක නොවෙයි කරන්න තිබෙන්නේ. මරන්න බැහැ. මේ රටේ දැන් පවතින රජය තිල වශයෙන් පත් වුණු රජයක්. පිළිගැනීමක් තිබෙන රජයක්. අපේ රජය. අප විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉන්න පුළුවන්. නමුත් අපේ රජය කියා අප කියන්න ඕනෑ. මැතිවරණ සමයේදී විරුද්ධ වන්න පුළුවන්. නමුත් දැන් මේක අපේ රජය. අපේ ජනාධිපතිවරයා, අපේ පොලිසිය, අපේ හමුදාව. එතකොට අපට ආරක්ෂාවක් දෙන්න රජයට යුතුකමක් තිබෙනවා. දැන් මොකද, මෙතැන වෙලා තිබෙන්නේ? මෙතැන අතික් පැත්ත වන්නේ. සාමය, නීතිය ආරක්ෂා කරන්න සහයෝගය දෙනවා. ඒ අතරම මේ පැහැරගෙන යාම්, මිනිමැරීම්, කප්පම් ගැනීම් නවත්වන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව පොලිස්පතිතුමා නිකම් මෙතැන අසත්‍ය වාර්තා කරන්න එපා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(*ඡායාග්‍රහණය කරනු ලබන මාණ්ඩුමිත්‍ර මනෝ ගනේෂන්*)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු දෙකයි තිබෙන්නේ.

ගරු මනෝ ගනේෂන් මහතා

(*මාණ්ඩුමිත්‍ර මනෝ ගනේෂන්*)

(The Hon. Mano Ganesan)

ඊයේ එතුමා පවත්වනු මාධ්‍ය හමුව සම්බන්ධයෙන් මා ඉතාම කතාගාවු වනවා. ඒකට විරුද්ධ වනවා. මේකේ සිදුවීම් 54ක් වාර්තා වී තිබෙනවා. අවම වශයෙන් 54ක් තිබෙනවා. එතකොට එක සිදුවීමක් අරගෙන එතුමා කියනවා, ඔක්කොම අසත්‍යය කියලා. දේශපාලන වාසි ලබන්න අසත්‍ය කියනවා කියලා කියනවා. ඒක සම්පූර්ණ වැරදියි. මෙතැන මා කථා කරන්නේ කොළඹ නගරය

ගැන. 10 දෙනෙකුගේ මළ සිරුරු අපට හොයා ගන්න පුළුවන් වුණා. ඒවාට එතුමා වග කියනවාද? ආරක්ෂාව සම්බන්ධව වගකීම තිබෙන ප්‍රධාන නිලධාරියා වශයෙන් එතුමා ඒවාට වග කියනවාද? ඒකට එතුමා දෙන උත්තරය මොකක්ද? ඒ උත්තරය දැනගන්න මා කැමැතියි. දැනට තව 33 දෙනෙක් අතුරුදහන් වෙලා තිබෙනවා; සොයා ගන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. ඒ අයගේ පවුල්වලට කඩුල්ල උත්තර දෙන්නේ? ඒ 33 දෙනා කෝ දැන්? ඒවාට උත්තර දෙන්නේ නැතිව අද එක කාරණයක් අරගෙන කථා කරන එක සම්පූර්ණ වැරදියි. ඒ මතයේ ආණ්ඩුව ඉන්නවා නම්, පොලීසිය ඉන්නවා නම්, ආරක්ෂක හමුදාව ඉන්නවා නම් කොළඹ ජීවත් වන දෙමළ ජනයාට ආරක්ෂාව දෙන්න බැහැ කියා පැහැදිලි කියන්න. ඉතුරු ටික අපි බලා ගන්නම්, මොනවා හරි. ඒක රජයට තිබෙන වගකීම. ඒ විධියට කථා කිරීම ගැන අප සම්පූර්ණ විරුද්ධ වෙනවා. අප ඒකට කැමති නැහැ.

අනික් එක මේ කොළඹ නගරය තුළ පැහැර ගෙන යාම්, මිනී මැරීම් ප්‍රශ්නවලට ඉදිරිපත් වුණාට පස්සේ මට පොද්ගලිකව ලොකු තර්ජනයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මට දැන් ලෝන් එකෙන් මැසෙප්ස් එවනවා. මට ටෙලිෆෝන් කර කථා කරනවා. මරණ තර්ජන කර ලියුම් එවනවා. මේ අයට මා කියන්න කැමැතියි, මා කවදාවත් පටන් ගන්න දේ අත හැර දමා දුවන මිනිසෙක් නොවෙයි කියලා. එහෙම කරලා මාව හය කරන්න බැහැ. ඒ නිසා මා පොලිස්පතිතුමාටත් කියනවා, රජයටත් කියනවා, මන්ත්‍රීවරුන්ට ආරක්ෂාව ලබා දෙන්න තමුන්තාන්සේලාට වගකීමක් තිබෙනවා කියා. ඉතින් ආරක්ෂාව ලබා දෙන්න. අප වෙන කොහේද යන්නේ? තර්ජන ඉදිරිපත් කර, මරනවා කියලා, threaten කරන්න බැහැ.

The people who are threatening me are the enemies of the people, enemies of justice, enemies of democracy and enemies of Parliament. I am telling you this because if they are thinking that by threatening me they can pressurize me to go away from this, they are making a mistake. I am not that type of a person. I will not go away from this. I will fight until the last because my struggle is against injustice.

ඉතින් ඒක තේරුම් ගන්න ඕනෑ. මේ විධියට ඉදිරිපත් වෙලා වැඩ කරන, ඡන්දය දී පාර්ලිමේන්තුවට එවපු ජනතාව වෙනුවෙන් වැඩ කරන, කෙළින් කථා කරන, අසාධාරණයට එරෙහිව වැඩ කරන මන්ත්‍රීවරුන්ට තර්ජනය එල්ල කරන එක තවත්වා ගන්න බැරි නම්, අභියාචනා ජනතාව උත්සවය ගෙන යාම තවත්වා ගන්න බැරි නම්, මේ මිනී මැරීම් තවත්වා ගන්න බැරි නම්, පැහැර ගැනීම් තවත්වා ගන්න බැරි නම්, ඒකට වෙන න්‍යායක් ඇවිල්ලා මෙතුනට කියන්නේ. එක සිදුවීමක් අරගෙන ඒක පදනම් කරගෙන මේ ඔක්කොම අසත්‍යය කියා කියනවා නම් අපට පොලීසියක් ඕනෑ නැහැ. රජයක් ඕනෑ නැහැ. අපට මොනවාටත් ඕනෑ නැහැ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කාලය අවසානයයි.

ගරු මනෝ ගනේපන් මහතා

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)

(The Hon. Mano Ganesan)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඒ නිසා මගේ අදහස මෙන්ම මේකයි. පොලීසියත්, රජයත්, රාජ්‍ය ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයත් තව වගකීමෙන් වැඩ කරන්න ඕනෑ. මේක මානව අයිතිවාසිකම් ප්‍රශ්නයක්. මේක මානව ප්‍රශ්නයක්. සාමාන්‍ය යුද්ධ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි මේක. මානව ප්‍රශ්නයක්. ඒක ඔප්වට අරගෙන වැඩ කරන්න ඕනෑය කියා ඉල්ලමින් මා නිහඩ වෙනවා.

(අ.හ. 227)

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා (විදුලිබල නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය)

(மாண்புமிகு மகிந்தானந்த அலுத்தகமகே - மின்வலுப் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Mahindananda Aluthgamage - Deputy Minister of Power)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා, අද හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම පිළිබඳ යෝජනාව සාකච්ඡා කරන මේ වෙලාවේ මගේ මිත්‍ර මනෝ ගනේපන් මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පස්සේ මට අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න

අවස්ථාවක් ලැබීම පිළිබඳව. හදිසි නීති විවාදය අවස්ථාවේදී එතුමා මාතෘකාව කර ගන්නේ - එතුමා පුවත් පත්වලට දිගින් දිගටම කර තිබෙන ප්‍රකාශන අපි දැක්කා - කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පැහැර ගෙන යාම් පිළිබඳව. ඒ වාගේම එතුමා කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ විශේෂයෙන් ද්‍රවිඩ ජනතාව නියෝජනය කරමින් මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණ සිටින මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට එවැනි ප්‍රශ්නයක් තිබුණොත් සාධාරණ හේතූන් මත ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම එතුමාගේ වගකීමක්. ඒ වාගේම රජයක් හැටියට අප කිසි සේත්ම අනුමත කරන්නේ නැහැ. අභියාචනා දෙමළ ජනතාව පැහැර ගෙන යාම, එහෙම නැත්නම් එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිරායුධ හමුදා සෙබළුන් ඝාතනය කරනවා වාගේ දේවල්. තමුන්තාන්සේලාට පමණක් නොවෙයි, කොළඹ හරි මේ රටේ කුමන ප්‍රදේශයක හෝ සිටින දෙමළ ජනතාවට අසාධාරණයක් වනවා නම්, ඔවුන් පැහැර ගෙන ගිහින් ඝාතනය කරනවා නම් ආණ්ඩුව කවදාවත් ඒකට අනුබල දෙන්නේ නැහැ. එතැන ආණ්ඩුවත් නැහැ. තමුන් තමුන්තාන්සේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට සිටින නිසා කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ වන ක්‍රියාකාරකම් තමුන්තාන්සේ දන්නවා. තමුන්තාන්සේ දන්නවා, කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන පාතාල සම්බන්ධකම්. තමුන්තාන්සේ දන්නවා, කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන කප්පම් එකතු කිරීම්. මේවා අද නොවෙයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව කාලයේ නොවෙයි එදා ඉදන්ම තිබුණු දේවල්. හැබැයි, ඒවාට සම්බන්ධ වෙවිව, නායකත්වය දීපු පාතාල ලෝකයට පසුගිය කාලයේදී මොනවාද වුණේ කියන එකත් තමුන්තාන්සේ හොඳින් දන්නවා. ඒ නිසා ඒක වහාම තවත්වන එක රජයේ වගකීමක්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේක කරන්නට බැරි නම් - දෙමළ ජනතාවට ආරක්ෂාව දෙන්නට බැහැ කියනවා නම්, - බැහැ කියන්න, අපි ඒක බලා ගන්නම් කියා ඔබතුමා කිව්වා. මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙම අභියෝග කරන්න එපා. අප වග කීමකින් කියනවා. ඒක අපේ වගකීමක්, ඒක අපේ යුතුකමක් කියලා. මේ රටේ සිංහල ජනතාවද, දෙමළ ජනතාවද, මුස්ලිම් ජනතාවද කියා බලන එක නොවෙයි ඒ සියලු දෙනාම ආරක්ෂා කිරීම අපේ යුතුකමක්.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පැහැර ගෙන යාම් පිළිබඳව ඔබතුමා කථා කළා. විජය කුමාර ශ්‍රී ප්‍රහානේ පැහැර ගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් විස්තර මා සතුව තිබෙනවා. ඒ පොලීසිය දුන් වාර්තා සහ සියල්ල මා ලහ තිබෙනවා. පොලීසිය දුන් වාර්තා, ඇය දුන් කට උත්තර සහ ස්වාමියා සමඟ ඇය ගත් ඡායාරූප සියල්ල තිබෙනවා. ඒ පැහැර ගැනීම සම්බන්ධ සිද්ධියේදී තමුන්තාන්සේලා කෑ ගහලා පත්තරවලට කිව්වේ, අන්න ආණ්ඩුවේ, ආපසු අභියාචනා දෙමළ තරුණියක් පැහැර ගෙන ගිහින් ඝාතනය කරන්නට හදනවාය කියායි. එහෙම කියලා මහ ලොකුවට ඒ ගැන කතා කළා. හැබැයි, අන්තිමට පරීක්ෂණයක් කියා සොයා ගෙන යද්දී සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ඒක පැහැර ගැනීමක් නොවෙයි. ඒ පිළිබඳව සියලු වාර්තා මෙතුන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එක එක විධියේ පැහැර ගැනීම් මෙහි තිබෙනවා. එතැනදී වෙලා තිබෙන්නේ ඇය විවාහ වෙන්න ඉන්න කෙනෙක් පෙම් කරන්නට ගිහින් ඇයගේ (බාධා කිරීමක්)

ගරු මනෝ ගනේපන් මහතා

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)

(The Hon. Mano Ganesan)

ආණ්ඩුවට විරුද්ධව මා කිව්වේ නැහැ. තොප්පිය හරි නම් දා ගන්න, කමක් නැහැ. (බාධා කිරීමක්) ඒක තමයි, මම කථා කළේ. මෙතුන. එක සිදුවීමක්.

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்தகமகே)

(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

තොප්පිය හරි නම් දා ගන්න. මට ඔබතුමාට කියන්න ගොඩක් දේවල් තිබෙනවා. ඔබතුමා තොප්පිය දා ගන්න එපා. මට, ඔබතුමාට කියන්න ගියොත් ඔබතුමාටතොප්පිය ගලවා ගන්න වෙනවා. [බාධා කිරීමක්] තමුන්තාන්සේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට ආරක්ෂාව ඉල්ලනවා. ආණ්ඩුවට බැහැනේ.

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉටුත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

ආත්ම ගෞරවය කියා ගෙන වැඩ කරනවා නම් ආණ්ඩුව ආරක්ෂාව දෙනවා.

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉටුත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

ආණ්ඩුව කොහොමද ආරක්ෂාව දෙන්නේ? ආණ්ඩුවට බැහැ, එහෙම ආරක්ෂාව දෙන්න. ඒ නිසා මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අප කියනවා, පාර්ලිමේන්තු

[ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා]

මන්ත්‍රීවරුන්ට ආරක්ෂාව දෙන එක ආණ්ඩුවේ වගකීමක්. හැබැයි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් දැන ගන්න ඕනෑ, තමන් යන්නේ කොහේද කියන එක.

[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉටුත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

ඉතින් ඒ පිළිබඳවත් මන්ත්‍රීවරුන් පොඩ්ඩක් කල්පනාවෙන් කතා කළා නම් හොඳයි.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා රජයට වෝදනාවක් එල්ල කළා නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්] මමත් කියන්නේ ඒකයි. රජයට නොවෙයි වෝදනාව එල්ල කළේ. එතුනදී වෙලා තිබෙන්නේ ද්‍රවිඩ කාන්තාවක් යාළු වෙලා සිටි පුද්ගලයා ප්‍රශ්නයකට ගිහින් අර ගෙන යනවා. ඉතින් ඒකට ආණ්ඩුව පළිද? දැන් බලන්න, වාර්තා අනුව - ඒ දෙදෙනාගේ ගොටෝස් තිබෙනවා - එවැනි දෙයක් නොවෙයි. දෙදෙනා යාළු වෙලා ඉඳලා ගිහිල්ලා පැහැර ගැනීම. එහෙම නැත්නම් මන්ත්‍රීතුමන්ලා හෝ කවුරු හෝ දේශපාලනය කරන කෙනෙක් ගිහිල්ලා කොහේවත් යන කාන්තාවක් එක්ක වාහනයේ යන කොට ඒ කාන්තාවගේ මහත්තයා දුරකථනයෙන් කතා කරලා මන්ත්‍රීතුමාට තර්ජනය කළොත්, ඒ ගැන SMS එව්වොත් ඒකට ආණ්ඩුව වග කියන්න ඕනෑද? ඒක හරි විනිඵවක් නේ. තමුන්නාන්සේට ආරක්ෂාව දෙන්න ආණ්ඩුව බැඳිලා ඉන්නවා. හැබැයි, තමුන්නාන්සේගේ හොඳ දේවල්වලට, තමුන්නාන්සේට ඕනෑ ආරක්ෂාවක් ඉල්ලන්න. අපි වැඩියෙනුත් ආරක්ෂාව දෙන්නම්. හැබැයි

[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉටුත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

ආරක්ෂාව දෙන්න නම් අපට බැහැ.

ඒ වාගේම මුලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ පැහැර ගෙන යාම් සම්බන්ධයෙන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ වන කොට අවශ්‍ය සියලු පියවර අර ගෙන තිබෙනවා. අවශ්‍ය සියලුම පියවර අරගෙනයි තිබෙන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් සොයා බලන්නට අවශ්‍ය නිලධාරීන්ට උපදෙස් දී, සතියෙන් සතිය මේ ගැන සොයා බලා, මනෝ ගනේෂන් මන්ත්‍රීතුමන්ලා ගෙන්වා පොලිස්පතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා ඒ තිබෙන ඕනෑම තොරතුරක් දෙන්න. රජය මේකට යම් කිසි පාර්ශ්වකාරයෙක් හැටියට තමුන්නාන්සේලා පෙන්වනවා නම් අන්න එතුනදී තමුන්නාන්සේලා වෙනුවෙන් කතා කරන්න අප ඉන්නවා. එහෙම නැතිව යම් යම් පුද්ගලයන් අතර තිබෙන ප්‍රශ්න නිසා, යම් යම් අය අතර තිබෙන පෞද්ගලික මතිමතාන්තර නිසා, එහෙම නැත්නම් පාතාල ලෝකයේ තිබෙන මං කොල්ල කෑම්, කප්පම් ගැනීම් නිසා මේ වෝදනාව සම්පූර්ණයෙන්ම අප වෙත එල්ල කරන්නට එපා. හැබැයි. මේක ආණ්ඩුවේ වගකීමක්, පාතාල ලෝකයේ අය කප්පම් ගන්නවා නම් පාතාලය මර්දනය කිරීම ආණ්ඩුවේ වගකීමක්. හැබැයි, ලෝක ඉතිහාසයේ කවදාවත් මේ ආණ්ඩුව තරම් වෙත කිසිම ආණ්ඩුවක් පාතාලය මර්දනය කළේ නැහැ. අප ඒක වග කීමෙන් යුතුව කියනවා. ඒ වාගේම තමයි කොළඹ නොවෙයි, ගාල්ලේ නොවෙයි, මාතර නොවෙයි, යාපනයේ වුණත් මිනිස් ඝාතන වෙනවා නම් ඒක තවත්වන එකක් ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. අප ඒක පිළිගන්නවා, මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්නාන්සේ පැහැර ගෙන යාම් තිස් ගණනක් පිළිබඳව කිව්වා. තමුන්නාන්සේ මේ එකින් එක අර ගෙන බලන්න, මේ සියලුම පැහැර ගෙන යාම් ගැන පොලිසියේ පැමිණිලි කර තිබෙන්නේ මොන ආකාරයටද කියා. සමහර ඒවා පෞද්ගලික ප්‍රශ්න. එහෙම නැත්නම් කප්පම් ගැනීම්. රටක් තුළ එවැනි සිදුවීම් ඇති වෙනවා. ලංකාවේ නොවෙයි අද ලෝකයේ දියුණු රටක් වන ඇමෙරිකාවට යන්න. එංගලන්තයට යන්න. ඒ රටවලත් මේවා තිබෙනවා. ඒ නිසා දෙකෝටියකට ආසන්න ජනතාවක් ඉන්න මේ රටේ මෙවැනි සිදුවීම් කිහිපයක් වෙන්න පුළුවන්. හැබැයි අපට පුළුවන් ආකාරයට තමුන්නාන්සේගේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අප උදවු කරනවාය කියන එක රජයක් හැටියට අප තමුන්නාන්සේට වග කීමෙන් යුතුව කියනවා.

මුලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම මා දැන් මාතෘකාවට එන්නට කැමැතියි. අද මේ හදිසි නීති විවාදය පැවැත්වෙන අවස්ථාවේදී මා කියන්නට ඕනෑ. අප කවුරුත් දන්නා දෙයක් තමයි අතිගරු ජනාධිපතිතුමා බලයට පත් වෙලා දැනට වසරකට ආසන්න කාලයක් ගත වෙලා තිබෙනවා. ජනාධිපතිවරණයේදී පොරොන්දු වුණු පරිදිම බලයට පත් වෙලා මාස

ගණනාවක්ම උතුරේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් එතුමා මධ්‍යස්ථ පිළිවෙතක් අනුගමනය කළා. පසු ගිය කාලය තුළ එල්ලීම් සංවිධානය දිගින් දිගටම විශාල වශයෙන් ප්‍රහාර එල්ල කරන්නට පටන් ගත්තා. හමුදාපතිතුමා ඝාතනය කිරීමට ගත් උත්සාහය දක්වා නාවික හමුදාවේ, යුද හමුදාවේ පිරිස් ඝාතනය කරමින් යුද්ධයකට ඇතුළු වෙන්නට එල්ලීම් සංවිධානය උත්සාහ කළා. රජයක් හැටියට අපි ඒ කිසිම දෙයකට සම්බන්ධ වන්නේ නැතිව ඒ වන තෙක් බොහෝම නිහඬව බලා ගෙන සිටියා. නමුත් හමුදාපතිතුමා ඝාතනය කිරීමට දැරූ උත්සාහයක් සමඟම, මේ විධියට දිගටම ඝාතන කර ගෙන යන එක වැළැක්වීමට, තෝරා ගත් ඉලක්ක හඳුනා ගෙන යම් ප්‍රහාරයන් එල්ල කරන්නට ආණ්ඩුවට සිද්ධ වුණා. ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු මේ ආණ්ඩුව හැම දාම කියන එකක් තමයි, “අපි සාමයට කැමැතියි, අපි යුද්ධයට විරුද්ධයි.” කියන එක. අපි කොහොමත් යුද්ධ කරන්න කැමැති නැහැ. මේ රටේ දකුණේ වේවා, උතුරේ වේවා, කොළඹ හෝ වේවා, මේ රටේ කුමන ස්ථානයක, පැහැර ගෙන යෑමක් සිද්ධ වුණත්, ඝාතනයක් සිද්ධ වුණත්, ඒ අපේ රටේ මිනිස්සුයි. ඒ නිසා අපි හැම දාමත් යුද්ධයට අකැමැතියි. අපි විශාල කැප කිරීම් කර තිබෙනවා. අපේ හමුදාවේ සෙබළුන් ඝාතනය කරන විට, “පර්ල් කෘස්” නොකාවට ගහන විට, ඒ වාගේම තවත් නොකාවක නිරායුධ සෙබළු ගෙන යද්දී ප්‍රහාර එල්ල කරන විට ආණ්ඩුව සාමයට අත දිගු කළා. නමුත් හමුදාපතිතුමා ඝාතනය කිරීමට උත්සාහ දරන තුරුත් එල්ලීම් සංවිධානය දිගින් දිගටම මේ ආකාරයට ක්‍රියා කළ නිසා යම් තීරණයකට එළඹෙන්නට රජයට සිද්ධ වුණා. ඒ කාර්ය භාරය කර ගෙන යන අතරතුරේ මේ සාම වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්නට රජය දැඩි උත්සාහයක් දැරුවා. පසු ගිය දවස්වල අතිගරු ජනාධිපතිතුමා සර්ව පාර්ශ්ව සමුළුව කැඳවා, ඒ වාගේම සර්ව පාර්ශ්ව නියෝජිතයන්ගේ සමුළුව කැඳවා, උගතුන්, විද්වතුන් කැඳවා ඒ අයගේ අදහස් අරගෙන මේ සාම වැඩ පිළිවෙළට සියලු දෙනාම එකතු කර ගන්න විශාල උත්සාහයක් දැරුවා. ඒ වාගේම එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙටි කාලයකට මේ වැඩ පිළිවෙළින් ඉවත් වුණත්, මහාචාර්ය ජී. එල්. පීරිස් මන්ත්‍රීතුමාත්, චෝකස් මන්ත්‍රීතුමාත් ඒකට සම්බන්ධ කර මේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථකව ඉදිරියට ගෙන යන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් විපක්ෂය හැටියට දැන් ඉදිරිපත් වී තිබීම ගැන අප සතුටු වෙනවා. ඒ වාගේම මේ රටේ ජනතාවත් ඒ ගැන සතුටු වෙනවා.

මේ සාකච්ඡා කර ගෙන යන අතරතුරේ, උතුරේ ප්‍රශ්නය විසඳේවිය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ හා විපක්ෂයේ සියලු දෙනාම සතුටින් බලා ගෙන සිටියා. ජීනීවා සාම සාකච්ඡාවට යන්න කලින් මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂය රජයත් එක්ක එකඟතාවකට ඇවිත් මේ සාම වැඩ පිළිවෙළට සහයෝගය දෙන්න එකඟ වුණා. ඒ නිසා ජීනීවා සාම සාකච්ඡා හරහා එල්ලීම් සංවිධානයත් රජයත් යම් එකඟතාවකට ඒ විය කියා මේ රටේ ජනතාව දහසත් බලාපොරොත්තු තබා ගෙන සිටියා. නමුත් අපි පුවත් පත්වලින් කියවූ ආකාරයට කවුරුත් බලාපොරොත්තු නොවුණු විධියටයි ජීනීවා සාකච්ඡා වටය අවසන් වී තිබුණේ.

මුලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මා විශ්වාස කරන හැටියට එල්ලීම් සංවිධානයට ඇත්ත වශයෙන්ම, නියත වශයෙන්ම සාමය වුවමනා වී තිබුණා නම් මේ සාම සාකච්ඡාවල දී ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කළ යුතු හොඳ යෝජනා දෙකක් මම පෞද්ගලිකව දැක්කා. ඔවුන් දිගින් දිගටම කියපු දේ තමයි ඒ-9 පාර අරින්න ඕනෑය කියන එක. ඔවුන් ඒ පාර විවෘත කරන්න ඕනෑය කියන දැඩි ස්ථාවරයක සිටියා. ඒ වාගේම මේ පාර විවෘත කිරීම තුළින් යම් යම් ප්‍රශ්න පැන නගිනවාය කියන ස්ථාවරයේ රජය සිටියා. දිගටම ඒ කාරණයේ එල්ලීලා ඉන්නේ නැතිව, යාපනයේ ජනතාවට උතුරේ ජනතාවට - නියත වශයෙන්ම කැමු ටික දෙන්නට ඕනෑ නම්, එල්ලීම් සංවිධානය ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ එකම නියෝජිතයා කියා කෑ ගහනවා නම්, එල්ලීම් සංවිධානයට කොන්දේසියක් හැටියට කියන්න තිබුණා, “අපි රජයට මාස දෙකක කාලයක් දෙනවා. පුළුවන් නම් ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙනැවිත් උතුරේ ජනතාවගේ කෑම ප්‍රශ්නය විසඳන්න”යි කියා. නමුත් එල්ලීම් සංවිධානය ඒ වාගේ යෝජනාවක් කළේ නැහැ. මොකද, එල්ලීම් සංවිධානය දන්නවා, ඒ-9 පාර වැසූ නිසා දවසකට රුපියල් මිලියන පහක නැත්නම් හයක කප්පම් මුදලක් අහිමි වන බව. ඒ විතරක් නොවෙයි. උතුරේ සිට එන අභි-සක වැසියන් අකැමැත්තෙන් පොළඹවා යම් යම් හාණිධ කොළඹට ප්‍රවාහනය කරවා ගන්නවා. ඒ සියල්ල ඔවුන්ට ඇහිරෙන නිසා මේ ස්ථාවරයේම ඉන්නට ඔවුන්ට සිද්ධ වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. පසු ගිය කාලයේ එල්ලීම් සංවිධානය කියපු දෙයක් තමයි, “දකුණේ පක්ෂ එකඟතාවකට ආවොත් සාම සාකච්ඡාවලට අපි කැමැතියි.” කියන කාරණය. ඒ බව අපි පත්තරවලින් දැක්කා. “ආණ්ඩු පක්ෂය එක දෙයක් කියනවා. විපක්ෂය තව දෙයක් කියනවා. එහෙම නම් අපි

කොහොමද සාකච්ඡා කරන්නේ ? මේ දෙගොල්ලන් එක මතයකට එනවා නම්, සාම සාකච්ඡාවට එකතු වෙන්න අපි ලැස්තියි.” කියා එල්ටීටී සංවිධානය එදා කිව්වා. එල්ටීටී සංවිධානය හිතෙකින්වත් සිතුවේ නැහැ, ජිනීවා සාකච්ඡාවට යන විට මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂයන් මේ වැඩ පිළිවෙළේ පාර්ශ්වකරුවෙක් කර ගන්නට අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට හැකි වේවිය කියා. එම නිසා එල්ටීටී සංවිධානයට හැකියාව තිබුණා. එහිදී යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න. එල්ටීටී සංවිධානයට කියන්න තිබුණා, “දැන්, රටේ ප්‍රධාන පක්ෂ දෙක ඒකරාශී වෙලා තිබෙනවා. ඒක හොඳයි. ඒ නිසා අපි මාස දෙකක් දෙන්නම්, අපේ විසඳුම තමුන්තාන්සේලා සාකච්ඡා මේසයට ගෙනෙන්න.” කියලා රජයට කියන්න. තමුන් එල්ටීටී සංවිධානය ඒකෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නා ද? නැහැ. එල්ටීටී සංවිධානය ඒ ප්‍රයෝජනය ගත්තේ නැහැ. එල්ටීටී සංවිධානය ජිනීවා සාකච්ඡාවලට ගිහිල්ලා ලෝකයට කියන්න උත්සාහ කළේ. මේ උතුරේ මිනිසුන්ට කන්න දෙන්නේ නැහැ. උතුරේ මිනිසුන් නිරාහාරව ඉන්නවාය කියන එකයි. මේක කියන්න එල්ටීටී සංවිධානය උත්සාහ කළත්, අද ලෝකයේ සිටින අයට තේරුම් ගොස් තිබෙනවා, එල්ටීටී සංවිධානයට අවංකව මේ සාම මාවතට එන්නට අවශ්‍යතාවක් නැහැ යි කියන එක. ගරු සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමනි, අප දන්නවා ඔබතුමන්ලා ඒ ජනතාව නියෝජනය කරලා එන මන්ත්‍රීවරුන් පිරිසක් බව. ඔබතුමන්ලාට ඒ ප්‍රශ්නය එනවා. එල්ටීටී සංවිධානය ඒ සාකච්ඡාවට ගිය වේලාවේදී මස් රාත්තලම ඉල්ලන්නේ නැතිව, උතුරේ ඒ ද්‍රවිඩ ජනතාව වෙනුවෙන් යම් කිසි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා නම්, සමහර විට ආණ්ඩුව වුණත් අපහසුතාවකට පත් නොකරමින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට ඔවුන්ට ඉඩ තිබුණා. මේ සඳහා අවශ්‍ය වැඩ පිළිවෙළක් එල්ටීටී සංවිධානයට නැහැ යි කියලා අපි ඒකෙන් තේරුම් ගන්නා. හැබැයි, උතුරේ මොන යුද්ධයක් ඇති වුණත්, එල්ටීටී සංවිධානය විසින් මොන තරම් හමුදා සෙබළුන් ඝාතනය කළත්, ඒ වාගේම හමුදාව යම් යම් අවස්ථාවල දී ප්‍රති ප්‍රහාර එල්ල කළත්, උතුරේ සිටින ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ පහසුකම් කිසිවක් අපි තවත්වලා නැහැ යි කියන එක මා වගකීමෙන් යුතුව කියනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමැතිතුමනි, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු දෙකයි තිබෙන්නේ.

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்தகமகே)

(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

හොඳයි. මම ගිය වට කරුවෙයි දී කිව්වා. මේ වග කොට අපි මොන තරම් සංවර්ධනයක් උතුරට කරලා තිබෙනවා ද කියන එක ගැන. මා ළඟ ඒ විස්තර තිබෙනවා. අපි යාපනය දිස්ත්‍රික්කයට සියයට 49ක් විදුලිය ලබා දීලා තිබෙනවා. වවුනියාව දිස්ත්‍රික්කයට සියයට 66ක් විදුලිය ලබා දීලා තිබෙනවා. ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයට සියයට 57ක් විදුලිය ලබා දීලා තිබෙනවා. තමුන් දකුණේ මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයට අපි විදුලිය ලබා දීලා තිබෙන්නේ සියයට 47යි. ඒ දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රශ්න තිබෙනවා යි කියලා අපි මේ පහසුකම් තවත්වලා නැහැ. ඒ වාගේම මම වග කීමකින් යුතුව තව දෙයක් ගැන තමුන්තාන්සේලාට කියන්නට ඕනෑ. උතුරු නැහෙනහිරේ ප්‍රදේශවල අපි විශාල සංවර්ධනයක් කරන්නට සූදානම් බව මා වග කීමකින් යුතුව කියනවා. හැබැයි ඒ ප්‍රදේශය අපිට සංවර්ධනය කරන්නට බැහැ. ගරු අගමැතිතුමනි, සමහර අවස්ථාවලදී අපිට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි, අද එල්ටීටී සංවිධානය කප්පම් ලබා ගැනීම. යාපනයේ විදුලිය සම්බන්ධ ඒ අදාළ ගිවිසුම අවලංගු වෙලා නැවත ගිවිසුම් අත්සන් කරන්නට අද අපට සිදු වෙලා තිබෙනවා. විශාල මිලකට තමයි අපි විදුලිය ඒකකයක් ලබා ගන්නේ. දකුණේ විදුලිය ඒකකයක් රුපියල් 10කට ගන්න කොට, යාපනයේ විදුලිය ඒකකයකට රුපියල් 30ක් අපෙන් ඉල්ලන්නේ ඇයි? ඒ විදුලිය සැපයුම්කරුවන් කියනවා, එල්ටීටී සංවිධානයට කප්පම් දෙන්නට සිදු වෙලා තිබෙනවා යි කියලා. එතකොට ඒ කප්පම් දෙන්නට ගියාම ඒක බලපාන්නේ උතුරේ සිටින ජනතාවටයි.

අද වුන්නාකම් ප්‍රදේශයේ විශාල යකඩ ගොඩක් ගොඩ ගැනිලා තිබෙනවා. මේක විකුණන්න අවුරුදු ගණනාවක් විදුලි බල මණ්ඩලය උත්සාහ කරනවා. තමුන් විකුණා ගන්න බැහැ. ඇයි? එල්ටීටී සංවිධානය කප්පම් ඉල්ලනවා. ඒ වාගේම තමයි, මොන භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය කරන්නට ගියාත්, මොන දේ ගන්න ගියාත් ඒ හැම එකෙන්ම එල්ටීටී සංවිධානය බද්දක් අය කරනවා. ඒ බද්ද බලපාන්නේ උතුරේ සිටින අභිසංක ජනතාවටයි. එල්ටීටී සංවිධානය මොන විධියට සිතුවත්, මෙවැනි දේවල් නිසා තැළෙන්නේ උතුරේ සිටින අභිසංක ජනතාවයි. ඒ සිද්ධිත් එක්ක ඔවුන් සිතනවා නම්, උතුරේ ජනතාව සිටින්නේ එල්ටීටී සංවිධානයත් එක්කයි කියලා. ඒක වැරදියි. ඒ නිසා එල්ටීටී සංවිධානය මීට වැඩියෙන් රජය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා ගෙන මේ සාම සාකච්ඡා ආරම්භ කළ යුතුයි කියන එකයි මගේ ස්ථාවරය.

ගරු මනෝ ගනේෂන් මන්ත්‍රීතුමනි, මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන, කොළඹ සිදු වන පැහැර යෙන යාම් සම්බන්ධව ඕනෑම අවස්ථාවක තමුන්තාන්සේට අති ගරු ජනාධිපතිතුමාට හමු වන්නට පුළුවන් බව මා ඔබතුමාට නැවතත් කියනවා. එතුමා, හමු වන්නට බැරි කෙනෙක් නොවෙයි. ඕනෑම වෙලාවක දුරකථන ඇමතුමක් දීලා අවස්ථාවක් ඉල්ලුවොත් එතුමා අවස්ථාවක් දෙනවා. ඔබතුමා දැන් ගිහිල්ලා අවස්ථාවක් ඉල්ලුවොත් දැන් ඔබතුමාට දුරකථනයෙන් සම්බන්ධ වෙන්නට පුළුවන් ජනාධිපතිවරයෙක් අපිට ඉන්නවා. තමුන්තාන්සේගේ ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් ගැන කියන්න, හැබැයි මේවා ගැන හරියට සොයලා බලන්න. තමුන්තාන්සේ මේවා ගැන හරියට සොයා බලා පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරන්න. මොකද, තමුන්තාන්සේගේ හිතනවා ඇති හෙට අනිද්දා ඡන්දයක් එනවා, කොළඹ න් ඡන්දය ඉල්ලලා පාර්ලිමේන්තුවට එන්නට ඕනෑ, ඒ නිසා මේවා ගැන කථා කරන්නට ඕනෑය කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේවා පැහැර ගැනීම් ද කියලා තමුන්තාන්සේ සොයලා බලන්න. මේක මොන වාගේ පැහැර ගැනීමක්ද කියන එක ගැන තමුන්තාන්සේ සොයලා බලන්න. තමුන්තාන්සේට මම කිව්වා, හොඳම උදාහරණය විජය කුමාර්ගේ පැහැර ගැනීම කියලා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමැතිතුමනි, ඔබතුමාගේ කාලය අවසානයයි.

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்தகமகே)

(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

හොඳයි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, විනාඩියක් දෙන්න. විජය කුමාර්ගේ ඝාතනය එක උදාහරණයක්. මා ළඟ තිබෙනවා, ඇයගේ ස්වාමියා දිවු කට උත්තරය. මා ළඟ තිබෙනවා, ඇයගේ මව දිවු කට උත්තරය. ඇය ඒ සියලු දෙනාත් සමඟ ගත් ඡායාරූප සහ සියලු පොලිස් වාර්තා මේ ලිපි ගොනුවේ තිබෙනවා. ඒ නිසා තමුන්තාන්සේ ඔය කියන පැහැර ගැනීම් තිබෙන්නේ විජය කුමාර්ගේ පැහැර ගැනීම අසත්‍යයක් කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ කොහොමද? ඒවා අද අපි ඔප්පු කරලා තිබෙනවා නම්, මේ පැහැර ගැනීම් සියල්ල අසාධාරණ විධියට සිදු වුණු දේවල් කියලා කියන්නේ කොහොමද? මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ වාගේ තව පැත්තක් තිබෙනවා. කොළඹ පානාලය එකතු කරන කප්පම් තිබෙනවා. පානාලයට කප්පම් දුන්නේ නැත්නම් අනෙක් සුද්ගලයාට උස්සනවා. මෙවැනි දේවල් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේවා ද්‍රවිඩ ජනයා ඉලක්ක කර ගෙන කරන පැහැර ගැනීම් නොවෙයි. මම ඒක වග කීමකින් යුතුව කියනවා. ගරු මනෝ ගනේෂන් මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්තාන්සේට අවශ්‍ය ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ඕනෑම දෙයක් කියන්න. ඒ ආරක්ෂාව සැපයීම සඳහා රජය බැඳිලා ඉන්නවා. තමුන්තාන්සේලාට කිසිම ප්‍රශ්නයක් වන්නට අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ යි කියන එකත් මතක් කරමින් මා නිහඩ වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බොහොම ස්තුතියි, ගරු නියෝජ්‍ය ඇමැතිතුමනි. මීළඟට පී. රාධක්‍රිෂ්ණන් ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

[பி. ப. 243]

ගරු පී. රාධක්‍රිෂ්ණන් මහතා (பாண்டிய னா கார்த்திக சூறுஷ் நியோர்சு අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு பி. இராதாகிருஷ்ணன் - வாழ்க்கைத் தொழில், தொழில் பயிற்சி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. P. Radhakrishnan - Deputy Minister of Vocational and Technical Training)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைய அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்காக முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நாட்டினதும் மக்களினதும் பாதுகாப்பு என்பது மிக முக்கியமான விடயமாகும். பல்லின மக்களும் வாழ்கின்ற ஜனநாயகப் பாரம்பரியமுள்ள நமது நாட்டில் குண்டுகள் வெடிக்கவும் கூடாது ; குண்டு மழைகள் பொழியப்படவும் கூடாது என்பதே எங்களது பேராசையாகும். சமூக நலமும் சமுதாய மேம்பாடும் இன நல்லுறவுகளும் சமாதான மலர்ச்சியும் அபிவிருத்தியுமே எமது நாட்டின் இன்றைய அவசிய

[ගරු පී. රාධකிருෂ්ණන් මහතා]

தேவைகளாகும். சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இணைந்துள்ள நாட்டின் இரு முக்கிய கட்சிகளும் அதில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டு, நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டும். வடக்கு - கிழக்கில் யுத்த அனர்த்தங்களினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளைச் சீர்ப்படுத்தவற்குப் பல காலம் மட்டுமன்றி, பலகோடி ரூபா நிதியும் தேவைப்படும். தமது சொந்த நாட்டிலேயே மக்கள் அதிகளாக வாழும் அவலநிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டும். இணைந்த கட்சிகள் திறந்த மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்வதன் மூலம் யுத்தத்தை நிறுத்தி சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முடியும். வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த பிரதேசமாகவே கருதப்பட்டு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது அவசியம். கடந்த ஒரு வருட காலத்தினுள் யுத்தம் காரணமாக இரு தரப்பிலும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் பலியாகியுள்ளனர். தொள்ளாயிரம் பேர்வரையில் காணாமற் போயுள்ளதுடன், நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டுமுள்ளார்கள். தலைநகர் கொழும்பில் தமிழர்கள், தமிழ் வர்த்தகர்கள், மதப்பெரியார்கள், மாணவர்கள், பெண்கள் உட்பட சுமார் ஐம்பது பேர் கடத்தப்பட்டள்ளார்கள். அவர்களில் சுமார் பத்துக்கு மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். பலரிடமிருந்து பெருந்தொகையான பணம் கப்பமாகப் பெறப்பட்டுள்ளது. கடத்தப்பட்டவர்கள் யாரால், எதற்காகக் கடத்தப்பட்டார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதில் பொலிசாருக்குச் சிரமமேற்பட்டுள்ளது. கடந்த 23.08.2006 ஆந் திகதி எமது அமைப்பின் அரசியல் பிரமுகரான திரு. சிவகாந்தன் பட்டப்பகல் வேளையில் வெள்ளை வானில் வந்தவர்களினால் கடத்தப்பட்டுக் காணாமற்போயுள்ளார். இன்று வரையில் அவர் எங்கிருக்கிறார், என்னவானார் என்பதைப்பற்றிய தகவல் எதுவுமே எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது எங்களுக்குப் பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. ஜனநாயக வரம்புகளைத் தகர்த்து, மனித உரிமை மீறல்களாக இடம்பெற்றுவருகின்ற தமிழர்கள் கடத்தப்படும் சம்பவங்களைத் தடுக்காவிட்டால், எதிர்காலத்தில் மென்மேலும் பல பிரச்சினைகள் உருவாக எதுவாகும்.

அடுத்து, அரசு உடனடியாக வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற ஆறு இலட்சம் மக்களுடைய பட்டினி நிலையை நீக்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இலாசனார்டு மெத்ரீஷியஸ்

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Order, Please ! කවුරු හෝ ගරු මන්ත්විරයෙක් මූලාසනය සඳහා ගරු යයන් කරුණාතිලක මන්ත්වීමාගේ තම යෝජනා කරන්න.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

“ගරු යයන් කරුණාතිලක මන්ත්වීමා දැන් මූලාසනය තෙ යුතුය”යි මා යෝජනා කරනවා.

ගරු තිස්ස අත්තනායක මහතා

(மாண்புமிகு திஸ்ஸ அத்தநாயக்க)

(The Hon. Tissa Attanayake)

විසින් සිටීර කරන ලදී.

ஆமோதித்தார்.

Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු ලැරීන් පෙරේරා මහත්මිය මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්. ගරු යයන් කරුණාතිලක මහතා මූලාසනාර්ථ විය.

அதன் பிறகு, (திருமதி) லெரின் பெரேரா அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க அவர்கள் அக்கிராசனத்தமர்ந்தார்கள்.

Whereupon THE HON. (MRS.) LARINE PERERA left the Chair and THE HON. GAYANTHA KARUNATILEKA took the Chair.

ගරු පී. රාධකிருෂ්ණන් මහතා

(மாண்புமிகு பி. இராதாகிருஷ்ணன்)

(The Hon. P. Radhakrishnan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்று சர்வதேச சமூகம் இலங்கையின்மீது அவநம்பிக்கை கொண்டுள்ளதாகக் கூறப்படுவது வேதனையான விடயம். ஏ - 9 வீதி திறக்கப்பட்டு, மக்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவற்கேதுவாக விடுதலைப் புலிகளும் அரசும் உடனடியாக யுத்தத்தை நிறுத்தி நிபந்தனையற்ற சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுக்க வேண்டும். சர்வதேச அழுத்தங்கள் நாட்டின் இறைமையின்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமென்பதை உணர்ந்து, அரசாங்கம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆதரவுடன் சமாதானத்துக்காக அதிக முயற்சியெடுப்பது அவசியம். இனவாத சக்திகளின் தூண்டுதல்களின் காரணமாக மக்கள் அன்றாடம் பெரும் அச்சத்துடனும் சந்தேகத்துடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் சோதனைகள், தேடுதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால், பிரதான வீதிகளில் ஏற்படுத்தப்படும் சோதனைகளால் மக்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படாதவகையில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் அமையவேண்டும். வாகனச் சோதனைகள் நடைபெற்ற பின்னர் சோதிக்கப்பட்ட வாகனங்கள் அடையாளம் காண ‘ஸ்டிக்கர்’ ஒன்று ஒட்டப்படும் என்று பொலிஸ்மா அதிபர் கூறியிருந்தும், அவ்வாறான நடைமுறை ஒரு தடவை மாத்திரமே மேற்கொள்ளப்பட்டது. தற்பொழுது ஒரே வாகனத்தைப் பல தடவைகள் சோதனை செய்து, மக்களுடைய அன்றாட வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இடையூறு விளைவிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அடுத்ததாக, பெருந்தோட்டத்துறையின் மூலம் நாட்டுக்கு பெருந்தொகையான வருமானத்தைத் தேடித்தருகின்ற மக்களுக்கு நியாயமானளவு சம்பள உயர்வு வழங்கப்படுவதற்கு துரைமார் சம்மேளனமும், தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மலையக மக்களைத் தேசிய சேவையிலிருந்து வேறுபடுத்தி, அந்நியப்படுத்தும் வகையில் கம்பனிகளோ துரைமார் சம்மேளனமோ செயற்படுவதை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மலையக மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதை நாங்கள் ஒருபோதும் அனுமதிக்கப் போவதில்லை. விலைவாசி உயர்வுகளால் மலையக மக்களும் மற்றும் விவசாயிகளும் பலதரப்பட்ட இன்னல்களை அனுபவிக்கும்போது அதுபற்றிப் பராமுகமாக நடந்து கொள்ள முயல்வது மனிதாபிமானச் செயலாகாது. மலையகப் பகுதிகளில், குறிப்பாக கருத்துறை, இரத்தினபுரி உட்படப் பல தோட்டப் புறங்களில் அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்படும் சோதனைகள் மற்றும் தேடுதல்களின் மூலம் அப்பாவித் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, கருத்துறையில் பொலிஸாரின் தேடுதலுக்குப் பிறகு தாமதமாக வேலைக்குச் சென்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை மறுக்கப்பட்டுள்ளதைக் கூறலாம். இதனை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். எனவே, தேடுதல்களின்போது யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் சங்கடங்களுக்குள்ளாகாத வகையில் காவற்றுகையினர் நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம். அதுபோல், கடத்தப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கமுடியாத நிலையில், மக்களுடைய அழுத்தங்கள் எங்களுக்கு மட்டுமல்ல, சகலருக்கும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. “கடத்துவதற்கு வரும் வாகனங்களை நாங்கள் தாக்கினால், சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பிடித்து அடித்தால், அவர்களிடமிருந்து எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பீர்களா ? ” என்று மக்கள் எங்களிடம் கேள்வி எழுப்புகின்றார்கள். அதற்கு என்ன பதில் கூறுவது என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

கடந்த மாதம் 19ஆந் திகதி காரி நகரில் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டபோது, உடனடியாக அங்கு விஜயம் செய்து உதவி புரிந்த அமைச்சர் கௌரவ பியசேன கமகே, பிரதி அமைச்சர் கௌரவ லயனல் பிரேமசிறி ஆகியோருக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனது பாராட்டுதல்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் விரும்புகின்றேன். அவர்கள் தங்களுடன் தொடர்புகொண்டு வன்முறைக்கு எதிராக உடன் நடவடிக்கை எடுத்ததைப் பற்றி அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் என்னிடம் நன்றியுடன் கூறினார்கள். அதுபோல், பிரதி அமைச்சர் லயனல் பிரேமசிறி அவர்கள் என்னுடன் சேர்ந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களை நேரடியாகச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறியதையும் ஆலோசனை வழங்கியதையும் இங்கு மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இந்தச் சபையில் இருக்கின்ற, தேசிய அரசியலில் அக்கறையுடன் செயற்படுவதாகக் கூறுகின்ற மக்கள் விடுதலை முன்னணி மற்றும் 'சிஹுல உறுமய' கட்சி உறுப்பினர்கள், தமிழர்கள் கடத்தப்படுவது தொடர்பாக மௌனமாக இருப்பது எங்கள் மனதை வேதனைப்படுத்துகின்றது. அனைவருமே, இந்தக் கடத்தல்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடம் இக்கடத்தல்களை உடன் நிறுத்தக் கோருவருடன், இச்சம்பவங்களைக் கண்டிக்கவும் வேண்டும் என்று நான் கேட்கின்றேன். விவேகானந்தா மேட்டில் வைத்துக் கடத்தப்பட்ட அரியதாஸ் புஷ்பதாஸ் என்ற வாலிபரை விடுவிக்க ஒரு கோடி ரூபா கப்பம் கேட்கப்பட்டு, 40 இலட்சம் ரூபா வழங்கப்பட்டபோதும் இன்றுவரை அவர் விடுவிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பணத்தைப் பெற்றுவரைத்தான் கொட்டாஞ்சேனை பொலிஸார் கைது செய்திருக்கின்றார்கள். தமிழர்களைக் கடத்திக் கப்பம் பெறுவதிலும் கொலை செய்வதிலும் ஆயுதக் குழுக்களா, இராணுவமா, பொலிஸாரா ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்ற தமிழ் மக்களின் கேள்விகளுக்குப் பொலிஸாராலும் பாதுகாப்பு அமைச்சினாலும் பதிலளிக்க முடியாத அவல நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் கடத்தல் விடயம் தொடர்பாக மேதகு ஜனாதிபதி, கௌரவ பிரதம அமைச்சர், பொலிஸ் மா அதிபர், பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர்கள் ஆகியோரிடம் நாங்கள் புகார் செய்துள்ளோம். இவர்களும் இவை சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றமை எங்களுக்கு ஓரளவுக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றது. அரசுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் நல்லுறவுகளைப் பலப்படுத்தி, சமாதான முன்னெடுப்புக்களுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும் எனக் கருதி சமூக ஒற்றுமை மற்றும் ஜனநாயகப் பண்புகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நாம் முயற்சிக்கும்போது, இத்தகைய கடத்தல் சம்பவங்கள் தமிழர்கள் மத்தியில் பெரும் அதிர்ச்சியை மட்டுமல்ல, பெரும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகின்றன. கொட்டாஞ்சேனை பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்ட நபர் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களோ, விசாரணை பற்றி விபரங்களோ இதுவரை வெளிவரவில்லை. கடந்த டிசம்பர் மாதம் முதல் இன்று வரை 3,300க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகப் பாதுகாப்பு அமைச்சு கூறுகின்ற அதேவேளை, வடக்கிலும் கொழும்பு உட்பட இதர பகுதிகளிலும் சுமார் 900 பேர் கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகின்றது. கடந்த பெப்ரவரி மாதம் கடத்தப்பட்ட ஐந்து பேரின் சடலங்கள் தலை துண்டிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்ட நிலையில் அவிசாவனையில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவர்களில் மூவரே அடையாளம் காணப்பட்டனர். இவர்களை யார் கடத்திக் கொலை செய்தார்கள் என்ற விபரத்தை இன்று வரை பொலிஸாரால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

அதைவிட, இன்று தலைநகரில் இருப்பவர்களும் சரி, தலைநகருக்கு வருபவர்களும் சரி கண்டபடி கைது செய்யப்படுகின்றார்கள். இன்று அடையாள அட்டை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பொலிஸ் நிலையத்திலும் இருப்பவர்கள் அடையாள அட்டையில் ஏதாவது ஒரு சிறு வித்தியாசம் இருந்தாலும் அவர்களைக் கைது செய்கின்றார்கள். நான் இந்தச் சபையிலே அவர்களிடம் ஒன்றைக் கூற விரும்புகின்றேன். அதாவது, அடையாள அட்டையில் ஒரு சிறு

தவறு காணப்பட்டாலும் அது அடையாள அட்டை வழங்கும் திணைக்களத்தின் தவறே தவிர அதனை வைத்திருப்பவரின் தவறல்ல. ஏதோ ஓரிரு சம்பவங்களிலே தவறான அடையாள அட்டைகளை அல்லது பிழையான அடையாள அட்டைகளைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வைத்திருந்தமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது உண்மைதான். ஆனால், அதற்காக இப்படிப் பலரைக் கைது செய்து காவலில் வைப்பது தவறு என்று நான் கருதுகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்யப்படுபவர்களையும் பொலிஸ் நிலையங்களில் சாதாரண குற்றவாளிகளுடன் உள்ளே அடைத்து வைப்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயம். உண்மையிலேயே இப்படிக்கைது செய்யப்பட்டுப் பொலிஸ் நிலையங்களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களின் மனோநிலை எவ்வாறிக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்! இன்று கடத்தப்பட்டவர்களின் பெற்றோர்கள், சகோதர சகோதரிகள் மற்றும் உறவினர்கள் மிகுந்த வேதனையுடன் இருக்கின்றார்கள். கடத்தப்பட்டவரின் தாயொருவர் கொட்டாஞ்சேனையில் இன்று சித்த சுவாதினமுற்ற நிலையில் இருக்கின்றார். இப்படியாகக் கடத்தப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் பல இன்னல்களுக்குள்ளாகி இருக்கின்றன. நேற்றுக்கூட, இந்தக் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்கள் என்னிடம் வந்து எப்படியாவது தங்களை மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று அவரிடம் தங்களின் குறைகளைக் கூறுவதற்கு ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்து தருமாறு வேண்டினார்கள். இப்படியான நிலைதான் இன்று நிலவுகின்றது.

அண்மையில் புதிய பொலிஸ் மா அதிபர் பதவியேற்றிருக்கிறார். அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் இந்தக் கடத்தல்களை நிறுத்துவதற்கும் கைதுகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எவரையும் கைது செய்யக்கூடாது என்று நாங்கள் கூறவில்லை. ஆனால், இந்தக் கைதுகளை மட்டுப்படுத்த முடியும். தினசரி எங்களிடம் பலபேர் வந்து முறையிடுகிறார்கள். நாங்களும் பொலிஸ் அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு ஆவன செய்து வருகின்றோம். உண்மையிலேயே பொலிசார் பலர் எங்களுக்கு மிகுந்த ஒத்துழைப்பைத் தருகின்றார்கள்; நாங்கள் ஆட்களை அடையாளப்படுத்தியவுடன் அவர்களை விடுவிக்கின்றார்கள். இது ஒரு நல்ல அம்சமாகும். பொலிஸ் நிலையத்திலுள்ள அதிகாரிகள் கைது செய்யப்படுபவரை விசாரித்து, அவர் மீது சந்தேகமில்லையென்றால் உடனடியாக விடுவிக்க வேண்டும். இதுதான் தர்மம். ஆகையால், பொலிஸ் மா அதிபரிடம் இந்தத் தருணத்திலே நான் ஒரு கோரிக்கையை விடுக்க விரும்புகின்றேன். அதாவது, ஒருவரைக் கைதுசெய்தவுடன் திறமையானவரைக் கொண்டு விசாரித்து, குற்றமற்றவர்களை உடனடியாக விடுவிப்பதற்கு ஆவன செய்யும்படி அவர் தனது அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இறுதியாக, மலையக மக்கள் முன்னணியினராகிய நாங்கள் புதிய பொலிஸ் மா அதிபருக்கு மீண்டும் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அவர் இந்த அவலங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு நல்ல முடிவைக் காண்பாரென்று நம்புகின்றோம். அவர் மீது எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையிருக்கிறது. அத்தோடு, மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களும் இந்த விடயத்தையிட்டு மிகவும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருகிறார் என்பதைத் தனிப்பட்ட முறையில் நான் நன்கறிவேன்.

I also wish to congratulate and extend my best wishes to the Inspector - General of Police who has just taken office and I do firmly believe that he will act impartially and bring all these arrests and abductions to an end. I, am a Member representing the Tamil community appeal to him to act fast and bring an end to this misery of the Tamils living in the Capital City and the suburbs. We also have a firm belief that His Excellency the President is doing his utmost to bring an end to all this. We do have enough confidence in him.

I thank you very much for giving me this opportunity.

මුලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා

(තலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

The Hon. Rauff Hakeem, please.

ගරු රූෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

"Bismillahir Rahmanir Raheem"

Mr. Presiding Member, the country has been very anxiously waiting for an official response from the Government in the aftermath of the Supreme Court judgment which has ruled that the temporary merger of the North - East is unlawful. We heard the Hon. Prime Minister this morning. He made a lengthy exposition of the judgment as well to make certain positions of the Government known to this House. Throughout his speech my only prayer was that the Government's response to this should not end up in a situation where the remedy would be worse than the disease itself. Quite fortunately, I must say the Government is from my understanding of the statement, still pondering the next move and I would urge the Government that it would be useful to engage with minority political parties represented in the House before they come to any conclusion since we have had a long history of unilateral decisions being made and thrust upon affected communities in this country which have resulted in very dire consequences. That is why I echoed the request made by the Hon. Sampanthan that the Government must agree for a Party Leaders' Meeting to discuss the future steps that Government intends to take regarding this very precarious and difficult situation in which the Government itself has been placed as a result of this judgment. But in the meantime there are certain forces who tend to think that a solution for the separatist struggle in this country is strictly a military one. That is to say to the Tamil people we can resort to a military solution. Likewise some of those very same forces tend to think that the solution to the beleaguered Muslim minority living in the North - East is a de - merger. Nothing can be further from the truth, Sir. And, this is why I would like the Government to engage with parties that have got a mandate from the people of the North -East so that we can come to a collective decision as to how to go forward. I urge my brothers in the Tamil National Alliance to likewise engage with the Muslim political leadership to see that we have a very healthy and collective approach to this vexed problem of the North - East.

Sir, since my time is limited and I am also quite anxious - sometimes the lobby reporters particularly those from the Tamil media misrepresent something which I say in English - I would rather say a few words in Tamil as well about the very same issue.

முஸ்லிம் காங்கிரஸைப் பொறுத்தவரையில், எமது முன்னாள் தலைவர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் காலம் தொட்டு, நிபந்தனையுடனான வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பை நாங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தோம். 1987இல் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வடக்கு - கிழக்கு இணைக்கப்பட்டபோது அன்றைய அரசு முஸ்லிம்களிடம் எதையும் கேட்கவில்லை. அதேபோல, இன்று இந்த

வடக்கு - கிழக்கைப் பிரிப்பதிலும் முஸ்லிம்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இருக்கவில்லை. வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பிரதான அரசியல் அபிலாஷை, அங்கு சுயநிர்ணய உரிமையுடன் கூடிய நிலத்தொடர்பற்ற முஸ்லிம் பெரும்பான்மை அலகு என்பதைத் தவிர, வேறொன்றுமில்லை என்பதை நாங்கள் திட்டவாட்டமாக இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் முஸ்லிம் மக்களுடைய பங்கு என்பது வடக்கு - கிழக்கு பிரிவினைதான் என்ற நிலைப்பாட்டை அரசாங்கமோ, சிங்கள தீவிரவாதக் கட்சிகளோ அல்லது இந்தத் தீவிரவாதத்திற்குக் காவடியெடுக்கும் சில சுயநல முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளோ கூறுவார்களானால், இக்கூற்றை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முறியடித்து முஸ்லிம் மக்களின் பிரதான அபிலாஷையான தனிச் சுயாட்சி அலகுக்கான போராட்டத்தைத் தீவிரமாக மேற்கொள்ளும் என்று நான் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

கௌரவ தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்த விடயத்துடன் இன்னும் சில விடயங்களை நான் ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

Mr. Presiding Member, we have been discussing from morning several issues relating to the security situation in the Northern and Eastern Provinces as well as in the whole country. I raised a very pertinent question in the morning regarding the Commission of Inquiry into human rights violations in the country that has been announced by His Excellency the President. I trust that the Hon. Prime Minister will response soon to some of those questions that have been raised in good faith. The purpose of our query is to instill some credibility into this Commission of Inquiry in order to install confidence in our own law and order machinery and our own security forces and also to see that the LTTE does not, as in the past, get away with serious human rights violations against all sections of people. I hope that the Government will take it in that spirit and respond to those questions that I have raised regarding the Commission of Inquiry that the Government has decided to appoint. In that regard I noticed that an eight member local team to probe abductions and killings is envisaged and a very novel hybrid structure with international observers is also being planned. we welcome that move. We only hope that some of the incidents that are sought to be left out will also be brought into the mandate of this commission and the process relating to the conduct of the inquiry too would be made known to the people very clearly so that submissions and representations could be made without any worries about reprisals or pressures being brought.

In this regard I must say that witness protection is a very important element that would have to be paid attention to and I hope all those matters be looked into sufficiently. Together with that I must also express our condemnation for what happened at Digampatana to those unfortunate sailors. Similarly, our condolences go out to the families of all those who died in several attacks in various parts of the country. But then, what we have got to realize is that with the Geneva Talks II palpably ending in a failure, we are faced with a very grim future where we may be pushed into the situations of returning to wholesale hostilities resuming very soon.

Then, again we had another meeting at the Chatham House where certain policy makers and representatives of think tanks in Britain as well as members of humanitarian agencies participated in a very healthy dialogue about the resettlement and rehabilitation including compensation issues relating to the Northern Muslims.

[ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා]

Having said that, Sir, I must say here that the linkage between transitional justice and development is a very pertinent issue which we will have to address in our quest for peace. This, I believe, was experimented by us, particularly the latter. The development part was experimented by us at the cost of the former, that is the issue of transitional justice. We have unfortunately paid a very heavy price for this type of approach to this entire issue. To many, these two themes would appear to be widely desperate. But development seems to be on an entirely different plane in addressing the questions of transitional justice which in its current usage means the effective delivery of justice to societies in transition from conflict to post-conflict. But some thinkers see that the two as being inextricably linked. What is the purpose of our development efforts, if the very targets of those efforts are not afforded genuine healing in terms of their loss? Can there be actual development without addressing their demands for justice? This was precisely what the Northern Muslims who had been forcibly evicted from the North way back in 1990 are asking the Government and the international community. It is with that objective in mind that we set about creating and awareness campaign and successfully launched it in London. I must once again thank our Colleagues in the House of Commons and particularly to those MP's and some of those others who promised to get involved in this campaign in the coming years. This particular issue of the unfortunate victims of war is being pushed to the margins by deliberate stonewalling by the LTTE, to some extent assisted by the Government also in refusing to recognize the separate dimension of the Muslims in the peace process and therefore, it is my fervent hope that the Government, the LTTE, and the international community would, at least at this late stage where it appears that a fertile ground for radicalization is being created among the Muslims as a result of this neglect would change their policy and approach towards the accommodation of Muslims in the peace process.

Thank you very much.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Thank you.

[අ. හ. 3. 21]

ගරු අනාපුද සෙනෙවිරත්න මහතා (කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය)

(மாண்புமிகு அதிபரத் துறை - தொழில் உறவுகள், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Athauda Senaviratne - Minister of Labour Relations and Foreign Employment)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ සභාවේ මාසයකට වරක් කෙරෙන හදිසි නීතිය කිරීමේ සාකච්ඡාව අදත් මේ අවස්ථාවේ පැවැත් වෙනවා. එහිදී මේ සභාවේ විවිධ පැතිවලින් නැගුණු කරුණු සැලකිල්ලට ගන්නාම, එක් එක් පළාත් අත හැර යන්න ගිය, අවනැත් වූ පුද්ගලයන් පිළිබඳව ගරු රවුෆ්

හකීම් මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. ඒ වාගේම භාණ්ඩ හුවමාරු කිරීමේ, ප්‍රවාහනය කිරීමේ අපහසුව ගැන, ඒ වාගේම මිල ගණන් ඉහළ යාම ගැන තවත් අය සඳහන් කළා. ඒ වාගේම, අතුරුදහන් වීම ගැන තවත් අය සඳහන් කළා. තවත් අය, කප්පම් ගැනීම ගැන සඳහන් කළා. තවත් අය, හමුදාවේ ඝාතන ගැන සඳහන් කළා. තවත් අය, එල්ටීටීඊ එකේ - ද්‍රවිඩ විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ - ඝාතනයන් ගැන සඳහන් කළා. ඒ වාගේම දේපොළ විනාශ වීම් ගැනත් සඳහන් කළා. මේ සියල්ල ගැනම මේ ගරු සභාවේ අපි බොහෝ විට කථා කර තිබෙනවා.

මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයන තෙක්, ළඟා කර ගන්නා තෙක්, ඒ ප්‍රශ්න සිදු වෙමින් ඉදිරියට යනවා. මේ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා මගින් විසඳා ගැනීමට අවස්ථා ගණනාවක උත්සාහ කර තිබෙනවා. තවමත් ඒක සාර්ථක වෙලා නැහැ. මෙවර සාකච්ඡාවේදීත් ජනතාවට තිබෙන දුක් ගැහැට, ඒ නිසා රටට සිදු වෙලා තිබෙන පාඩුව, විපත පිළිබඳව ප්‍රමුඛත්වය දෙනවා වෙනුවට, ඒ-9 මාර්ගය විවෘත කිරීම පිළිබඳව එකඟ වෙන්න කලින් සලකා බැලීමට තවත් කරුණු තිබෙන බව ආණ්ඩුව කියද්දීත්, මේ සිදු කරන ඝාතනයන් නැවැත්වීම කරනවා නම්, ඒ පාර විවෘත කරන්න පුළුවන්කම තිබෙන බව කියද්දීත් ඒ කාරණය පිළිබඳව අවධානය යොමු නොකර සාකච්ඡාව නැවතුණා. මේ ප්‍රශ්න විසඳීමට ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා පළාත් සභා ක්‍රමයක් ඇති කළා. එල්ටීටීඊ එක හැර ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයෙහි යෙදුණු උතුරු නැගෙනහිර අනෙක් සියලුම කණ්ඩායම් ඒ කාර්යයට එකතු වුණා, පළාත් සභා ක්‍රමයට එකතු වුණා. බලය විමධ්‍යගත කිරීමක් ඒ මගින් සිදු වුණා. ආණ්ඩුකාරයෙක්, ප්‍රධාන ඇමති කෙනෙක්, කැබිනට් මණ්ඩලයක් සහිතව පළාත් සභාවක් ඇති කරමින් ලබා දුන් බලය නිසා ඒ ආයුධ සන්නද්ධ කොටස් රට බේදීමේ අරගලය අත් හැරියා. ඒ කටයුත්තට එකඟ වෙලාත්, නැවතත් ඒ මතය වෙනස් කර එල්ටීටීඊ සංවිධානය පමණක් මේ ඝාතනයන්, යුද්ධයන් කර ගෙන යනවා. ඒ යුද්ධයන් මුහුණට මුහුණලා කරන යුද්ධයක් නොවෙයි. ඒක ක්‍රස්තවාදයක්. ඒක ක්‍රස්තවාදී වැඩ පිළිවෙළක්. සැහ වී ඉඳලා, හොරෙන් ඇවිල්ලා කරන සටනක්. ඒ නිසා තමයි මේ වාහන පරීක්ෂා කරන්නට සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. මොන වාහනයේ බෝම්බ එනවාද දන්නේ නැහැ. මොන වාහනයේ ඝාතකයෙක් එනවාද දන්නේ නැහැ. ඒ අපහසුතාවයන් ඇති වෙන්නේ මේ නිසයි. ඒක නිසා ජාත්‍යන්තර වශයෙනුත්, මේ රටේ දේශපාලන පක්ෂත්, ද්‍රවිඩ සන්ධානයත්, සාකච්ඡා මගින් මේ කාරණය විසඳා ගන්නා ලෙසට එල්ටීටීඊ එකට - කොටිට - බලපෑම් කිරීම, නියම කිරීම, උපදෙස් දීම කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ කාරණය පැහැදිලියි. අපට අපේම රටේ පිරිසක් එක්ක යුද්ධ කර ගන්න ඕනෑ කරන්නේ නැහැ. එහෙම යුද්ධයක් ප්‍රකාශ කර නැහැ. රටේ ආරක්ෂක තත්ත්වයට අභියෝගයක් වන, ඒ වාගේම යම් යම් විනාශයන් කරන අවස්ථාවක පමණක් ආණ්ඩුවෙන් ප්‍රතික්‍රියාවක් කරනවා මිසක් යුද ප්‍රකාශයක් නැහැ. යුද්ධ කිරීමක් නැහැ. සර්ව පාක්ෂික සමුළුවක් කැඳවා, ඒ සර්ව පාක්ෂික සමුළුව මගින් විසඳුමක් යෝජනා කර ගනිමින් එය ක්‍රියාවට නැගීමේ උත්සාහයේ තමයි අප දැන් යෙදී සිටින්නේ. මේ කාරණයේදී වෙනත් කවර දාටත් වඩා හොඳ ශක්තියක් ලැබෙනවා. මොකද? ඒ කාලයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ ආණ්ඩු මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ගියාම විපක්ෂය හැටියට සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂය විරුද්ධ වුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට ඇවිත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ගියාම ඒ කාලයේ විපක්ෂය හැටියට සිටි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ පක්ෂ එයට විරුද්ධ වුණා. අද ඒ තත්ත්වය වෙනස් වෙලා. අත්දැකීම් තුළින් මේ පිළිබඳ දේශපාලන විසඳුමකට ළඟා වෙන්න ඕනෑ කියන පිළිගැනීම තුළ, විපක්ෂයත් ආණ්ඩු පක්ෂයත් එකට එකතු වෙලා සම්මුතියකට පැමිණීමේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඉදිරිපත් වී තිබෙන වැදගත් අවස්ථාවක් මේක. මේ වැදගත් අවස්ථාවේ, ඉතාම හොඳ පසුතලයක් හදිලා තිබෙන මේ වෙලාවේ එය ක්‍රියාවට නංවා ගැනීමට, මේ කාර්යය ඉෂ්ට කර ගැනීමට ද්‍රවිඩ ජනතාවත්, එල්ටීටීඊ සංවිධානයත්, අනෙකුත් ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාම තමන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමයි අද කළ යුතුව තිබෙන්නේ.

ජනාධිපතිතුමා විවෘත භාවයකින් මේ පිළිබඳ යෝජනා ලබා ගැනීමට, ඒ විවිධ යෝජනා සැලකිල්ලට අරගෙන ඒ විසඳුමට ළඟා වෙන්න හැකි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගැනීමට තමයි ප්‍රමුඛත්වය දීලා කටයුතු කරන්නේ. ජනාධිපතිතුමාට ඒ දවස්වල බොහෝ දෙනා කිව්වේ, මේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් අන්තවාදීව කථා කරනවා; ඒ වාගේම හෙළ උරුමයක් එහෙම කථා කරනවා; ඒ නිසා ජනාධිපතිතුමා ජාතිවාදියෙක් කියායි. ඒ පින්තුරය තමයි ලෝකයටත් රටටත් පෙන්වා දීලා තිබුණේ. ඒ පින්තුරයේ තත්ත්වය දැන් සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් බව කාටත් පෙනිලා තිබෙනවා; ඔප්පු කර තිබෙනවා. එතුමා දේශපාලන විසඳුමකට - negotiated settlement එකකට - ලැහැස්තියි කියන එක ලෝක ජනතාවටත් ජාත්‍යන්තරයටත් පැහැදිලි කර දී

කිබිබෝ. ඒ කාර්යයට මේ රට තුළත් උත්සාහ කරනවා. ඒ නිසා මේ වෙලාවේ මේ අතවශ්‍ය පහරදීම් කිරීමෙන්, ඝාතනය කිරීමෙන් එල්ටීටීඊ සංවිධානය වැළකී සිටීමට ක්‍රියා කරනවා නම් ආණ්ඩුව මේ කිසි ක්‍රියාවකට ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය ප්‍රයෝජනයට අරගන්න ඕනෑ. මේ අවුරුදු විසි ගණනක් කරනු ක්‍රියාවන්වලින් ඒ ද්‍රවිඩ ජනතාවට ලැබුණු දෙයක් නැහැ. විනාශයක්, ඝාතනයක්, පාඩුවක්, අවතැන් වීමක් තමයි සෑම අතකින්ම ඔවුන්ට සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. මේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්න මේ අවස්ථාවේ සියලු දෙනා එකතු කර ගන්න ඕනෑ. රටේ සියලු ජාතික සංවිධාන, ආගමික සංවිධාන ඒ වාගේම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, සියලු දේශපාලන පක්ෂ එකතු වෙලා මේ ක්‍රියාවට බලපෑම් කරන්න එකඟ කර ගන්න; එසේ කටයුතු කරන්න කියා එල්ටීටීඊ එකට උපදෙස් දෙන්න කියා තමයි මට ඉල්ලන්න තිබෙන්නේ.

අපට මේ ලැබී තිබෙන අවස්ථාව වෙනත් කවර දාටත් වඩා ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඕනෑ. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණක් පැහැදිලිව කියා තිබෙන්නේ, “ඔව්, අපේ වෙනස් ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්න පුළුවන්; නමුත් වැඩි දෙනාගේ විසඳුමකට, වැඩි දෙනාගේ පිළිගැනීමකට අපි එකඟ වෙමු” කියායි. ඒවා වඩා හොඳ ප්‍රජාතාන්ත්‍රීය අදහස්. නීතිය අනුව, නීතිමය තත්ත්වය අනුව උසාවියෙන් දුන්න තීන්දුව කෙසේ වුණත්, ඒ තීන්දුව උසාවියේ නීතිමය පැත්තෙන් දිසු තීන්දුවක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන විසඳුමකට යනවා නම් කවුරු මෙතවා කිව්වත් වඩාම හොඳ ක්‍රමය, වඩාම යෝග්‍ය ක්‍රමය, වඩාම සුදුසු පිළිවෙත ජනතාවගේ කැමැත්ත අනුව ඒ ඒ පළාත් එකතු කිරීම හෝ වෙන් කිරීම තීරණය කිරීමයි. උසාවියේ තීන්දුව නීතිය දෙස බලා දුන්න එකක්. වසරක් තුළ තමයි මේකට ජනමත විචාරණයක් – referendum එකක් – පවත්වන්න කියා තිබෙන්නේ. ඒ තීන්දුව නීතිමය පැත්තේ තීන්දුවක්. ඒ ගැන දේශපාලන තීරණය මොකක්ද කියා මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණිලා, පාර්ලිමේන්තුව හරහා තීන්දු කරන්න පුළුවන්. ඒ අනුව කටයුතු කරගෙන යන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ජනාධිපතිතුමාත්, එතුමාගේ ආණ්ඩුවත් විවෘත භාවයකින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න කැප වෙලා සිටිනවා. ඒකට මේ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් සම්මුතියකට පැමිණීම, අවබෝධතා ගිවිසුමකට පැමිණීම මේ රටේ ඓතිහාසික කාර්යයක්. මේ රටේ නොයෙකුත් අවස්ථාවල කර ගන්න උත්සාහ කර, කර ගන්න බැරි වුණු ඉතාම වැදගත් දෙයක් ඒ සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. මේ අවස්ථාවේ ඒ කාර්යයට අවුරුදු දෙකක් අවශ්‍ය නැහැ. ඒ අවබෝධතා ගිවිසුම අවුරුදු දෙකක් නොවෙයි, පහක් ගියත් කමක් නැහැ. නමුත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමට අවුරුදු දෙකකුත් අවශ්‍ය නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව දැනුම තිබෙනවා; ව්‍යවස්ථා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා; ව්‍යවස්ථා ඉරාදමා තිබෙනවා; ඒ වාගේම අනන්තවත් යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා; පළාත් සභා ක්‍රමයක් දී තිබෙනවා. මේ සියල්ල සැලකිල්ලට අරගෙන මාස දෙකක් ඇතුළත යෝජනාවක් සර්ව පාක්ෂික සමුළුවෙන් සම්මත කරගෙන ඒ කාර්යය ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අපි කාලය දික් කරන්න ඔනෑ කරන්නේ නැහැ.

මුලාසනාරූඪ මන්ත්‍රිතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමා, තව විනාඩියකින් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු අනාමිද සෙනෙවිරත්න මහතා

(மாண்புமிகு அதிபர் செனவிரத்ன)

(The Hon. Athauda Senaviratne)

ඒ ආකාරයෙන් ක්‍රියා කරන්න එකතු වෙන්න. එකතු වෙලා මේ කටයුත්ත කරන්න. සැලසුම් කර ගැනීමට සියලු දෙනාගේම සහයෝගය අවශ්‍ය වෙනවා. නැත්නම් හැමදාම කථා කරන ටික තමයි කථා කරන්නේ. මේක සාමාන්‍ය කාලයක් නොවෙයි. මේ පවතින ඝාතන පිළිවෙලවල් නිසා, මේ ත්‍රස්තවාදය නිසා මේ වාගේ පරිසරයක් පවතිනවා. ඒ මුළු පරිසරයම වෙනස් කර ගෙන ඉදිරියට යන්න නම් විසඳුමකට එන්න ඕනෑ; විසඳුම ඉක්මන් කර ගන්න ඕනෑ. විසඳුම ක්‍රියාත්මක කරන්න ඉක්මනින් සහයෝගය දෙන හැටියට සියලු දෙනාගෙන්ම ඉල්ලමින් මගේ කතාව අවසාන කරනවා.

ගරු එම්. එම්. මුස්තාෆා මහතා

(மாண்புமிகு எம். எம். எம். முஸ்தபா)

(The Hon. M. M. M. Musthaffa)

“Bismillahir Rahmanir Raheem”

Mr. Presiding Member, it is my privilege to participate in this Emergency debate today. I take this opportunity to talk about certain practical difficulties and inconveniences caused

to the people of this country. As you know, kidnappings, extortions and all that are taking place in Colombo and other areas. I understand that an eight member committee has been appointed by the Government to look into this. I hope that problem would be dealt with by them. I salute my good Friend the Hon. Mano Ganesan and other people who are very actively taking action on behalf of the people, especially the Tamil people who are affected by this.

On the other hand, Hon. Minister, I would like to bring to your notice a problem especially the Eastern Province people have to face. The vehicle owners of the Eastern Province have to obtain passes. We do not say it should not be done. we do understand the difficulties our security forces have to face due to the number of bombs and dangerous material Carring in vehicles. But of course Sir, what I appeal to you is that when there is clear evidence of ownership of a vehicle, those owners could be issued with passes once and for all. This is a practical problem in our area. A person has to stay in the queue for three, four or five hours at the police station where these permits are issued. It is a practical problem. They have to waste their valuable time. It is happening not only once. Even after they show their identity card and the proof of ownership of the vehicle, they have to go through this procedure every time when they have to travel to Colombo or elsewhere. So, this is an appeal I make to the Hon. Minister, to consider this. Even the bus drivers who have the route permit have the same problem. Of courses, they can have their routine check wherever. I see elderly people, children and pregnant ladies have to get down and get in, get down and get in at so many security points. Sometimes, as you know, the security personnel who are also human beings, get irritated and shout at these people and all that. This is one of the complaints we have been continuously receiving from our people. So, you will have to consider this and categorize them. There are vehicles that are being used by some people, but they are not the owners. You have to have a tight security on them. They have to obtain a pass each time.

At this juncture, I would also like to bring the the notice of the Hon. Ministers concerned regarding the paddy purchase in our area. As you know, the normal life has been disturbed there. Paddy purchase by the Government is not properly done, specially in the ampara District. They say there are no storage facilities. As a result the farmers are suffering. On the one hand the farmers do not have space to stock their paddy and they have to sell paddy lower than the production cost. This is one of the problems the farmers are facing. As a result almost 15,000 acres of paddy land is in danger of being neglected; without cultivation Decisions are taken at the farmers' association to this effect. What have they done? During the last three or four seasons, they could not even recover their cost of production. So, they have come to a stage Where they are not going to cultivate. so, the Government has to intervene and provide proper relife, so that they would be able to continue with their paddy cultivation.

[ගරු එම්. එම්. එම්. මුස්තාපා මහතා]

There is a complaint from the Oluvil Port workers. This not a time to take political revenge. You know what amount of difficulties the people of the Eastern Province are undergoing. If all of a sudden 263 port employees are transferred from Oluvil to Colombo what would be their plight? Their children are studying in the schools in that area and the cost of living is also a factor to be considered. when they come to Colombo they have to rent out rooms as they have to live here in Colombo. You cannot get a small room for less than Rs. 5000 or Rs. 6000. They have to travel up and down from Oluvil to Colombo. How much will it cost? The children who are about to sit for their O/L examination, A/L examination are made to suffer. So I would appeal to the Minister concerned because they say that according to the Letter of Transfer, two hundred and sixty three people are at once transferred. They say that they are excess. I understand that there is excess staff in every port. In Colombo, Trincomalee or Galle everywhere there is excess staff. But, these workers suspect that there are certain people behind this move. This is done on a political basis. So, I do not think these transfers should take place. They must cancel it until such time the children of the port workers sit for their examinations, Sir. As you know, the difficulty is the high cost of living. They cannot meet their expenses when they come to Colombo. They have to resign from their jobs and for something else. The employees who have been transferred met me and said that the Ministry offered a Voluntary Retirement Scheme to other employees-but not to Oluvil port workers -where they were paid compensation and other benefits. But, of course, these Oluvil port workers were deprived of that opportunity. So if you cannot cancel these transfers they would like to go on retirement where you have to pay compensation as you paid for other port workers, Sir. This another complaint. You have to consider the situation now. Travelling is a problem.

The cost of living is high. they cannot get a room in Colombo. Their children's education is affected. so please consider the problems faced by the employees of Oluvil port. as you know His Excellency Mahinda Rajapaksa has instructed to go ahead with the work at Oluvil port. So you need more and more people. Do not transfer them and also I receive information that a cadre is being created for the Mahapola Centre and there is also a housing scheme. There are a number of other projects also under ports. You have created cadres but they have not considered all that. So you do not need to transfer these 263 people if you are creating a cadre, you can fill there with these people.

Finally, I have to touch on the speeches made by Hon. Sampanthan and the Hon. Rauff Hakeem regarding the de-merger and the request made to the Government. I would say Sir, Hon. Rauff Hakeem was in such a position that he could not come out with the needs of the Muslim community. The de-merger, I thank Almighty Allah, was not initiated by a Muslim. Had it been initiated by a Muslim and had a Muslim gone to court and the verdict was this, the Muslims in the East would have been massacred. There would have been a

bloodbath in the East, Sir Thank God, it had not happened. What we say is that we are against the merger. But, of course in 1987 without the consent of the Muslims the it was done. What was the result? The Muslim community in the East suffered very much, Sir. so, at this juncture what is the position of the Muslims? We are not against the merger. But, tell us what is our position in the future? In case the two provinces are merged what would be our position? Hon. Rauff Hakeem is talking about a separate non-contiguous administration comprising of all the Muslim villages under one administration. Not even the LTTE or these Members of Parliament belonging to the TNA have uttered a single word about this. So how can you target; how can just go and raise your hand in favour or not in favour of the merger? We should know what is position of not only the Muslims but also the position of the Sinhalese in the East. So until such time, we would not say, "Yes" or "No" to this. So Hon. Rauff Hakeem, you should reflect the impression of the Muslims. You do not just come and ask the Government to go ahead. Do not pressurize the Government to take some unwanted decisions. Because of the decision that was taken in 1987, we are still suffering. What is happening in the North-East Provincial Council? We, the Muslim community, are being treated as a secondary community. We cannot get anything done. The resources that are being distributed through the North-East Provincial Council is not done properly.

මූලාසනාදායී මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Member, your time is over.

ගරු එම්. එම්. එම්. මුස්තාපා මහතා

(மாண்புமிகு எம். எம். எம். முஸ்தபா)

(The Hon. M. M. M. Musthaffa)

Kindly give me one more minute, Sir. It is not done properly. It is not distributed properly. Even in giving appointments, graduate appointments or the English teaching appointments or the nurses' appointments or minor employees' appointments or whatever appointments, the Muslims are being sidelined. They are not considered favourably. So until such time we get the right composition of the administration, until such time they say that this is for the Muslims, this is for the sinhalese, we do not want to say anything. We do not want to agree or disagree. You keep it in your mind. We are neither for or against. We would say, "Okay" when it is acceptable to the Muslim community. So at this juncture we are not pressurizing the Government. The Government should take its decision impartially.

I thank you for giving me this opportunity to speak and I wind up.

මූලාසනාදායී මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Thank you. Hon. Ameer Ali.

[டி. ஐ. 3.45]

ශ්‍රී ලංකා අපද්‍රව්‍ය සේවා අමාත්‍යවරයා)

(மாண்புமிகு அமீர் அலி - இடர் நிவாரண சேவைகள் அமைச்சர்)
(The Hon. Ameer Ali - Minister of Disaster Relief Services)

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, முதலிலே இறைவனுக்கு நன்றி கூறியவனாக இன்றைய விவாதத்திலே கலந்துகொள்கின்றேன். இந்த நாட்டிலே சமாதானம் நிலவ வேண்டும், எல்லா இன மக்களும் கைகோர்த்து நிம்மதியாக வாழவேண்டும் என்றுதான் இந்தச் சபையிலே எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் ; இலங்கையில் இருக்கின்ற அனைத்து ஊடகங்களும் இதைத்தான் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சபையிலே அதிகம் பேசப்படுகின்ற வார்த்தையும் சமாதானம் என்ற அந்தச் சொல்லாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவ்வாறென்றால், இந்த சமாதானக் காற்றை நாங்கள் எப்பொழுது சுவாசிப்பது? நாட்டு மக்களிடத்திலே ஒற்றுமை ஏற்படப்போவது எப்பொழுது? எத்தனையோ உயிர்களை நாங்கள் இழந்துவிட்டோம். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அனைத்து மக்களும் எத்தனையோ தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறான நிகழ்வுகள் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் - எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் - நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக அவைகளைக் கூட்டிக்கழித்துப் பார்த்தால் இறுதியிலே எஞ்சியிருப்பது உயிரிழப்புக்களும் உடைமை இழப்புக்களும் மாத்திரந்தான். யாரும் எதையும் சாதித்து விட்டதாக வரலாறு கிடையாது. எஸ்.ரீ.ஈ.யினராக இருந்தாலும் சரிதான், அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற இலக்கினை அடையமுடியாத ஒரு துரப்பாக்கிய நிலையிலேயே அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். “யுத்தம் நிறுத்தப்பட வேண்டும் ; யுத்த நிறுத்தம் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்” என்றுதான் விடுதலைப் புலிகளும் கூறுகின்றார்கள். ஆனாலும், அவர்களுடைய கட்டுக்கோப்பையும் மீறி ஆங்காங்கே நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிவைக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு இருக்கின்றது.

இந்த அரசாங்கம், இனப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பதிலே அதிக அக்கறையோடு செயற்பட்டு வருகின்றது. இந்த நாட்டின் மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் இதிலே மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் பங்காற்றி வருகின்றார். இந்த நாட்டிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற இரத்த ஆற்றை நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பலத்த இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலும் சில வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பது முழு உலகமும் அறிந்த உண்மையாகும். அந்த அடிப்படையிலேதான் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியோடும் அவர் கைகோர்த்திருக்கின்றார். எதிர்காலத்தில் இந்த இலங்கைத் திருநாட்டிலே, சுமுகமானதொரு நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் ; சிறந்ததொரு மக்கள் சமூகம் உருவாக வேண்டும் என்கின்ற எதிர்பார்ப்பு அவரிடம் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் அவர் அந்தக் கட்சியுடன் ஒரு கூட்டிணைப்பை ஏற்படுத்தி, இந்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கின்றார். இந்தக் கூட்டிணைவு நாட்டிலே சமாதானத்தை ஏற்படுத்தத் தவறுமாக இருந்தால், நிச்சயமாக எதிர்காலத்தில் இந்தச் சபையிலே இருக்கின்ற எல்லோரும் சமாதானத்தைப் பற்றியும் இரத்த ஆற்றைப் பற்றியும் கொலை வெறியைப் பற்றியுந்தான் மீண்டும் மீண்டும் பேசப்போகின்றார்கள். எனவே, இது எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற இறுதியான, அருமையான, சிறப்பான ஒரு சந்தர்ப்பம். இந்தச் சபையிலே இருக்கின்றவர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் யார் யாரெல்லாம் நாட்டிலே சமாதானம் நிலவவேண்டும் என்று உளப்பூர்வமாக விரும்புகின்றார்களோ, அவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். இந்தக் கடினமான பணியை நிறைவேற்றுவதில் பெரும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றது. போரை - சண்டையை - உடனடியாகவே தொடங்க முடியும். ஆனால், சமாதானமும் பேச்சுவார்த்தையும் அவ்வாறல்ல. ஒரே

இரவுகளிலோ, ஒரே நாட்களிலோ, ஒரே மாதங்களிலோ நிச்சயமாக சமாதானத்தை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. அவ்வாறு ஒரே நாட்களிலோ அல்லது குறுகிய காலத்திலோ சமாதானத்துக்கான அனைத்தையும் செய்து முடிக்கலாம் என்று யாராவது கூறினால் அதை நான் மட்டுமல்ல, இந்தச் சபையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். ஏனென்று சொன்னால், கடந்தகால நிகழ்வுகள் இதற்கு உதாரணங்களாக இருக்கின்றன. எனவேதான் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த முயற்சிக்கு எல்லோரும் - விடுதலைப் புலிகளாக இருக்கலாம், எதிரணியினர்களாக இருக்கலாம் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட முயற்சிக்கு எதிராகச் சேறு பூசுகின்ற ஊடகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், யாராக இருந்தாலும் ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும் ; அதனை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்க வேண்டும். அதன்மூலம் நிலையான ஒரு சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு உதவியவர்களாகத் திகழ வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கிலே இருக்கின்ற, விசேடமாகக் கிழக்கிலே இருக்கின்ற முஸ்லிம், சிங்கள மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வும் இதிலேதான் தங்கியிருக்கின்றது. ஏனென்றால், 1987-ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தினால் அந்தப் பிரதேசத்திலே வாழ்கின்ற சிங்கள, முஸ்லிம் சமூகங்கள் அடிமையாகிப் போனமை பற்றி இந்தச் சபைக்கு மிகவும் விபரமாகச் சொல்லிவைக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு எனக்கு இருக்கின்றது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக ஒரு சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நேரத்திலே இருந்த அரசு குறித்த சமூகத்தவர்களுடைய அபிலாஷைகளைக் கேட்டறியாமல், அவர்களுடைய எதிர் பார்ப்புக்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளாமல், இந்தச் சமூகங்களைத் தள்ளிவைத்துவிட்டு, இரேவோடிவாக அதனை ஏற்படுத்தியது. இருந்தாலும் அந்தக் காலப்பகுதியிலே கிழக்கிலே வாழ்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் இதனை வன்மையாக எதிர்த்திருக்கவில்லை. இந்த நாட்டிலே ஒரு நிரந்தரமான சமாதானம் தோன்றவேண்டும். என்பதற்காக அவர்கள் செய்த மாபெரும் தியாகத்தான் அதுவாகும். ஆனால், அவர்கள் செய்த அந்தத் தியாகத்திற்காக, அவர்களுடைய அந்த அர்ப்பணிப்பிற்காக, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட உயிரிழப்புக்கள், உடைமையிழப்புக்கள் ஒன்றிரண்டல்ல, ஏராளம்! ஏராளம்! அவர்கள் தங்கள் மண்ணில் இருந்தும் வீடுகளில் இருந்தும் துரத்தப்பட்ட வரலாறு, வீடுகளில் வைத்துக் கொலை செய்யப்பட்ட வரலாறு, பள்ளிவாசல்களில் வைத்துத் துப்பாக்கிகளினால் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்ட வரலாறு, அவர்களின் உரைச் சுற்றி நின்று சிறு குழந்தைகளை, கர்ப்பிணித் தாய்மாரைக் கத்தியால், கோடரியால் வெட்டிக் கொலை செய்த வரலாறு போன்ற ஏகப்பட்ட வரலாறுகளைச் சுமந்த சமூகமாக அந்தக் கிழக்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம் சமூகம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களுடைய சோக வரலாறுகள் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நாட்டிலே தற்போது இருக்கின்ற நிலைமை மாறி, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் எதிர்காலத்தில் சமாதானம் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற கற்றவர்கள், நலன் விரும்பிகள், அரசியல் தலைவர்கள் எல்லோரும் இந்த நாட்டிலே ஒரு நிரந்தரச் சமாதானம் வரவேண்டும் ; இந்தச் சமாதானத்தின் மூலமாக இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அனைத்து மக்களும் ஐக்கியத்தோடு வாழவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்கள். ஆனால், இந்த நிகழ்வுகளிலே அதிகம் அங்கம் வகிக்கின்ற அதிக விமர்சனங்களுக்குள்ளாகி இருக்கின்ற விடுதலைப் புலிகள், முஸ்லிம்கள் தொடர்பில் எத்தகைய நிலைப்பாட்டில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த உலகத்திற்கு இன்னும் தெளிவாகக் காட்டவில்லை. “முஸ்லிம்களையும் நாங்கள் கவனிப்போம்” என்று “முஸ்லிம்களுடைய பிரச்சினைகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்” என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றார்களே தவிர, இதைத்தான் நாங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்திற்குத் தரவிருக்கின்றோம் என்று வெளி உலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு அவர்கள் இன்னும் தயங்குகின்றார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்களிடத்தில் அது பற்றி இன்னும் தெளிவான கொள்கையொன்று இல்லாதிருப்பதுதான். கிழக்கிலே இருக்கின்ற முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமல்ல, அந்தப் பிராந்தியத்திலே இருக்கின்ற சிங்கள மக்களுக்கும் அவர்கள் என்ன

[சர்ட்ஜேன்ஜி]

தீர்வை வழங்கவிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறுவதற்கு அவர்கள் தயாராகவில்லை. “ஏதோ ஒன்றை நாங்கள் தருவோம்” என்று கூறுகின்ற ஒரு நிலைமையில்தான் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவ்வாறான நிலைப்பாட்டை நாங்கள் தொடர்ந்தும் அனுமதிக்க முடியாது. அவர்கள் இந்த விடயம் பற்றித் தெளிவாகக் கூறவேண்டும். தங்களுக்கான பங்கு இவ்வளவு, வடக்கு - கிழக்கிலே இருக்கின்ற மற்றைய மக்களுக்கு, அதாவது முஸ்லிம், சிங்கள மக்களுக்கு, அவர்கள் தரவிருக்கின்ற பங்கு இவ்வளவு என்பதுபற்றி அவர்கள் இந்த உலகத்திற்கும் இந்த நாட்டின் தேசிய இனங்களுக்கும் தெளிவான விளக்கம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், இந்த இரு சமூகங்களையும் மிகவும் அடிமைப்பட்ட சமூகங்களாக ஆக்குவதற்கே அவர்கள் முயற்சிக்கின்றார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு எந்தக் கூற்றினையும் என்னால் இந்தச் சபையிலே கூறி வைக்க முடியாது.

இந்தச் சமூகத்தினர் அவர்களுடைய போராட்டத்தோடு இணங்கியிருந்தவர்கள் ; அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்த ஒரு சமூகமாக அவர்கள் இருக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் அதனை ஆதரித்தார்கள். ஆனால், இறுதியிலே அவர்களுக்குக் கிடைத்த பரிசு என்னவென்று சொன்னால், அவர்களுடைய பிரதேசங்களிலே இருந்து அவர்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்டதும் பள்ளிவாசல்களில் வைத்துக் கொலை செய்யப்பட்டதும் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியும்தான். மாபெரும் விடுதலை இயக்கம் என்று கூறப்படுகின்ற, ஒரு சமூக மக்களின் விடுதலையைத் தோள்களிலே சுமந்துகொண்டு செல்கின்ற ஓர் இயக்கம் என்று கூறப்படுகின்ற அந்த இயக்கம் இவ்வாறுதான் அநியாயம் செய்து வந்திருக்கின்றது.

அவ்வாறாயின், எதிர்காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திலிருக்கும் இந்த முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் சிங்கள சமூகத்துக்கும் அவர்கள் எதைக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள்? என்பதையிட்டு ஒரு தெளிவான நிலைப்பாட்டை அவர்கள் உலகத்துக்குச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு தேவைப்பாடிருக்கிறது. எமது மதிப்புக்குரிய சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் சபையிலே இருக்கின்றார். அவர் ஒரு பழுத்த அரசியல்வாதி ; நான் மிகவும் கௌரவத்தோடு மதிக்கின்ற ஓர் அரசியல் தலைவர். இந்த விடயத்தில் அவருக்கும் ஒரு தார்மிகப் பொறுப்பிருப்பதாக நான் நினைக்கின்றேன். ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலும் முஸ்லிம்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றபோது - புறந்தள்ளப்படுகின்றபோது அவர்களுக்காக உரத்துப் பேசவேண்டுமென்று நான் அவரிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். ஏனென்றால், நாங்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எல்லா அரசியல் தலைவர்களும் பேசுகிறோம் ; போட்டி போடுகிறோம் ; சண்டையிடுகிறோம் ; சச்சரவுகளைச் செய்கிறோம் ; கால நேரத்தை அதிகமாக வீணடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அந்த நிலைமை இந்த நாட்டிலே இப்பொழுது இருக்கின்றதா? நிச்சயமாக இல்லை. எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் மக்கள் பயந்த சூழலில் வாழ வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது ; அச்சத்தோடு வாழ்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எங்களுக்கு என்ன நடக்குமென்று தெரியாத ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இந்த நிலைமை மாற்றப்பட்ட வேண்டும் வடக்கு - கிழக்கில் இருக்கின்ற சிறுபான்மையின மக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு, தாம் அச்சமுகத்தின் காவலர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இன்னொரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தைச் அடக்கியாள முயலக்கூடாது என்பதைத்தான் இந்தச் சபையிலே நான் விநயமாகக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

1987இல் முஸ்லிம்களின் அபிலாசைகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு இணைக்கப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் மீண்டும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பொழுது நிதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பளித்திருக்கின்றது. ஆனால், அவை இணைக்கப்பட்டபோது தமிழ் அரசியல் தலைவர்களாக இருக்கலாம், விடுதலை வேண்டி நிற்பவர்களாக இருக்கலாம், அவர்கள் அதில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பங்கைப் பற்றிப் பேசவில்லை. இந்தத் தீர்ப்பின்

பின்னர் இப்போதும் இந்தத் தமிழ் தேசியத் தலைமைகள் மௌனமாக இருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலாவது முஸ்லிம்களின் பங்கு தொடர்பாக என்ன செய்ய இருக்கிறார்கள்? என்பதைப் பற்றி முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு அவர்கள் தெளிவாக விளக்கம் தரவேண்டும். எவ்வாறாக இருந்தாலும், போராட்ட சூழலில் சிக்குண்டு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு சமூகம், இன்னொரு சமூகத்தை எதிர்காலத்தில் நசுக்க முயலக்கூடாதென்று விநயமாக நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அத்தோடு, எதிர்காலத்தில் நடைபெறும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் முஸ்லிம்களுக்கு, விசேடமாக அவர்கள் கோரியிருக்கின்ற மூன்றாந்தரப்பு என்ற அந்தஸ்தை வழங்கும் விடயத்திற்கு, விடுதலைப் புலிகள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்ற சமூகம் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதற்காகத் திரு. சம்பந்தன் போன்ற சிரேஷ்ட அரசியல் தலைவர்கள் எதிர்காலத்தில் அதிகளவில் கவனமெடுத்து இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எதிர்காலத்தில் அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்ற முஸ்லிம் சமூகத்தைப் புறந்தள்ளி விட்டு ஒரு சமாதானத் தீர்வை அடையலாமென்று யாராவது நினைத்தால், - அது அரசாக இருந்தாலென்ன, விடுதலைப் புலிகளாக இருந்தாலென்ன - கிடைக்கப் போகின்ற சமாதானத் தீர்வு பரிபூரணமாக இருக்கப் போவதில்லை. அது நிச்சயமாக இலங்கையில் நாங்கள் எதிர்பார்கின்ற ஒரு சமாதானத் தீர்வாகத் திகழப் போவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் இனத் துவம்சத்தையும் இனச் சுத்திகரிப்பையும் ஏற்படுத்துகின்ற நிகழ்வுகள்தான் நடைபெறு மேயன்றி, வேறொன்றும் நடைபெறாது.

இந்த நிகழ்வுகளில் அதிகமான முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சிங்கள மக்களும் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கிலே இருக்கின்ற முஸ்லிம் மக்களால் வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபையில் எந்த விடயத்தையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கின்றது. இதனைப் பற்றி மாண்புமிகு மயோன் முஸ்தபா அவர்கள் இங்கு மிகவும் தெளிவாகக் கூறினார். முஸ்லிம்கள் அங்கு சென்று எந்தவொரு விடயத்தையும் செய்ய முடியாது. அந்த மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, அவற்றை வென்றெடுத்துக் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் அங்கு கிடையாது. எனவே, இது தனியே ஒரு பகுதியினருக்குரிய சொத்தா? என்ற கேள்வியை நான் இந்த உயர்ந்த சபையிலே கேட்க வேண்டிய தேவைப்பாடிருக்கிறது. வடக்கு - கிழக்கிலே இருக்கின்ற மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சபையாக இருந்தால் நிச்சயமாக அந்தச் சபை உடனுக்குடன் எல்லா மக்களுடைய பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துக் கொடுக்கின்ற ஒரு சபையாக இருக்க வேண்டும். மாறாக, அது யாருக்கும் உதவாத ஒரு சபையாக, விசேடமாக கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு எந்தவொரு பிரயோசனமும் இல்லாத ஒரு சபையாகத்தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

எனவே எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள முஸ்லிம், சிங்கள மக்களுடைய அபிலாஷைகளும் முன்னிறுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளும் செவியமடுக்கப்படாதவரை நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினைக்கு எந்தத் தீர்வையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. பேச்சுவார்த்தை - பேச்சுவார்த்தை என்றும், யுத்தம் - யுத்தம் என்றும், இனச்சுத்திகரிப்பு - இனச்சுத்திகரிப்பு என்றும், கொலை - கொலை என்றும் நாங்கள் இன்னும் எத்தனை வருடங்களுக்குத்தான் இச்சபையிலே பேசிக்கொண்டிருக்க முடியும்? நாங்கள் சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக வந்தவர்கள். ஒரு சமூகத்தின்பால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றவர்கள். இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் மீண்டும் அதே பாணியில் தொடர வைத்துக்கொண்டு, தலைமைத்துவத்திற்கோ, பாராளுமன்ற ஆசனங்களுக்கோ ஆசைப்படுகின்ற சமூகத் தலைவர்களாக - சமூகப் பிரதிநிதிகளாக நிச்சயமாக நாங்கள் இருக்கக் கூடாது. நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எமது மக்கள் நிம்மதியாக வாழவேண்டும்; இந்த நாடு அபிவிருத்தியடைந்து சிறப்படைய வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள சிங்களவர்களாகவிரும்பினும்,

தமிழர்களாகவிருப்பினும், முஸ்லிம்களாகவிருப்பினும் அல்லது வேறு எந்த இனத்தவராகவிருப்பினும் சகல மக்களும் ஒருங்கிணைந்து கைகோர்த்து சந்தோஷமாக வாழவேண்டுமென்கின்ற எதிர்பார்ப்புடனேயே பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த எதிர்பார்ப்பு பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும். எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவராயினும் இந்த நாட்டிலே பிறக்கின்ற ஒவ்வொருவரினதும் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், நிச்சயமாக பேச்சு வார்த்தையில் பாரிய விட்டுக்கொடுப்புகளைச் செய்து சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதன்மூலமே இவ்வாறான நிலையை உருவாக்க முடியும். இரு தரப்பினரும் இந்தப் பேச்சுவார்த்தை சரிவராக என்ன எண்ணத்துடன் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்குச் செல்வார்களாயின், நிச்சயமாக இன்னும் இருபது வருடகாலம் சென்றாலும் இப்பாறாளுமன்றத்திலே நாங்கள் மட்டுமன்றி எமக்குப் பின்னால் வரவுள்ள சமூகமும் தொடர்ந்தும் இதைப்பற்றியே பேசவேண்டிய நிலைமை ஏற்படப்போகின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. இந்தச் சமூகங்களின் ஒற்றுமை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே இச்சபையிலே அனைத்து உறுப்பினர்களும் பேசுகிறார்கள். சண்டை பிடிக்கிறார்கள், தமது கால நேரத்தையும் பணத்தையும் விரயம் செய்கிறார்கள். எனவே, எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டில் சமாதானத்தின் மூலமாகச் சிறந்த சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதன்மூலம் அனைத்து மக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு வாழவேண்டுமெனக் கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வஸ்ஸலாம்.

[ஈ. லா. 4.02]

ஓ. டி. மஹேஸ்வரன்

(மாண்புமிகு ரீ. மகேஸ்வரன்)

(The Hon. T. Maheswaran)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைய அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பை எதிர்த்தவனாக, தமிழ் மக்கள் இன்று எதிர்போக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இன்னல்களையும் தற்போது பதவியிலுள்ள அரசாங்கத்தினால் தமிழ் மக்கள்மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள அரசு பயங்கரவாதத்தையும் இச்சபையிலே எடுத்துக்கூற வேண்டிய நிலையிலுள்ளேன். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள மக்கள் கடந்த 80 நாட்களுக்கு மேலாகப் போதிய உணவு, மின்சார வசதிகள், சீரிய போக்குவரத்து வசதிகள் எதுவுமின்றி, சுதந்திரமாக நடமாடவும் முடியாது, திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலையிலே அரசு பயங்கரவாதத்தின் அடக்குமுறைக்குள்ளாகியுள்ளார்கள். இந்த அரசானது யாழ். குடாநாட்டிலுள்ள ஆறு இலட்சம் மக்களின் குரல்களுக்கு மதிப்பளிக்காது, அவர்களின் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு இடமளிக்காது, மிகவும் கொடூரமான முறையில் செயற்படுவதையே கடந்த பல ஆண்டுகளாகக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இன்றைய நிலை எமது மக்களை மிகவும் மோசமாக வேதனைக் குள்ளாக்கியுள்ளது. குறிப்பாக, யாழ். குடாநாட்டிலுள்ள மக்கள் இன்று பல்வேறுவிதமான இன்னல்களை எதிர்போக்குகின்றார்கள். அரசாங்கத்தினால் இன்று கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு அரிசி, மா, சீனி ஆகிய பொருட்கள் மாத்திரம் ஓரளவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஏனைய உப உணவுப்பொருட்கள் அங்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. போதிய அளவு உப உணவுப்பொருட்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் இல்லை. அங்கு மீன்பிடித் தடை அமுலிலுள்ளது. இதனால், அங்கே கடற்றொழிலையே நடத்தி வாழ்ந்து வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான வர்கள் கடந்த நான்கு மாதகாலமாக கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பகுதியில் நாளாந்தம் விவசாயம், கட்டிடத்தொழில் ஆகியவற்றைச் செய்து வந்த மக்களுக்கேற்ற தொழில் வாய்ப்புகள் இல்லை. அங்கு விவசாயம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. பாடசாலைகள் சீராக இயங்குவதில்லை; பாடசாலை செல்வதற்கான போக்குவரத்து வசதிகளோ சீரான எரிபொருள் விநியோகமோ இல்லை. ஒழுங்கான மின்சார விநியோகமும் இல்லை. ஒரு நாளைக்கு முன்று - நான்கு மணி நேரம்தான் அங்கு மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. யாழ். குடாநாடு எங்கும் இரவு ஆறு மணியிலே இருந்து மறுநாள் காலை ஆறு மணி வரை தொடர்ச்சியான ஊரடங்கு அமுல்படுத்தப்பட்டு

வருகின்றது. அந்த மக்கள் மாலை ஐந்து மணியாகியவுடனேயே வீடுகளுக்குள் முடங்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கு பொருட்களினுடைய விலைவாசிகள் மலைபோல் உயர்ந்திருக்கின்றன. எங்களுடைய மக்களுடைய உண்மையான உணர்வுகளை மதிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாத, எந்தவித உணர்வுகளும், செயலிழந்த நிலையிலே இருக்கின்ற இந்த அரசாங்கம், யாழ். குடாநாட்டிலே அரசு நிர்வாகம் இயங்குவதாகக் காட்டிக் கொள்கின்றது. இந்திய அரசு, யாழ். குடாநாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை அனுப்ப முயற்சிப்பதாக நாங்கள் கடந்த சில நாட்களாகப் பத்திரிகைகளின் மூலம் அறிகின்றோம். உண்மையிலே தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஆறு கோடி தமிழ் மக்கள் யாழ். குடாநாட்டிலே உள்ள ஆறு இலட்சம் தமிழ் மக்களுக்கு உணவு அனுப்புகின்ற விடயத்தை நாங்கள் ஒரு செய்தியாகப் பார்க்காமல் நிஜமாகப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே இருந்து உணவுப் பொருட்கள் அங்கு வரவேண்டும், பட்டினிச் சாவிலே இருந்து எங்களுடைய அந்த மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கின்ற அவா இலங்கையிலே வாழ்கின்ற தமிழ் பேசுகின்ற மக்கள் அனைவர் மத்தியிலேயும் இருக்கின்றது.

இந்த நாட்டிலே ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற சிங்கள அரசு எங்களுடைய தமிழ் இனத்திற்கு எந்தவிதமான சலுகையையோ, எந்தவிதமான வாழ்வாதார உரிமையையோ வழங்கப்போவதில்லை என்பதைக் கடந்த காலங்களிலே ஆட்சி செய்த சிங்கள அரசாங்கங்களும் அரசியல் தலைவர்களும் தங்களுடைய செயல்களின் மூலம் எங்களுடைய மக்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கின்றார்கள். அந்த நிலை மேலும் பல மடங்கு மோசமடைந்து, எங்களுடைய மக்களை திரிசங்கு நிலைக்குள்ளாக்கியிருக்கின்றது. எங்களுடைய மக்கள் எந்த உரிமைகளை வேண்டிப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அந்த உரிமைகளை விடுத்து இன்று தங்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். கடந்த ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தையின்போது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் முன்வைக்கப்பட்ட A-9 வீதி திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இந்த அரசாங்கத்தினால் சிறிதளவேனும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை விடுதலைப் புலிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையல்ல. இது யாழ். குடாநாட்டிலே முற்றுகைக்குள் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஆறு இலட்சம் மக்களுடைய வாழ்வாதாரப் பிரச்சினை. விடுதலைப் புலிகளுடன் போரிடுவது வேறு, தமிழ் மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினைகள் வேறு என்பதை இந்த அரசு புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் தென்னிலங்கையிலும் வன்னியிலும் உள்ள தங்கள் உறவுகளிடம் சென்று வருவதற்கான, அவர்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்திற்கான போக்குவரத்து ஒழுங்கை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்று காலி, மாத்தறை, ஹம்பாந்தோட்டை போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கான, காலி வீதியினூடான போக்குவரத்துத் தடை செய்யப் பட்டிருந்தால், சிங்கள மக்கள் அரசுடன் எவ்வாறு மோதியிருப்பார்கள் என்பதைச் சிறிதளவேனும் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். A-9 வீதியைத் திறக்க மறுக்கின்ற இந்த அரசாங்கம், எங்களுடைய மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமல், அந்தப் பயணிகளின் போக்குவரத்தைக்கூட ஒழுங்கு செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது. யாழ். குடாநாட்டிலே கடந்த 90 நாட்களிலே பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இயற்கை மரணமெய்தியிருக்கின்றார்கள். இதேபோல தென்னிலங்கையிலும் அவர்களுடைய பல உறவினர்கள் இறந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய பிள்ளைகளோ, பெற்றோர்களோ கூட தென்னிலங்கையிலே இருந்து சென்று யாழ். குடாநாட்டிலே நடைபெறுகின்ற மரணச் சடங்குகளிலோ அல்லது அங்கிருந்து தென்னிலங்கைக்கு வந்து இங்கு நடைபெறுகின்ற மரணச் சடங்குகளிலோ கலந்துகொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. இதற்காகவாவது எந்தவிதமான போக்குவரத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் எவ்வகையிலும் முன்வரவில்லை. இதற்கு மேலாக, இன்று தென்னிலங்கைக்கு வர வேண்டுமாக இருந்தால், பாதுகாப்புப்

කප්පම් ලබා ගන්නා විවිධ පිරිස් ඉන්නවා. පාතලයේ විවිධ පිරිස් ඉන්නවා. නමුත් මේ සියල්ලේම වගකීම දරන්නේ රජයයි. ඉතින් අපට ඒක බැහැර කරන්න බැහැ. උතුරේත්, නැගෙනහිරත් තිබෙන මේ ප්‍රශ්නය අද මේ පළාතටත් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලා ගන්නා පියවර සාධාරණව ගන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. මා දන්නා පිළිවෙළට විශාල පිරිසක් මෙහෙම පැහැර ගෙන ගිහින් තිබෙනවා. 15 දෙනෙක් පිළිබඳව විතරයි දැනට පරීක්ෂණ කරන්න කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ. අනික් අය පිළිබඳව පැහැදිලි තොරතුරක් නැහැ. ඒ පිළිබඳව එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් අපි ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ අවධානය යොමු කරනවා.

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමනි, විශේෂයෙන්ම මා මේ වෙලාව වෙන් කර ගත්තේ මේ නිසායි. දැන් එහේ විතරක් නොවෙයි, මේ යුද්ධය තිබෙන්නේ. මේ පළාතේත් තිබෙනවා. ඔබතුමා දන්නවා, කොළඹ ඉඳලා කල්පිටිය දක්වා ධීවර ජනතාව එදා මේ ත්‍රස්තවාදී බෝම්බ යොයා දෙන්න උදවු වුණු අය බව. එදා ඒ අය නොසිටියා නම් සමහර විට ඒ ප්‍රදේශවලට, harbour එකට විශාල විනාශයක් සිද්ධ වෙන්න තිබුණා. ඒ ධීවර ජනතාව තමයි, එයට මැදිහත් වෙලා රජයට, හමුදාවලට, පොලීසියට උදවු වෙලා ඒ කටයුතු කළේ. අද ඒ ධීවර පවුල් විශාල ප්‍රමාණයකට මුහුදු යෑම තහනම් කර තිබෙනවා. ආරක්ෂක හේතුවක් නිසා එසේ කළා නම් අපි ඒකට මොනවාටත් කියන්නේ නැහැ. නමුත් මා කියන්නේ - [බාධා කිරීමක්] මෙතැන තිබෙන්නේ , කොළඹ ඉඳලා උස්වැටකෙයියාව දක්වා ප්‍රදේශය පිළිබඳවයි. මා ළඟ විස්තර තිබෙනවා. ලොකු බෝට්ටුවලට විතරක් multi-day boats වලට” උදේ 6.00 ඉඳලා සවස 6.00 වන තුරු යන්න දෙනවා. පොඩි බෝට්ටුවලට කොහොමවත් යන්න දෙන්නේ නැහැ. ඒක මා කියවන්නම්. “මෙම තහනම් ප්‍රදේශයට කොළඹ, වැල්ලවත්ත, කින්නරෝස් මුහුදු පිහිනුම් තටාකය සීමාවේ සිට උස්වැටකෙයියාව ප්‍රදේශය දක්වා අයත් වේ.” විශාල ප්‍රදේශයක්. “ඒ අනුව මෝදර, මට්ටක්කුලිය, ලුණුපොකුණ, පල්ලියවත්ත, වත්තල, හඳල, දික්මිට්ට, උස්වැටකෙයියාව හා පමුණුගම ආදී පාරම්පරික ධීවර ගම්මාන රැසක් මෙම සීමාවට ඇතුළත් වේ.” ඒ අයට ධීවර රක්ෂාව කරන්න බැහැ. කොහේවත් යන්න බැහැ. මේ තීරණය නිසා සෘජු ධීවරයින් හා යැපෙන්නන් 14,000කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් පීඩාවට පත් වී සිටිනවා. මේ අයගේ දරුවන්ට උගන්වන්න විධියක් නැහැ. ඒ විස්තර මා දිගින් දිගටම කියන්න යන්නේ නැහැ. ඒ ගැන ඔබතුමා දන්නවා. ඒ අයට රැකියාව අහිමි වෙලා තිබෙනවා. සමහර අය බෝට්ටු ලබා ගෙන තිබෙන්නේ ණයටයි. බැංකුවලින් ණය අර ගෙන තිබෙනවා. ඒවා ගෙවන්න හම්බ වෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම දරුවන්ට පාසල් යවන්න බැහැ. පවුලට ජීවත් වෙන්න බැහැ. පෞද්ගලික කටයුතු වෙනුවෙන් ලබා ගත් ණය ආපසු ගෙවන්න බැහැ. ඉතින් අපි දැන් මේකට මොකක්ද කරන්නේ? මා හිතන හැටියට මේක අපි හැම දෙනාගේම අවධානයට යොමු විය යුතු දෙයක්. මේ ප්‍රදේශයේ යුද්ධයක් නැහැ. එහෙම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් දඩුවම් කර තිබෙන්නේ මේ අයටයි. තහනම් කළා නම් කමක් නැහැ. මේ වාගේ සිද්ධීන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අයට ජීවත් වෙන්න යම් කිසි ක්‍රමයක් හදා දෙන්න. අපි ඉල්ලන්නේ එව්වරයි. එහෙම නොකළොත් මේ මිනිස්සු -මේ රජයට උදවු කරපු මිනිස්සු - රජයත් එක්ක විශාල කළකිරීමකට පත් වෙනවා. මීට පෙරත් මේ ප්‍රශ්නය තිබුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව කාලයේදීත් තිබුණා. අපි ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරලා ඒ අයට රක්ෂාව ලැබෙන පිළිවෙළට ඒ ප්‍රශ්නය බොහොම හොඳට විසඳුවා.

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමනි, දැන් අර highway එක හදන අවස්ථාවේදීත් මුහුදෙන් වැලි ගොඩ දමන කොට මේ පිරිසගේම රක්ෂාව නැතිව ගියා. අපි කැ ගහලා, කැ ගහලා, ඒ ගොල්ලෝ සත්‍යාග්‍රහ කරලා තමයි යම් කිසි මුදලක් ලබා ගත්තේ. මා හිතන හැටියට ඒ වෙලාවේ පොලීසියෙන් වෙඩි තියලා ජීවිත තුනක්, හතරක් නැති වුණා. ඒ, මහත් අසරණ තත්ත්වයකට පත් වී සිටින ජනතාවක්. මේ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ ක්ෂණික අවධානය යොමු කරන්න. එක පැත්තකින් සුනාමි ආවේ ඒ අයටයි;ඒ කරදර වුණා. අනික් පැත්තෙන් ගං වතුර ආවේ ඒ අයටයි; ඒ කරදර වුණා. මා හිතන හැටියට විශාල ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ විශේෂ අවධානය ඉක්මනින්ම යොමු කරන්නය කියන එකයි අපේ ඉල්ලීම වන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපි දන්නවා, මේ යුද්ධය නිසා, මේ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය නිසා අති විශාල බහුතරයක් ධීවර ජනතාවට තමන්ගේ ජීවන රැකියාව කර ගන්න නොහැකි වී තිබෙන බව. එක පැත්තකින් තෙල් ගන්න ගියා. දැන් තෙල් මිල අඩු වුණාට භූමි තෙල් මිල අඩු වෙලා නැහැ. ඒකෙන් වැදිලා තිබෙන්නේ අර අති-සක ධීවරයාටමයි. රජය පොරොන්දු වුණා. මා ළඟ තිබෙනවා, මහින්ද චිත්තනය. ඒකේ තිබෙනවා, ඒ ධීවරයාට යම් කිසි මුදලක් දෙනවාය කියා. එහෙම මුදලක් ලැබුණේ නැහැ.

ගරු වන්දසේන විජේසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර සන්නිවේදන චානිකාචාර්ය)

(The Hon. Chandrasena Wijesinghe)

එකතු වෙලා දෙමු.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

ජේවීපී එකක් එකතු වෙන්න?

ගරු වන්දසේන විජේසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර සන්නිවේදන චානිකාචාර්ය)

(The Hon. Chandrasena Wijesinghe)

නැහැ. එකතු වෙලා දෙමු කියලායි කිව්වේ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

එකතු වෙනවාය කියන්නේ ජේවීපී එකක් ඉන්න මිනිසු නේ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර චාමල් චාමල්)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

දැන් ඔය ගොල්ලෝ ඉන්නවා. අපි නැහැ.

ගරු ඩීවී ගුණසේකර මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ධර්ම ගුණසේකර)

(The Hon. Dew Gunasekara)

They will also be joining soon.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

මාත් කිව්වේ ඒකයි. එකතු වෙලා හෝ එකතු නොවී හෝ -

ගරු නිහල් ගල්පත්ති මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර නිහල් ගල්පත්ති)

(The Hon. Nihal Galappaththi)

හොඳටයි කිව්වේ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

හොඳට කිව්ව බව පිළිගන්නවා. ඒ ධීවරයා සුදුසු අසරණ තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනවා. ඒ අයට සුනාමි ආවා; ගංවතුර ආවා; ඊට පසුව යුද්ධය ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ මිනිසුන් ජීවත් වෙන්න නොහැකි තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. එම නිසා ඒ යුද්ධයක් නැති ප්‍රදේශවල ඒ ජනතාව විපතට පත් කරන්න එපාය කියා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම නොවුණොත් උතුරු-නැගෙනහිර හා මුතුරුවල ජනතාව පත් වී තිබෙන තත්ත්වයට මේ අති-සක මිනිස්සුන් පත් වෙනවා. විශාල වියදමක් දරලා නැව් මාර්ගයෙන් උතුරට බඩු බාහිරාදිය යවනවාය කියා තමුන්නාන්සේලා කියනවා. දැන් මේ අයට මොකක්ද කරන්නේ? මේ අය රජයට උදවු දීපු අය; හමුදාවට උදවු දීපු අය; පොලීසියට උදවු දීපු අය; බෝම්බ අල්ලලා දීපු අය. ඒ අය ගැන මොකුත් කියන්නේ නැහැ. අනික් අය කපා කරන්නේ නැති නිසාද මේක වෙලා තිබෙන්නේ කියන්න මා දන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන් ඉතා ඉක්මනින් මේ පිළිබඳව පියවරක් ගන්නය කියා මා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

කථානායකතුමා

(ආරාධනාකරු අමාත්‍ය)

(Mr. Speaker)

දැන් වෙලාව නම් හරි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

මා මීට වඩා කපා කරන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(ආරාධනාකරු අමාත්‍ය)

(Mr. Speaker)

හරි හොඳයි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michal Perera)

අත්‍යවශ්‍ය දෙය කියනවා මිස අපි නිකම් බොරුවට පාර්ලිමේන්තුවේ කාලය කාලා වැඩක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම මේ කරුණු ටික ගැන කථා කරන්නයි මා කාලය යොදා ගත්තේ. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව එතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරමින්, මේ තත්ත්වය උඩ අද හදිසි තීරිය දීර්ඝ කිරීමට අපේ-එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ-සහයෝගය ලබා දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මා නිහඩ වෙනවා. ස්තූතියි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “පක්ෂ” මන්ත්‍රිවරුන් ජය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டது.

குரல்களின்படி “ஆம்” மேலோங்கிற்று என சபாநாயகர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

Question put.

Mr. SPEAKER, having collected the Voices, declared that the “Ayes” had it.

ගරු ආර්. සම්පන්තේ මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

Sir, I am calling for a Division.

පාර්ලිමේන්තුව 43 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ - පක්ෂව 102: විරුද්ධව 21: යනුවෙන් - බෙදුණේය.

பாராளுமன்றம் 43 ஆம் நிலையியற் கட்டளைப்படி பிரிந்தது: சார்பாக 102; எதிராக 21.

The Parliament divided under Standing Order No. 43: Ayes 102: Noes 21.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

යෝජනාව බහුතර ඡන්දයෙන් සම්මතයි.

ඊ ළඟට 2 සහ 3 අංක යටතේ තිබෙන යෝජනා, දුම්රිය හා ගමනාගමන අමාත්‍යතුමා සහ ඛනිජ තෙල් හා ඛනිජ තෙල් සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා.

මෝටර් වාහන පනත : නියෝග

மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டம் :

ஒழுங்குவிதிகள்

MOTER TRAFFIC ACT : REGULATIONS

I

ගරු ඒ. එච්. එම්. ෆවුසි මහතා (දුම්රිය හා ගමනාගමන අමාත්‍යතුමා සහ ඛනිජ තෙල් හා ඛනිජ තෙල් සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ஏ. எச். எம். பௌஸி - புகையிரதம் மற்றும் போக்குவரத்து அமைச்சரும் பெற்றோலியம், பெற்றோலிய வள அபிவிருத்தி அமைச்சரும்)

(The Hon. A. H. M. Fowzie - Minister of Railways and Transport and Minister of Petroleum and Petroleum Resources Development)

I move,

“That the regulations made by the Minister of Railways and Transport, and Minister of Petroleum and Petroleum Development under Section 19 and

237 of the Moter traffic Act (Chapter 203) as amended by Act, No 21 of 1981 and published in the Gazette Extraordinary No. 1446/31 of 25th May, 2006 which were presented on 20.06.2006 be approved.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ගරු ඒ. එච්. එම්. ෆවුසි මහතා

(மாண்புமிகு ஏ. எச். எம். பௌஸி)

(The Hon. A. H. M. Fowzie)

I move,

“That the Regulations made by the Minister of Railways and Minister of Transport, and Petroleum and Petroleum Resources Development under Section 237 of the Moter Traffic Act (Chapter 203) as amended by Act, No 21 of 1981 and published in the Gazette Extraordinary No. 1446/31 of 25th May, 2006 which were presented on 20.06.2006 be approved.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව අ. හා. 4.30 වූයෙන් කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවී මසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, අද දින සභා සම්මුතිය අනුව, 2006 නොවැම්බර් 16 වන මුහුසුම්තින්දා අ. හා. 4. වන තෙක් කල් තියේය.

அப்பொழுது, பி.ப. 4.30 மணியாகிவிடவே சபாநாயகர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி, பாராளுமன்றம், அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 2006 நவம்பர் 16, வியாழக்கிழமை பி.ப. 4.00 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

It being 4.30 p. m. MR. SPEAKER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly until 4.00 p. m. on Thursday, 16th November, 2006 pursuant to the Resolution of the Parliament this day.

සැ. යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කටාචල නිවැරදි කළ යුතු තුන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

**Contents of Proceedings : From 9.30 a.m. to 4.30 p.m.
on 07.11.2006**

**Final set of manuscripts
received from Parliament : 04.45 p.m. on 10.11.2006**

Printed copies despatched : 14.11.2006 Morning

දායක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දායක මිල රු. 2,178කි. පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 18.15කි. තැපැල් ගාස්තුව රු. 2.50කි. කොළඹ 1, ලෝටස් පාර, ට්‍රාන්ස්වර්ක්ස් මන්දිරය, අංක 32, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30දාට ප්‍රථම දායක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දායකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දායක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

සந்த්‍රා : ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்த்ரா ரூபா 2,178. ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 18.15 தபாற் செலவு ரூபா 2.50. வருடாந்த சந்த்ரா முற்பணமாக **அத்தியட்சகர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம், இல. 32, டிரான்ஸ்வேர்க்ஸ் இல்லம், லோட்டஸ் வீதி, கொழும்பு 1** என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவம்பர் 30 ஆந் தேதிக்கு முன் சந்த்ராப் பணம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்த்ரா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscription : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 2,178. A single copy of Hansard is available for Rs. 18.15. (Postage Rs. 2.50) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATION BUREAU, No. 32, Transworks House, Lotus Road, Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late application for subscriptions will not be accepted.